

TIISTAI 19. TAMMIKUUTA 2010

Puhetta johti

varapuhemies **MiguelAngel MARTÍNEZ MARTÍNEZ**

1. Istunnon avaaminen

(Istunto avattiin klo 15.00.)

2. Edellisen istunnon pöytäkirjan hyväksyminen: ks. pöytäkirja

3. Keskustelu ihmisoikeuksien sekä demokratian ja oikeusvaltion periaatteiden loukkauksia koskevista tapauksista (käsiteltäväksi jätetyt päätöslauselmaesitykset): ks. pöytäkirja

4. Haitin äskettäinen maanjäristys (keskustelu)

Puhemies. – (ES) Esityslistalla on seuraavana unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan ja komission varapuheenjohtajan Catherine Ashtonin julkilausuma Haitin maanjäristyksestä.

Kuulemme myös komission jäsen Karel De Guchtia, mutta ensin puheenvuoron saa Catherine Ashton. Olen erittäin mielissäni saadessani toivottaa hänet tervetulleeksi, sillä olen työskennellyt hänen kanssaan toisaalla, ja toivotan hänelle kaikkea hyvää uudessa tehtävässään.

Catherine Ashton, unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja/Euroopan komission varapuheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitos oikein paljon ystävällisistä sanoistanne. Arvoiset jäsenet, pyysin tätä keskustelua voidakseni antaa Euroopan parlamentille ajantasaisia tietoja tilanteesta Haitilla tammikuun 12. päivän hirvittävän maanjäristyksen jälkeen. Menetykset ovat järkyttävän suuret ja tuho valtaisa. Tragedia on koskettanut jopa kolmea miljoonaa ihmistä, ja kuolonuhrien määrä jatkaa kasvuaan.

Kyse on mittavasta humanitaarisesta ja poliittisesta katastrofista. Välittömänä painopisteenämme on tehdä yhteistyötä Yhdistyneiden kansakuntien ja Haitin johdon kanssa haitilaisten kärsimysten lieventämiseksi. Sitoutumisemme Haitin jälleenrakentamiseen on pitkäkestoista. Myös monet Euroopan kansalaiset ovat saaneet surmansa, ja kateissa on edelleen noin 1 000 henkeä.

EU on reagoinut nopeasti, ei päästäkseen otsikoihin, vaan keskittyen täysin apua tarvitsevien ihmisten auttamiseen. Yhdistyneiden kansakuntien neuvosta vastustimme kiusausta matkustaa välittömästi Haitiin. Se olisi vain suunnannut huomion ja niukat voimavarat toisaalle avunantopyrkimyksistä. Matkustamme Haitiin tietenkin heti, kun se on asianmukaista, ja olen sopinut komission jäsen De Guchtin kanssa, että hän lähtee Haitiin tällä viikolla välittämään EU:n surunvalittelut ja tehdäkseen sitoutumisemme selväksi paikalliselle väestölle. Samalla hän saa tilaisuuden arvioida tähän mennessä toteuttamiemme avustustoimia ja keskustella Yhdistyneiden kansakuntien ja paikan päällä toimivien edustajiemme kanssa siitä, mitkä ovat tulevien viikkojen ja kuukausien tärkeimmät tarpeet.

Sillä välin me jatkamme ponnistelujamme kaikilla rintamilla: humanitaarisissa, poliittisissa ja turvallisuuteen liittyvissä kysymyksissä. Olen viime päivinä ollut jatkuvassa yhteydessä valtiosihteeri Clintoniin, Yhdistyneiden kansakuntien johtoon, EU:n ulkoministereihin ja Kanadaan, joka johtaa ”Friends of Haiti” -ryhmää. Kaiken tämän tarkoituksena on tehokkaiden ja koordinoitujen kansainvälisten toimien varmistaminen. Matkustan tällä viikolla Yhdysvaltoihin käsittelemään näitä ja muita kysymyksiä Yhdysvaltojen hallinnon ja YK:n pääsihteerin sekä muiden tahojen kanssa New Yorkissa.

YK on pyytänyt kiireellistä rahallista tukea – 575 miljoonaa Yhdysvaltain dollaria – sekä logistista tukea humanitaarisen avun kuljettamista varten. Eilen Yhdistyneiden kansakuntien pääsihteeri pyysi lisäapua myös YK:n rauhanturvaoperaation alaisilta poliisijoukoilta ja sotilailta.

Toimimme käyttöösi ottamisen ja koordinoinnin helpottamiseksi pyysin puheenjohtajavaltio Espanjaa kutsumaan eilen koolle ylimääräisen ulkoasiainneuvoston kokouksen. Ensimmäistä kertaa Lissabonin

sopimuksen voimaantulon jälkeen komission, neuvoston sihteeristön ja jäsenvaltioiden ponnistelut yhdistetään kattavaksi lähestymistavaksi minun koordinoitini alaisuudessa. Tämä on aivan uutta.

Meillä oli eilen onnistunut neuvoston kokous. Kaikki olivat samaa mieltä siitä, että on toimittava nopeasti ja tiiviissä yhteistyössä Yhdistyneiden kansakuntien kanssa. Taloudellisen tuen osalta neuvosto päätyi seuraaviin päätelmiin. Se hyväksyi komission aiemmat sitoumukset 30 miljoonan euron suuruista välitöntä humanitaarista apua varten jäsenvaltioiden alustavien 92 miljoonan sitoumusten lisäksi.

Se antoi siunauksensa komission alustavalle 100 miljoonan euron sitoumukselle varhaisessa vaiheessa annettavaan muuhun kuin humanitaariseen apuun, esimerkiksi kunnostukseen ja jälleenrakennukseen, ja pani merkille komission alustavan ilmoituksen siitä, että pidemmän aikavälin toimenpiteitä varten asetettaisiin käyttöön 200 miljoonaa euroa.

Se vaati, että mahdollisimman pian ja kun hätätilanteen jälkeiset tarpeet on täysin arvioitu, Haitin tilanteesta järjestettäisiin kansainvälinen konferenssi.

Kaiken kaikkiaan tämä on merkittävä vastaus tilanteeseen lyhyessä ajassa. Tukea suunnataan myös Dominikaaniseen tasavaltaan. Riittävän rahamäärän kokoon saaminen on tällä hetkellä pienempi ongelma kuin rahan toimittaminen niiden ihmisten käyttöön, jotka sitä tarvitsevat. Meidän on varmistettava, että rahat kohdistetaan asianmukaisesti kestäväan poliittiseen ja aineelliseen jälleenrakentamiseen. YK:n pääsihteerin esitettyä humanitaarisen avun kuljettamista ja poliisin lisäjoukkoja koskevan pyyntönsä neuvosto pyysi minua selvittämään EU:n jäsenvaltioiden avustussuudet ja tekemään ehdotuksia saatavilla olevan avun käyttöön ottamisesta. Selvitän asiaa parhaillaan.

Kutsuimme välittömästi neuvoston kokouksen jälkeen koolle poliittisten ja turvallisuusasioiden kokouksen asiaa selvittämään. Jäsenvaltioiden avustustoimista on jo nyt käytettävissä alustavia ilmoituksia, mukaan luettuna mahdolliset Euroopan santarmijoukkojen avustustoimet. Lähipäivinä työ jatkuu neuvoston valmistelevissa ryhmissä tavoitteena nopea ja täsmällinen ratkaisu.

Ulkoasiainneuvosto kokoontuu uudelleen ensi maanantaina. Käsittelemme Haitin tilannetta ja pohdimme jatkotoimia.

Tämä on tärkeä testi EU:n ulkopoliitikalle uudessa Lissabonin sopimuksen mukaisessa maailmassa. Haitilaiset – ja oma väestömme – odottavat nopeita, tehokkaita ja koordinoituja toimia. Juuri tähän mielestäni pyrimme.

Teen mielelläni työtä parlamentin kanssa tämän asian hyväksi, ja olen iloinen siitä, että olen täällä tänään kertomassa teille tilanteesta ja kuulemassa näkemyksiänne.

Karel De Gucht, *komission jäsen*. – (EN) Arvoisa puhemies, sallikaa minun aluksi korostaa sitä, miten ennennäkemätön tämä katastrofi on – paitsi humanitaaristen vaikutusten osalta, myös siltä osin, miten se vaikuttaa koko maahan.

Haiti on yksi maailman köyhimmistä valtioista. Se on jatkuvasti vaikeuksissa kamppaileva valtio, jonka olemassa olevat perusrakenteet ja kapasiteetti ovat vakavasti järkkyneet. Myös kansainvälinen yhteisö on saanut kovan iskun. YK:n ja kansalaisjärjestöjen henkilöstöä ja komission omaa henkilöstöä on yhä kadoksissa, ja tämä selittää osaltaan vaikeuksia, jotka liittyvät avunannon organisointiin paikan päällä. On ymmärrettävä, että kyse ei ole osaamisen puutteesta, vaan siitä, että avunantajien yhteisö on itsekin kokenut kovia. Avustusoperaatiot eivät suju niin nopeasti kuin olisi toivottavaa, vaikka näkee, että parannusta tapahtuu tunti tunnilta.

Toisin sanoen kyse ei ole ainoastaan ihmishenkien pelastamisesta. Meidän on itse asiassa pelastettava koko valtio. Tämän vuoksi korkea edustaja Cathy Ashton kutsui koolle neuvoston ylimääräisen kokouksen, josta oli suurta hyötyä ongelmaa käsiteltäessä. Haluan aivan lyhyesti kuvata neljää keskeistä haastettamme.

Ensinnäkin meidän on tietysti vastattava humanitaarisiin tarpeisiin. Tarpeet ovat valtaisan ja liittyvät lähinnä loukkaantuneille annettavaan ensihoitoon, veteen ja saniteettijärjestelyihin – vaaranahan on esimerkiksi kolera – ruokaan ja suojaan. Eniten kaivataan kirurgiaa, perusterveydenhuoltoa ja lääkkeitä, vedenpuhdistuslaitteistoa, ruoka-apua, hätäsuojia ja logistista tukea. Etsintä- ja pelastuskapasiteettia on tarjolla riittävästi.

Järjestelyihin liittyvissä koordinoitipyrkimyksissä keskeistä on tarpeiden arvioinnin loppuun saattaminen, paremman kuvan saaminen yksityiskohtaisista tarpeista ja kuljetuksiin liittyvien järjestelyjen organisoiminen. Myös tähän haetaan ratkaisua EU:n toimielinten puitteissa.

Lisäksi meidän on organisoitava kansainvälisten avustustoimien koordinointi. Tämä on tämänkaltaisissa olosuhteissa aina hyvin vaikeaa. Haluan painottaa, että vain joitakin tunteja maanjäristyksen jälkeen eurooppalaisia ECHO- ja MIC-ryhmiä hyödynnettiin paikan päällä. Ne ovat toimineet alueella siitä lähtien ja auttaneet tarpeiden arvioinnissa ja avustustoimien koordinoinnissa. Työskentelemme yhdessä Yhdistyneiden kansakuntien alaisuuteen kuuluvan OCHAN joukkojen kanssa ja olemme jatkuvassa yhteydessä YK:n hätäapukoordinaattorin John Holmesin kanssa.

Toinen tehtävä on rakentaa tai jälleenrakentaa valtion perusvalmiudet. Tämä on hyvin tärkeä asia. Maa on saatava jälleen toimimaan, ei vain fyysisesti – suurin osa rakennuksista on hävinnyt – vaan tilanteessa, jossa paljon korkeita virkamiehiä on kadoksissa ja valtiorakenteet ovat kärsineet suurta vahinkoa.

Neuvosto pitää hyvänä sitä, että tarkoituksenamme on kiireesti lähettää paikalle joukko EU:n asiantuntijoita arvioimaan erityisesti sitä, mitkä ovat teknisen tuen tarjoamisen kannalta Haitin valtion ja siviilihallinnon keskeisimmät tarpeet. On selvää, että paikalla olevat diplomaattimme ja yhteistyöstä vastaavat työntekijämme kykenevät tähän parhaiten, mutta he toimivat voimiansa äärirajoilla. Kyseessä on asia, josta tulee lähipäivinä yhä tärkeämpi. Voisimme Euroopan unionina ja Euroopan komissiona, yhdessä neuvoston kanssa, ottaa johtavan roolin valtion instituutioiden fyysisessä luomisessa, ja myös ihmisten osalta.

Kolmanneksi on tietysti muistettava maan jälleenrakentamista koskeva suunnitelma, minkä yhteydessä on katsottava välitöntä hätäapuvaihetta pidemmälle. Muutaman viikon kuluttua monet nyt käytössä olevat hätäaputiimit ja -keinot ovat historiaa, ja olemassa on jälkikatastrofin vaara – hyvin tyypillinen tällaisen katastrofin yhteydessä – ellemmme pidä apuamme ja tukeamme yllä.

Meidän on välittömästi laadittava mittavia, koordinoituja keskipitkän ja pitkän aikavälin yhteisiä suunnitelmia siitä, miten EU vastaa kriisiin. Yksikkömme työskentelevät tämän hyväksi. Suunnitelmia laadittaessa olisi varmistettava, että työ jaetaan asianmukaisesti EU:n toimielinten ja jäsenvaltioiden kesken ja että turvaudutaan lähestymistapaan, jossa hätäapuna toteutettavat kunnostustoimet ja alueen kehittäminen liitetään toisiinsa siten, että siirtyminen välittömästä hätäavusta sen jälkeen toteuttaviin toimiin tapahtuu kestävästi ja saumattomasti.

Olemme kehottaneet kaikkia jäsenvaltioita osallistumaan täysipainoisesti ponnisteluihin ja muuttamaan kaikki koordinoitua ja avustuksen tuloksellisuutta koskevat lupauksemme toiminnaksi. Nyt testataan sitoumustemme kestävyys, ja niiden on osoitettava vahvoiksi, jos tarkoituksemme on onnistua.

Viimeiseksi on muistettava vielä tilanteen vaatima rahoitus. Kuten korkea edustaja jo kertoi, Euroopan komissio osallistuu rahoitukseen merkittäväällä osuudella, etenkin humanitaarisen avun muodossa – 30 miljoonaa euroa, josta suurin osa, tarkalleen ottaen 22 miljoonaa euroa, on täysin uutta rahaa, joka myönnetään lisänä jo olemassa oleviin humanitaarisiin sitoumuksiimme Haitin kanssa. Hyväksyttävien elinolosuhteiden palauttamiseksi annettava hätäapu – joka ei ole humanitaarista apua, ja se mitä juuri sanoin valtiollisista instituutioista on tietysti nimenomaan osa tätä apua – nousee kaikkiaan 100 miljoonaan euroon, joka jakautuu 50/50-suhteessa uudelleen kohdennettuun ja täysin uuteen rahaan, ja lisäksi tulee pidemmälle aikavälille tarkoitettu jälleenrakennustuki, johon on alustavasti osoitettu 200 miljoonaa euroa.

Myöhemmin on tarkistettava missä mennään. Tällä hetkellä kuulee puhuttavan luvuista, jotka yltyvät jopa 10 miljardin Yhdysvaltain dollarin paikkeille. Se on minusta paljon, eikä komission määrärahojen avulla ole missään tapauksessa mahdollista yltyä tähän. Meidän on päätettävä avunantajien konferenssin ja jäsenvaltioiden kanssa, mikä tarkalleen ottaen on mahdollinen osuutemme suuremmista summista. Tätä EU:n laajuista pakettia on nyt valmisteltu kaikkien niiden avustussuukien lisänä, joita jäsenvaltiot ovat jo myöntäneet ja luvanneet myöntää.

Kuten korkea edustaja sanoi, lähden huomenaamulla alueelle – Haitiin ja myös Dominikaaniseen tasavaltaan – käymään keskusteluja viranomaisten kanssa, myös pyrkimyksistä luoda uudelleen valtiolliset instituutiot. Presidentti ja tärkeimmät kansalaisjärjestöt ovat paikalla. Matkustan myös Dominikaaniseen tasavaltaan. On tärkeää tavata myös näitä viranomaisia, koska he ovat naapureita. Jo nyt on nähtävissä, että tilanteesta voi aiheutua ylikuormitusta rajalla, joten tapaan myös Dominikaanisen tasavallan viranomaiset.

Tässä kaikki, mitä haluan tällä hetkellä sanoa. Palattuani takaisin raportoin kehitysyhteistyövaliokunnalle matkasta maanantaina iltapäivällä.

Gay Mitchell, PPE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, olen varma, että parlamentti haluaa muistaa kateissa olevia YK:n ja EU:n työntekijöitä ja kaikkia niitä, jotka ovat kateissa ja kärsivät Haitilla tällä hetkellä.

Olen myös iloinen siitä, että komission jäsen De Gucht lähtee alueelle ja että hän raportoi tilanteesta kehitysyhteistyövaliokunnalle tullessaan takaisin maanantaina. Tämä on erittäin hyvä veto. Käyttäakseni komission jäsenen omia sanoja, vaikutukset ovat luonteeltaan ennennäkemättömiä, ja uskon että näin on perusteltua todeta, kun kyseessä on tämänkaltaisen valtio, minkä vuoksi – ja sanon tämän vain sivumennen – olen todella sitä mieltä, että Euroopan unionin on toimittava näkyvämmiin.

Kun meillä nyt kerran on korkea edustaja, joka on komission varapuheenjohtaja, kyseisen henkilön on oltava näkyvämmiin esillä, kun kyse on tämänkaltaisista asioista.

Euroopan unioni on maailman suurin kehitysavun antaja sen myöntäessä 60 prosenttia kehitysavusta, ja todennäköisesti olemme myös suurin humanitaarisen avun antaja. Tästä huolimatta näemme kyllä paikalla amerikkalaisia sairaala-aluksia, mutta EU:sta näkyy ainoastaan yksittäisiä jäsenvaltioita, kun Belgiasta ja Irlannista ja Britanniaista tai mistä nyt sitten tahansa tullaan paikalle. EU:n olisi oltava jollain tavalla näkyvästi läsnä. Miksi ei käytetä taisteluosastoja? Miksi ei turvauduta pysyviin ryhmiin, joita kierrätettäisiin ja jotka olisivat valmiita lähtemään alueelle, kun jotakin tällaista tapahtuu?

Lopuksi haluan sanoa, että se mitä Haitilla on tapahtunut juontaa juurensa köyhyyteen, ja kun tämä kauhistuttava tilanne liehtyy ja poistuu otsikoista, älkäämme unohtako Haitia. Nyt on viimeinkin aika tarttua Haitilla kaiken taustalla vaikuttavaan köyhyyteen.

Linda McAvan, S&D-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, myötätuntomme kohdistuu tänä päivänä haitilaisiin heitä kohdanneessa onnettomuudessa, ja olen varma, että kaikki parlamentin jäsenet haluavat lähettää osanottonsa Haitin kansalle. Kyse on tragediasta, mutta kuten Gay Mitchell sanoi, tämä tragedia kohtaa valtiota, jonka väestöstä 75 prosenttia elää jo valmiiksi köyhyysrajan alapuolella. Katsoessamme tulevaisuuteen meidän on todellakin otettava tämä seikka huomioon.

Ihmiset ovat vastanneet upeasti Haitin auttamista koskevaan haasteeseen. Pelkästään Yhdistyneessä kuningaskunnassa on vain muutaman päivän kuluessa kerätty kokoon 30 miljoonaa puntia – suurelta yleisöltä, talouskriisin aikana – joten tiedämme ihmisten seisovan takanamme pyrkimyksessä kerätä varoja Haitille.

Arvoisa korkea edustaja, haluan kiittää Teitä työstä, jota olette tehneet, jotta EU:ssa on kyetty reagoimaan tilanteeseen nopeasti. Tsunamin aikaan opimme, että itse asiassa hyvä koordinaatio on yhtä tärkeää kuin varsinaiset alueella käyttöön asetettavat varat. Kyse ei ole siitä, minkä lipun alla apua annetaan, vaan siitä, että apu saadaan perille ja työskennellään Yhdistyneiden kansakuntien kanssa sen perille toimittamiseksi.

Asioita pidemmällä aikavälillä tarkasteltaessa olen tyytyväinen siihen, että tarkoitus on järjestää Haitia koskeva kansainvälinen konferenssi. Mielestäni meidän on tarkasteltava Haitin kysymystä kokonaisuudessaan, sen valtavaa velkaantumista, ja toivon velkaantumisongelmien olevan kansainvälisen konferenssin asialistalla. Haiti on 890 miljoonaa Yhdysvaltain dollaria velkaa kansainvälisille velkojille ja suuren osan tästä summasta Kansainväliselle valuuttarahastolle. IMF on myöntänyt Haitille 100 miljoonan Yhdysvaltain dollarin suuruisen lainan. Voimmeko muuttaa sen avustukseksi? Ei ole mitään järkeä köyhdyttää tätä valtioita vielä tulevien sadan vuoden ajan. Toivon siis, että panette tämän IMF:n kokouksen asialistalle.

Lisäksi toivon meidän puuttuvan muihinkin kysymyksiin, ja mielestäni olette oikeassa siinä, että rajakysymys Dominikaanisen tasavallan kanssa on yhtä lailla tärkeä. Kiitos siis vielä kerran ponnisteluistanne, ja toivon koko parlamentin tekevän lujasti töitä kyetäksemme hyvään koordinoituun panokseen.

Liam Aylward, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, saanen aluksi toivottaa korkea edustaja Ashtonille menestystä niissä lukuisissa haasteissa, joita hän kohtaa toimikautensa aikana. Kuten hän hyvin tietää ja kuten Yhdistyneet kansakunnat on todennut, tilanne Haitilla on pahin humanitaarinen katastrofi vuosikymmeniin kadoksissa olevien ihmisten, uhrien ja surmansa saaneiden lukumäärien jatkaessa nousuaan.

Tämän tragedian inhimillinen hinta on mittaamaton. Hätäavun alkaessa saapua paikalle olemme kaikki tietoisia niistä merkittävistä ongelmista, joita avustustyöntekijät kohtaavat yrittäessään toimittaa apua niille, jotka sitä eniten tarvitsevat.

Paikalla toimivat kansalaisjärjestöt ovat havainneet, että kasvavat turvallisuuteen, logistiikkaan ja byrokraatiaan liittyvät ongelmat haittaavat avun antamista ja tekevät katastrofaalisesta tilanteesta vielä vaikeamman. Kyse on ongelmista, jotka ovat haitilaisille elämän ja kuoleman kysymyksiä.

Kaikessa kärsimysten ja kaaoksen lieventämiseksi tehtävässä kuluttavassa työssä tarvitaan selkeää johtajuutta ja koordinoitua tukea. Kansalaisjärjestöjen, hallintoelinten, kansainvälisten organisaatioiden ja paikallisten viranomaisten on tehtävä työtä yhdessä monialaisen hätäavun toimittamiseksi sitä tarvitseville.

On selvää, että maassa tarvitaan välittömästi mittavaa kansainvälistä tukea. Euroopan kansalaisten antama tuki ja heidän ennätysellinen anteliaisuutensa ja solidaarisuutensa on ollut valtaisa. Eilinen ilmoitus yli 420 miljoonan euron humanitaarisesta avusta Euroopan unionista Haitille on osoitus johtajuudesta ja sitoutuneisuudesta, mutta avun toimittamisen on oltava koordinoitua ja tehokasta.

Euroopan unionin julki lausuttu tavoite on vakauttaa ja vahvistaa globaaleja avunantopyrkimyksiä. Toivon, että te, korkea edustaja Ashton ja komission jäsen De Gucht, teette lujasti työtä tämän tavoitteen hyväksi vieraillessanne myöhemmin tällä viikolla Yhdysvalloissa, Haitilla ja muualla.

Läntisen pallonpuoliskon köyhimmän kansan pitkän aikavälin kehityksestä on tehtävä ensisijainen tavoite. Euroopan unionin myöntämä 200 miljoonan euron avustus, jonka avulla on tarkoitus jälleenrakentaa Haitia pitkällä aikavälillä, on myönteinen alku, mutta kun kamerat ovat lähteneet ja ihmisten huomio on kiinnittynyt toisaalle, Euroopan unionin on globaalina johtajana toimittava sitoumustensa mukaisesti ja pidettävä niistä kiinni.

Eva Joly, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa korkea edustaja, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, tämä uusi humanitaarinen kriisi, jonka kourissa Haiti kamppailee, on ehkäpä laajempi kuin kaikki aikaisemmat kriisit, jopa siinä määrin, että epäilen, onko mahdollista löytää oikeat sanat, joilla muistaa uhreja, osoittaa sanansa elonjääneille ja kertoa perheille, miten suuressa määrin jaamme heidän tuskansa ja tiedostamme oman vastuamme.

Vaikka maanjäristys olikin hyvin voimakas, se ei yksinään selitä vahinkojen laajuutta. Vahinkojen laajuuteen liittyy myös krooninen köyhyys, josta Haiti on kärsinyt vuosikausia. Tähän mennessä kansainvälinen yhteisö ei ole kyennyt muuttamaan vallitsevaa asiointilaa. Mikä pahinta, pakottamalla Haiti noudattamaan politiikkoja, joiden tiedämme nyt olleen turhia, kansainväliset instituutiot, Eurooppa ja sen kumppanit ovat tehneet Haitin yhteiskunnallisista rakenteista, sen taloudesta ja sen instituutioista entistä hauraampia.

1970-luvulla Haiti oli lähes omavarainen elintarvikkeiden osalta. Se tuotti 90 prosenttia tarpeistaan maatalouden alalla. Tänä päivänä se tuo yli puolet maataloustuotteista. Tämä on epäilemättä vaikuttanut kielteisesti paikalliseen tuotantoon. Ennen maanjäristystä Haiti oli valtio ilman resursseja, koska siltä oli riistetty resurssit, joihin sillä oli oikeus.

Tämän vuoksi meidän on ensiksi annettava Haitille mahdollisimman paljon tukea, jotta hätätilanteesta selviydytään. Tältä kannalta katsottuna voi ainoastaan surkutella sitä, millaisia vaikeuksia kansainvälisen avun käynnistämiseen liittyy. Tulevaisuudessa meidän on parannettava toimintatapojamme. Ennen kaikkea meidän on kuitenkin tiedostettava, että pitkän aikavälin kehitysapu ei voi olla tehokasta, jos sanelemme ensisijaiset tavoitteet oman päämme mukaan, vaikka kaikki alueella sanovat meille, että olemme väärässä. Meidän on edettävä kyseenalaistamalla omat menetelmämme, ja se ei onnistu, ellemme korota määrärahoja, joita pitkällä aikavälillä osoitamme kehityspolitiikkaan. Euroopan unioni on julkistanut millaisen avustussumman se osoittaa Haitia varten, ja jäsenvaltiot ovat tehneet saman. Kyse on noin 130 miljoonasta eurosta lyhyellä aikavälillä ja 200 miljoonasta eurosta tarpeisiin pitkällä aikavälillä.

Haluaisin verrata näitä lukuja toisiin lukuihin, niihin 155 miljardiin Yhdysvaltain dollariin, jotka Cityn ja Wall Streetin pankit valmistautuvat maksamaan muutamille tuhansille pankeissa työskenteleville ihmisille. Tämä nostaa esiin kysymyksen siitä, millaista kehitysyhteistyömallia haluamme maailmanlaajuisesti edistää.

Kiireellinen humanitaarinen apu on tarpeen, mutta se ei yksinään riitä. Se ei missään olosuhteissa saa korvata kehitysapua, jota puolestaan maat, joiden on tarkoitus hyötyä siitä, eivät saa kokea pakkosaneluna. Ensimmäinen keino auttaa suurissa vaikeuksissa olevia valtioita, on kunnioittaa niitä edelleen, antaa niille mahdollisuus hyödyntää omia varoja. Meidän on peruttava Haitin velka ja maksettava oma velkamme sille loppuun.

Arvoisa puhemies, arvoisa korkea edustaja, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, velvollisuutemme Haitilla kärsineitä kohtaan on auttaa heitä jälleenrakentamaan maa, joka oli vaikeuksissa jo ennen kuin luonnonkatastrofi raunioitti sen täysin.

(Suosionosoituksia)

Nirj Deva, ECR-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, ajatuksemme ja tunteemme ovat Haitin väestön tukena heidän kärsimyksen hetkellään. Kiitän korkea edustaja Ashtonia ja Karel De Guchtia siitä, mitä heidän kertomansa mukaan on jo saatu aikaan ja tehty. Ei ole epäilystä siitä, ettei varoja olisi tulossa. Olin paikalla tsunamin iskiessä Sri Lankaan ja myöhemmin Indonesiaan. Olen ollut todistamassa maanjäristyksiä Turkissa. Seurasin mitä Kiinassa tapahtui. Aina kun jotain tällaista tapahtuu, joudumme yllätetyiksi, emme vedenpuhdistustablettien tai teltojen tai puhtaan veden osalta, vaan infrastruktuurin suhteen. Sanomme, kas, infrastruktuuri on tuhoutunut. Totta kai se on tuhoutunut. Meidän on kyettävä hyvin nopeasti tarjoamaan hätätilanteen infrastruktuuria.

Miten näin voi käydä? Olisiko lentotukialus ratkaisu? Siitä löytyy sähköä, siitä löytyy ydinvoimaa, siitä löytyy generaattoreita veden puhdistamista varten ja siitä löytyy helikoptereita. Voisimmeko luoda yleismaailmallisen pelastusoperaation, joka olisi mahdollista käynnistää lyhyellä varoitusajalla, jonka avulla voitaisiin tarjota tilapäissuojia, väliaikaisia suojia ja kaikkea infrastruktuuria, joka tuhoutuu? Meidän on ajateltava uusiksi, miten ihmishenkiä on mahdollista pelastaa välittömästi tapahtuneen jälkeen.

Patrick Le Hyaric, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa varapuheenjohtaja ja korkea edustaja, arvoisa komission jäsen, haluan todeta vielä kerran, kuinka järkyttyneitä olemme sen vuoksi, mitä Haitin kansan, haitilaisten lasten, on kestättävä.

He ovat nyt jo seitsemän päivän ajan eläneet ja pysyneet hengissä varsinaisessa helvetissä. Maailmanlaajuisen yhteisvastuun läikähdys lämmittää mieltä, mutta sitä on vieläkin vahvistettava ja koordinoitava paremmin, siten että se palvelee väestöä, joka on janoissaan, nälissään, koditon ja ilman alkeellisintakaan perusterveydenhuoltoa. Ilmaisemme kunnioituksemme kaikille niille miehille ja naisille, jotka osallistuvat avustustoimiin.

Euroopan unioni on päättänyt alustavien varojen asettamisesta käyttöön. Emme kuitenkaan voi tyytyä pelkästään tähän. Euroopan unionin apua on tuntuvasti lisättävä, ja maailmanlaajuinen pankkijärjestelmä on saatava mukaan avustustoimiin. Eurooppalaiset ylijäämäelintarvikkeet on kuljetettava Haitin väestölle ensitilassa.

Puhun nyt aivan suoraan. Maanosamme on todellisessa velassa Haitille, sen velvollisuutena on korjata vuosikausien alistamisesta ja ryöstämisestä aiheutuneet vahingot. On otettava opiksi siitä, miten kansainväliset rahoituslaitokset ovat pitäneet tätä saarta, Karibian helmeä, talutusnuorassa tukahduttamalla sen kauhistuttavalla velkataakalla ja yhtä lailla kauhistuttavalla velkaan liittyvällä korolla.

Euroopan parlamentin olisi ilmoitettava kannattavansa koko tämän velkataakan välitöntä peruuttamista ilman ehtoja. Ryhmämme toivoo, että Montrealissa pian järjestettävässä konferenssissa valmisteltaisiin tehokkaasti kansainvälistä konferenssia, jossa käsitellään Haitin korjaamista, jälleenrakentamista ja kestäväää kehitystä Haitin väestön kanssa.

Jälleenrakentamisen on tapahduttava Yhdistyneiden kansakuntien alaisuudessa siten, että haitilaiset saavat takaisin taloudellisen ja poliittisen suvereniteettinsa. Haiti ei saa olla panoksena suurvaltojen välisessä valtataistelussa. Näin ollen, vaikka tervehdimmekin Yhdysvaltojen avustuspyrkimyksiä ilolla, meidän on oltava varuillamme ja kieltäydyttävä sallimasta sitä, että pohjoisamerikkalaiset johtajat käyttävät tätä järkyttävää katastrofia tekosyynä saaren miehittämiseen, sen hallitsemiseen ja sotilastukikohtien perustamiseen sinne.

Euroopan on näytettävä esimerkkiä. Sillä on oltava vain yksi tavoite, yksi ainut huolenaihe: Haitin kansa ja sen lapset.

Fiorello Provera, EFD-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, haluan ilmaista syvän osanottoni kaikille niille, joita tämä luonnonkatastrofi on koetellut.

Tällaisessa tilanteessa, jossa rakennuksia ja infrastruktuuria on tuhoutunut mittavasti ja kuolleita on tuhansia, on lähes mahdotonta toimittaa apua tehokkaasti, ellei huolehdi yleisen järjestyksen ja turvallisuuden vähimmäistasosta. Kaikissa avustuspyrkimyksissä kohdataan vaikeuksia, ellei tarvittavien välineiden keräämistä koordinoita tiukasti ja apua jaeta järjestelmällisesti. Keskeistä on ymmärtää, mitä tarvitaan, ketkä tarvitsevat ja milloin.

Toinen seikka, joka on syytä pitää mielessä, on se, että liian usein on käynyt niin, että julkisten ja yksityisten avunantajien anteliaisuutta on käytetty hyväksi, eivätkä suuret rahasummat olekaan tavoittaneet tarpeessa olevia. Tämän vuoksi tarvitaan välttämättä tiukka valvontajärjestelmä estämään sitä, että rahaa haaskataan

tai varastetaan, etenkin kun kyse on hauraista valtioista, joissa korruptio on suurta ja hallinto heikkoa. Euroopan olisi osoitettava oma tehokkuutensa. Toivon, että se onnistuu.

Nick Griffin (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, Haitin ahdinko on järkyttävä. On vain inhimillistä tuntea myötätuntoa siellä sattuneen luonnonkatastrofin viattomia uhreja kohtaan.

Meillä kaikilla täällä on hyvät ansiot ja varaa antaa apua. Luovun tämän päivän päivärahastani, jos jokainen Yhdistyneestä kuningaskunnasta tuleva parlamentin jäsen tekee samoin. Valitsijoillamme ei kuitenkaan ole verojensa vuoksi varaa samanlaiseen anteliaisuuteen.

Maailmanlaajuisuus on tuhonnut teollisuutemme. Pankit ovat rappeuttaneet taloutemme. EU:n byrokraattisuus uhkaa yrittäjiämme ja hiiliverohuijauksen vuoksi miljoonien ihmisten osaksi koituu kohtalokas polttoainepula.

Haitin kuononuhrien määrä on järkyttävä, mutta tänä talvena yli 50 000 eläkeläistä pelkästään Britanniassa kuolee ennenaikaisesti kylmyyden ja lämmityskustannusten vuoksi.

Eri puolella Eurooppaa kuolonuhrien lukumäärä nousee satoihin tuhansiin, mutta koska tämä totuus on häpeäksi poliittiselle eliitille ja koska se tuo esiin epämiellyttävän totuuden maailmanlaajuisesta ilmaston viilenemisestä, tämä skandaali haudataan yhtä hiljaa kuin vanhuksemme kuolevat.

Satoja tuhansia omia kansalaisiamme kuolee hallinnon piittaamattomuuden ja EU:n lämmitysverojen vuoksi, mutta silti vaaditte edelleen toisten ihmisten rahojen syyttämistä toisten takapihalla sattuneeseen katastrofiin. Tämä ei ole myötätuntoa: tämä on julkeaa tekopyhyyttä.

Tiedän, että kristillinen perintömme koetaan täällä hankalana asiana, mutta kuten aina, Raamatusta löytyy ikuinen totuus, jonka useimmat täällä olijoista haluaisivat mieluiten jättää huomiotta – ensimmäinen kirje Timoteukselle 5:8: ”Mutta jos joku ei pidä huolta omaisistaan ja varsinkaan ei perhekuntalaisistaan, niin hän on kieltänyt uskon ja on uskotonta pahempi.”

Michèle Striffler (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa korkea edustaja, kuten jo aiemmin mainittiin, katastrofi oli maanjäristyksen voimakkuuden vuoksi äärimmäisen laaja, epäilemättä yksi historian pahimmista, ja tämän vuoksi pelkäämme menettäneemme kauhistuttavan suuren määrän ihmishenkiä.

Tästä huolimatta olen tyytyväinen Euroopan komission ja jäsenvaltioiden nopeaan toimintaan ja niiden antamaan sitoumukseen osoittaa 429 miljoonan euron valtava tukipaketti hätäapuna annettavaan humanitaariseen apuun ja Haitin jälleenrakennukseen. On kuitenkin valitettavaa, että eurooppalaiset ovat toimineet hajautetusti ja että Euroopan unionin toiminta ei ole riittävän näkyvää, missä on selvä ero Yhdysvaltojen avustuskoneiston kanssa ja mikä saa unohtamaan sen, että Euroopan unioni on maailman suurin humanitaarisen avun ja kehitysavun antaja.

Euroopan komissio on ottanut käyttöön myös yhteisön pelastuspalvelumekanismen, jonka avulla koordinoidaan jäsenvaltioilta tulevia avunantotarjouksia ja joka muodostaa tällä hetkellä kriisinhallintajärjestelmämme ytimen. Viimeaikaiset tapahtumat osoittavat, että Euroopan unionin toimintaa kriisien yhteydessä on tarpeen parantaa. Keskeisessä asemassa on pelastuspalvelumahdollisuudet omaava todellinen järjestelmä, ja tästä syystä haluan muistuttaa teitä Michel Barnier’n vuonna 2006 tekemästä ehdotuksesta, joka on valmis sovellettavaksi ja jossa esitetään Euroopan pelastuspalvelujoukkojen luomista.

Sitä paitsi Euroopan neuvoston puheenjohtaja Herman Van Rompuy ilmaisi tänään tukevensa nopean toiminnan joukkoja. Muutaman päivän kuluessa Yhdysvallat on ottanut hallitsevan roolin pelastus- ja koordinoitiasioissa. On olennaisen tärkeää muistuttaa, että keskeisestä ja maailmanlaajuisesta koordinoinnista vastaa Yhdistyneiden kansakuntien humanitaarisen avun koordinoitumisto OCHA, jolla on parhaat edellytykset huolehtia koordinoinnista.

Älkäämme erehtykö kuvittelemaan, että kyse on arvovalta-kiistasta. Hyvä organisointi on kuitenkin samalla myös ajan ja rahan säästämistä, ja mielestäni EU:n kansalaisilla on oikeus tietää, mitä Euroopan unioni tekee.

Patrice Tirolien (S&D). – (FR) Arvoisa puhemies, onko Haitin kohtalona perikato?

Itsenäistymisestä lähtien luonnonkatastrofit ja poliittiset kriisit ovat seuranneet saarella toinen toistaan, ja tänä päivänä olemme vastatusten ennennäkemättömän murhenäytelmän kanssa. Siihen liittyy kuolleita, loukkaantuneita, monenlaista aineellista tuhoa ja maan poliittisten rakenteiden ja yhteistyörakenteiden tuhoutumista.

Meidän on oltava vahvempia kuin kohtalo. Euroopan unionin on osallistuttava hätäapuun ja jälleenrakentamiseen liittyviin kahtalaisiin toimiin. Olemme tämän velkaa Haitille sen kanssa solmimiemme moninaisten siteiden vuoksi. Ensinnäkin historiallisten siteiden vuoksi: entisenä siirtomaana Haiti oli niistä vaurain. Toiseksi diplomaattisten: Cotonoun sopimuksen vuoksi saari on erityisasemassa oleva kumppani. Ja lopuksi maantieteellisten, sillä Haiti on Euroopan unionin naapurivaltio yhteisön syrjäisimpien alueiden vuoksi.

Tämän lisäksi Haitin kriisi on ensimmäinen testi uudelle ulkosuhdehallinnolle, jonka johdossa olette Te, korkea edustaja Ashton. Ja tähän mennessä johtopäätökset ovat olleet selviä. Tämä katastrofi osoittaa meille myös, millaisia haasteita rakenteisiin liittyy ja millaisia parannuksia meidän on niihin tehtävä, sillä huolimatta mantereemme osoittamasta yhteisvastuusta, Yhdysvaltojen toimet nostavat esiin kysymyksen kyvystämme asettaa apu käyttöön.

Kyse on siitä, että merkittävät ponnistelut eurooppalaisen koordinoinnin hyväksi ja jäsenvaltioiden avustusrakenteet eivät saa kätkeä taakseen sitä, miten hankalia keskustelut Euroopan santarmijoukkojen lähettämisestä alueelle ovat. Kenties on tärkeää, että Euroopan unionin toimet toteutetaan Yhdistyneiden kansakuntien ohjauksessa, mutta havaittujen vaikeuksien perusteella on tehtävä se johtopäätös, että Euroopan unioni tarvitsee autonomista, yhdenmukaista rakennetta, jonka avulla voidaan hoitaa niinkin monimutkaisia tilanteita kuin humanitaarinen hätätilanne.

Lopuksi on vielä muistettava, että jälleenrakennusvaihe on valtava haaste. Tekemistä riittää joka alalla: poliittisella, hallinnollisella, taloudellisella, yhteiskunnallisella ja ympäristöalalla. Olemme ehkä uuden ajanlaskun alussa Haitilla. Tämä on Euroopalle tärkeä poliittinen haaste sen joutuessa osoittamaan olevansa näkyvä johtaja tässä prosessissa.

Charles Goerens (ALDE). – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, joka ilta kello kahdeksan uutiset muistuttavat meitä sanoinkuvaamattomasta kärsimyksestä Haitilla.

Kärsimystä vastaa suuruudeltaan ehkä ainoastaan se lähes maailmanlaajuinen myötätunto, joka sitä ympäröi. Tämä myötätunto on varmastikin spontaania ja vilpittöntä, mutta se ei kestä kauan. Totuuden hetki koittaa parin viikon sisällä, kun tiedotusvälineet ovat päättäneet keskittyä muihin tapahtumiin. Jos joku ei tuolloin tartu ohjaksiin, haitilaiset ovat vaarassa jäädä jälleen kerran oman onnensa nojaan.

Maassa, jossa tehtävää on loputtomasti, alkaen elvyttämisestä ja jälleenrakentamisesta, on tärkeää toimia siten, että eri vaiheet johtavat aitoon kehitykseen. Euroopan unioni omaa puolestaan kattavan joukon välineitä ja vahvan kokemuksen alalta. Tämän vuoksi haasteet, joiden edessä haitilainen, järkyttävän köyhä yhteiskunta on, ovat totuuden hetki myös Euroopan unionille.

Tulevien päivien ja kuukausien aikana on toimittava tehokkaasti ja päättäväisesti. Tämä on maan elpymisen kannalta kaikista tärkeintä sen jälkeen, kun on palautettu turvalliset olosuhteet ja yleinen järjestys, jotka ovat välttämättömiä kaiken koordinoitun toiminnan kannalta maassa, jossa maanjäristys on jättänyt jälkensä kaikkeen, mukaan luettuna institutionaalsiin rakenteisiin.

Tämän vuoksi minusta on viisasta painottaa erästä keskeistä seikkaa: elpymisen, Haitin valtion jälleenrakentamisen, on tapahduttava haitilaisten itsensä toimesta. Kyse on heidän kehityksestään. Voimme auttaa heitä kumppanuuden hengessä. Euroopan olisi hyvä vahvistaa tämä kansainvälisissä konferensseissa, joita asian tiimoilta on tarkoitus järjestää.

Kyllä kumppanuudelle, ei holhoamiselle ja uuskolonialismille!

Edvard Kožušník (ECR). – (CS) Me kaikki olemme varmasti samaa mieltä siitä, että tämä on yksi suurimmista katastrofeista kyseisellä alueella viimeiseen 200 vuoteen. Euroopan konservatiivien ryhmän ja Tšekin tasavallan kansalaisten puolesta haluankin tuoda esiin myötätuntoni ja osanottoni kaikille uhreille ja niille, jotka kärsivät. Tästä tragediasta huolimatta on kuitenkin edelleen nähtävissä merkkejä siitä, että vielä Lissabonin sopimuksen ratifioimisen jälkeenkin Euroopan unioni ei toimi yhtenäisesti eikä kykene ripeään toimintaan. Etäisesti mieleeni tulee nelipäinen lohikäärme. Meillä on neuvoston puheenjohtaja, puheenjohtajavaltion pääministeri, komission puheenjohtaja ja komission nimeämä toimija. Hyvät parlamentin jäsenet, henkilökohtaisesti uskon, että tässä nimenomaisessa tapauksessa on tunnustettava, että Euroopan unioni on saatu kiinni virheestä. Sen sijaan yllätetyiksi eivät ole joutuneet yksittäisten jäsenvaltioiden kansalaiset, jotka ovat toimittaneet tarvikkeita ja taloudellista apua päivä toisensa perään.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Arvoisa puhemies, yhdymme kaikkiin muihin ilmaistessamme myötätuntonamme ja pahoittelumme Haitin kansaa kohdanneen tragedian johdosta, ja haluamme osoittaa

heille täydellistä solidaarisuutta, mutta on nostettava esiin muutamia seikkoja, jotka mielestämme ovat keskeisen tärkeitä.

Aluksi olisi annettava ilmi kaikki ihmiset tai valtiot, jotka pyrkivät hyötymään tästä katastrofista palaamalla uuskolonialismiin. Tällainen asenne näyttää olevan tuhansien pohjoisamerikkalaisten aseistettujen joukkojen alueelle viemisen taustalla, huolimatta siitä, että enemmistö väestöstä elää köyhyydessä ja kärsii edelleen monikansallisten yritysten riistosta ja siitä, että ulkopuoliset tahot, etenkin Yhdysvallat, puuttuvat sen asioihin.

Nyt on kaiken sen humanitaarisen avun, yhteistyön ja jälleenrakentamiseen suunnatun tuen aika, jonka Haitin kansa ansaitsee ihmisarvonsa ja rohkeutensa vuoksi. Meidän olisi muistettava, että juuri Haiti oli se paikka, jossa 400 000 eurooppalaisten orjuuttamaa ja kauppatavarana pitämää afrikkalaista nousi kapinaan orjuutta vastaan ja käynnisti siten ensimmäisen suuren yhteiskunnallisen vallankumouksen Amerikan mantereella.

Koordinoitua apua olisi lähetettävä kiireen vilkkaa, mutta tämä olisi tehtävä antamatta periksi uuskolonialistisille kiusauksille.

Roberta Angelilli (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, Haitilla on käynnissä valtava murhenäytelmä, jonka aiheuttajana on luonto, mutta myös se, ettei siellä oikeastaan ole olemassa valtiota, joka ansaitsisi tulla kutsutuksi sillä nimellä. Siellä ei vähimmässäkään määrin kyetä hoitamaan katastrofia ja humanitaarista hätätilannetta, saati sitten toimittamaan apua siviiliväestölle, joka on nyt häikäilemättömien ihmisten armoilla.

Punainen risti on antanut hälytyksen. 25. tammikuuta pidettävässä Montrealin konferenssissa EU:n on puhuttava yhdellä äänellä ja vaadittava yhtä, koordinoitua hallintoa humanitaaristen toimien varalle, muutoin vaarana on kaaos ja se, että apu menee hukkaan, myös silloin, kun kyse on komission tänä päivänä mainitsemista valtavista ja tärkeistä summista ja jäsenvaltioiden myöntämästä avusta.

Arvoisa korkea edustaja Ashton, erityisesti olisi ponnisteltava lasten hyväksi, ennen kaikkea orpojen, joiden kuuluu saada ensimmäisten joukossa apua, psykologinen tuki mukaan luettuna; muutoin heidän kohtalonaan on köyhyys ja hyväksikäyttö. Olisi myös varmistettava, ettei kansainvälinen yhteisö ainoastaan tyydy yksinkertaistamaan adoptiomenettelyjä. Siitä olisi seurauksena vain eräänlainen laillistettu lasten maasta karkottaminen, mitä Haiti ei kaipaa.

Italian ulkoministeri Franco Frattini on oikeassa ehdottaessaan, että luotaisiin rakenteita ja turvakoteja, jotta lapset voivat kasvaa aikuisiksi ihmisarvoisesti omassa maassaan, ja että tuettaisiin väliaikaisia matkoja ulkomaille lomailemista ja ennen kaikkea opiskelua varten. Päätän puheenvuoroni kysymykseen: olemmeko valmiita, kansainvälisesti, pienentämään Haitin velkaa tai perumaan sen?

Corina Crețu (S&D). – (RO) Koko maailma todellakin osoittaa tällä hetkellä solidaarisuutta ja myötätuntoa Haitin katastrofaalisen maanjäristyksen uhreille, ja jälleen kerran korostuu se, miten tärkeää tällaisissa tilanteissa on toimia ripeästi ja koordinoitusti. Tuhojen rajoittaminen riippuu nyt siitä, kuinka tehokasta toiminta tilanteessa on, ja kuten täällä on jo todettu, sekä kansainvälisten virastojen ja organisaatioiden että EU:n humanitaarisen avun pääosaston toiminta on ollut esimerkillistä, unohtamatta myöskään jäsenvaltioiden omia toimia.

Mielestäni on syytä luoda Euroopan unionin nopean toiminnan operatiiviset joukot, koska tilanne Haitilla osoittaa, miten tärkeää yleisen järjestyksen ylläpitäminen ja väestön turvallisuuden takaaminen on sen lisäksi, että eloonjääneet saavat tarvitsemaansa apua. Olemme selvästi tällä hetkellä tilanteessa, jossa monelta taholta kuuluu soraäänä ja syytöksiä, joiden mukaan tavoitteena on muka suorittaa sotilaallinen operaatio käyttämällä verukkeena humanitaarista apua. Kuitenkin tilanteessa, jossa YK:n joukot eivät riitä tai ovat joutuneet liian koville, Euroopan unionin olisi ryhdyttävä lisätoimiin, etenkin koska se nauttii alueella suurta luottamusta.

Mielestäni Euroopan unionina meidän on kyettävä vastaamaan laajakantoiseen jälleenrakennusprosessiin Haitilla, samalla kun edistetään valtiollisten rakenteiden vakautta. Myötätunnon osoittaminen maan asukkaille heidän vaikeiden koettelemustensa keskellä on tietysti hyvin tärkeää, mihin kuuluu myös se, että etsitään erityisiä ratkaisuja, joiden avulla voidaan helpottaa tämän katastrofin seurauksena orvoiksi jääneiden lasten adoptioimista, ja se, että tarjotaan konkreettista apua väestölle, joka on joutunut kokemaan näin kovia.

Paweł Robert Kowal (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa korkea edustaja Ashton, kuulemme puheenvuoroja eri puolilta parlamenttia, mutta niissä kaikissa toistuu eräs asia, eräs aihe: Euroopan unionin reaktio, poliittinen reaktio, ei ole ollut riittävä, ja sitä ei ole koordinoitu hyvin. Mielestäni meidän olisi kiitettävä hyväntekeväisyysjärjestöjä siitä, että ne vastasivat tarpeeseen spontaanisti, ja kuten aina, epäonnistumatta.

Lisäksi olisi mietittävä, missä asioissa olisi mahdollista toimia paremmin. Itse asiassa minulla on Catherine Ashtonille vain yksi kysymys: kyse on ensimmäisestä tilanteesta, jota olette joutunut hoitamaan uudessa asemassanne. Minkä johtopäätöksen teette tästä tapauksesta ja virheistä, joista nyt puhumme täällä? Mikä vielä tärkeämpää, miten tulevaisuudessa voidaan toimia toisin? Mielestäni tämä on tärkein kysymys, jota olisi pohdittava, ja meidän tehtävämme on mitä suurimmassa määrin tehdä niin.

Philippe Juvin (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa korkea edustaja Ashton, nyt riittää! Nyt riittää. Joka ikisen katastrofin yhteydessä käy samoin: ranskalaiset lähettävät lentokoneen ja apua, belgialaiset, italialaiset, saksalaiset, kaikki tekevät samoin, ja joka kerta jokainen puuhailee omassa nurkassaan, joka kerta käy samoin. Paikan päällä tulos on aina sama: koordinoitua ei ole, uhrin menettävät mahdollisuuksia, organisaatio puuttuu.

Milloin tämä päättyy? Milloin komissio aikoo viimeinkin ryhtyä toimiin? Älkääkä väittäkö, että se on vaikeaa, sillä suunnitelmat ovat valmiina. Meidän on vain käytettävä niitä hyväksi. Vuonna 2006 Michel Barnier ehdotti, että perustettaisiin eurooppalaiset pelastuspalvelujoukot, jotka toimisivat vapaaehtoisuuteen perustuen ilman, että on tarpeen odotella kaikkien 27 jäsenvaltion hypoteettista yksimielisyyttä, liittämällä yhteen jo olemassa olevia kansallisia pelastuspalveluyksiköitä, kouluttamalla niitä yhdessä turvautumalla yhteisiin pelastustekniikoihin, yhteisiin viestintämenetelmiin ja yhteiseen komentopaikkaan.

Tehtävä on helppo, arvoisa korkea edustaja Ashton: toimitaan niiden kanssa, jotka haluavat toimia. Mitä tulee muihin, he tulevat mukaan tajuttuaan, että tämä on tulevaisuutta. Tsunamin jälkeen annettiin lupauksia, mutta vielä tänä päivänäkään mitään ei ole tehty.

Valitsen nyt sanani harkiten: se, ettei komissio tee mitään, on rikollista. Arvoisa korkea edustaja Ashton, miksi Eurooppa on tuomittu toistamaan virheitään? Arvoisa korkea edustaja Ashton, kukaan ei aseta kyseenalaiseksi hyvää tahtoaanne, mutta ilmoittakaa täällä, tänä päivänä, näiden eurooppalaisten koordinoitujoukkojen perustamisesta. Parlamentti seuraa kyllä teitä. Jos tarvitsette tukea, olemme valmiit auttamaan. Mutta lakatkaa nyt ihmeessä puhumasta koordinoinnista ja tehkää siitä sen sijaan totta! Älkää odottako seuraavaa katastrofia!

Michael Cashman (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, minun on sanottava, että on ihmisiä, jotka toimivat, ja ihmisiä, jotka puhuvat. Tämän vuoksi haluan onnitella neuvostoa, komissiota ja korkeaa edustajaa niiden toimien johdosta, joihin ne ovat ryhtyneet. Tapahtunutta ei voinut ennustaa. Edessämme on jotakin sellaista, mitä ei pystytty kuvittelemaankaan.

Olen istunut täällä kuuntelemassa halpamaisia poliittisia kannanottoja, jotka on suunnattu korkeaa edustajaa, jäsenvaltioita ja komissiota vastaan kuviteltaessa, että koska raunioista pelastamassa ja ihmishenkiä säästämässä ovat amerikkalaiset, tämä auttava käsi pitäisi pyyhkäistä pois ja sanoa ”ei uuskolonialismille”, ja kuviteltaessa, että hyökkäämällä Haitia itseään vastaan helpotettaisiin jollain tapaa niiden ihmisten elämää, jotka siellä kärsivät. Häpeäisitte.

Varmistakaamme koordinointi. Luovutetaan koordinointi amerikkalaisille – jos tämä säästää ihmishenkiä, niin se säästää ihmishenkiä. Unohdetaan poliittinen retoriikka.

Onnittelut sitoutumisesta myönnettyyn rahamäärään. Onnittelut siitä, arvoisa korkea edustaja Ashton, ettette julkisuushakuisesti käyttäneet Haitin ilmatilaa turhaan vain mennäksenne sinne näyttämään, että olette paikalla. Mitä se auttaa? Ei yhtikäs mitään. Tämän vuoksi, kiukuissamme niiden ihmisten puolesta, jotka haluavat pelastustoimia, vastatkaamme koordinoinnista yhdessä amerikkalaisten kanssa. Potkaiskaamme Yhdistyneitä kansakuntia persuksiin, jotta se toimittaisi apua, ja lopettakaamme poliittisten irtopisteiden kerääminen.

(Suosionosoituksia)

Róża, Gräfin von Thun Und Hohenstein (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, haluan yhtyä Philippe Juvinin näkemykseen – humanitaarisen avun koordinointi on heikkoa. En halua puhua ainoastaan humanitaarisesta avusta, vaan myös siitä, mitä kutsutaan nimellä tekninen tai rakenteellinen apu taikka kehitysapu. Katastrofi ei ollut ennakoitavissa, mutta tiesimme kyllä, miten heikosti asiat Haitissa ovat, ja jotta asiat olisivat vielä huonommin, maahan on iskenyt tämä koettelemus. Olemme tienneet jo kauan, miten huonosti asiat Haitilla ovat ja miten huonosti rakenteet siellä toimivat. Tiedämme myös sen, että jos rakenteet olisivat toimineet paremmin ja jos olisimme jo ennen maanjäristystä organisoineet avustustoiminnan ja teknisen yhteistyön Haitin kanssa paremmin, rakenteet olisivat toimineet paremmin ja sen seurauksena apuamme olisi voitu nyt hyödyntää paremmin ja säästää tuhansia ihmishenkiä – mutta näin ei käynyt.

Aikooko Catherine Ashton korkeana edustajana ja neuvoston jäsenenä ryhtyä erityistoimiin jonkin tietyn aikataulun mukaisesti tavoitteena Euroopan eri valtioiden teknisen yhteistyön koordinointi siten, että ne kolmannet maat, joille annamme apua, todella käyttävät sitä hyvin? Aiommeko ryhtyä minkäänlaiseen parhaiden käytäntöjen vaihtoon niiden maiden kesken, joilla on paljon kokemusta, joissa tekninen yhteistyö sujuu erinomaisesti, ja niiden, jotka vasta alkavat turvautua tällaiseen tekniseen yhteistyöhön? Saadaanko aikaan hyvää, yhteistä, vahvaa eurooppalaista politiikkaa, josta kolmannet maat todella hyötyvät, jotta emme anna humanitaarista apua summanmutikassa ja hätiköiden, kun tuhannet ihmiset, täysin odottamatta, joutuvat traagiseen tilanteeseen?

David-Maria Sassoli (S&D). – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa korkea edustaja, hyvät kollegat, Haitia kohdannut valtava tragedia vaatii välittömiä toimia, ja monia avustus- ja pelastustoimia onkin jo käynnissä yksittäisten jäsenvaltioiden ryhdyttyä niihin, vaikka eurooppalaisten valtioiden välillä on aika lailla kilpailua.

Uudenlaisen Euroopan, jolla on korkea edustaja, pitäisi kyetä tarjoamaan omaa apua ihmisille, jotka kärsivät. Kaiken lisäksi maanjäristys iski läntisen pallonpuoliskon köyhimpään valtioon, jossa 80 prosenttia väestöstä elää köyhyysrajan alapuolella ja 54 prosenttia elää absoluuttisessa köyhyydessä.

Hätätilanteeseen liittyy kuitenkin vielä toinen hätä: hätätilanne, joka koskettaa lapsia, väestön heikointa osaa, jolla ei enää ole perhettä, turvaa eikä valtiota. Tämän vuoksi haluankin vedota ulkoasioiden korkeaan edustajaan, jotta tutkittaisiin millaisten toimien avulla haitilaisia alle kymmenvuotiaita lapsia voitaisiin sijoittaa Euroopan valtioihin ja huolehtia heistä siellä.

Arvoisa korkea edustaja Ashton, Eurooppa voi ottaa lapsia vastaan ja tarjota heille asianmukaiset elinolosuhteet; tarkoitan rajoitetuksi ajaksi, siihen asti, että olosuhteet ovat sellaiset, että he voivat palata omaan maahansa. Kaikki tämä on mahdollista järjestää, kaikki tämä kävisi eurooppalaisilta valtioilta helposti, ja se olisi paitsi oikeudenmukainen tapa kantaa osansa yhteisvastuusta, myös välttää se, että lasten kustannuksella keinotellaan tai ryhdytään laittomiin toimiin. Kyseessä ovat lapset, kaikista arvokkain voimavara, jota meidän olisi suojeltava Haitilla.

Laima Liucija Andrikiene (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, viime päivinä on kuultu lukuisia valituksia siitä, miten tehottomasti ja hitaasti Haitin kriisiin on reagoitu.

Monet viittaavat lisääntyvään turvattomuuteen, maanjäristyksestä selvinneiden kasvavaan epätoivoon ja huutavaan pulaan elintarvikkeista ja vaatteista.

On totta, että nämä ongelmat ovat todellisia, ja meidän on ratkaistava ne niin pian kuin mahdollista. Meidän olisi kuitenkin tervehdittävä ilolla sitä, että erilaiset kansainväliset toimijat, alkaen hallituksista kansalaisjärjestöihin ja yksityishenkilöihin ympäri maailmaa, ovat sitoutuneet auttamaan.

Euroopan unioni on varmasti yksi niistä tahoista, jotka ovat ilmaisseet täydellisen solidaarisuutensa Haitin kansalle. Toisaalta monet ovat tänäänkin arvostelleet EU:ta siitä, että se on muka reagoinut kriisiin hitaasti, mutta EU:ssa ei ole kyse ainoastaan Brysselissä tehdyistä päätöksistä. Kansalliset hallitukset ovat jo lähettäneet tuhansia miehiä ja naisia auttamaan haitilaisia ja myöntäneet miljoonien eurojen edestä avustuksia.

Euroopan unionin olisi keskityttävä enemmän keskipitkän ja pitkän aikavälin tukeen ja pyrittävä Haitin kaupunkien ja kylien, niiden infrastruktuurin, koulujen ja sairaaloiden jälleenrakentamiseen.

EU voi varmasti toimia foorumina, tahona, jonka alaisuudessa eurooppalaista keskipitkän ja pitkän aikavälin tukea voidaan jakaa ja koordinoida.

Komission ja jäsenvaltioiden äskettäin antama lupaus lähes 500 miljoonan euron varauksista on varmasti suuri ja merkittävä askel tähän suuntaan, ja meidän kaikkien olisi seisottava sen takana.

Enrique Guerrero Salom (S&D). – (ES) Aluksi haluan ilmaista surunvalitteluni ja myötätuntoni Haitin kansalle, joka on joutunut kokemaan kovia tämän katastrofin vuoksi.

Euroopan unioni ei ole sotilasmahti, emmekä halua sellaiseksi tullakaan. Yhteiskuntamallimme vuoksi olemme silti vahva tekijä maailmassa. Lisäksi tekemämme kehitysyhteistyö ja antamamme humanitaarinen apu takaavat meille vahvan aseman, josta haluamme pitää kiinni.

Tänä päivänä Haiti, tai oikeastaan kyseistä valtiota kohdannut katastrofi, asettaa haasteen Lissabonin sopimuksen mukaisille uusille toimielimille. Nyt on aika antaa humanitaarista apua, mutta hyvin pian tulee aika jälleenrakentaa, edistää kehitystä ja tarjota apua hallinnon ja instituutioiden toimintaa varten. Ja meidän on vastattava yhdellä äänellä niihin odotuksiin, joita Haitin kansalla on meitä kohtaan. Meidän on vastattava

yhdistämällä korkean edustajan tehtävät kehitys yhteistyöstä ja humanitaarisesta avusta vastaavien komission jäsenten tehtävien kanssa.

Miksikö? Miksi meidän kaikkien pitäisi toimia yhdessä? Koordinoidaksemme valtioilta tulevaa apua tehokkaammin, varmistaaksemme, että apumme on tehokkaampaa, puhuaksemme maailmassa eurooppalaiseksi tunnustettavalla äänellä, ja vastataksemme maailman meihin kohdistamiin odotuksiin: apuun tämän humanitaarisen kriisin yhteydessä ja kehityksen edistämiseen. Se mitä tapahtuu tänä päivänä Haitilla, voi olla huomenna todellisuutta jonkin muun katastrofin yhteydessä ja voi ylihuomenna tapahtua missä päin maailmaa tahansa.

Jim Higgins (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, yksi maailman köyhimmistä valtioista raunioitui vain 15 sekunnissa huonon hallinnon uhrina, diktatuurin ja korruption uhrina. Viisikymmentätuhatta kuolonuhria, tuhansia ihmisiä edelleen kateissa ja kolme miljoonaa koditonta.

Yhdysvaltojen reaktio on ollut kiitettävä, Yhdistyneiden kansakuntien hitusen vähemmässä määrin, mutta minun on yhdyttävä kaikkeen sanottuun. Emme politikoi tässä asiassa, hyvä jäsen Cashman: toimintamme ei ole ollut lainkaan asianmukaista. Olemme jääneet hännystelemään Yhdysvaltoja.

Logistiset vaikeudet voitetaan kyllä – puhdas vesi, lääkehuolto, ruoka ja suoja – kaikki tämä toteutuu ajallaan. Mutta katastrofista noustakseen Haiti tarvitsee täysin toimivaa demokratiaa ja taloutta, jonka avulla väestö on mahdollista elättää. Maan toipumista on mitattava vuosien kuluessa, ei vain tämän kriisin jälkeisinä viikkoina ja kuukausina.

Kuten kerta toisensa jälkeen on todettu, kriisi katoaa televisioista. Seuraavien kahden tai kolmen viikon aikana se siirtyy ykkösuutisesta kakkoseksi tai kolmoseksi, ja sitten se katoaa kokonaan. Mutta tässä piileekin todellinen haaste, koska vuonna 2008 Haitiin iski kaksi tuhoisaa pyörremyrskyä. Ne jättivät jälkeensä köyhyyttä ja tuhoa. Tuolloin maailman johtajat lupasivat 600 miljoonaa euroa. Ainoastaan 40 miljoonaa euroa toimitettiin lopulta perille.

Nyt tarvitaan Haitin uudelleensyntymää, uutta nousua, uutta esiintuloa ja uudelleenkehittämistä. Sitä on johdettava ja sitä on hallinnoitava asianmukaisesti, mutta ennen kaikkea on luotava selkeä ja toteutettavissa oleva strategia, jonka avulla Haitista voi tulla se ylepä, itsenäinen ja demokraattinen yhteisö, mikä sen kuuluisi olla, mutta mitä se ei toistaiseksi ole eikä ole tähän mennessä voinut olla, ja mistä seurauksena on tämänhetkinen katastrofi.

Roberto Gualtieri (S&D). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, ennennäkemätön humanitaarinen katastrofi Haitilla koskettaa meitä syvästi, ja Euroopan unionilla on velvollisuus osallistua parhaansa mukaan kansainvälisen yhteisön ponnisteluihin turvautuen kaikkiin käytettävissä oleviin välineisiin.

Mitä tulee taloudellisiin resursseihin, viime päivänä ja tunteina on saatu aikaan merkittävää edistymistä. Enemmän ajattelemisen aihetta antavat muut seikat, jotka liittyvät Euroopan reaktioon kriisiin, mutta meidän olisi pyrittävä olemaan kantamatta huolta ulkoisesta kuvastamme ja keskityttävä sen sijaan olennaiseen, kuten korkea edustaja aivan oikein sanoi.

YK:n Haitin vakauttamisohjelman (MINUSTAH) keskeinen merkitys on nyt käynyt selväksi niin pelastuspalvelun kuin turvallisuudenkin osalta, ja näin on suljettu pois autonomisen YTPP-ohjelman mahdollisuus, mutta EU:n koordinoiva rooli YK:n ohjelman tukena on edelleen keskeisen tärkeä.

Tässä välissä haluan muistuttaa jäsen Juvinille, että tällaista koordinointia on ja että pelastuspalvelun alalla siitä vastaa valvonta- ja tiedotuskeskus ja turvallisuuden alalla tilannekeskus, ja on toiveita siitä, että tämä työ johtaa Euroopan santarmijoukkojen lähettämiseen alueelle, mitä Yhdistyneet kansakunnat on nimenomaisesti toivonut.

Korkean edustajan ja komission selvityksistä on hyvä ymmärtää se, miten seuranta- ja tiedotuskeskus ja tilannekeskus toimivat käytännössä tehtävien ja testien ollessa näinkin kiperiä, miten koordinaatio toimii ja ovatko keskustusten välineet ja resurssit asianmukaisia.

Tästä on meille apua myös myöhemmin, kun meidän on punnittava näiden välineiden ja konsuliviranomaisten antaman suojan asianmukaisuutta, mutta nyt ei ole näiden keskustelujen aika. Nyt on toiminnan ja sitoumusten aika, ja me annamme täyden tukemme toimille, joihin korkea edustaja on ryhtynyt.

Puhetta johti

varapuhemies **Stavros LAMBRINIDIS**

Milan Zver (PPE). – (SL) Minäkin haluan ilmaista myötätuntoni Haitin tapahtumien johdosta ja onnitella Euroopan komissiota ja EU:n toimielimiä niiden suhteellisen asianmukaisesta toiminnasta tilanteessa.

Tästä huolimatta mietin joidenkin jäsenkollegojeni tapaan, onko toimintamme ollut riittävän nopeaa. Ehkäpä olisi hyvä ajatus, että komission varapuheenjohtajana toimiva korkea edustaja Ashton kävisi henkilökohtaisesti traagisten tapahtumien tapahtumapaikalla, sillä se saattaa osoittautua tärkeäksi monestakin syystä.

Olen eri mieltä niiden kanssa, jotka väittävät, että sotilaiden ja muiden lainvalvontaviranomaisten läsnäolo alueella saattaisi olla merkki siitä, että olemme omaksumassa kolonialistista lähestymistapaa suhteessa Haitiin. Mielestäni tällaiset puheet eivät ole oikein eivätkä asianmukaisia.

Sen sijaan on tärkeää, että seuraavassa Haitia koskevassa kansainvälisessä konferenssissa hyväksymme pitkän aikavälin toimenpiteitä valtiollisten instituutioiden luomiseksi uudelleen siten, että niiden toiminta on taas mahdollista. Tarkoitan tässä etenkin terveys- ja koulutuspolitiikkaa. Ainoastaan tällaiset politiikat, ja ainoastaan näihin aloihin ja instituutioihin liittyvä kehitys, voivat muokata Haitista vakaamman maan kuin se on tähän mennessä ollut.

María Muñoz De Urquiza (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, haluan painottaa sitä, miten tärkeää on, että Euroopan unioni toimii johtajana, ei ainoastaan välittömän hätäavun antamisessa vaan myös tehtäessä pitkän aikavälin yhteistyötä maan jälleenrakentamisen hyväksi. Meidän on työskenneltävä paikallisten viranomaisten ja Haitin hallituksen kanssa, sillä maa on tarpeeksi haavoittuva jo nyt, ilman että me vielä heikennämme tilannetta antamalla kansainvälisten järjestöjen asettua maan viranomaisten tilalle. Meidän on myös työskenneltävä rinta rinnan paikallisten kansalaisjärjestöjen kanssa.

Haluan antaa tunnustusta puheenjohtajavaltio Espanjan nopealle vastaukselle tilanteeseen, sekä koordinoitavien osalta että sen osalta, että maassa ja alueella jo valmiina olleet Espanjan avustusresurssit saatiin Euroopan unionin käyttöön; kysehän on tärkeimmästä eurooppalaisesta avunantajasta, ei vain Latinalaisessa Amerikassa, vaan konkreettisesti Haitilla.

Marielle De Sarnez (ALDE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa korkea edustaja Ashton, politiikassa on ennen kaikkea kyse symboleista, ja sen vuoksi olen sitä mieltä, että teidän ei pitäisi olla täällä vaan Haitilla; sen vuoksi olen sitä mieltä, että teidän ei pitäisi matkustaa Yhdysvaltoihin vaan Haitille.

Minulla on sellainen tunne – ja sanon tämän hyvin suruissani –, että ette ole ymmärtänyt, millaiset mittasuhteet tapahtuneella, tällä järkyttävällä tragedialla, on, ja kun mietimme tykönämme tarkkaan, Eurooppa ei ole koskaan loistanut yhtä lailla poissaolollaan. Olemme suurimpia avunantajia, ja silti on kuin meitä ei olisikaan.

Toisekseen minulla on tunne, että mitä enemmän turvaudumme nimityksiin, luomme tehtäviä ja titteleitä, sitä vähemmän olemme läsnä, ja tämän pitäisi saada meidät esittämään itsellemme muutamia kysymyksiä. Kuinka paljon lisää katastrofeja tarvitaan, ennen kuin Euroopan unionin johtajat kykenevät viimeinkin toimimaan vastuunsa mukaisesti? Michel Barnier'n mietintö on ollut käsiteltävänä vuodesta 2006 lähtien. Mitä vielä odotamme hyväksyäksemme sen? Mitä vielä odotamme soveltaaksemme sitä?

James Nicholson (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, luullakseni kaikki ajatuksemme on puettu sanoiksi, ja kunnioitettakoon tällä tavalla ihmisiä, jotka ovat menettäneet henkensä: Yhdistyneiden kansakuntien työntekijöitä, Haitin kansaa ja niitä, jotka kärsivät vaikka ovatkin edelleen hengissä.

Me tarvitsemme hyvää, vahvaa ja koordinoitua toimintaa, eikä mikään – ei todellakaan mikään – saa estää sitä. Saanen sanoa, että pidän hyvänä sitoumuksia, joita Euroopassa on tehty Haitin väestön hyväksi. Toivottavasti pidämme niistä kiinni, koska minua sävähdytti – ja aiheestakin – se, mitä tapahtuu kahden viikon kuluttua, kun haitilaiset eivät enää kiinnostu tiedotusvälineitä ja he katoavat uutisista. Mitä nämä ihmiset tekevät silloin?

Kyllä, Haitin jälleenrakentamiseen on selkeä tarve sekä lyhyellä että pitkällä aikavälillä, mutta tärkeintä tällä hetkellä on saada apu jaettua kärsiville ihmisille alueella, ihmisille, jotka ovat loukkaantuneet. Minun on sanottava, että yhdyin täysin siihen, mitä jäsen Cashman sanoi aiemmin. Tämä on liian tärkeä asia, jotta sen varjolla voisi kerätä poliittisia irtopisteitä.

Luis Yáñez-Barnuevo García (S&D). – (ES) Sallikaa minun aluksi käyttää muutama sekunti onnittelemalla korkeaa edustajaa, neuvostoa, komissiota ja vuorossa olevaa Euroopan unionin puheenjohtajavaltiota siitä nopeudesta, koordinoinnista ja päättäväisyydestä, jota ne ovat alusta asti osoittaneet.

Ehkäpä nämä tahot eivät saaneet tiedotusvälineiltä osakseen samaa suurta huomiota kuin 10 000 yhdysvaltalaisen merisotilaan saapuminen saarelle, mutta toiminta oli mielestäni erittäin nopeaa ja tehokasta, ja minulla on runsaasti kokemusta. Haluaisin vain mainita erään asian, joka ei ole tullut keskustelun kuluessa esiin. EU:n ja jäsenvaltioiden yksiköt pelastivat ensimmäisten 78 tunnin aikana raunioista 50 prosenttia eloonjääneistä.

Frédérique Ries (ALDE). – (FR) Arvoisa puhemies, kuten Eva Joly jo aiemmin sanoi, joissakin olosuhteissa sanat ja luvut menettävät merkityksensä ja niistä tulee turhia: kaksi miljoonaa pakolaista – näin meille on kerrottu – ehkä enemmänkin, yli 200 000 kuolonuhria, raunioitunut maa, pääkaupunki, joka on lähestulkoon pyyhitty pois kartalta.

Nyt on kiire kaivaa esiin viimeiset eloonjääneet – jos heitä vielä on –, haudata kuolleet, ruokkia elossa olevat, jakaa vettä, hoitaa, leikata ja jälleenrakentaa. Jokainen maa lähti liikkeelle nopeasti, hyvin nopeasti, omien resurssiansa, omien laitteidensa, omien koiriensä, omien ihmistensä ja oman avokätisyytensä varassa. Kyse on valtavasta ponnistuksesta, hienosta ponnistuksesta, mutta kansallisesta sellaisesta.

Euroopan on nyt ehdottomasti vahvistettava voimaansa ja alettava toteuttaa ajatusta, jota jotkut meistä, monet meistä, ovat puolustaneet täällä Euroopan parlamentissa ja muuallakin useiden vuosien ajan, ja joka koskee vihreä- tai valkokypäraisten – värillä ei ole väliä – eurooppalaisten pelastuspalvelujoukkojen toteuttamista, miehiä, resursseja ja yhteisiä strategioita.

Olipa kyse Guy Verhofstadtin vuonna 2003 esittämästä EU-FAST-aloitteesta tai Michel Barnier'n vuonna 2006 käynnistämästä Europaid-hankkeesta – sillä, kenen ajatus alun perin on ollut, ei viime kädessä ole merkitystä – tavoitteena on kyky toimia nopeasti, olla yhdessä valmiina.

Liisa Jaakonsaari (S&D). – (FI) Arvoisa puhemies, minusta on erikoista, että täällä on puhuttu näkyvyydestä ja epäilty Yhdysvaltojen motiiveja, koska juuri nyt tarvitaan auttamista. Erityisesti minusta on traagista se, että tälläkin hetkellä raunioissa on ihmisiä, jotka voitaisiin vielä pelastaa. Kaikki, mikä voidaan tehdä sen eteen, pitää tehdä.

Kun Euroopan unionin ulko- ja turvallisuuspolitiikkaan, mukaan lukien puolustuspolitiikka, aikoinaan perustettiin kriisinhallintajoukot, minulle ainakin Suomessa perusteltiin, että kriisinhallintajoukot ovat myös luonnonkatastrofeja varten, että kriisinhallintajoukot voisivat auttaa silloin kun maailmalla ja tietenkin myös Euroopassa on tällaisia luonnonkatastrofeja. Nyt kuitenkin kriisinhallintajoukot ovat itse asiassa mitään tekemättöminä eri puolilla Eurooppaa. Niillä ei ole tekemistä. Onneksi Euroopassa ei ole kriisejä, eli niillä ei ole tekemistä. Mikä on esteenä sille, ettei tällaisia kriisinhallintajoukkoja, jos apua pyydetään, voitaisi käyttää näihin kriiseihin?

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Tänä päivänä, Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeen, käsiteltävänämmä on mahdollisesti suurin milloinkaan koettu tragedia, ja meidän on ymmärrettävä, millaisessa asemassa korkea edustaja on joutuessaan heti toimikautensa alussa hoitamaan näinkin monimutkaista tehtävää, jollaisen eteen hän ei, minun käsitykseni mukaan, ole joutunut koskaan aikaisemmin. Kyllä, on totta, että tänä päivänä on havaittavissa joitakin puutteita, ja vastaisuudessa tarvitaan paremmin valmistautuneita Euroopan unionin yhteisiä joukkoja, jotka voisivat osallistua pelastusoperaatioihin. Olen sitä mieltä, että parasta, mitä voimme tänään saada aikaan, olisi se, että tänään mainittu rahasumma lähetettäisiin Haitin tasavaltaan, jotta se voidaan ottaa mahdollisimman pian käyttöön ja käyttää infrastruktuurin jälleenrakentamiseen, kuten Haitin presidentti mainitsi, ja ehkä sitä voidaan käyttää siihen, että raivataan pois tieltä joitakin niistä romahtaneista kodeista, jotka ovat nyt sortuneet kaduille.

Catherine Ashton, unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja/Euroopan komission varapuheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, kun aloitin, halusin tulla parlamenttiin kuulemaan näkemyksiänne. Panen merkille ja ymmärrän turhautumisen, jota arvoisat jäsenet tuntevat sen vuoksi, että jotkin asiat voitaisiin hoitaa paremmin.

Jotkut jäsenet esittivät näkyvyyttä ja koordinointia koskevia kysymyksiä. Ei ole epäilystäkään siitä, että koska Amerikka on lähempänä, koska sillä on edellytykset lähettää joukkoja auttamaan niin nopeasti kuin se teki, juuri amerikkalaiset ovat esillä televisioruudustanne näkyvissä kuvissa. Se, että toimimme näin läheisessä yhteistyössä ja yhteisvoimin Yhdysvaltojen kanssa, on tärkeä osa toimiamme nyt ja tulevaisuudessa.

Ei myöskään ole epäilystäkään siitä, että kun minut herätettiin yöllä ja minulle kerrottiin maanjäristyksestä, ryhdyimme toimiin niin nopeasti kuin pystyimme. Kaksikymmentäyksi jäsenvaltiota vastasi lähettämällä apua. Saimme työn tehtyä neuvoston ja komission yhdistettyä voimansa ensimmäistä kertaa, ja saanen sanoa, että siitä, kun olin edessänne kuultavana, on kulunut vain kahdeksan päivää.

Kaksikymmentäyksi jäsenvaltiota ja 11 etsintä- ja pelastuspartiota, viisi kenttäsairaalaa, kuusi hyvin varustettua lääkäriasemaa, 40 lääkintäryhmää, kuusi vedenpuhdistusyksikköä, nämä lähetettiin paikalle niin nopeasti kuin pystyimme, ja kiitän jäsenvaltioita heidän tekemästään työstä. Esitän kiitokseni myös virkamiehille, jotka ovat tehneet työtä kellon ympäri avustustoimien hyväksi.

Kysyin hyvin varhaisessa vaiheessa paikalla olevalta Yhdistyneiden kansakuntien väeltä ja pääsihteeri Ban Ki-moonilta, missä voisin olla parhaiten avuksi. Ei ollut epäilystäkään siitä, että minulla ei ollut paikan päällä mitään annettavaa, vaan olisin vain vienyt arvokasta tilaa, kun lentokoneet kiersivät ympäri lentokenttää eivätkä kyenneet laskeutumaan, koska kenttä oli tuolloin niin huonossa kunnossa. En ole lääkäri. En ole palomies. Minua tarvittiin koordinoinnin varmistamisessa, välittäjänä Friends of Haiti -ryhmän suuntaan, koordinoituvuudessa Yhdysvaltojen kanssa sen varmistamiseksi, että paikan päällä tehdään kaikki mahdollinen.

Minäkin esitän kiitokseni, kuten arvoisat jäsenet ovat tehneet, kansalaisjärjestöille ja paikan päällä oleville ihmisille. Alueella tapahtuneella tuholla oli valtavaa vaikutusta Yhdistyneisiin kansakuntiin, joka menetti korkeassa asemassa olleita henkilöstön jäseniä, sekä kansalaisjärjestöihin, jotka eivät kyenneet toimimaan niin nopeasti kuin yleensä, koska heidän työntekijöitään oli menehtynyt.

On ollut hyvin vaikeaa katsella kukin tahoillamme, miten kipeästi ihmiset tarvitsevat apua ja ihmettelevät, missä apu viipyy. Avun saaminen paikalle näissä olosuhteissa on ollut uskomattoman vaikeaa, ja tässäkin ihmiset ovat tehneet väsymättä työtä asian hyväksi. Nyt tilanne on helpottumassa, apua saadaan perille, mutta alkää hetkeäkään aliarvioiko sitä, miten hankalat olosuhteet alueella ovat olleet.

Onnistuttiinko toimissa? Kyllä. Olenko tyytyväinen? En ole. Aloitellessani ensimmäisiä viikkoja tässä työssä, sanon teille hyvin suoraan: Kuulen mitä sanotte. Kuulen turhautumisen. Ymmärrän sitä. Ja olette oikeassa arvostellessanne minua siitä, että toiminta ei ole ollut niin hyvää kuin se voi tulevaisuudessa olla. Olette oikeassa. Pitäisi ja täytyy pystyä parempaan.

Minun on hyväksyttävä tapahtunut ja otettava siitä nyt opiksi sen varmistamiseksi, että tulevaisuudessa pyrimme yhtenäisempään toimintaan, mutta en suostu vähättelemään sitä valtaisaan työtä, joka on tehty ja joka edelleen jatkuu tunti toisensa, päivä toisensa perään.

Mitä tulee pitkään aikaväliin, arvoisat jäsenet ovat ehdottomasti oikeassa. Kun kamerat ovat lähteneet, meidän on yhä oltava paikalla. Meidän on oltava siellä fyysisesti, meidän on oltava siellä antamassa sitä tukea, jota pystymme antamaan. Olen samaa mieltä siitä, että velkakaksymysten on oltava esillä käytävissä keskusteluissa. Olen samaa mieltä siitä, että se mitä tehdään, on tehtävä yhdessä haitilaisten kanssa ja heitä kunnioittaen. Olen samaa mieltä siitä, että on tärkeää jälleenrakentaa infrastruktuuri, ja olen samaa mieltä siitä, että meidän on varmistettava, että Yhdistyneiden kansakuntien rooli tunnustetaan ja järjestö kykenee täyttämään tehtävänsä hyvin.

Tämän vuoksi en ainoastaan mene Yhdysvaltoihin tapaamaan valtiosihteeri Clintonia, vaan vierailen myös Yhdistyneissä kansakunnissa keskustellakseni pääsihteerin ja muiden avainhenkilöiden kanssa siitä, mitä voimme tehdä, jotta toimimme tulevaisuudessa yhtenäisesti, koska sillä on jatkossa, kuten sanotte, valtava merkitys.

Sallikaa minun lopuksi tuoda esiin tilanteeseen liittyvät tosiseikat. Kuten arvoisat jäsenet ovat todenneet, kyse on maasta, jossa yli 70 prosenttia ihmisistä eli jo aiemmin köyhyysrajan alapuolella. On erittäin tärkeää, kuten arvoisat jäsenet ovat todenneet, että lapsista, etenkin orpolapsista, huolehditaan asianmukaisesti, ja tuho edellyttää tukea vielä vuosien ajan.

Antakaa minun kertoa jotain infrastruktuurista tällä hetkellä. Sairaalat, sähköverkko, viestintäyhteydet, vesihuolto, satamat ja lentoasemat ovat kärsineet pahoja vahinkoja. Keskeiset julkiset rakennukset, presidentinlinna, parlamentti, valtiovarainministeriö, oikeusministeriö, suunnittelusta vastaava ministeriö, terveysministeriö ja sisäministeriö ovat tuhoutuneet täysin. Hallituksen korkeita virkamiehiä on kateissa. Haitin hallitus ei pysty huolehtimaan tehtävistään. Kuten sanoitte, kyseessä on eräs maailman köyhimmistä valtioista, ja koska meidän on jälleenrakennettava infrastruktuuri, yhdyn antamaanne sitoumukseen varmistaa, että näin myös tapahtuu.

(Suosionosoituksia)

Karel De Gucht, *komission jäsen*. – (FR) Arvoisa puhemies, aivan ensiksi haluan sanoa jäsen Le Hyaricille, joka vaatii elintarvikeylijäämien kuljettamista Haitille, että tämä ei ole Euroopan unionin aikomuksena siitä yksinkertaisesta syystä, että komissio pitää parempana tuotteiden hankkimista alueelta. Katsotaan ensin, voidaanko tuotteet ostaa alueelta sen sijaan, että kuljettaisimme ylijäämämme Haitille.

Toiseksi, mitä tulee koordinoitua ja pelastuspalvelua jne. koskevaan kysymykseen, haluan todeta kolme asiaa.

Ensinnäkin, pelastuspalvelu kuuluu jäsenvaltioiden toimialaan, ja kaikki koordinoitua palveluita on rakennettava tälle perustalle. Tätä ehdotettiin myös Barnier'n mietinnössä, mutta tähän mennessä asiasta ei ole päästy yksimielisyyteen. Kyse on jäsenvaltioiden toimialasta eikä sellaisenaan komission toimialasta.

Toiseksi, mitä tulee pelastuspalveluun ja sen koordinoitua, vuoden 2004 tsunamista alkaen EU:n pelastuspalvelun koordinoitua on vahvistunut ja tullut paljon tehokkaammaksi. Virtuaalisten harjoitusten avulla ei tietenkään koskaan kyetä samassa määrin testaamaan yhteistyömme tehokkuutta kuin luonnonkatastrofeissa, surullista kyllä. Tässä kriisissä EU:n ulkopuoliset valtiot kääntyvät seuranta- ja tiedotuskeskuksen puoleen selvittääkseen, miten ne voivat osallistua avunantoon EU:n koneiston kanssa.

Kolmanneksi, älkäämme unohtako, että Barroson toisessa komissiossa humanitaarinen hätäapu ja pelastuspalvelu on yhdistetty yhden komission jäsenen alaisuuteen, mikä on nähdäkseni hyvin arvokas pyrkimys. Tämän lisäksi meillä on nyt korkea edustaja, joka istuu kahdella tuolilla. Olemme jo aikaisemmin nähneet koordinoitua osalta, että siitä ei ole puutetta esimerkiksi komission sisällä – palaan tähän hetken kuluttua uudelleen – mutta toisinaan se puuttuu EU:n toimielinten ja jäsenvaltioiden ja Euroopan komission ja neuvoston väliltä. Koko tämän kahden viran yhdistämisen takana oli juuri se, että neuvosto ja komissio voisivat työskennellä paremmin yhdessä, ja mielestäni tässä kriisissä on osoitettu, että tämä on itse asiassa ollut melkoinen etu.

Lopuksi haluan vielä sanoa, että olen hieman pahoillani sen vuoksi, mitä jotkin puhujat ovat sanoneet. Komission jäsenenä en tietenkään voi olla pahoillani, minun on vain pantava merkille se, mitä on sanottu, mutta se ei anna riittävää kunniaa ihmisille, jotka ovat tehneet työtä paikan päällä ja Brysselissä, tunnista toiseen, öin ja päivin, viikonloppuna, ilman valituksen sanaa, pyytämättä minkäänlaista korvausta. He ovat tehneet todella kovasti töitä ja muutamassa tunnissa he toimivat aktiivisesti myös paikan päällä, vaikka heidänkin toimintaedellytyksensä olivat suuresti kärsineet.

Pyydänkin, että ajattelisitte, että kyse on valtavasta katastrofista, joka ei ollut ennakoitavissa, johon voidaan reagoida vasta, kun se tapahtuu, ja jonka yhteydessä on osoitettava, että avustustoimet saadaan käyntiin hyvin lyhyellä aikavälillä. Mielestäni komissio on osoittanut tämän toteen. Mielestäni jäsenvaltiot tukivat välittömästi ja mittavasti toimiamme, ja olen sitä mieltä, että meidän olisi arvostettava näitä yksiköitä hieman vähemmän.

Puhemies. – (EL) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan helmikuun istuntojakson aikana.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Maria da Graça Carvalho (PPE), *kirjallinen*. – (PT) Haluan ilmaista osanottoni Haitin kansalle, joka kärsii maahan 12. tammikuuta iskeneen maanjäristyksen seurauksista, ja pidän hyvänä EU:n antamia avustussitoumuksia. Euroopan unioni on maailman suurin humanitaarisen avun ja kehitysavun antaja. Muutama tunti katastrofin jälkeen EU myönsi kolmen miljoonan euron avustussumman alustaviin avustusoopperaatioihin. Varhaista kunnostus- ja jälleenrakentamistyötä varten myönnettiin 134 miljoonan euron rahasumma. 200 miljoonaa euroa on varattu pidemmän aikavälin kunnostusta varten sen lisäksi, että EU:n eri jäsenvaltioilta on saatu 92 miljoonaa euroa. Näitä summia, jotka nousevat yhteensä 429 miljoonaan euroon, voidaan vielä kasvattaa tarpeiden arvioinnin perusteella. Haluan onnitella Euroopan komissiota siitä, miten se on koordinoitua apua, mutta olen pettynyt siihen, että Euroopan unioni ei ole ollut riittävän näkyvästi esillä paikan päällä. Tästä on haittaa EU:n kansainväliselle julkiselle imagoille, ja se on ristiriidassa 91,6 miljoonaa euroa lahjoittaneen Yhdysvaltojen imagon kanssa. Kriisin aikana on käynyt selväksi sairaanhoidon tarve, joten pyydän nostamaan lääkäreiden ja avustavan terveydenhoitohenkilökunnan määrää sekä lisäämään logistista tukea.

Gaston Franco (PPE), *kirjallinen*. – (FR) Olen yllättynyt siitä, että unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja ei ole ollut Haitin luonnonkatastrofin tapahtumapaikalla. Huolimatta Lissabonin sopimuksen voimaantulosta Euroopan unionilla on edelleen vaikeuksia osoittaa olevansa läsnä kansainvälisellä näyttämöllä,

ja se on mitä valitettavinta. Eurooppalainen järjestelmä kriiseihin vastaamiseksi on mielestäni liian pirstaleinen, liian monimutkainen eikä riittävän pitkälle viety. Kun kyse on Haitin kunnostuksesta (johon on varattu 100 miljoonaa euroa) ja maan jälleenrakentamisesta (200 miljoonaa euroa), mitä Euroopan kehitysrahaston ja vakautusvälineen avulla tarkalleen ottaen rahoitetaan? Sitä paitsi, vastatakseen YK:n pyyntöön logistisen ja turvallisuuteen annettavan tuen osalta Euroopan unionin on nähdäkseni pystyttävä käyttämään kaikkia Lissabonin sopimuksen mukaisia välineitä, sotilaallinen läsnäolo mukaan luettuna. Vaadin Euroopan pelastuspalvelujoukkojen nopeaa perustamista siten kuin Michel Barnier suunnitteli vuonna 2006, jotta kyettäisiin antamaan eurooppalainen vastaus, joka on suunnitelmallinen, aidosti koordinoitu ja tehokas. Herman Van Rompuy'n viimeaikaiset lausunnot ovat askel oikeaan suuntaan. Hän puolsi humanitaaristen nopean toiminnan joukkojen perustamista. Mikä on hankkeen tarkka sisältö ja milloin se näkee päivänvalon?

Filip Kaczmarek (PPE), kirjallinen. – (PL) Hyvät kollegat, Haitilta saamamme raportit ovat järkyttäviä. Kyseessä on eräs kauhistuttavimmista katastrofeista, joista olemme kuulleet. Voimme kuitenkin jo tehdä eräitä johtopäätöksiä, joista saattaa olla hyötyä vastedes. On selvästi nähtävissä, että mekanismit, joilla humanitaarista apua koordinoidaan, eivät ole parhaat mahdolliset. Haitilaisille suunnattu apu olisi voinut olla tehokkaampaa, jos humanitaarisen avun antajat olisivat voineet turvautua parempiin keinoihin koordinoida työtään. Koordinoinnin parantaminen ei ole ainoastaan Euroopan unionin asia, koska edistymisen tällä alueella edellyttää rakentavaa analyysia ja toimintaa kaikilta merkittäviltä avunantajilta. Haitin tilanteessa tänä päivänä, samoin kuin muissa vastaavissa tilanteissa, tärkeää on nopeus, riittävyys ja joustavuus. Tänään ei ole oikea aika pohtia esimerkiksi sitä, kenen kuului valvoa lentoasemaa Haitin pääkaupungissa. Se on tietenkin tärkeää, mutta päätökset erityisratkaisuihin turvautumisesta pitäisi tehdä muulloin. Nyt on tehtävä kaikki mahdollinen sen eteen, että keskitytään kaikista tärkeimpään tavoitteeseen – ihmishenkien pelastamiseen.

Alan Kelly (S&D), kirjallinen. – (EN) Haitin äskettäinen maanjäristys osoittaa meille kaikille, kuinka haurasta elämä tällä pallolla voi olla. Tiedotusvälineiden viime päivinä välittämät kuvat ja tarinat ovat koskettaneet meitä kaikkia. Maailmanlaajuisen yhteisön reaktio tähän luonnonkatastrofiin on ollut hämmästyttävä, ja kiitän kaikkia niitä, jotka auttavat avustustoimissa tai rahoittavat niitä kotoa käsin. Kestää useita sukupolvia ennen kuin Haitin kansa on täysin toipunut tästä tapahtumasta, joka toivottavasti tarvitsee kokea vain kerran elinaikana. Euroopan parlamentin on tärkeää osoittaa solidaarisuutta näitä ihmisiä kohtaan. Toivoisin, että Euroopan unioni voisi ottaa johtavan roolin annettaessa näille ihmisille toivoa paremmasta tulevaisuudesta. Lyhyellä aikavälillä annettavaan hätäapuun on liitettävä pidemmän aikavälin apua, jonka avulla tulevat sukupolvet voivat toipua kauhistuttavasta koettelemuksesta. Se, miten parlamentin jäsenet poliittisesta ryhmästä toiseen ovat tähän mennessä reagoineet tapahtuneeseen, on ollut erittäin rohkaisevaa. Teen mielelläni työtä kollegojeni kanssa tehdäkseen sen mitä pystyn Haitin kansan hyväksi. EU:n on pyrittävä toimimaan esimerkkinä hyväosaisista, jotka ovat aina halukkaita ojentamaan auttavan käden niille, jotka ovat meitä itseämme epäedullisemmassa asemassa.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE), kirjallinen. – (PL) Arvoisa puhemies, järkyttäviä tietoja Haitin tuhoisasta maanjäristyksestä kantautuu meille päivittäin. Näiden tietojen perusteella on ehdottoman selvää, että Haiti, joka on ajautunut täydelliseen kaaokseen ja jäänyt ilman tukea, ei selviydy tämän kauhistuttavan tragedian vaikutuksista. Koko kansainvälinen yhteisö, Euroopan unioni mukaan luettuna, on velvollinen antamaan humanitaarista apua tämän katastrofin uhreille, jotka ovat jääneet täysin vaille perustarvikkeita. Tämän vuoksi haluan vedota voimakkaasti sen puolesta, että asianmukaiset Euroopan unionin tahot ryhtyvät toimiin lähettääkseen mahdollisimman pian elintärkeää apua ja tukea, joiden avulla Haitin maanjäristyksen seurauksia voidaan torjua.

5. Iranin tilanne (keskustelu)

Puhemies. – (EL) Esityslistalla on seuraavaksi unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan ja komission varapuheenjohtajan julkilausuma Iranin tilanteesta.

Catherine Ashton, unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja/Euroopan komission varapuheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, arvoisat parlamentin jäsenet, tämä on merkittävä tilaisuus tarkastella Iranin tilannetta.

Euroopan unioni haluaa normaalit suhteet Iraniin, ja pyrkimyksemme ydinasiaassa on osa tätä. Tässä yhteydessä jatkan korkeana edustajana edeltäjäni Javier Solanan tehtävissä kansainvälisissä keskusteluissa Iranin kanssa.

Iran on merkittävä valtio, jolla on pitkä historia, rikas kulttuuri ja huomattavan lahjakas väestö. Iranilaiset elokuvat ja kirjat ovat vaikuttavia, naisten koulutustaso on korkea, siellä on valmiuksia julkiseen keskusteluun ja nuori väestö on energistä ja aktiivista. Iranin yhteiskunnalla on monella alalla vapaan yhteiskunnan tunnusmerkit ja valmiudet. Yhteiskuntaan kohdistuva uhka on näkynyt kuohunnassa, joka seurasi useiden iranilaisten vilpillisinä pitämiä viime vuoden vaaleja. Tämä on tietenkin iranilaisten oma asia. Meidän huolestamme koskeekin sitä, että kansainvälisiä sääntöjä ja normeja on noudatettava niin siviilioikeuksien kuin poliittisten oikeuksien osalta.

Tämän osalta olen hyvin huolestunut raporteista, joissa kerrotaan mielenosoitusten väkivaltaisesta tukahduttamisesta ja mielivaltaisista pidätyksistä Teheranissa ja muissa Iranin kaupungeissa Ashura-juhlan aikana viime joulukuun lopussa. Väkivallan käyttö sananvapauttaan ja kokoontumisvapauttaan käyttäviä mielenosoittajia vastaan on tuomittavaa. Kyse on universaaleista ihmisoikeuksista, joita on kunnioitettava, ja näitä oikeuksiaan rauhanomaisesti käyttäneet pidätetyt on vapautettava.

Olen myös hyvin huolestuneena havainnut, että monet pidätykset vaikuttavat kohdistuneen ihmisoikeuksien puolustajiin ja toimittajiin ja että useilta pidätetyiltä on evätty oikeusedustajat ja yhteydet perheisiinsä. Iranin on noudatettava kansainvälisiä velvoitteitaan ja kohdeltava pidätettyjä kansainvälisten ihmisoikeusstandardien mukaisesti.

Toinen hiljattainen tapahtuma on 12 uskonnollisen Baha'i-yhteisön jäsenen pidättäminen. Näille ihmisille on taattava oikeudenmukainen, avoin ja tasapuolinen oikeudenkäynti kansainvälisten standardien mukaisesti.

EU on tarttunut jokaiseen mahdollisuuteen vaatia Iranin hallitusta noudattamaan niitä kansainvälisiä velvoitteita, joihin se on vapaasti ja vapaaehtoisesti sitoutunut. Annamme julkilausumia ja käytämme muita diplomaattisia keinoja. Teemme työtä Yhdistyneissä kansakunnissa: yleiskokous antoi juuri viime kuussa tilanteen tuomitsevan päätöslauselman. Hyödynämme täysimääräisesti Iranin tilanteen tarkastelua tulevassa YK:n ihmisoikeusneuvoston kokouksessa Genevessä helmikuun alussa.

Ydinasiassa pahoittelemme sitä, ettei Teheran ole noudattanut Javier Solanan ja pääneuvottelija Jalilin 1. lokakuuta Genevessä pidetyn tapaamisen tuloksia. Me kaikki arvioimme tapaamisen myönteiseksi. Itse asiassa Iran on nyt hylännyt IAEA:n sopimusluonnoksen ja kieltäytyy jatkamasta keskustelua ydinasiasta.

EU ja sen neuvottelukumppanit ovat kaikki sitoutuneet löytämään diplomaattisen ratkaisun Iranin ydinasiaan, ja tämän vuoksi meidän on jatkettava kaksivaiheisen lähestymistavan noudattamista. Tarvitaan vakavaa sitoutumista mielekkääseen keskusteluun Teheranin puolelta.

Tavoitteemme on edelleen lisätä luottamusta siihen, että ydinohjelman tavoitteet ovat yksinomaan rauhanomaisia. Luottamusvaje kasvoi entisestään, kun paljastui, että Iran on rakentanut toista rikastuslaitosta ilmoittamatta tästä ajoissa IAEA:lle. Lisäksi Iran ei vielä tee täydellistä yhteistyötä IAEA:n kanssa eikä noudata kansainvälisiä velvoitteitaan.

On ratkaisevan tärkeää, että EU ja kansainvälinen yhteisö toimivat yhdessä neuvottelutavoitteissa, myös tukemalla neuvottelupyrkimyksiä asianmukaisin toimenpitein. Mahdollisimman laaja yksimielisyyks on ratkaisevaa, jos haluamme saavuttaa tavoitteemme.

Jos Iran valitsee rakentavamman kurssin ydinasiassa ja alueellisessa vakaudessa yleensä, sillä voi olla Lähi-idässä ja Persianlahden alueella merkittävä asema, joka vastaisi sen oikeutettua paikkaa ja hienoa historiaa.

Lopuksi totean, että Iranin asettamat haasteet ovat merkittävässä asemassa tehtävissään. Valtiolla on valtavaa potentiaalia – ja olemme jatkuvasti toistaneet valmiuttamme tehdä Iranin kanssa rakentavaa yhteistyötä. Minä aion jatkaa tätä. Toivon todellakin, että voin toimikauteni aikana vielä palata tänne parlamenttiin esittelemään myönteisempää kuvaa suhteistamme Iraniin.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, PPE- ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa korkea edustaja Ashton, olette aivan perustellusti huolissanne, sillä Afganistanin tilanne on hyvin vakava, varsinkin ihmisoikeuksien kannalta. Viittaan erityisesti kansalaisoikeuksiin ja poliittisiin vapauksiin, joiden osalta on havaittu aidosti uskomaton romahdus: mielivaltaista väkivaltaa, opposition jäsenten joukkopidätyksiä, murhia, teloituksia, kansalaisjärjestöjä estetään tekemästä työtään ja lehdistönvapauden harjoittaminen on mahdotonta. Jopa Euroopan parlamentin valtuuskunnalta kiellettiin pääsy valtioon.

Arvoisa puhemies, näissä oloissa epäilen, onko maahan mielekästä nyt mennäkään.

Arvoisa korkea edustaja Ashton, ydinalaa koskevat huomionne olivat hyvin selkeitä ja myös hyvin suorasanaisia: Iran jatkaa rikastetun uraanin tuotantoa kansainvälisen yhteisön varoituksista piittaamatta.

Se kieltäytyi tarttumasta presidentti Obaman ojentamaan käteen ja hylkäsi kuuden valtion viimeisen suunnitelman, johon osallistuivat myös Venäjä ja Ranska.

Arvoisa korkea edustaja Ashton, kysymykseni on hyvin yksinkertainen: Katsotteko, että kärsivällisyytemme tämän valtion suhteen on loppumassa? Katsotteko, että meidän olisi nyt edettävä kovempiin toimenpiteisiin, vai oletteko pikemminkin sitä mieltä, että maltillinen ja lempeä lähestymistapa on paras keino neuvotella Iranin hallinnon kanssa?

Haluan ilmaista vilpittömän tyytyväisyyteni lausuntoonne, että ihmisoikeuksia valtiossa on puolustettava. Rikkomukset ovat hyvin vakavia, ja katson, arvoisa puhemies, että parlamentin on tuomittava valtion ihmisoikeustilanne suorasanaisesti. Toivon parlamentin kykenevän tähän hyväksymällä asiaa koskeva päätöslauselma. Sen on pysyttävä tiukkana, hyvin tiukkana, puolustaessaan uupumatta vapautta.

Roberto Gualtieri, S&D-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, Iranin tilanteen kehityksen osalta voidaan vain ilmaista vakavia huolia. Nämä huolet liittyvät poliittisiin oikeuksiin ja kansalaisoikeuksiin kohdistuvien rikkomusten lisääntymiseen, jonka tuomitsemme voimakkaasti. Olemme huolissamme myös siitä, ettei Iran ole noudattanut ydinsulkusopimusjäsenyytensä mukaisia velvoitteita, joista valtio itsekin on todennut, ettei se halua herättää epäilyksiä.

Emme kyseenalaista Iranin oikeutta ydinenergian rauhanomaiseen kehittämiseen emmekä aio aliarvioida sen merkittävää asemaa alueellisella tasolla, sen legitiimejä turvallisuusvaatimuksia tai tarvetta luoda uskottava alueellisen turvallisuuden järjestelmä, joka koskee kaikkia alueen ydinvoimia. Juuri tämän vuoksi emme ymmärrä syitä siihen, ettei kansainvälisen atomienergiajärjestön vaatimusta uraanin rikastamisesta ulkomailla ole noudatettu, ja pahoittelemme päätöstä.

Tässä tilanteessa turvallisuusneuvoston on määritettävä kansainvälisen yhteisön vastaus ja uusien pakotteiden mahdollisuus. Niissä on keskityttävä leviämisen estämiseen ja ne on suunniteltava välineeksi, jotka viitoittavat vaikean mutta välttämättömän vuoropuhelun tietä. Niitä ei pidä suunnitella eikä käyttää hallinnon rankaisemiseen.

Tässä toiminnassa Euroopan unionin on annettava panoksensa tarkastelemalla asianmukaiseen aikaan ja asianmukaisessa muodossa mahdollisia teknisiä toimenpiteitä YK:n pakotteiden täydentämiseksi ja samalla vahvistettava valmiutensa keskusteluun ja vuoropuheluun, yhteyteen, jota ei pidä menettää vaikeinakaan aikoina.

Tuemme täysin Euroopan unionin ja korkean edustajan toimia korkean edustajan puheenvuorossa selkeästi esitetyn lähestymistavan mukaisesti.

Marietje Schaake, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, minut valittiin viime kesänä Euroopan parlamenttiin, koska esitin kritiikkiä kotimaani hallitusta vastaan. Iranissa näin toiminut nuori nainen olisi todennäköisesti tapettu, vangittu, kidutettu ja raiskattu.

Uuden median ansiosta olemme kaikki nähneet pätkiä siitä, kuinka julmalla tavalla Iranin hallinto hyökkää niiden kansalaisten kimppuun, jotka vaativat rauhanomaisesti demokratiaa ja vapautta. Iranin vallankumouskaartin äskettäiset ihmisoikeusraporttien pidätykset osoittavat, että Iranin hallinto on yhä kiinnostuneempi valtion sulkemisesta. Kansainväliset toimittajat luottivat suuresti raporttien sanaan.

Eilen oli Martin Luther Kingin juhlapäivä. Muistamme miestä, joka myös marssi rauhanomaisesti pitkin katuja ja sanoi: tulee aika, jolloin hiljaisuus on pettämistä. Arvoisa korkea edustaja, se aika on tullut jo aikaa sitten.

Presidentti Barack Obama keskeytti joululomansa tuomitakseen yhä julmemmat kansalaisiin kohdistuvat hyökkäykset Ashuran jälkeen. Ehdotetussa Irania koskevassa kaksivaiheisessa lähestymistavassa, jossa haetaan tasapainoa ydinkysymyksessä ja ihmisoikeuksissa, Yhdysvallat korostaa yhä enemmän ihmisoikeuksia. Euroopan on otettava tässä voimakkaampi johtoasema, eikä pelkästään silloin, kun se on poliittisesti turvallista.

Haitin katastrofi oli järkyttävä murhenäytelmä, ja olen tyytyväinen siihen, että toteutatte toimia. Iranissa meneillään olevaan ihmisen aiheuttamaan katastrofiin ei kuitenkaan ole tähän mennessä vastattu Euroopan puolelta voimakkaasti ja koordinoitusti. Parlamentin valtuuskunnan oli määrä vierailla Iranissa viime kuussa, mutta sen hallinto ei halunnut meidän näkevän omin silmin sen heikkouksia ja jakautuneisuutta. Euroopan on korkea aika ottaa kantaa Iranin tilanteeseen, ja maailma odottaa sitä.

Onko Iranin nykyhallinto, joka on menettänyt legitiimiytensä ja joka on sisäisesti jakautunut, uskottava osapuoli neuvotteluissa? Mitä sellaisia toimenpiteitä ehdotatte ydinkysymyksessä, jotka kohdistuisivat hallintoon kansaa vahingoittamatta? Oletteko halukas kutsumaan koolle eurooppalaisen hätäkokouksen tarkastelemaan Irania?

Kuinka aiotte hyödyntää EU:n ihmisoikeuksia koskevaa rahoitusvälinettä sen varmistamiseksi, että ihmisoikeudet ovat edelleen unionin ensisijainen painopisteala? Minusta meidän on tuettava kansalaisia, kansalaisyhteiskuntaa ja toimittajia. Puheenjohtajavaltio Tšekin tasavallan ehdottama Shelter City -ohjelma voisi olla hyödyllinen väline Euroopassa uhattuina olevien iranilaisten tukemiseksi.

Komission jäsen Kroesin kuulemistilaisuudessa kysyin tältä, onko hän halukas tekemään kanssanne yhteistyötä, jotta sananvapaudesta Internetissä tulee olennainen osa unionin ulkopoliittikkaa. Kysyn teiltä samaa.

Barbara Lochbihler, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa korkea edustaja Ashton, Euroopan parlamentti on seurannut tiiviisti sisä- ja ulkopoliittikan kehitystä Iranissa. Suhteista Iraniin vastaava valtuuskunta käy vuoropuhelua hallituksen ja kansalaisyhteiskunnan edustajien kanssa ja oli jo valmistellut valtuuskunnan matkaa Iraniin kuun alussa, vaikka tämä valitettavasti peruttiin lyhyellä varoitussajalla.

Juuri tyytymättömyys vilpillisiin vaaleihin ja valtion sorron ja väkivallan jatkuva lisääntyminen olivat saaneet Iranin kansalaisyhteiskunnan edustajat kääntymään Euroopan parlamentin puoleen. Rohkeissa pyrkimyksissään he tarvitsevat tukeamme demokraattisten vapauksien säilyttämiseksi ja he kehottavat meitä suhtautumaan perustavaa laatua oleviin arvoihimme hyvin vakavasti. Vastalauseita esitetään paljon ja jatkuvasti. Iranin hallitukselta vaaditaan poliittisia vastauksia näihin ratkaisemattomiin kysymyksiin, mutta sen sijaan havaitsemme kidutuksen ja pidätettyjen pahoinpitelyn kaltaisten pahimpien ihmisoikeusrikkomusten lisääntyvän ja kuulemme mielenosoittajien kuolemista ja epäoikeudenmukaisista oikeudenkäynneistä.

Monet iranilaiset odottavat meidän sekä seuraavan ulkopoliittikkaa ja ydinohjelmaa että seuraavan ja puuttuvan poliittiseen tilanteeseen Iranissa. On myönteistä, että Espanjan ja Irlannin kaltaiset valtiot ovat valmiita myöntämään viisumeita ilman byrokratiaa vainotuille ihmisoikeuksien puolustajille auttaen heitä näin akuutissa vaarassa. Muiden jäsenvaltioiden on seurattava esimerkkiä, ja pyydämme myös komissiota tarjoamaan nopeaa apua poliittisen vainon kohteeksi joutuneille.

Ulkopuolisina toimemme ovat rajallisia. Ratkaisevien muutosten on tultava maan sisältä. Meidän on kuitenkin pidettävä viestintäkanavat ulkomaailmaan avoimina. Tässä yhteydessä meidän on suhtauduttava hyvin kriittisesti Siemensin ja Nokian kaltaisiin ulkomaisiin yrityksiin, joiden tekniikka auttaa tekemään sensuurista mahdollista ja jopa entistä tehokkaampaa.

Koska ydinasiain koskevilla neuvotteluilla ei ole päästy sopimukseen, puhutaan yhä enemmän pakotteiden määräämisestä. Ei ole kuitenkaan selvää, mitkä pakotteet vaikuttaisivat toivotulla tavalla poliittiseen johtoon. Jos pakotteet johtavat monien elinolojen heikkenemiseen, kuten bensiiniä koskevat pakotteet, niillä ei saavuteta tavoitetta ja ne antavat hallinnolle mahdollisuuden syyttää vihamieliseksi kutsumaansa ulkomaailmaa heikkenevästä taloustilanteesta.

Tämän vuoksi on hyvin tärkeää kehittää kohdennettuja ja älykkäitä pakotteita, myös yksittäisiä henkilöitä kohtaan. Neuvosto voi esimerkiksi laatia mustan listan viime kuukausien sortotoimista vastaavista henkilöistä. EU:n Iranin-politiikassa ratkaisevaa on, että laadimme ja noudatamme kaksivaiheista politiikkaa. Torjunnasta huolimatta meidän on pyrittävä poliittiseen vuoropuheluun. Iranin eristäminen ei auta sen kansaa eikä sen naapurita alueella.

Charles Tannock, ECR-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, presidentti Ahmadinejadin häikäilemättömät pyrkimykset kehittää ydinaseita ovat mielestäni vakavin maailmanrauhaan kohdistuva uhka tällä hetkellä.

EU:n diplomatia voi olla lopulta menestyksestä vain yhtenäisen ja koordinoitun lähestymistavan avulla. Uusien pakotteiden on oltava kohdennettuja ja hyvin vahingollisia Teheranin hallinnolle. Meidän on kuitenkin myös tunnustettava, että Iranin kansa ja Iranin hallinto eivät ole sama asia.

Koska Ahmadinejad kaappasi viime vuoden presidentinvaalit, olemme nähneet kaduilla paljon toisinajatteliijoita ja rohkeita nuoria mielenosoittajia. Nämä ihmiset tarvitsevat tukeamme, sillä he samastuvat meidän vapautta, demokratiaa ja oikeusvaltiota koskeviin arvoihimme. Epätoivo Iranissa on todellakin jo niin suurta, että oppositiojohtaja Mir Hossain Musavi, jota ei juuri ole demokraattina pidetty aiemmin, on sanonut olevansa valmis uhraamaan henkensä kotimaansa paremman tulevaisuuden edestä. Samaan aikaan

törkeät ihmisoikeuksiin kohdistuvat väärinkäytökset jatkuvat laantumatta, kun nuoria ja homoseksuaaleja teloitetaan jatkuvasti.

Me Euroopan parlamentin jäsenet haluamme nähdä demokraattisen ja vapaan Iranin, jonka vientituote ei enää ole Hamasin ja Hizbollahin välittämä terrorismi ja joka ottaa sille kuuluvan paikan kansainvälisessä yhteisössä. EU:n on kaksinkertaistettava pyrkimyksensä nopeuttaa kaikin mahdollisin tavoin tätä prosessia.

Bastiaan Belder, EFD-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, tiedotusvälineissä esitettiin minulle viime viikolla epämiellyttävä väite. Väitteen mukaan Israel hyökkää arkkivihollisensa Iranin kimppuun ennemmin tai myöhemmin. Samalla kun tätä keskustelua käytiin Euroopassa, Iranin tiedotusvälineissä keskusteltiin myös kiivaasti sotilaallisesta vaihtoehdosta Teheranin kiistanalaista ydinhanketta vastaan. Pelkkiä siionistien valheita ja liioittelua, oli konservatiivisen sanomalehden Kayhanin tuomio ydinuhasta. Ei ole epäilystä siitä, että islamilaisen tasavallan ydinhjelma on vakava turvallisuusuhka – ensisijaisesti Israelille, mutta myös laajemmin alueella. Toivonkin edelleen, ettei kansainvälinen yhteisö pelkästään tunnustaa tätä, vaan ryhtyy tosiasiallisesti toimiin tässä asiassa. Minusta tässä yhteydessä on tarkasteltava kaikkia vaihtoehtoja. Tehokas pakotejärjestelmä, jota liittokansleri Merkel edelleen vaati eilen, merkitsee sitä, ettei juutalaisvaltion missään tapauksessa todellakaan pidä ryhtyä yksipuolisiin toimiin.

Tästä pääsen ratkaisevaan neuvostolle, ja arvoisa korkea edustaja, teille osoitettuun kysymykseen. Onko itse asiassa olemassa eurooppalaista perustaa Iranin hallinnon vastaisten pakotteiden jyrkkään tiukentamiseen? Tiiviit kaupalliset yhteydet useiden merkittävien EU:n jäsenvaltioiden – minun ei tarvitse mainita niitä nimeltä, sillä tekin tiedätte, mitkä ne ovat – ja islamilaisen tasavallan välillä voivat aina asettaa merkittäviä esteitä ydinasian vakavalle tarkastelulle. The Wall Street Journal -lehti on kirjoittanut tästä viime viikkoina useita teräviä artikkeleita, jotka ovat käytännössä Eurooppaan kohdistuneita syytteitä. Lyhyesti, arvoisa korkea edustaja Ashton, onko olemassa perustaa Iranin hallinnon vastaisten tehokkaiden pakotteiden tiukentamiseen? Odotan vastaustanne.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, erityisesti aivan viimeaikaiset tapahtumat ovat tehneet selväksi, että eurooppalaisesta näkökulmasta kansalaisvapauksiin Iranissa liittyy selkeitä puutteita. Hiljattain tuomituille mielenosoittajille annettu kuolemantuomio on merkki siitä, kuinka erilailla perusoikeuksia ja niiden tarkkailua tarkastellaan kyseisessä valtiossa. On kuitenkin myös tärkeää korostaa, ettei EU:n ulkopolitiikan pidä olla toispuolista, sillä me käänämme usein mielellämme katseemme pois tällaisista asioista taloudellisesti tai geostrategisesti merkittävien kumppaniemme – kuten Kiinan tai kenties Saudi-Arabian – tapauksessa huolimatta siitä, että näissäkin valtioissa poiketaan vakavalla tavalla eurooppalaisesta demokratiaa ja oikeusvaltiota koskevasta näkemyksestä.

Suhteista Iraniin vastaavan valtuuskunnan jäsenenä olen erityisen kiinnostunut siitä, että viivästynyt matka Iraniin järjestetään mahdollisimman pian kahdenvälisen viestinnän parantamiseksi EU:n kanssa ja voidaksemme näin mahdollisesti vuoropuhelun kautta osaltamme edistää Iranin dramaattisen tilanteen lieventämistä.

Lena Kolarska-Bobińska (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa korkea edustaja Ashton, Iranin sisäinen tilanne pahentuu päivä päivältä ja viikko viikolta. Ihmisoikeuksia rikotaan julmasti silmiemme edessä, ja todistamme senkaltaista terroria, jota emme ole joutuneet kokemaan vuosikymmeniin. Ennennäkemätön valtion sortoaalto pyrkii vaientamaan ne, jotka taistelevat Iranin demokraattisten uudistusten puolesta. Taistelussa kansalaisiaan vastaan hallitus käyttää myös erikoiskoulutettujen aseistettujen nuorten Basij-joukkoja.

Euroopan parlamentin on tuomittava liiallinen voimankäyttö ja ihmisoikeusrikkomukset. On lisäksi tuomittavaa soveltaa kuolemantuomiota oppositiota vastaan, myös jumalaa loukkaavan moharebeh-rikoksen verukkeella. Euroopan unioni tarvitsee siis uuden lähestymistavan Iranin tilanteeseen. Euroopan unionin korkean edustajan Catherine Ashtonin on lähetettävä Iranin kansalaisille voimakas ja selkeä viesti, jossa vahvistetaan halumme puolustaa ihmisoikeuksia.

Ydinasetta koskeva kysymys on hyvin merkittävä. Meidän ei kuitenkaan pidä lakata puolustamasta perusarvojamme vain saadaksemme taktisia etuja neuvotteluihin. Meidän ei pidä syrjäyttää oikeusvaltiota, sananvapautta tai tietojensaantioikeutta keskusteluissamme Iranin kanssa. Näitä arvoja ei voi käsitellä vähemmän merkittävänä.

Olen kotoisin Puolasta, jossa tyrannia väistyi demokratian tieltä vuonna 1989, yli 20 vuotta sitten. Tämä toteutui väkivallattoman Solidaarisuus-vastarintaliikkeen sekä hallituksen ja kansan välisen rauhanomaisen vuoropuhelun ansiosta. En tiedä Iranin kansalaisille parempaa tietä edetä.

Ana Gomes (S&D). – (PT) Iran-kysymys on yksi nykyajan kansainvälisen politiikan merkittävimmistä seikoista. On tehtävä kaikki mahdollinen, jotta voidaan estää Iranin hallitusta, joka on ollut niin suureksi vahingoksi Lähi-idän rauhalle ja turvallisuudelle, saamasta ydinaseita.

Euroopan unionin tehtävää sen suhteissa Iraniin ei kuitenkaan pidä tuhlaa ydinasiaan. Kesäkuun peukaloiduista vaaleista lähtien olemme todistaneet kansanliikettä Iranin hallituksen sortoa, uudistusten vastustusta ja demokratian vastaisuutta vastaan.

Euroopan on oltava johdonmukainen edistäessään ihmisoikeuksia universaalina arvona, jonka vuoksi monet ihmiset vaarantavat henkensä Teheranin kaduilla. Kyseenalaistamatta ihmisten suvereenia oikeutta päättää omasta kohtalostaan on välttämätöntä, että Euroopan unioni ryhtyy toimiin rohkaistakseen vapauden ja demokratian puolesta Iranissa taistelevia. Mikään ei ole tehokkaampaa kuin vapaat, vaihtoehtoiset tiedonvälityskanavat torjuttaessa sensuuria, joka on kaikkien sortohallintojen ominta alaa.

Tämän osalta odotamme Euroopan komission Euronewsille myöntämän farsinkielisen televisiokanavan käynnistävän hyvin pian.

Odotamme myös uuden korkean edustajan Ashtonin edistävän luovia aloitteita, joilla osaltaan edistetään suurempaa poliittista avoimuutta Iranissa, ja ottavan huomioon kaikkien vapaan Iranin puolesta taistelleiden, myös maasta karkotettujen esittämät suositukset.

Lisäksi tämän huolen Iranin poliittisesta tulevaisuudesta on ohjattava kaikkia uusia pakotteita, joista päätetään ydinasian yhteydessä. Kuten iranilainen toisinajattelija Akbar Ganji selitti täällä parlamentissa, on tärkeää, että vältämme kansaa ja erityisesti opposition rivijäsenistön muodostavaa Iranin keskiluokkaa heikentäviä taloudellisia pakotteita.

Mikään ei edistäisi enemmän turvallisuutta Lähi-idässä, Euroopassa ja maailmassa kuin iranilaisten luoma iranilainen demokratia. Euroopan unionin on asetettava tämä yhdeksi tavoitteekseen.

Frédérique Ries (ALDE). – (FR) Arvoisa puhemies, Iran käy epäilemättä läpi historiansa vakavinta kriisiä sitten vuoden 1979, sillä sen kaikenlaisille muutoksille sokea hallinto on lisännyt vastustajiensa kohdennettujen salamurhien määrää, yllätyshyökkäyksiä sekä rauhanomaisten mielenosoittajien ja toimittajien vangitsemisia 12. kesäkuuta 2009 pidettyjen farssivaalien jälkeen.

Keskustelun alussa korkea edustaja Ashton mainitsi hallituksista riippumattomien järjestöjen raportit, tämän osalta järkyttävät raportit, mainitsematta ranskalaiseen naiseen, Clotilde Reissiin ja baha'i-vähemmistöön kohdistunutta oikeudellista parodiaa. Teheranissa käynnistyi viime maanantaina seitsemää henkilöä koskeva oikeudenkäynti. Heitä uhkaa elinkautinen vankeus tai jopa pahempi rangaistus pelkästään koska heidän uskontonsa on eri kuin vallassa olevien.

Raportti on rankka, presidentinvaalit eivät ole muuttaneet mitään, tai pikemminkin ovat: ne ovat radikalisoineet iranilaista hallintoa yhä enemmän mikäli mahdollista, myös suhteet ulkomaailmaan ovat radikalisoituneet, kun Iranin viranomaiset ovat tehneet täyskäännöksen Wienissä lokakuussa 2009 neuvottelun ydinsopimusluonnoksen suhteen.

Milloin aiomme tarkastella älykkäiden ja kohdennettujen pakotteiden mainitsemista – todellakin mainitsemista – kuten pakotteiden, joihin jäsen Lochbihler viittasi, siis tähän avoimesti länsimaalaisvastaiseen ja juutalaisvastaiseen hallintoon kohdistuvia pakotteiden mainitsemista? Tiedän, että mahdollisuus on vähäinen, arvoisa korkea edustaja Ashton, mutta ettekö katso, että meidän on tehtävä enemmän ja paremmin, että meidän on autettava Iranin nuoria kansalaisia, jotka julistavat kauhistustaan Internetissä, että meidän on tuomittava toistuvat vaatimukset Israelin valtion tuhoamisesta ja että meidän on ennen kaikkea tuettava Iranin kansalaisyhteiskuntaa ja oppositiota, tätä demokraattista liikettä, joka vastustaa ääniä ryöstävää presidenttiä ja hänen joukkojaan?

Meidän on vältettävä tilanteen eskaloitumista, olen tästä hyvin tietoinen, mutta meidän on myös vältettävä asian väistelyä, emmekä saa toistaa Afganistanissa tekemäämme virhettä, kun Eurooppa ei kyennyt suojelemaan komentaja Massoudia. Velvollisuutemme on tukea Iranin opposition johtajia, jotta nämä välttävät saman kohtalon.

Fiorello Provera (EFD). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, tilanne Iranissa heikkenee edelleen.

Ainakin kahdeksan henkeä on tapettu hiljattain, hallinto on lisännyt naisten – naispuolisten toimittajien, ammattiliiton jäsenten ja toisinajattelijoiden – pidätyksiä. 30 äitiä, jotka vaativat tietoja kadonneista lapsistaan,

on pidätetty ja nuoren vapaustaistelun marttyyriin Neda Agha-Soltanin hautaa on toistuvasti häpäisty tuliaseiden luodein. On selvää, että hallinto aikoo lisätä sortoa ja luoda terrorin ilmapiirin.

Sisäpoliittisen tilanteensa lisäksi Iran kieltäytyy kansainvälisestä yhteistyöstä ja evää Kansainvälisen atomienergiajärjestön pääsyn iranilaisiin uraanin rikastamoihin. Tämä osoittaa selvästi Iranin atomiohjelman todelliset tavoitteet, sillä jos ne olisivat pelkästään rauhanomaisia, niitä ei tarvitsisi peitellä.

Euroopan unionin onkin esitettävä voimakkaasti huolensa, sillä militaristinen ydinvalta voi vaarantaa maanosan turvallisuuden ja sillä voi olla merkittäviä poliittisia vaikutuksia kaikkiin alueen valtioihin.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, vaikka konflikti Iranissa usein vaikuttaa voimien mittelöltä vanhan ja uuden hallinnon välillä, on kuitenkin selvästi nähtävissä, että hyvin suljetussa sosiaalisessa järjestelmässä on hyvin selviä säröjä. Iranin tilanne on varmasti osoitus demokratian merkityksestä, nimittäin jokaisen yksittäisen kansalaisen kyvystä ilmaista poliittista tahtoaan.

Iranissa poliittista valtaa kantavat vastaavat tällä hetkellä tähän yhteiskunnan legitiimiin tahtoon valtion sorrolla, joka ulottuu jopa kuolemantuomioihin. Nämä kansaan kohdistuvat hyökkäykset on lopetettava välittömästi, sillä valtion sortotoimet eivät varmasti vie yhteiskunnalta sen tahtoa. Pikemminkin päinvastoin, Iranin pitkä historia todistaa tämän.

Iranin hallituksen lyhyellä varoitusajalla peruuttamasta Euroopan parlamentin valtuuskunnan matkasta Teheraniin haluan vain todeta, että tällä hetkellä matka oli erityisen tärkeä ennen kaikkea keskustelujen käymiseksi kaikkien kanssa, mukaan luettuna myös ja erityisesti paikalliset kansalaiset ja kansalaisyhteiskunta.

Philippe Juvin (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, iranilaiset totesivat olevansa valmiita vähän rikastetun uraanin asteittaiseen vaihtoon polttoaineeseen. Kuuden ryhmä on hylännyt tällaisen tuotannon, vaikka se ei juurikaan poikennut saman ryhmän hieman aiemmin laatimasta ehdotuksesta.

En lainkaan aliarvioi iranilaisten neuvottelutaitoja erityisesti mitä tulee heidän ehdottamansa vaihdon asteittaiseen luonteeseen, mutta kun panokset otetaan huomioon, arvoisa korkea edustaja Ashton, ettekö katso, että Euroopan unionin olisi pitänyt esittää tarkka yhteinen kantansa kuuden ryhmän kieltäytymisestä? Miksi emme tarttuneet tähän mahdollisuuteen?

Toivoisin teidän kertovan meille mielipiteenne tästä. Myönnän olevani hyvin hämmentynyt Euroopan hienotunteisuudesta tässä keskustelussa. Meillä on legitimizeetti, Euroopalla on legitimizeetti. Hyödyntäkäämme sitä sopimuksen aikaansaamiseksi.

María Muñoz De Urquiza (S&D). - (ES) Ensimmäinen puheenvuoroni parlamentissa viime vuoden kesäkuussa koski Irania, edellisen teloitusaallon aikana. Vaadin tuolloin Euroopan unionia ottamaan käyttöön kaikki saatavilla olevat välineet ihmisoikeuksien suojelemiseksi.

Nyt havaitsemme, että uskonnollisen baha'i-vähemmistön sorto jatkuu, homoseksuaalien sorto jatkuu – ja vaadin erityisesti vangittujen ja joissakin tapauksissa kuolemaan tuomittujen homoseksuaalien vapauttamista – opposition sorto jatkuu – yli 2 500 opposition edustajaa on vangittuina – sorto lehdistönvapautta vastaan jatkuu – juuri maanantaina kuulimme Farhang-e-Ashti -sanomalehden lakkautuksesta sen julkaistua oppositiojohtaja Mousavin lausunnon – ja kurdivähemmistön sorto jatkuu.

Iran on edelleen suuri haaste Euroopan unionin agendalla, eikä pelkästään ydinuhan vuoksi, jota vastaan kansainvälinen yhteisö jo toimii. Haaste on se, että Iranilla on suuri valta vaikuttaa käytännössä kaikilla aloilla, joilla pyritään löytämään rauhanomainen ja diplomaattinen ratkaisu Lähi-itään, Irakiin ja Afganistaniin.

Sortotoimillaan Iran tuhoaa mahdollisuudet ulkosuhteiden normalisointiin, jotta se voitaisiin hyväksyä kansakuntien yhteisöön ja jotta sillä voisi olla rakentava asema kansainvälisissä suhteissa.

Tällaista tilannetta me sosialistit toivomme, mutta se on mahdollinen vain, jos Iran noudattaa kansainvälisiä velvoitteitaan alkaen kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevasta kansainvälisestä yleissopimuksesta. Yleissopimuksen mukaan Iranin on tunnustettava poliittiset puolueet, ammattiliitot, hallituksista riippumattomat järjestöt, ilmaisunvapaus ja niin edelleen.

Euroopan unionin tukea ja solidaarisuutta, johon nyt vetoan niiden puolesta, jotka vaativat lisää oikeuksia, ja hallinnon sortamien puolesta, ei pidä sekoittaa minkäänlaiseen länsivaltioiden asioihin puuttumiseen. Sen sijaan se on Iranille toive, jotta se noudattaisi vähimmäisvaatimuksia voidakseen neuvotella muun maailman kanssa.

Marco Scurria (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, toteamme usein Euroopan unionin julkaisuissa ja EU:n sivustoilla, että ihmisoikeudet ovat Euroopan yhdentymisprosessin keskiössä ja keskeinen osatekijä sen ulkosuhteissa.

Euroopan unionin kanssa poliittisia tai kaupallisia sopimuksia tehneiden valtioiden on kunnioitettava näitä oikeuksia. Arvoisa korkea edustaja Ashton, meidän on kysyttävä itseltämme, ovatko nämä vaatimukset edelleen olemassa suhteissamme Iraniin ja onko todella järkevää lähettää Teheraniin valtuuskuntaa sopimatta Iranin hallituksen kanssa ohjelmasta, jota molemmat osapuolet tukevat, ohjelmasta, joka antaisi meille mahdollisuuden kuulla myös opposition väitteitä ja sanoja.

Sen osalta, mitä voimme tehdä, meidän on kuitenkin oltava varovaisia edes puhuessamme pakotteista, sillä historia on osoittanut, että pakotteet ovat usein heikentämisen sijaan vahvistaneet hallintoa ja että ne ovat tosiasiassa heikentäneet kansaa ja ennen kaikkea sen köyhintä osaa. Kun kuulimme valtuuskunnassa tiettyjä henkilöitä ja lausuntoja naisten ja vähemmistöjen oikeuksista Iranissa, he totesivat meille, että olisi kenties parempi asettaa symbolisia pakotteita, kuten kulttuuripakotteita.

Viime aikoina monet edustajat ja intellektuellit kautta Euroopan ovat kirjoittaneet vaatiakseen UNESCOa perumaan Maailman filosofiapäivän viettämisen Teheranissa. Minusta parlamenttikin voisi yhtyä tähän sitoumukseen, koska Neda Agha-Soltan oli filosofian opiskelija, ja katson, että tämä symboli voisi yhdistää Euroopan parlamenttia sen vaatiessa UNESCOlta toimia.

Sergio Gaetano Cofferati (S&D). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, olemme viime viikkoina nähneet Iranin hallituksen tai Iranin hallinnon syylistyvän vakaviin ihmisoikeusrikkomuksiin ja rikkovan perustavaa laatua olevia demokraattisia vapauksia.

Tämän parlamentin ja Euroopan kannalta ei siis enää ole kyse pelkästään suhteista valtioon, joka suunnittelee hyväksytyjen sääntöjen ja erityisen valvontakehyksen ulkopuolista ydinpolitiikkaa, josta säännönmukaisesti päätetään kansainvälisessä yhteisössä. Jokin uusi, tai pikemminkin vanha asia on tullut yhä akuutimmaksi, ja se liittyy vieläkin huolestuttavampaan aiheeseen: ihmisoikeuksiin.

Olen vakuuttunut siitä, että Iranilla voisi olla paljon merkittävämpi asema alueella, jolla se sijaitsee. Tämän uuden oikeuksien rikkomisaallon on nähdäkseni kuitenkin oltava ensisijainen painopisteala meille ja korkealle edustajalle. Hallituksen tehoiskut eivät ole vaientaneet demokraattisten toisinajattelijoiden ääniä. Kansainvälisen yhteisön on nyt asianmukaista ottaa aktiivinen asema ja tarjota apua hallintoa vastustaville, jotka katsovat, että heidän perusoikeuksiaan on kunnioitettava.

Meillä olisi tämän vuoksi oltava siellä pysyvät edustajat. Euroopan parlamentin valtuuskunta voi täsmälliset tavoitteet määritettyään mennä Iraniin osoittaakseen solidaarisuuttaan iranilaisille demokraateille, eikä todellakaan tukemaan edes tahtomattaan Iranin hallituksen tehoiskuja. Minusta meidän on keskusteltava tästä enemmän ja pyrittävä tavoitteeseemme.

Monica Luisa Macovei (PPE). – (EN) Olen päättänyt käyttää suurimman osan puheajastani niiden ihmisten nimien julkittuomiseen, jotka raporttien mukaan ovat pidätettyinä Iranissa, jotkut tuomittuina kuolemaan, kritisoituaan poliittista järjestelmää tai puolustettuaan ihmisoikeuksia.

Ali Mehrnia, Parviz Varmazyari, Majid Rezaii, Alireza Nabavi, Ali Massoumi ja Shirin Alavi Holi on ilmoitettu pidätetyiksi ja heille vaaditaan kuolemantuomiota 'moharebista', mikä tarkoittaa vihamielisyyttä jumalaa kohtaan.

Kolmekymmentäkolme naista, jotka kuuluvat Iranin sureviin äiteihin, joiden lapset on tapettu tai jotka ovat kadonneet tai pidätettyinä vaalien jälkeisissä väkivaltaisuuksissa, ovat häirinnän kohteina.

Muita naisaktivisteja ja heidän perheitään on pidätetty: Atefeh Nabavi, Shabnam Madadzadeh, Mahsa Naderi, Fatemeh Ziaee Azad ja Nazila Dashti.

Kahdeksan ihmisoikeusraporttien komitean aktivistia on pidätetty: Saeed Kalanaki, Saeed Jalalifar, Shiva Nazar-Ahari, Kouhyar Goudarzi, Saeed Haeri, Parisa Kakayi ja Mehrdad Rahimi. Neljä muuta piileskelee tiedusteluministeriön haastettua heidät: Hesam Misaghi, Saeed Habibi, Navid Khanjani ja Sepeher Atefi.

Myös liberaalien opiskelijoiden ja alumnien jäseniä on pidätetty: Mehrdad Bozorg, Ehsan Dolatshah ja Sina Shokohi.

Näille ihmisille on yhteistä se, että he ovat raportoineet tai esittäneet julkisesti huolensa Iranin tilanteesta.

Mitä komissio tai neuvosto aikoo tehdä poliittisista syistä vangittujen vapauttamiseksi? Mitä rahoitusta komissio tarjoaa Iranissa työskenteleville ihmisoikeuksia edistäville, hallituksista riippumattomille järjestöille?

George Sabin Cutaş (S&D). – (RO) Uskon, että Iranin ja Euroopan unionin välisille tiiviille taloudellisille, kulttuurisille ja poliittisille siteille on suuri mahdollisuus. Mahdollisuus ei kuitenkaan ole vielä avautunut. Iranin ja Euroopan unionin väliset suhteet kohtaavat suuria vaikeuksia, kun tarkastellaan arkaluontoisia asioita, kuten Iranin ydinohjelmaa tai ihmisoikeuksia.

Minusta iranilaisten on vastattava Euroopan unionin ilmaisemaan toiveeseen vuoropuhelusta. Sen vuoropuhelusta kieltäytyminen voi vain rajoittaa yhteistä etua koskeviin asioihin liittyvien ajatusten ja tietämyksen siirtämistä. Haluan muistuttaa, että Euroopan unioni on Iranin ensisijainen kauppakumppani, ja koska Iran tavoittelee Maailman kauppajärjestön jäsenyyttä, entistä tiiviimpi kauppakumppanuus Euroopan unionin kanssa auttaisi Irania sen pyrkimyksissä noudattaa järjestön standardeja.

Rakentava vuoropuhelu Iranin ja Euroopan unionin välillä ei kuitenkaan ole mahdollinen niin kauan kun iranilaisilta puuttuu yhteistyön edellyttämä avoimuus.

Salvatore Tatarella (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa korkea edustaja Ashton, hyvät kollegat, kuvasitte, arvoisa korkea edustaja Ashton, hyvin dramaattisesti tilanteen valtiossa, jolla on suuri menneisyys, hieno kulttuuri ja hieno sivilisaatio.

Toisinajattelijat ja oppositio tukahdutetaan, kansalaisoikeuksia rajoitetaan hyvin vakavalla tavalla, ydinohjelma on hyvin huolestuttava ja Israeliin ja rauhaan kohdistuu uhka.

En valitettavasti ymmärtänyt, mitä aloitteita unioni aikoo panna täytäntöön lopettaakseen tämän tilanteen ja puolustaakseen rauhaa, vapautta ja kansalaisoikeuksia. Toivon että voitte keskustelun loppupuheenvuorossanne luetella joitakin tosiseikkoja ja aloitteita, esitettäviä kantoja, ja kenties myös vastata jäsen Scurrian esittämään ehdotukseen.

Arvoisa puhemies, kuulun parlamentissa valtuuskuntaan, joka pyrki saamaan Iranin hallitukselta luvan matkustaa Iraniin, joka joutuessaan peruuttamaan matkansa protestiksi ei kyennyt siihen, ja jolta Iran häpeällisesti kielsi vierailun.

Kannatan vuoropuhelua Iranin kanssa, mutta Italian parlamentin ja valtuuskunnan on voimakkaasti esitettävä kantamme nyt uhattuina olevien vapauksien ja ihmisoikeuksien puolustamisesta.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, Iranin nykyhallinto rikkoo räikeällä tavalla ihmisoikeuksia ja polkee kansalaistensa perusvapauksia. Viimeisimpänä näyttönä tästä on Ashuran tapahtuman yhteydessä kahdeksan ihmisen surmaaminen, ja viittä opposition edustajaa odottaa tällä hetkellä kuolemantuomio.

Iranin nykyhallinto on suurin uhka maailmanrauhalle. On aivan käsittämätöntä, että kansainvälinen yhteisö katselee sivusta, kuinka Iranin hallinto on kaikessa rauhassa saanut kehittää sotilaallista ydinaseohjelmaa ja olla piittaamatta IAEA:n kannoista. Maan nykyjohto saa julkisesti uhkailla hävittävänsä toisen YK:n jäsenvaltion, Israelin, ja tukee Libanonissa ja Syyriassa toimivaa Hizbollah-terroristiryhmää.

Jollakin tavalla nämä tapahtumat nostavat mieleen 60 vuoden takaiset hetket. Meidän ei tarvitse miettiä, mitä olisimme tehneet historiassa toisin, jotta olisimme voineet silloin estää ihmisvihan ilmenemisen. Me voimme tänä päivänä tehokkaalla toiminnalla estää vastaavan tapahtumasta.

Iranin hallintoa kohtaan on aloitettava kohdennetut talouspakotteet mitä pikimmiten. Tilanteen ollessa tämä, on parempi, että EU:n Iran-delegaation matka estyi, koska matkaa oltaisiin käytetty vain mullahien propagandatarkoituksiin. Muistakaamme tässäkin tapauksessa: ongelma ei ole niinkään pahan paljous vaan hyvän hiljaisuus.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, viime vuoden lopun opposition mielenosoitukset Iranissa olivat suurimpia sitten kesäkuun presidentinvaalien jälkeisten mielenosoitusten, kun nykyisen presidentin voitosta ilmoitettiin. Yhteenotoissa turvallisuusjoukkojen kanssa kahdeksan ihmistä kuoli, satoja loukkaantui ja satoja pidätettiin. Oppositiota kannattavien opiskelijoiden kimppuun käytiin yliopiston kampuksella, minkä jälkeen 88 yliopiston professoria vetosi Ayatollah Ali Khameneiniin, jotta tämä lakkaisi käyttämästä voimaa mielenosoittajia vastaan.

Iranin tilanne aiheuttaa yhtä suurempaa huolta, ja tämä on totta myös kansainvälisellä tasolla. Pakotteiden asettamista Teheranin hallitusta vastaan tarkastellaan Saksassa, jossa liittokansleri Merkel on todennut, ettei

Iran ole vastannut lännen ehdottamaan yhteistyöhön sen ydinohjelman päättämiseksi. Israelin pääministeri on myös vedonnut vakavien kansainvälisten pakotteiden asettamiseksi Irania vastaan. Hänen mukaansa hallinnosta, joka tyrannisoii omaa kansaansa, voi pian tulla uhka koko maailmalle.

Kunnioittaen Iranin itsemääräämisoikeutta meidän on korostettava voimakkaasti valtion viranomaisten velvollisuutta kunnioittaa ihmisoikeuksia, poliittisia oikeuksia ja kansalaisoikeuksia, ja meidän on myös korostettava sitä, että harjoittaessaan oikeuttaan kehittää omaa ydinohjelmaansa Iran ei kuitenkaan samalla voi olla uhka kansainväliselle turvallisuudelle. Kansainvälisen yhteisön vuoropuhelussa Teheranin kanssa tähän mennessä osoittama kärsivällisyys on loppumassa. Iranin nykyinen poliittinen johto ei voi pitää koko maailmaa aggressiivisen ja provokatiivisen politiikkansa vankina. Arvoisa korkea edustaja Ashton, puheenjohtajavaltio Espanjan ja diplomaattisen johdon on käynnistettävä asiaa koskevat keskustelut Venäjän kanssa, jotta saamme Moskovan mukaan yhteiseen Iranin painostuspolitiikkaan.

Arnaud Danjean (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa korkea edustaja Ashton, Ashura-päivän tapahtumat ja hiljattaisen mielenosoituksen verinen tukahduttaminen Iranissa ovat osoittaneet, että oli täydellinen virhe tehdä keinotekoinen erottelu hallinnon sisäisen kiristymisen ja sen ulkoisesti harjoittaman joustamattoman politiikan välillä, erityisesti Iranin ydinasiassa.

Tämän vuoksi mahdolliset uudet pakotteet vaikuttavat välttämättömiltä, jopa suotavilta. Haluaisin tietää kantanne mahdollisten pakotteiden täsmällisestä aikataulusta ja luonteesta, jotta voimme yhdistää selkeästi toisiinsa Iranin sisäiset tapahtumat ja ydinkysymyksen.

Potito Salatto (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, en halua luetella syitä erimielisyyteemme Iranin hallituksen kanssa.

Koska asiaa ei ole mainittu täällä, haluan vain tuoda esiin yhden vakavimmista kansalaisoikeuksien rikkomisista, joka koskee nuoria. Iranin hallitus, joka on allekirjoittanut Yhdistyneiden kansakuntien lapsen oikeuksien yleissopimuksen, antaa edelleen kuolemantuomioita alaikäisille.

Toivoisin tämän keskustelun jälkeen, arvoisa korkea edustaja Ashton, että laadittaisiin koko Euroopan yhteinen lähestymistapa sekä koko Euroopan parlamentin lähestymistapa Iranin tapahtumiin, ja toiseksi, että suhteista Iraniin vastaava parlamenttien välinen valtuuskunta panisi merkille, että sen on muutettava toimintaansa.

Minä ja ystäväni Marco Scurria ja Salvatore Tatarella vastustimme valtuuskuntaa: se totesi virallisessa kannassaan, että se halusi vierailla Iranissa joka tapauksessa, vaikka se olikin esittänyt jyrkän vaatimuksen saada tavata oppositiota ja keskustella sen kanssa. Haluaisin valtuuskunnan alkavan veisata uutta virttä ja tukea auttavia ja tukevia suhteita ja keskustelua opposition maanpaossa olevien edustajien kanssa, varsinkin Myriam Rajavin, joka edustaa juuri heitä. Näin Euroopan unionin olisi toimittava pakotteiden asettamisen sijaan.

Tunne Kelam (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, minun on todettava arvoisalle korkealle edustajalle Ashtonille, että pelkään toiveemme saada Iranin hallinto ymmärtämään huoliamme olevan turhaa.

Itse asiassa olemme tekemisissä eilispäivän diktatuurin kanssa, ja nyt on keskityttävä muutoksen mahdollisuuteen. Hallinto on hajoamaisillaan, ja Iranin kansa on rohkeasti osoittanut viime kesäkuusta alkaen, ettei se luota eikä tue petollista ja aggressiivista diktaturia. Miksi meidänkään pitäisi?

Meidän on tuettava voimakkaasti kansalaisyhteiskuntaa ja demokraattista oppositiota, myös Iranin vastarintaliikettä, joka on ainoa organisaatio, jolla on selkeä demokraattinen ohjelma ydinaseettomasta Iranista.

Alexander Alvaro (ALDE). – (DE) Arvoisa puhemies, saksalainen Süddeutsche Zeitung -sanomalehti raportoi tänään, että Teheranin yleisen syyttäjän virasto vaati eilen maanantaina kuolemanrangaistusta viidelle opposition edustajalle. Amnesty Internationalin mukaan nämä viisi opposition jäsentä ovat 17-vuotias Ali Mehrnia, 54-vuotias Parviz Varmazyari sekä Majid Rezai, Alireza Mabavi ja Ali Massoumi. Jos Teheranin sekä vanhanaikainen että omaa väestöään sortava hallinto määrää kuolemanrangaistuksia, kivittämisiä ja muita rangaistuksia, emmekä me Euroopan unionissa ryhdy tarvittaviin tekoihin, syyllistymme itsekkin ennen kaikkea siellä järkevän yhteiskunnan kehittämiseen pyrkivien, lasten, jotka kasvavat olosuhteissa, jotka ovat kaikkea muuta kuin sellaisia, mitä tulevalle yhteiskunnalle toivomme, pettämiseen – olen samaa mieltä kollegani kanssa, joka valitettavasti ei ole enää täällä. Haluaisin kuulla unionin ulko- ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan tiukan ja selkeän kannan, ja toivon meidän sekä vaativan Iranin vastaisia pakotteita että panevan ne täytäntöön.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – (EN) Arvoisa puhemies, uskon, että meille kaikille on selvää, että Iranin hallinto on diktatuuri ja rikollinen hallinto. Kysymys kuuluu: kuinka sen kanssa on toimittava?

Haluan ilmaista hyvin selkeästi tukeni tämän parlamentin valtuuskunnalle, joka olisi mennyt Iraniin. Valtuuskunta olisi tavannut kokonaisen päivän ajan opposition jäseniä ja toisinajattelijoita. Se olisi tukenut heitä. He halusivat sitä. Olen siis todella pahoillani siitä, ettei vierailu toteutunut.

Arvoisa korkea edustaja Ashton, minulla on teille hyvin konkreettinen kysymys. Useat kollegat ovat puhuneet pakotteista. Kokemuksestani kansallisen parlamentin jäsenenä ja keskusteltuani useiden ihmisten kanssa hyvin pitkään kannatan todella järkeviä pakotteita – esimerkiksi vallankumouskaartin jäseniin kohdennettuja pakotteita, heidän asettamistaan matkustuskieltoon, tai tiettyihin muihin henkilöihin kohdennettuja pakotteita.

Vastustan voimakkaasti koko valtiolle asetettuja pakotteita, sillä se todennäköisesti vahvistaisi hallitusta, koska köyhyys lisääntyisi – ihmiset eivät esimerkiksi saisi bensiiniä – ja se pikemminkin tukisi hallintoa kuin heikentäisi sitä.

Struan Stevenson (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, olen samaa mieltä Tunne Kelamin ja kollega Alvaron kanssa. Iranin kanssa käytävän vuoropuhelun ja yhteistyön aika on todellakin jo ohi.

Ihmisiä kuolee lähes päivittäin kaduille vastustaessaan fasistista hallintoa. Kuten kuulumme, teheranilainen lynkkaustuomioistuimien vaati eilen Ashuran mellakoissa 27. joulukuuta pidätetyille viidelle mielenosoittajalle kuolemantuomiota.

Nyt saa riittää. Ei enää keskusteluja eikä enää lepyttelyä. Tarvitaan ankaria pakotteita. Se on ainoa tapa, jolla voimme osoittaa Iranin tavalliselle kansalle, että tuemme heidän vastalauseitaan.

Niki Tzavela (EFD). – (EL) Arvoisa korkea edustaja Ashton, panin tyytyväisenä merkille viisaan kantanne, joka perustui Iranin kaltaisen valtion historian ja arvon kunnioittamiseen. Iran on erityistapaus, ja olen iloinen siitä, että sovellatte ”älykkäänä voimana” tunnettua diplomaattista lähestymistapaa, toisin sanoen sekä pakotteita että vuoropuhelua. Kehotan teitä jatkamaan vuoropuhelua.

Tavallisesti valtioissa, joissa tuomitaan tällaisia valtioita, ollaan hyvin etäällä Iranin, Irakin ja Afganistanin kaltaisten valtioiden kulttuurista ja mentaliteetista. Ehdotan, että laajennatte ryhmää, jonka perustitte avoimen vuoropuhelun jatkamiseksi Iranin kanssa, lisäämällä siihen valtioita, joilla on perinteisesti hyvät suhteet Iraniin, kuten kotimaallani Kreikalla, erityisesti sen nykyisen sosialistihallituksen myötä. Alueella ei kestä enää uutta sotaa. Sekä Israelissa että Arabiemiraateissa ollaan huolissaan Iranin ydinohjelmasta. Jatkakaa vuoropuhelua, ja uskon, että voimme edistyä.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Esitän kolme lyhyttä kysymystä. Ensinnäkin Iranin johtava ydinasiantuntija murhattiin hiljattain julmassa terroristihyökkäyksessä. Mikä on Euroopan unionin kanta tässä asiassa? Outoa kyllä, sitä ei ole mainittu tänään. Olen tästä hyvin pahoillani. Toiseksi, miksi juuri Iranin ydinpotentiaali on suurempi ongelma, vakavampi vaara rauhalle, kuin esimerkiksi Israelin? Miksi EU ei tarkastele sitäkin? Kolmanneksi, vuonna 2006 Unkarin sosialisti-liberaali hallitus määräsi rauhanomaisia mielenosoittajia ammuttavan. 14 henkilöä kärsi muun muassa silmävammoista. Heistä monet sokeutuivat. Huolimatta toistuvista pyynnöistämme EU kieltäytyi tuolloin ja kieltäytyy edelleen tarkastelemasta tapausta. Mitä eroa siinä on? Ei täällä myöskään tarkastella satoja poliittisia vankeja, jotka ovat olleet vankilassa Unkarissa. Tälläkin hetkellä Unkarin vankiloissa on kymmeniä poliittisia vankeja. Paljon kiitoksia, jään odottamaan vastausta.

Mariya Nedelcheva (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa korkea edustaja Ashton, Iranin opposition johtajan veljenpojan Seyed Ali Mousavi kuolema ja ruumiin katoaminen on yksi monista surullisista esimerkeistä, jotka todistavat Iranin islamilaisen tasavallan huonovointisuutta.

Viime kesäkuun hyvin epäilyttävien vaalien jälkeen Iranin hallinnon legitimiys on vähintäänkin kyseenalainen. Tehtävämme on siis tukea mahdollisimman paljon Iranin kansalaisyhteiskuntaa sen vastarintaliikkeessä. Arvoisa korkea edustaja Ashton, voitte luottaa parlamenttimme täyteen tukeen tällaisen käyttäytymisen tuomitsemisessa.

Haluan korostaa, että kieltäytyessään edelleen tunnustamasta opposition asemaa Iranin hallinto ei kykene vakuuttamaan meitä halustaan toimia Iranin kansan hyväksi. Opposition oikeus olemassaoloon ja sen oikeus kilpailla vapaasti muiden puolueiden kanssa, mikä mahdollistaisi mielipiteiden kirjon edustuksen Iranin yhteiskunnassa, ovat myönteisiä merkkejä, joita olemme odottaneet kauan. Niitä ei kuitenkaan todellakaan ole näkyvissä Iranissa.

Monet varmasti uskovat tällä hetkellä, että on täysin Iranin hallinnon vastuulla vastata mielenosoittajien vaatimuksiin ja kansainvälisen yhteisön toiveisiin demokraattisen muutoksen toteuttamiseksi. Unionin on seurattava tarkkaan oikeusvaltion muodostumista.

Piotr Borys (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa korkea edustaja Ashton, Iran on merkittävä valtio, jolla on vaikutusta rauhaan maailmassa ja osissa Lähi-itää. On tietenkin kiistatonta, että meidän on puolustettava ihmisoikeuksia ja ilmaistava määrätietoisesti huolestumme jo kuukausia jatkuneista opposition oikeuksien rikkomisista. Haluan kuitenkin todeta, että Euroopan unionin on ennen kaikkea aktiivisesti pantava täytäntöön ydinvastainen ohjelma, sillä ydinaseineen Iran olisi valtava uhka Lähi-idässä.

Tiedämme lisäksi, että vallankumouksen lietsominen Jemenissä sekä Hamasin tukeminen Gazan kaistaleella ja Al-Qaidan tukeminen Afganistanissa ovat todennäköisesti myös yksi Iranin politiikan virikkeistä. Tämän osalta tarvitaan ennen kaikkea tiettyä tasapainoa, ja minusta Saudi-Arabialla voisi olla tässä merkittävä osa. Odotamme korkealta edustajalta Ashtonilta hyvin aktiivista vuoropuhelua ja paneutumista tähän asiaan.

Paul Rübiger (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, kuten aina, haluan tässä yhteydessä korostaa, että täällä Euroopassa me tunnustamme itse asiassa vain yksilöllisen vastuun ja tuomitsemme periaatteessa epäilyksen verhon. Olen varma, että brittinä korkea edustaja Ashton voi hyvinkin suhtautua myönteisesti tällaisten syyllisten osapuolien kohdennettuun eristämiseen, mutta ei koko kansan, joka enemmän tai vähemmän viattomasti on ajautunut tähän tilanteeseen. Meidän on saatava aikaan vuoropuhelua. Esitän seuraavaksi kysymykseni. Onko teillä tiedossanne mahdollisia iranilaisia yhteyshenkilöitä, joihin voisitte ottaa yhteyttä vakavan ja objektiivisen keskustelun käymiseksi asianmukaisessa poliittisessa muodossa?

Andrew Henry William Brons (NI). – (EN) En kannata Iranin ajatollahien hallintoa enkä sen demokratianvastaisia kantoja. Haluan kuitenkin todeta kaksi seikkaa: myös Euroopassa ja jopa EU:n jäsenvaltioissa väkivallatonta sananvapautta sorretaan. Lisäksi Iranin toimia ja tapahtumia siellä käytetään Yhdysvaltojen ja sen liittolaisten toimesta varsin kyynisesti sodan lietsomiseen Irania vastaan, ja minusta sellainen vastaus olisi täysin suhteeton.

Catherine Ashton, *unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja/Euroopan komission varapuheenjohtaja.* – (EN) Arvoisa puhemies, minusta tämä on ollut hyvin tärkeä ja ajankohtainen keskustelu, ensinnäkin koska olemme toistaneet sitoumuksen, joka meillä Euroopan unionissa on ihmisoikeuksien arvojen merkitykseen.

Vuoropuhelussamme Iranin kanssa me todellakin pyydämme ainoastaan, että he noudattavat halukkaasti ja vapaaehtoisesti allekirjoittamia kansainvälisiä sopimuksia, ja tämä on perustavaa laatua oleva osa tapaa, jolla tarkastelemme näitä kysymyksiä, ja parlamentin jäsenet ovat sekä nimeämällä henkilöitä ja kuvaamalla Iranin tapahtumia korostaneet asioita, jotka huolestuttavat meitä suuresti.

Myös parlamentin jäsenet ovat korostaneet sitä, kuten totesitte, jäsen Gualtieri, että lopulta vuoropuhelu on välttämätöntä. On hyvin tärkeää, että jatkamme merkityksellistä vuoropuhelua koskevan lähestymistavan tarjoamista. Teen sen kuitenkin tunnustaen, että edeltäjäni Javier Solana, käytti kuusi vuotta vuoropuheluun, kuusi vuotta tarjoten vuoropuhelun jatkamista. Vuoropuhelua siis, mutta ei tekosyynä verukkeena Iraniin toimettomuudelle, vaan pikemminkin keinona varmistaa, että suhteemme voimakkuus kehittyy ja että saavutamme sen, mitä pidämme merkittävänä.

Tähän kuuluu osana keskustelu Maailman kauppajärjestön jäsenyydestä, joka ei ole pitkään aikaan edennyt, joka voisi olla keino päästä sellaiseen keskusteluun ja tukeen, jolla kyseinen hallinto voisi edistyä.

Monet parlamentin jäsenet puhuivat pakotteiden merkityksestä, mutta nähdäkseni älykkäistä, fiksusta pakotteista: meille kaikille on ratkaisevan tärkeää varmistaa seuraavia toimia pohtiessamme, jos ja kun sellaiseen ryhdytään, että tarkastellaan mahdollisia pakotteita tunnustaen, että niiden on oltava suunnattu ja kohdennettu erityisesti sen saavuttamiseksi, mitä me haluamme, eikä kukaan täällä halua Iranin tavallisen kansan kärsivän niistä.

Tämän vuoksi keskustelu on hyvin tärkeää, mutta se edellyttää meiltä myös energian ja ajan panostamista siihen. E3+3:n ylemmät virkamiehet tapasivat lauantaina New Yorkissa, ja kykenimme keskustelemaan asiasta, tietenkin myös Venäjän kanssa.

Kuten totesin, on selvää, että vaikka haluamme edistää merkityksellistä suhdetta Iraniin vuoropuhelun kautta, niin viime kädessä, jos Iran ei siihen suostu, kaksivaiheisen politiikkamme mukaisesti esiin nousevat pakotteet, ja todellakin tapaamisen johdosta asianmukaisten lisätoimenpiteiden tarkastelu on jo alkanut.

Tästäkin keskustellaan maanantaina ulkoasiain neuvostossa, ja osittain tämän vuoksi olin niin innokas kuulemaan arvoisien parlamentin jäsenten näkemykset, sillä valmistaudun näihinkin keskusteluihin.

Mitä tulee Iraniin matkustavaan valtuuskuntaan, jäsen Lochbihler, olette tietenkin valtuuskunnan puheenjohtaja. On hyvin tärkeää, ettei matkaa ole vielä virallisesti peruttu. Minusta on tärkeää pohtia, olisiko se kuitenkin toteutettava. Toivon, että tapaaminen järjestyy pikapuoliin, edelleen, jotta vuoropuhelu säilyisi avoimena.

Erityisesti tämän parlamentin toimien tuloksena Euronews käynnistää farsinkieliset lähetyksensä vuoden 2010 puolivälissä. Tämäkin on vuoropuhelun kannalta tärkeää, ja käytämme viestintää ja teknologiaa tehokkaasti.

On vaikeaa ajatella pääsyn estämistä, jos samalla estämme ihmisiä saamasta tietoa, jota he haluavat, ja minusta meidän on pidettävä tämä mielessä.

Tulevaisuuden toimiemme osalta arvoisat parlamentin jäsenet ovat tehneet selväksi, että he haluavat meidän harkitsevan. Kuten totesin, E3+3 harkitsee jo näitä vaihtoehtoja. Meillä on ulkoasiainneuvosto. Olen ilmoittanut, että haluamme tarkastella järkeviä ja älykkäitä pakotteita kaksivaiheisen lähestymistapamme yhteydessä. Olen tehnyt selväksi ja teen edelleen selväksi, että olen avoin ja valmis vuoropuheluun – ja kuvasin avauspuheenvuorossani tämän hienon valtion potentiaalia – mutta samalla olemme tietoisia siitä, ettemme voi jatkaa vuoropuhelua, joka estäisi toiminnan.

Lopuksi minun on sanottava, että presidentti Obaman Nobelin palkinnon myöntämisilaisuudessa puheessaan käyttämä lause teki minuun vaikutuksen. Hän sanoi, että tarkastellessamme yhteistyön jatkamisen arvoa ”yhteistyöstä sortohallintojen kanssa puuttuu tyydyttävä puhdas närkästys. Mutta [...] yksikään sortohallinto ei voi valita uutta suuntaa, jollei sillä ole valittavanaan avointa ovea”.

Ovi on avoinna merkitykselliselle vuoropuhelulle, jotta voidaan edetä, mutta olen täysin sitoutunut seuraamaan kaksivaiheista mallia, jonka edeltäjäni ovat perustaneet, ja tekemään tarvittavan.

Puhemies. – (EN) Hyvät kollegat, nämä keskustelut kestävät klo 15.00–20.00, eli viisi tuntia. Ehdotan, että pidämme viiden minuutin tauon, jotta arvoisa korkea edustaja ja kaikki muutkin täällä olleet, jotka edelleen jäävät tänne, saavat hengähtää, ja jatkamme klo 17.35, eli viiden minuutin kuluttua.

Geoffrey Van Orden (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin ennen taukoa esittää ilmoitusasian. Arvoisa korkea edustaja Ashton, puhuitte Iranin-valtuuskunnasta. Valtuuskunnan oli määrä matkustaa Iraniin 8.–10. tammikuuta, mutta valtuuskunnan vierailu peruttiin. Itse asiassa sen peruuttivat Iranin viranomaiset.

Monet meistä vaativat valtuuskunnan vierailun peruuttamista jo ennen tätä – vaikka itse asiassa valtuuskunnan puheenjohtaja ei pitänyt vaatimuksistamme – pitkän kantaman ohjusten testaamisen, mielenosoittajien ampumisen ja muiden joulun aikaisten tapahtumien vuoksi. Ilmoitan siis, että valtuuskunnan vierailu peruttiin ja että parlamentin olisi pitänyt ryhtyä toimiin sen peruuttamiseksi jo aiemmin.

Puhemies. – (EN) En tiennyt ilmoitusasioita koskevasta menettelystä. Hyvä jäsen Van Orden. Annoin teidän jatkaa, mutta tasapuolisuuden vuoksi kaikkia muita kohtaan on todettava, että tämä ei ollut työjärjestyspuheenvuoro.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan helmikuun ensimmäisen istuntojakson aikana Strasbourgissa.

(Istunto keskeytettiin klo 17.30 ja sitä jatkettiin klo 17.35.)

Puhetta johti

varapuhemies **Roberta ANGELILLI**

6. Jemenin tilanne (keskustelu)

Puhemies. – (IT) Istunto jatkuu.

– (IT) Esityslistalla on seuraavana Euroopan unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan ja komission varapuheenjohtajan julkilausuma Jemenin tilanteesta.

Catherine Ashton, unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja/Euroopan komission varapuheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, tiedämme syyn siihen, miksi Jemen on tänään esityslistalla. Jäljitimme Detroitin pommittajan Yhdysvalloista Euroopan ja Afrikan kautta Jemeniin. Saimme siis jälleen kerran muistutuksen siitä, että oma turvallisuuteemme on vaarassa, elleimme auta Jemenin kaltaisia valtioita, jotka kamppailevat vastataksaan yhtä aikaa moninaisiin haasteisiin.

Terrorismi on keskeinen painopiste, mutta se on vain yksi moninaisista toisiinsa liittyvistä haasteista. Pohjoisessa tilanne on epävakaa, ja sitä ruokkii aseellinen selkkäus houthi-kapinallisten kanssa. Selkkäus koskee maa- ja vesioikeuksia sekä pitkään kestäneitä jännitteitä eteläisen alueen kanssa, joka on kokenut itsensä syrjäytyneeksi vuoden 1991 yhdistymisestä alkaen. Hallitus on tähän asti onnistunut säilyttämään yleisen vakauden, mutta öljytulojen huvetessa valtio kamppailee säilyttääkseen valvonnan tietyillä valtion alueilla.

Tähän voidaan lisätä merirosvous Adeninlahdella, salakuljetus, maahanmuutto ja ihmissalakuljetus Afrikan sarvesta sekä nyt jihadistiterroristien esiinnousu. Väestönkasvu on Jemenissä huomattavaa, ja nuori väestö on yhä tyytymättömämpää. Sisäinen poliittinen yksimielisyys etenemismallista on edelleen hämärä.

Kaiken tämän keskellä yksi asia on selvä: kenelläkään ei ole varaa sallia lähes lainsuojattoman alueen ulottuvan Afrikan sarvesta Afganistaniin. Siitä me joutuisimme maksamaan kovan hinnan.

Viimeisten 18 kuukauden ajan Euroopan unioni on korostanut Jemenin asemaa keskeisenä terrorismin vastaisessa strategiassaan ja sen kattavaa lähestymistapaa valtiorakenteiden kehittämisessä. Neuvosto antoi kattavat päätelmänsä Jemenistä lokakuussa. Pyrimme nyt saamaan kaikki keskeiset toimijamme liittymään strategiaamme. YK:n aloite Jemeniä koskevan korkean tason tapaamisen järjestämiseksi Jemenin kanssa ei olisi voinut olla oikea-aikaisempi.

Tapaamisen keskeinen aihe on turvallisuus. Parhaillaan valmistellaan merkittävää pakettia hallituksen pyrkimysten tukemiseksi: lainvalvontaviranomaisten koulutus ja varusteet, entistä parempi oikeuskehys ja rikosoikeudellinen järjestelmä, työskentely radikalisoitumista vastaan sekä konfliktien ennaltaehkäisy. Tämä tulee komission kehitysapuohjelmassa kahden viime vuoden aikana poliisikoulutukseen ja nuorisorikollisuutta käsittelevään oikeusjärjestelmään osoitettujen 11 miljoonan euron lisäksi.

Al-Qaidan asettuminen Jemeniin on oire syvemmistä ongelmista. Yhteydet taloudellisten, poliittisten ja sosiaalisten haasteiden välillä ovat ratkaisevia. Siksi tarvitsemme kokonaisvaltaisen lähestymistavan. On myös tärkeää, että Jemenin valtio vahvistaa valmiuksiaan vastata kansalaisten tarpeisiin kaikkialla valtiossa. EU ehdottaa kehitysapuvarojensa lisäämistä kolmanneksella ajanjaksolle 2011–2013. ECHO:n humanitaarinen apu jatkuu vuonna 2010. Otamme säännöllisesti esiin keskusteluissa hallituksen kanssa pääsyn monien siirtymään joutuneiden ihmisten luo.

Mikään tukimäärä ei kuitenkaan voi korvata hallituksen omaa sitoutumista ja omia toimia. Presidentti Salehin ilmoittama sitoutuminen kansalliseen vuoropuheluun kaikkien merkittävien toimijoiden kanssa on omiaan rakentamaan uutta kansallista yhteisymmärrystä, jos kaikki toimijat ja näiden intressit otetaan huomioon. Kansainvälisen yhteisön on tuettava jatkuvasti tätä vuoropuhelua. Se on ainoa tie kestävään edistymiseen.

Viimeisenä, muttei todellakaan vähäisimpänä, keskeisten alueellisten toimijoiden on sitouduttava yhteisiin yhteistyöpyrkimyksiin Jemenin kanssa – ja näistä ensisijaisesti Saudi-Arabian. Lontoon tapaaminen on korvaamaton mahdollisuus saada saudit, Yhdysvallat ja muut mukaan kansainväliseen vuoropuheluun Jemenistä ja sen kanssa. Odotan mielenkiinnolla keskusteluamme.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, PPE-ryhmän puolesta. – (ES) Talebanien eilisen pelottavan tempun jälkeen Afganistanissa, jossa meillä on 100 000 hengen joukot taistelemassa vapauden puolesta, mikä on hyvä pitää mielessä, ja jouluisen epäonnistuneen Detroitin terrori-iskun jälkeen katson, arvoisa korkea edustaja Ashton, että on syytä pohtia, onko terrorismi nyt voimakkaampaa kuin silloin, kun vapauden kimppuun hyökättiin romahduttamalla New Yorkin kaksoistornit raakalaismaisella tavalla.

Keskustelimme juuri Iranista, ja havaitsemme, mitä tapahtuu Afganistanissa, Pakistanissa, Lähi-idässä, Somaliassa ja jopa oman mantereemme ytimessä Madridin ja Lontoon iskuissa. Meidän on kysyttävä itseltämme – sillä meidän kaikkien on pyrittävä päättämään jokin näistä tapahtumista – kuinka oikeastaan pärjäämme.

Arvoisa puhemies, on totta, että on olemassa uusi tekijä, nimittäin se, että on armeijoita, joilla ei ole ilmeisiä vihollisia, ja vihollisia, joilla ei ole armeijaa. Presidentti Obama kuitenkin ryhtyi nopeasti toimiin Detroitin epäonnistuneen iskun jälkeen, ja kenraali Petraeus vieraili kolmatta kertaa Jemenissä lyhyen ajan sisällä.

Havaitsemme, että Yhdysvallat on ottanut käyttöön merkittävän taloudellisen tukipaketin ja laatinut politiikkaa, joka tuottaa tuloksia.

Arvoisa korkea edustaja Ashton, puhuitte juuri konkreettisista toimenpiteistä, joiden täytäntöönpanoa Euroopan unionin harkitsee, ja kerroitte 11 miljoonan euron lisäksi tulevista määristä. Yhdysvaltojen tähän käyttämät määrät nousivat vuoden 2009 67 miljoonasta dollarista vuoden 2010 167 miljoonaan dollariin.

Tämän vuoksi, arvoisa korkea edustaja, esitän seuraavan kysymyksen: katsotteko, että kohdatessamme terrorismia ulkopoliitiikan, turvallisuuden, puolustuksen, kehitysavun ja tuen, kaupan – ja lisäksi tähän vielä kulttuurin ja sivilisaation – käsitteet sulautuvat kaikki yhteen ja meidän on ymmärrettävä, että kohdatessamme meitä kaikkia yhtä lailla uhkaavia vaaroja ja uhkia meidän olisi myös vastattava siihen tasavertaisesti?

Olette puhunut koordinoinnista Yhdysvaltojen kanssa. Voitteko kertoa, millä ehdoilla tämä yhteistyö, joka on niin merkittävää ja tarpeellista, toteutuu?

David-Maria Sassoli, S&D-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa korkea edustaja, hyvät kollegat, ryhmämme on hyvin huolestunut Jemenin tilanteesta, koska kyseessä on globaali uhka: yhdysvaltalaisen lentokoneen epäonnistuneeseen räjäytysyritykseen, ulkomaisiin lähetystöihin suunnattuihin uhkiin ja Al-Qaidan yhä voimakkaampiin hyökkäyksiin on suhtauduttava hyvin vakavasti.

Valitettavasti Jemenin sisäinen tilanne ei auta, ja meidän on muistettava, että se on yksi maailman köyhimmistä valtioista, jossa on vakava pula vedestä, korkea työttömyys ja talous, joka on suuresti riippuvainen öljy- ja kaasutuloista, joiden arvellaan loppuvan seuraavien kymmenen vuoden aikana.

Tämän vuoksi katson, että Euroopan unionin toimet ovat ratkaisevan tärkeitä, ja niiden on toteuduttava tiiviissä yhteistyössä humanitaarisesta avusta ja kehitysavusta vastaavan Euroopan komission sekä yhteisestä turvallisuudesta, poliisijoukkojen yhteistyöstä ja rajavalvonnasta vastaavan ulkoasioiden korkean edustajan välillä.

Minun on myös mainittava huolestamme valtion poliittisen opposition tiukasta valvonnasta. Tämä koskee toimittajia ja ihmisoikeuksien puolustajia, joista Jemenissä toimivat humanitaariset järjestöt ovat puhuneet jo pitkään. Arvoisa korkea edustaja Ashton, katson tämän vuoksi ensisijaiseksi, että varmistetaan humanitaaristen järjestöjen pääsy Jemeniin ja niiden toiminnan turvallisuus.

Toivon Euroopan unionin myös pyrkivän varmistamaan sen, että Jemen noudattaa vuoden 2006 kansainvälisessä avunantajien konferenssissa tekemiään sitoumuksia, eli nopeuttaa poliittisia ja taloudellisia uudistuksia, lisää demokratiaa ja parantaa ihmisten elinoloja.

Syyskuun 11. päivän iskujen jälkeen olemme ymmärtäneet, että vaara-alueiden tekeminen turvallisesti riippuu paljon siitä, kuinka paljon olemme valmiita panostamaan parempiin elinoloihin. Arvoisa korkea edustaja Ashton, demokratia alkaa täältä, mahdollisuudesta kuroa umpeen rikkaiden ja kaikkein köyhimpien maiden välistä kuilua.

Holger Krahmer, ALDE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, minusta on jokseenkin oireellista, että EU:ssa yleisesti, ja parlamentissa erityisesti, käydään automaattisesti keskustelua tiettyjen valtioiden tilanteista, joissa ei ole mitään uutta. Valitettavasti hyvin usein hiljattaiset tapahtumat saavat meidät täällä parlamentissa latelemaan poliittisia vaatimuksia, jotka ovat mielestäni joskus hieman epäilyttäviä. Minusta meistä ei anna hyvää kuvaa se, että epäonnistunut pommihyökkäys lentokoneessa johtaa pelkästään yleiseen keskusteluun Jemenistä. Meidän on tehtävä selväksi, että on harkittava strategiaa siitä, kuinka tässä tilanteessa on toimittava.

Katson myös, että Jemenin tilanne edellyttää täsmällistä analyysiä erityisesti, koska kyseessä on romahtanut valtio, jossa suuret osat valtion alueesta ovat hallituksen valvonnan ulkopuolella. Meidän on analysoitava mitä riskejä tähän liittyy Euroopan kannalta. Oletettavasti riskit liittyvät siihen, että siellä koulutetaan terroristeja, sekä Jemenin rannikkoon, jossa harjoitetaan selvästi merirosvousta. Meidän – ja kenties myös korkea edustaja Ashtonin – on pohdittava, miten voimme torjua näitä riskejä. Nähdäkseni keskeinen kysymys voi hyvin olla: kuinka voimme tukea Jemenin hallitusta, jotta se saisi jälleen valtion hallintaansa ja näin hillitsisi näitä riskejä. Kaikki muutkin keskustelut valtion pitkän ajanjakson rakentamisesta on tietenkin myös käytävä, mutta minusta meidän ei ole mitään mieltä esittää kaikkia poliittisia aloja koskevia vaatimusluetteloita – lehdistönvapaudesta naisten oikeuksiin – tässä vaiheessa täällä parlamentissa, tai vaatia, että meidät silloin otettaisiin vakavasti. Tällaisella toiminnalla emme saavuta tavoitettamme Jemenissä, joten sen sijaan meidän olisi keskityttävä siihen, mitä konkreettista apua voimme nykytilanteessa tarjota auttaaksemme polttavan ongelman ratkaisussa.

Franziska Katharina Brantner, *Verts/ALE-ryhmän puolesta.* – (EN) Jatkan hieman siitä, mitä edellinen puhuja sanoi. Tilanne Jemenissä ei todellakaan ole uusi kriisi. Valtion tilanne on heikentynyt vuosikymmenien ajan, ja heikentyvä poliittinen tilanne todettiin selvästi komission välivaiheen tarkistuksessa.

Minusta meidän on todella keskityttävä poliittiseen kontekstiin, pitkäaikaiseen konfliktiin pohjoisessa hallituksen ja houthien välillä, levottomuuteen etelässä, nämä jo mainitsittekin – ja nyt pohjoisen konflikti leviää alueella ja koskettaa myös Saudi-Arabiaa ja Irania.

Kysymys kuuluu: Mitä tarkkaan ottaen on tehtävä? Olen juuri kuullut vaatimuksia YTTP-ohjelman vakauttamisvälineestä, josta kaadettaisiin rahaa ihmisten kouluttamiseen, mutta minusta tämä ei ole lähestymistapana riittävä – ainakaan se ei ole vastaus kriisiin, paitsi jos hyväksymme pysyvän kriisin käsitteen.

Minusta meidän olisi edistettävä Persianlahden yhteistyöneuvoston puuttumista Jemenin tilanteeseen, ei pelkästään Saudi-Arabian. Järjestön on saatettava yhteen jemeniläiset eri osapuolet, hallitus, oppositio, etelän separatistit, houthit ja alueelliset toimijat eräänlaiseen rauhanprosessiin, ja katson, että tätä olisi tuettava ja rahoitettava esimerkiksi vakautusvälineestä. Minusta tätä varten vakautusväline on olemassa.

Uusi YTTP-ohjelma ja toinen kierros vakautusvälineestä rahoitettua koulutusta ilman johonkin johtavaa poliittista prosessia ei uskoakseni auta. Kehotan teitä todella hyödyntämään vakautusvälinettä enemmän ennakkovaroitusvälineenä poliittisen prosessin edistämiseksi, tukemiseksi ja rahoittamiseksi. Minusta tätä olisi syytä kokeilla.

Haluan vielä mainita toisen seikan. On mainittu sukupuolten tasa-arvo, otitte sen esiin, ja katson, että meidän olisi panostettava tähän voimakkaasti. Väestönkasvu on yksi näiden valtioiden suurimpia huolenaiheita, ja kuten me kaikki tiedämme, asiaa ei voida ratkaista ennen kuin saadaan aikaan perhesuunnittelua, ja se tarkoittaa naisten oikeuksia.

Tiedän, ettette aio korostaa naisten oikeuksia, mutta katson, että sukupuolten tasa-arvo ja erityisesti perhesuunnittelu on ratkaisevan tärkeää, jos nyt pohdimme, mitä olisi tehtävä Jemenin yhteiskunnan auttamiseksi.

Adam Bielan, *ECR-ryhmän puolesta.* – (PL) Arvoisa puhemies, koko maailman katse kääntyi hiljattain Jemeniin sen jälkeen kun Al-Qaida-aktivistit ottivat vastuun onneksi epäonnistuneesta amerikkalaisen lentokoneen räjäytysyrityksestä jouluna. Olemme kuitenkin jo kauan tienneet, että valtion rappeutuva turvallisuustilanne mahdollistaa terroristiryhmien hakeutumisen sinne suojaan suunnittelemaan ja organisoimaan tulevaa toimintaansa. Terrorismi on levinnyt alueella jo vuosia ennen syyskuun 11. päivää, jonka me kaikki muistamme. Muistamme esimerkiksi Al-Qaidan hyökkäyksen yhdysvaltalaisista sota-alusta, USS Colea vastaan 12. lokakuuta 2000.

Jemen on hyvin merkittävä valtio erityisesti maantieteellisen sijaintinsa vuoksi. Meidän on muistettava, että 3,5 miljoonaa raakaöljytynnyriä, noin neljä prosenttia maailman tuotannosta, kuljetetaan päivittäin Jemenin ja Djiboutin välisen 26,5 kilometrin pituisen Bab el Mandebin salmen kautta. Samaisessa valtiossa on hyvin monimutkainen sisäinen tilanne. Siellä kukoistavan Al-Qaida-liikkeen lisäksi valtion pohjoisosissa Saadan maakunnassa on vakava šiialaiskapina ja etelässä separatistiliikkeet ovat ryhtyneet väkivaltaisiksi. Kun tähän lisätään kahden vuoden takaisen maailman elintarvikekriisin kielteiset vaikutukset, nykyinen rahoituskriisi, valtion ehtyvät raakaöljyvarastot, joista se saa kolme neljännestä tuloistaan, ja lopulta yhä vakavampi vesipula, piirtyy kuva polvillaan olevasta valtiosta, Al-Qaidan ideaalisesta kohteesta sen etsiessä uutta tukikohtaa Afganistanin ongelmien vuoksi.

Tämän vuoksi paikallisten viranomaisten passiivisuuden ja avuttomuuden kannalta muodossa tai toisessa ilmeisesti välttämättömien sotilastoimien lisäksi kansainvälisen yhteisön, myös Euroopan unionin – ja vetoan tämän osalta korkea edustaja Ashtonin – on ennen kaikkea toimittava hyvin aktiivisesti valtion instituutioiden jälleenrakentamisprosessissa.

Sabine Lösing, *GUE/NGL-ryhmän puolesta.* – (DE) Arvoisa puhemies, tiedotusvälineet mobilisoivat jo tavallista kansaa kolmanteen rintamaan terrorismin vastaisessa taistelussa. Tällä hetkellä Yhdysvaltojen ja EU:n jäsenvaltioiden strategiset vaihtoehdot Jemenissä ja Afrikan sarven alueella eivät kuitenkaan ole todella avoimia. Presidentti Salehia ympäröivä valtaeliitti kohdistaa shiia-väestöön julmaa syrjintää ja sortoa valtion pohjoisosissa ja lietsoo sotaa separatistiliikettä vastaan etelässä, entisen Jemenin demokraattisen kansantasavallan alueella, mikä aiheuttaa paikalliselle väestölle suurta kärsimystä. Shiia-väestön ja Al-Qaidan välillä ei ole todistettavaa yhteyttä, ja ajatus palveleekin eniten korruptoitunutta ja todella itsevaltaista hallitusta savuverhona, jonka takana se hankkii massiivista sotilaallista apua.

Tämän hallituksen tukemista turvallisuusjoukkojen kehittämisessä on vältettävä – se on kuin lisäisi puita pesään. Kaiken tuen on autettava kaikkia alueita niiden uskonnollisesta, etnisestä tai poliittisesta suuntauksesta riippumatta. On käynnistettävä sovitteluprosessi, johon osallistuvat YK ja kaikki paikalliset osapuolet, myös Iranin kaltaisissa naapurimaissa, ja prosessia on edistettävä. Meidän ei pidä tukea yksipuolisesti hallitusta kapinallisia vastaan. Operaatio Atalanta ei pidä jatkaa ja laajentaa, eikä missään tapauksessa Jemenin mantereelle, sillä siitä olisi hyötyä vain läntisten teollisuusmaiden geostrategisille eduille.

Meidän on keskitettävä kaikki ponnistelumme sen varmistamiseen, ettei EU noudata Yhdysvaltojen täysin virheellistä laajentumisstrategiaa myös Jemenissä.

Fiorello Provera, EFD-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, sen sijaan, että Jemen olisi terrorismin uusi etulinja, kuten joku väitti, se on pikemminkin epävakaa valtio.

Keskushallinnon valvonnan puute alueella ja rajojen läpäisevyys mahdollistavat laittoman kaupan, valvomattoman maahanmuuton, merirosvouksen ja terroristitoiminnan lisääntymisen. Vastauksen Al-Qaidan aiheuttamiin uusiin haasteisiin Jemenissä ei kuitenkaan pidä muodostua pelkästään sotilaallisesta paineesta, vaan on myös autettava paikallisia viranomaisia saamaan alue paremmin valvontaansa. Toistan, paikallisten viranomaisten, ei pelkästään hallituksen.

Jemenin vakaus olisi kuitenkin palautettava ottaen huomioon kansallinen ja alueellinen omistajuus, asettamatta ulkoisia tai ennalta määritettyjä ratkaisuja, jotka ovat usein ristiriidassa paikallisen tilanteen kanssa ja tuomittuja epäonnistumaan. Tämä helpottaisi Persialahden yhteistyöneuvoston entistä laajempaa sitoutumista, ja sen taloudellinen osallistuminen paikallisiin hankkeisiin olisi ratkaisevaa. Euroopan unionin on tehtävä yhteistyötä kumppaniensa – Jemenin, G8-maiden ja Persianlahden maiden – kanssa Jemenin hallituksen tukemisen taloudellisiin ja kehitysyhteistyötä koskevin panoksien.

Lopuksi, erinomaisiakin pitkän ajanjakson poliittisia toimia on täydennettävä välittömällä ja vahvalla tuella alueen turvallisuuden ja valvonnan alalla, sillä ilman sitä vaarana on Jemenin valtion romahtaminen ja terrorismin valtava lisääntyminen alueella.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, on hyvin tiedossa, että tällä hetkellä Jemen on islamilaisen ääriliikkeiden haudutuskattila, köyhyyden riivaama valtio, jossa turvallisuus on heikkoa ja aseita on paljon, jota vaivaavat konfliktit ja joka kärsii akuutista vesipulasta. Vaikuttaa siltä, ettei edes valtion pääkaupunki ole täysin hallituksen hallinnassa.

Jemen on tämän vuoksi ajautunut terrorismin vastaisen taistelun polttopisteeseen, ja onkin jälleen yksi valtio, jossa radikaali-islamistien läsnäolo on valitettava seuraus Yhdysvaltojen aiemman politiikan epäonnistumisesta. Tämä olisi tiedostettava tarkkaan keskustelussa, kuten myös CIA:n ylilennot, salaiset vankilat sekä Yhdysvaltojen tähän mennessä Lähi-idässä toteuttamien kampanjoiden tuhoiset seuraukset.

Minusta olisi naiivia rinnastaa köyhyyttä terrorismiin, ja yhtä vastuutonta olisi antaa Yhdysvaltojen politiikan sanalla tekemisiämme ja uskoa luottavaisesti, että vain lisäämällä sotilaallista apua Jemenille voitaisiin ratkaista ongelmat siellä. Diktattoripresidentti ottaa mielellään vastaan lännen asemiljoonat, mutta hän on jo aiemmin useasti alistunut islamisteille vaientaakseen pysyvästi hallinnon vastustajat.

Emme tietenkään voi toimettomina seurata sivusta, kun valtio muuttuu jihadistien turvapaikasta, joka se on tähän mennessä ollut, näiden toiminta- ja koulutuskeskukseksi. On myös selvästi keskusteltava siitä, kuinka kehitysapua voidaan parantaa, vaikkapa vain jihadistien värväysten vähentämiseksi yhtälöstä.

Lopuksi, EU:n ei pidä antaa pakottaa itseään Yhdysvaltojen rahoittajaksi. Sen sijaan unionin on omaksuttava puolueettoman välittäjän tehtävä vuoropuhelun käynnistämiseksi ja tien avaamiseksi pitkäaikaiselle poliittiselle ratkaisulle.

Laima Liucija Andrikiene (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, esitän lyhyen huomautuksen ja kaksi kysymystä korkea edustaja Ashtonille. Vaikuttaa siltä, että EU:lla on ongelma. Toisaalta meidän on tuettava entistä voimakkaampia toimia terroristeja vastaan, jotka vaarantavat suoraan Euroopan kansalaisten turvallisuuden. Jemenin eri islamistiset ryhmät ovat olleet aktiivisempia kuin koskaan aiemmin, ja Al-Qaida pitää Jemeniä merkittävimpänä alueenaan hyökkäysten suunnittelemiseksi läntisiin kohteisiin sekä joukkojen ja mahdollisten itsemurhapommittajien kouluttamiseksi.

Epäonnistunut isku Northwest Airlinesin koneeseen on viimeisin esimerkki meihin kohdistuvasta uhasta. Toisaalta on muistettava, että eri ihmisoikeusjärjestöt ovat useaan otteeseen syyttäneet Jemenin hallitusta kidutuksesta, epäinhimillisestä kohtelusta ja ilman oikeudenkäyntiä toteutetuista teloituksista. Kansalaisten

mielivaltaiset pidätykset ja kotietsinnät ovat yleisiä, ja terrorismin torjunta mainitaan pääperusteeksi näille laittomille toimille.

Arvoisa korkea edustaja Ashton, viittaan neuvoston Jemeniä koskevaan julkilausumaan ja kysyn, mitä tukea EU voi tarjota terrorismin torjunnassa? Lisäksi EU katsoo, ettei alueen kriisiin ole sotilaallista ratkaisua. Samaan aikaan Washington on allekirjoittanut Jemenin viranomaisten kanssa sopimuksen entistä tiiviimmistä sotilaallisesta yhteistyöstä. Haluaisin siis kuulla mielipiteenne ja Euroopan unionin kannan amerikkalaisten päätöksestä tehdä entistä aktiivisempaa yhteistyötä Jemenin kanssa terrorismin torjunnassa, erityisesti sotilaallisen tiedustelun ja koulutuksen osalta allekirjoitetusta sopimuksesta.

Richard Howitt (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, olen tyytyväinen tämän päivän keskusteluun ennen ensi viikon ulkoasianneuvoston kokousta ja Gordon Brownin koolle kutsumaa Lontoon konferenssia.

Lentokoneen räjäytysyritys on kenties herättänyt huomiomme. Haluan vedota kansainvälisen huomion herättämiseksi myös pyrkimykseen vapauttaa brittiläinen insinööri Anthony S. ja viisi muuta eurooppalaista panttivankia, jotka työskentelivät jemeniläisessä sairaalassa ja jotka ovat olleet siepattuina viime kesäkuusta lähtien.

Meidän on kuitenkin tulevassa toiminnassamme tunnustettava Jemenin osalta myös sisäiset tarpeet, ei pelkästään ulkoisia tarpeita. Meidän on voitettava aliravitsemus, joka on suurempaa kuin joissakin Saharan eteläpuolisissa, Nigerin kaltaisissa valtioissa, ja torjuttava ihmisoikeusrikkomukset valtiossa, joka kuten jäsen Andriksen juuri totesi, teloittaa 11. eniten ihmisiä maailmassa, myös lapsia. Kansainvälisenä yhteisönä emme voi odottaa, että terroristit toimivat, ennen kuin ryhdymme tarkastelemaan valmiuksia, hallintoa ja kehitystä maailman heikoissa valtioissa.

Olen tyytyväinen korkean edustajan tänään ilmoittamaan tukeen ja pyydän häntä varmistamaan, että ensi viikon kokouksissa tarkastellaan todellisia sitoumuksia Jemenin taloudelliseen tukemiseen, kaikilta osapuolilta, aikana, jona YK:n vahvistetulla vetoomuksella valtion puolesta on saatu kerättyä alle prosentti tarvittavista varoista. Toivon jäsen Brantnerin tavoin, että kokouksessa vaaditaan tulitaukoa ja kenties rauhankonferenssia viimeaikaisten taistelujen osalta houthien kanssa pohjoisessa sekä humanitaarisen avun pääsyä alueelle. On varmistettava, että valtion öljytulot sijoitetaan valtion kansalaisten taloudelliseen ja sosiaaliseen kehitykseen. Euroopan on tehtävä yhteistyötä kestävien ratkaisujen löytämiseksi jemeniläisille vangeille, joita on suurin osa Guantánamo Bayn vangeista.

Toivon kuitenkin korkean edustajan tutkivan EU:n ja Persianlahden yhteistyöneuvoston yhteisen YTPP-hankkeen mahdollisuutta turvallisuusalan koulutuksen osalta Jemenissä, sillä ponnistelumme tällä alalla ovat ratkaisevia niin monissa valtioissa.

Lopuksi, Bin Ladenin kaltaiset henkilöt voivat olla kotoisin Jemenin Al-Rubatin kylästä, mutta kansainvälisen avun puute on sallinut liian monien maan nuorten radikalisoitua hänen nimissään. Nyt tarvitaan kansainvälistä toimintaa.

Charles Goerens (ALDE). – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, hyökkäysyritys riittää osoittamaan kansalaisten oikeuden turvallisuuteen merkityksen. Lisäksi yhteiskuntiemme suojele velvoittaa meidät tarkastelemaan säännöllisesti turvallisuuden ja vapauden välistä tasapainoa.

Oikeudesta suojelemaan, erityisesti terrori-iskuilta, määrätään Lissabonin sopimuksen 188r artiklassa ja vielä täsmällisemmin sen 4 artiklassa, jossa annetaan Euroopan unionille ja sen jäsenvaltioille oikeus toimia tehokkaalla tavalla. Samassa kappaleessa tehdään selväksi, että Eurooppa-neuvoston on säännöllisesti arvioitava Euroopan unioniin kohdistuvia uhkia. Pyydän korkea edustaja Ashtonia selittämään minulle ovatko Euroopan unioni ja sen jäsenvaltiot toimineet tämän lausekkeen mukaisesti ja missä määrin.

Voiko Euroopan unionin sisäinen yhteistyö hänen mielestään sallia hänen väittää, että Yhdysvaltojen tiedustelupalvelun epäonnistumiset, jotka paljastuivat Amsterdamista Detroitiin suuntautuvan lennon 253 räjäytysyrityksessä, eivät olisi olleet mahdollisia Euroopan unionissa?

Tässä keskustelussa yksi kysymys on ratkaiseva: Oliko terrorismista epäillyn nimi eurooppalaisten tiedustelupalvelujen, kaikkien eurooppalaisten tiedustelupalvelujen, tiedossa? Jos ei ollut, mitä päätelmiä hän aikoo tästä tehdä? Katsooko hän, että tällä hetkellä koordinoinnin taso ja tietojen vaihto tiedustelupalveluiden välillä on riittävää tällaisten epäonnistumisten torjumiseksi Euroopan unionissa?

Pitääkö korkea edustaja jäsenvaltioiden tiedustelupalveluiden valmiuksia riittävinä 188r artiklan mukaiseen yhteistyöhön yhteisvastuun hengessä?

Kansalaisilla on todellakin oikeus vaatia terroriuhkan virheetöntä valvontaa. Heidän on vaikea ymmärtää, miksi Euroopan unioni toisaalta edelleen lähettää yhä enemmän SWIFT-tietoja Yhdysvalloille ja miksi Euroopan unionissa toisaalta ilmenee puutteita ennaltaehkäisyssä ja tiedustelussa.

Geoffrey Van Orden (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, Jemenistä on valitettavasti kehittynyt jo kauan sitten terroristien hautomakone, eikä tähän ole vuosien mittaan kiinnitetty riittävästi huomiota. Konfliktit, laittomuus ja korruptio ovat juurtuneet syvään.

On muuten syytä muistaa, että brittiläiset joukot tulivat väliin Jemenissä 1800-luvun alussa nimenomaan Adeninlahden merirosvouksen lopettamiseksi ja että ne toimivat varsin menestyksekkäästi yli sadan vuoden ajan. Aivan viime vuosina Jemen on kuitenkin kehittynyt niin terroristien hautomakoneeksi, jossa tapahtuu terroritekoja, kuin terrorismin viejäksi muihin valtioihin. Terroristiryhmät ovat taitavia hyödyntämään romahtaneiden valtioiden tarjoamia mahdollisuuksia. Meidän on autettava torjumaan tätä.

Tällä hetkellä Yhdistynyt kuningaskunta tarjoaa tukea suhteettomasti. Toivon Lontoon konferenssin rohkaisevan muita valtioita tekemään enemmän, myös Euroopan unionia ja muitakin alueen valtioita.

Emme tietenkään voi toivoa pystyvämme tukahduttamaan terrorismia kaikkialla, missä se versoo, ja tämä tarkoittaa, että meidän on parannettava turvallisuutta omissa valtioissamme ja tehostettava omien rajojemme valvontaa. Epäilen EU:n asianmukaista motivaatiota tämän osalta, joten jokaisen jäsenvaltion on tehtävä oma osansa.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, Jemenin kansa on imperialistisen konfliktin ja väliintulon uhri. Uskoakseni imperialistiset voimat lietsovat etnistä, rasistista ja uskonnollista valtataistelua valtiossa. Ne ovat vuosia turvautuneet sotavoimiin. Ne vaarantavat erimielisyyksien rauhanomaisen ratkaisun voidakseen valvoa alueen energiavarantoja ja energiansiirtoverkkoja.

Maan kehitys on aina ollut tulosta Naton politiikan imperialistisista valinnoista ja valtion syvästi vanhoillisen ja ruohonjuuritason vastaisen hallinnon tukemisesta. Yhdysvaltojen lisättyä valtavasti taloudellista ja sotilaallista tukeaan Al-Qaidan kukistamisen verukkeella ja kun Jemen on luokiteltu terroristeja piilottelevaksi valtioksi, saudijoukot pommittavat alueita Yhdysvaltojen avustuksella ja siellä on vieraita joukkoja, on mahdollista, että valtiossa eskaloituu avoin imperialistinen sotilasinterventio. Tämä käy selvästi ilmi Delta-yhtiön lentokoneessa tehtyä terrori-iskuyritystä seuranneesta hysteriasta. Uskon kansalaisten vastaavan tähän nousemalla vastustamaan heihin kohdistuvia sortotoimenpiteitä ja imperialistista interventiota.

Andrew Henry William Brons (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, kuten fiktiivinen hahmo Lady Bracknell olisi saattanut sanoa, yhden virheen tekeminen muslimimaailmassa on valitettavaa, mutta kaksi virhettä vaikuttaa jo varomattomuudelta.

Kolmen virheen tekeminen on merkki typeryydestä, mielenvikaisuudesta tai tahallisesta kiusanteosta. Jemeniä kutsutaan nyt uudeksi Afganistaniksi. Yhdysvaltojen joukkoja käytetään siellä jo neuvonantajina. Kuinka kauan menee, ennen kuin Yhdysvallat ja sen liittolaiset, Yhdistynyt kuningaskunta mukaan luettuna, käyttävät siellä maavoimia Al-Qaidaa vastaan?

Mitä lännen itse asiassa kuuluisi tehdä uhan torjumiseksi? Ensinnäkin sen olisi lopettava muslimimaissa sodankäynti, jossa kuolee länsijoukkoja ja siviilejä ja joka radikalisoi nuoria muslimeja kotimaassaan ja ulkomailla. Sen olisi kotiutettava joukot tekemään työtä kotimaan turvallisuuden parissa oman väestömmemme ja infrastruktuurimme suojelemiseksi.

Sen olisi valittava aidosti puolueeton lähestymistapa Lähi-itään ja tuomittava Yhdysvaltojen partisaanipoliitiikka. Sen olisi myös pysäytettävä maahanmuutto muslimimaista ja rohkaistava lännen radikaalimuslimeja, jotta nämä ymmärtäisivät olevansa paljon onnellisempia asuessaan omien uskonveljiensä joukossa.

Angelika Niebler (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa korkea edustaja Ashton, hyvät kollegat, viime kuukausina kansalaisten olot ja yleinen poliittinen ja taloudellinen tilanne ovat heikentyneet dramaattisesti Jemenissä. Meidän eurooppalaisten on siis tehtävä kaikki voitavamme auttaaksemme valtion vakauttamisessa.

Arvoisa korkea edustaja, haluan pyytää teitä estämään sen, että Jemenistä tulee toinen Afganistan. Meidän on tehtävä kaikkemme kansainvälisen terrorismin torjumiseksi. Tähän kykenemme kuitenkin vain, jos tuemme myös Jemenin rauhanprosessia. Alueella on saatava aikaan rauha, ja meidän on tuettava paikallista hallitusta sen rauhanpyrkimyksissä. Jemenin hallitukselle olisi jälleen myös muistutettava, että sen on varmistettava syrjimättömyys Jemenissä – rauha on mahdollista vain tällä tavalla. Rauha edellyttää

vähemmistöjen oikeuksia suojelevia demokraattisia rakenteita. Tämä on Euroopassa valittu tie, joka voi poiketa muiden teistä. Pyydän teitä uudessa tehtävässänne vakaasti kulkemaan kanssamme tätä eurooppalaista tietä.

Jemenillä ei ole mahdollisuuksia ilman poliittista vakautta. Poliittisen vakauden myötä paikallinen talous voi elpyä, taloutta voidaan kehittää ja ihmiset saavat uusia tulevaisuudennäkymiä. Pyydän teitä tekemään kovasti työtä tämän eteen. Pyydän teitä myös käyttämään vaikutusvaltaanne sen varmistamiseksi, että avustusjoukot siellä voivat tarjota humanitaarista apua. Jemenissä on yli 1 30 000 somalipakolaista. Tilanne on kauhea. Arvoisa korkea edustaja Ashton, panen kaiken toivoni teihin ja odotan, että käytätte tässä vaikutusvaltaanne. Ajakaa myös kuuden panttivangin, Jemenissä vangittuina olevien Euroopan kansalaisten – yhden britin ja viiden saksalaisen – asiaa. Kenties voitte auttaa myös heidän vapauttamisessaan. Paljon kiitoksia.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Olen samaa kieltä komission ja niiden kollegojen kanssa, joiden mukaan Jemenin tilanne on kireä. Maa on ehtynyt ja köyhtynyt loputtomissa sissisodissa ja separatistien taisteluissa, ja ihmiset kärsivät äärimmäisestä köyhyydestä. Taloudellinen ja poliittinen epävakaus on jo herättänyt huolta naapurivaltioissa Arabian niemimaalla ja uhkaa alueellisen turvallisuuden lisäksi myös globaalia turvallisuutta. Uutiset terroristiryhmien toiminnan uudesta vilkastumisesta ovat huolestuttavia. On muistettava myös Yhdysvaltoihin matkanneen lentokoneen räjäytysriihi sekä lähetystöihin kohdistuvat uhat Jemenissä. Yhdysvallat on jo ilmoittanut kiinnittävänsä erityistä huomiota tilanteeseen valtiossa. Tämän vuoksi katson, että pannessaan täytäntöön yhteistä ulkopoliittikkaa Euroopan parlamentin, Euroopan komission ja muiden toimielinten on erityisesti Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeen ryhdyttävä yhteisiin ja koordinoituihin toimiin kansainvälisen yhteisön kanssa.

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) Puhun sloveeniksi, joten olkaa hyvät ja kuunnelkaa tulkkausta. Jemen on valtio, jota vaivaavat uskonnolliset ja heimojen väliset konfliktit sekä aiempien siirtomaavaltojen ja Yhdysvaltojen politiikan virheet. Kuten eräät kollegat ovat todenneet, kyse on ensisijaisesti Lähi-idästä, epävakaa-alueesta, jota vaivaavat ratkaisemattomat ongelmat, ja toiseksi tietenkin kaikkien konfliktien äidistä, Israelin ja Palestiinan välisestä konfliktista.

Jemen edustaa kaikkia näitä ongelmia, eikä meidän pidä erehtyä ajattelemaan, että kyseessä on paikallinen ongelma. Jemen kamppailee kansalaissodan, Al-Qaidan pesäkkeiden, heikon valtiorakenteen, kurjan tiedustelupalvelun ja teottomien turvallisuus- ja sotajoukkojen kanssa. Mitä voimme odottaa Lontoon konferenssilta?

Arvoisa korkea edustaja, nähdäkseni kaikkein vaikeinta on omaksua kokonaisvaltainen lähestymistapa, mutta juuri niin meidän on toimittava. Vain näin Jemenin ongelmat voidaan ratkaista. Tarvitsemme taloudellisen ja kehitysyhteistyöhön perustuvan lähestymistavan, ja meidän on tarjottava Jemenille tukea, joka auttaa sitä kehittämään valtiota ja hallintovalmiuksia.

Olen kuitenkin sitä mieltä, että toisessa raportissa, jonka toivon teidän, arvoisa korkea edustaja Ashton, esittelevän, on kyse siitä, ettemme erehdy ajattelemaan – älköön kukaan erehtykö ajattelemaan – että tämä olisi taas yksi asia tai ongelma, joka on ratkaistavissa sotilaallisin keinoin. Pelkään, että monet merkit erityisesti maailman tiedotusvälineissä osoittavat, että valmistaudumme uuteen etulinjaan, uuteen aseelliseen selkkaukseen. Se olisi pahinta mitä Jemenissä voi tapahtua ja myrkyttäisi todennäköisesti koko alueen suhteita entisestään. Olemme saaneet riittävästi opetuksia todistamistamme aseistetuista seikkailuista Lähi-idästä Afganistaniin ja muutamiin muihinkin paikkoihin.

Struan Stevenson (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, keskustelimme aiemmin ihmisoikeuksien heikkenevästä tilasta ja fasistisesta hallinnosta Iranissa. Kuulimme keskustelussa, kuinka mullahit ovat vieneet terrorismia Palestiinaan ja Libanoniin, ja nyt he vievät karkeaa terroriaan Jemeniin.

Lokakuun lopussa Jemenin viranomaiset raportoivat pysäyttäneensä iranilaisia aseita kuljettaneen aluksen. He pidättivät viisi iranilaista neuvonantajaa. Aseet ja neuvonantajat olivat matkalla houthikapinallisten luo.

Iran on osoittanut taitonsa taistella naapuriansa sodissa; se teki niin Palestiinassa ja Libanonissa. Nyt se pyrkii lietsomaan lähialueella konfliktia sunnivaltaisen Saudi-Arabian kanssa. Haluan todeta korkea edustaja Ashtonille, että toimiessaan määrätietoisesti Iranin suhteen hän voi leikata suuren osa Lähi-itää uhkaavasta pahanlaatuisesta syövästä.

Cristiana Muscardini (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa korkea edustaja, hyvät kollegat, Jemenin vakava poliittinen, taloudellinen ja sosiaalinen kriisi liittyy Al-Qaidan operatiiviseen läsnäoloon sen alueella sekä tätä motivoivaan jihadistiseen näkemykseen.

Jemen on yksi maailman köyhimmistä valtioista ja sen sisäisten konfliktien ratkaisuun liittyy suuria vaikeuksia shiia- ja sunnivähemmistöjen välisen konfliktiin uskonnollisen alkuperän vuoksi. Kuten päätöslauselmassa korostetaan, apu, yhteistyö ja tuki sosiaalisen avun ohjelmien täytäntöönpanossa ovat ratkaisevia. On kuitenkin myös korostettava vaaraa, jonka länsimaat kohtaavat, jos turvallisuusongelmia ei tarkastella selkeästi ja määrätietoisesti.

Syyt, jotka ajavat terroristit hankkimaan sotilaskoulutusta ja kouluttautumaan marttyyreiksi, ovat jihadilaisen ideologian tulosta, joka leviää yhä laajemmalle ja ulottuu jo Afrikan mantereelle, osittain kansainvälisen yhteisön osoittaman välinpitämättömyyden ja ylimalkaisuuden vuoksi sen tarkastellessa tai ollessa tarkastelematta Al-Qaidaa ja sen soluja Somaliassa ja Sudanissa sekä Jemenissä.

Meidän on muistettava syy ja seuraus -suhde terroristien läsnäolon Jemenissä ja Somalian epävakauttamiseen tähtäävien lukuisten toimien välillä, sillä tätä peliä ohjaavat Jemenissä toimivat Al-Qaida-joukot. Nämä puolestaan eivät ole niinkään riippuvaisia Saudi-Arabian wahhabeista kuin Iranin ajatollaheista, joilta he saavat aseensa ja rahansa. Jemenin tukemista ei voida erottaa turvallisuuskysymyksestä.

Arnaud Danjean (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa korkea edustaja Ashton, olette oikeassa korostaessanne sitä, että ensisijaisen tärkeää turvallisuuden kannalta on saada Jemenin sisäiset konfliktit ratkaistua. Meidän ei pidä sekoittaa toisiinsa syitä ja seurauksia, ja väheksymättä terrorismiuhkaa pääsyy Jemenin epävakauteen ei ole terrorismi. Terrorismi kehittyy sisäisten konfliktien aiheuttamasta epävakaudesta. Tältä kannalta tarkasteltuna Euroopan unionin ensisijaisen tavoitteen on oltava nyt esitettyjen pyrkimysten rohkaiseminen ja tukeminen kansallisen vuoropuhelun käynnistämiseksi Jemenissä presidentti Salehin kanssa.

Alueellisella tasolla – kuten meille on taas muistutettu – on yhteyksiä Somalian kriisiin sekä Afrikan sarven kriisiin. Muuttovirrat, mutta myös asekauppa ja jihadistit-taistelijoiden liikkeet Jemenin ja Somalian välillä, ovat hyvin suuria. Tämän osalta haluaisin tietää, mikä on Euroopan unionin kanta merivalvontavalmiuksien lisäämiseen, mikä koskee myös Jemeniä.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, Jemen on arabimaailman köyhin valtio. Olin Jemenissä vähän aikaa sitten, ja näin tämän omin silmin. On selvää, että köyhyys on syy tai ainakin osatekijä, joka monella tavalla pahentaa valtion kohtaamia moninaisia ongelmia.

Valitettavasti globaalissa maailmassa Jemenin ongelmista on tulossa myös meidän ongelmiamme. Sisäiset konfliktit, joihin päätöslauselmaluonnoksessa ja tässä keskustelussa viitataan, on ratkaistava poliittisin keinoin, ja konfliktien osapuolten on kunnioitettava ihmisoikeuksia ja kansainvälistä humanitaarista oikeutta. Euroopan unionin pitäisi pyrkiä torjumaan nykyisen kriisin eskaloitumista. Antamamme kehitysapu voi auttaa poliittisen, taloudellisen ja yhteiskunnallisen vakauden aikaansaamisessa, jos se on tehokasta ja käytetään järkevästi.

Katastrofi ei kuitenkaan ole mahdoton. Täällä on mainittu vesipula sekä raakaöljyvarantojen ehtyminen, mutta ongelmana on myös se, että 90 prosenttia jemeniläisistä käyttää khatia, huumavaa hallusinogeenia, jolla korvataan muut viljelykasvit. Jemen esimerkiksi oli ennen kahvin viejä, muttei pysty tähän enää, koska kahvin sijaan kasvatetaan huumetta.

Jemenin hallituksen ja kansainvälisen yhteisön ei pidä toteuttaa pelkästään porsaanreikiä tukkivia toimenpiteitä, sillä kyse on rakenteellisista ongelmista, ja vaikka pystyisimme pysäyttämään Al-Qaidan Jemenissä, ongelmat toistuvat, jos niiden syitä ei poisteta.

Marietta Giannakou (PPE). – (EL) Arvoisa puhemies, kuten olemme jo kuulleet ja kuten kaikki ymmärrämme, Jemenin tilanne on äärimmäisen huono niin sosiaaliselta kuin taloudelliselta kannalta sekä sosiaalisen koheesion kannalta. Valtiossa ei ole vettä, öljyvarannot hupenevat ja asukkaat viljelevät huumetta.

Tilanne oli täsmälleen sama Afganistanissa 26 vuotta sitten, jolloin täällä parlamentissa – tarkoitan vanhassa Euroopan parlamentissa – keskusteltiin huumeita koskevasta mietinnöstä ja Afganistanin tulevaisuudesta. Jos kehitysavun tyyppistä väliintuloa ei nyt saada aikaiseksi ja jos YK:lle ei sallita pysyvää läsnäoloa kaikilla tasoilla, Jemen ajautuu varmasti samaan tilanteeseen, missä Afganistan on nyt ratkaisemattomine ongelmineen.

Terrorismin torjumiseen ei ole monia keinoja, ja suunta, johon länsimaat nyt ajautuvat, ei todellakaan ole yksi niistä. Ainoa tapa välttää se, että valtiosta tulee Al-Qaidan linnake, on se, että se pääsee sopimukseen kaikkien arabimaiden, ei pelkästään Saudi-Arabian, kanssa, ja meidän on tietenkin pyrittävä auttamaan valtiota luopumaan heimofilosofiasta ja kansalaiskonfliktista sekä noudattamaan demokraattisia oikeuksia.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Epäonnistunut pommi-isku 25. joulukuuta Amsterdamista Detroitiin suuntautuvalla lennolla paljasti itse asiassa merkittävän seikan. Se kiinnitti kansainvälisen yhteisön huomio Jemenin tilanteen vakavuuteen, sillä kuten hyvin tiedetään, ei ole kyse yhdestä vaan kolmesta konfliktista kyseisessä valtiossa. Etelän separatistiliikkeeseen liittyvien kahakoiden lisäksi pohjoisen Saadan maakunnan konflikti on puhjennut uudelleen noin kuusi kuukautta sitten hallituksen joukkojen hyökättyä al-huthi- ja shiiakapinallisia vastaan, ja Al-Qaidan tukikohtiin tehdään ilmaiskuja.

Humanitaarinen tilanne, jonka myös Yhdistyneiden kansakuntien pääsihteeri mainitsi 5. tammikuuta, on hyvin huolestuttava, ja vaarana on sen heikkeneminen entisestään, jos yksikään näistä konflikteista ei raukea. Ensi viikolla Lontoossa pidettävää kansainvälistä konferenssia odotettaessa Euroopan unionin on nähdäkseni rohkaistava koordinoituihin toimiin valtion vakauden varmistamiseksi, sillä tämä edistäisi osaltaan kansainvälistä turvallisuutta.

Katson, että tie yhdistyneeseen, vakaaseen ja demokraattiseen Jemeniin kulkee johdonmukaisen suunnitelman laatimisen kautta, ja suunnitelmassa on edistettävä sekä sotilaallisen että taloudellisen tuen antamista sekä terrorismin torjuntaa, ja tätä on tuettava erityisin toimenpitein valtion talouskehityksen tukemiseksi. Kiitos.

Alf Svensson (PPE). – (SV) Jemen ei ole pelkästään Al-Qaidan turvapaikka. Se on tehty selväksi tässä keskustelussa. Valtio voi hyvinkin muodostua alueen kahden suurvallan väliseksi taistelulentäksi, nimittäin Saudi-Arabian ja Iranin. Jemenin hallitus on toistuvasti syyttänyt Irania shiiakapinallisten liikkeen tukemisesta. Iran on kiistänyt tämän, mutta myös saudien tiedotusvälineissä on esitetty vastaavia syytöksiä.

Tästä esitettyyn näyttöön sisältyvät Jemenin hallituksen ilmoitus, jonka mukaan se pysäytti iranilaisen asetoimituksen kapinallisille lokakuussa 2009, ja se, että viime kuukausien aikana Iranin valtion tiedotusvälineissä on käsitelty shiiakapinallisten liikkeen taisteluja entistä enemmän ja entistä suopeammin. Kahakoissa Jemenin kapinallisten kanssa on kuollut 82 saudisotilasta Saudi-Arabian aloitettua hyökkäyksensä 4. marraskuuta 2009.

Kuten on korostettu, Jemen on arabimaailman köyhin valtio – mutta se on myös ajautunut alueen kahden suurvallan, Iranin ja Saudi-Arabian väliseen puristukseen. Pohdin, voisiko arvoisa korkea edustaja vahvistaa tämän ja toteuttaa myös analyysin tilanteesta.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Arvoisa puhemies, haluan yhtyä arvoisan korkea edustaja Ashtonin esittämään arvioon tilanteesta. Arvoisa korkea edustaja Ashton, olette oikeassa siinä, että jos haluamme vaikuttaa Jemenin tilanteeseen, tarvitaan sekä humanitaarista että kenties myös sotilaallista toimintaa. Jos toimenpiteitä on määrä olla laaja valikoima, tarvitaan myös koordinoitua, sillä Euroopan unioni ei ole yksinään vastuussa Jemenin tilanteen parantamisesta. Näitä instituutioita on useita. Tämän osalta haluan esittää seuraavan kysymyksen. Ettekö katso, että YK:n ja Euroopan unionin työtä humanitaarisissa asioissa olisi koordinoitava paremmin? Sotilas- ja tiedusteluasioissa tarvitsemme parempaa koordinoitua myös NATO:n ja tiedustelupalveluiden kanssa – ajattelen erityisesti tiettyjen valtioiden tiedustelupalveluita. Näitä toimenpiteitä on koordinoitava, sillä siten ne ovat merkittävästi tehokkaampia.

Paul Rübzig (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa korkea edustaja Ashton, kysymykseni koskee niitä yhteistyömuotoja, joita meidän, Euroopan unionin olisi näkemyksenne mukaan kehitettävä Jemenissä. Tämä koskee esimerkiksi pieniä ja keskisuuria yrityksiä tai kenties energia- ja vesialaa, sillä viestintäyhteyksillä ja niiden rakentamisella voi olla erityinen tehtävä tulevaisuudessa. Arvoisa korkea edustaja, mitkä ohjelmat katsotte tässä yhteydessä ensisijaisiksi?

Marek Siwiec (S&D). – (PL) Arvoisa puhemies, oli lähellä, ettei Euroopan parlamentin puhemies joutunut esittämään surunvalittelua niiden lähes 300 uhrin perheille, jotka matkustivat lentokoneella Amsterdamista Detroitiin. Hän olisi esittänyt surunvalittelut eilen. Tämä ei ollut sattumaa. Tämä dramaattinen välikohtaus oli tarpeen Jemenin ongelmien paljastumiseksi maailmalle, sillä se on uusi terrorismin lähde.

Olemme avuttomia kohdatessamme samanlaisen tilanteen kuin kerran Afganistanissa. Olemme avuttomia sen osalta, mitä Jemenissä nyt tapahtuu, ja Eurooppa sekä tämä rakennus ovat täynnä ihmisoikeuksien puolustajien vääristyneitä väitteitä, sillä he pahoittelevat Guantánamon vankien kohtaloa. Vangit on nyt

vapautettu, ja he organisoivat nyt jälleen uusia hyökkäyksiä. Jälleen kerran ihmisiä kuolee ja me toteamme olevamme voimattomia.

Kannatan täysin sitä, mitä arvoisa jäsen Zemke sanoi, että ilman sotilaallista yhteistyötä, ilman tiedusteluyhteistyötä ja ilman niiden instituutioiden yhteistyötä, joiden tehtävä on torjua terrorismia, me vaarannamme kansalaistemme terveyden ja hengen.

Catherine Ashton, *unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja/Euroopan komission varapuheenjohtaja*. – (EN) Arvoisa puhemies, jälleen kerran kävimme tärkeän ja kattavan keskustelun eräästä maailman alueesta, johon olemme kiinnittäneet huomiomme jo joitakin vuosia. Kerroin, että ajanjaksolla 2007–2010 komissio on antanut 100 miljoonaa euroa tukea, ja vastaava määrä annetaan vastaisuudessa, mutta olemme jälleen kerran tarkastelleet kestävien ja koordinoitujen toimien merkitystä, kuten monet parlamentin jäsenet korostivat.

Katson, että arvoisa jäsen Salafrancan aluksi esittämiä huomiota tarkasteltiin lukuisissa puheenvuoroissa, sitä, kuinka voimme varmistaa, että koordinointi on tehokasta turvallisuuden kannalta, siten, että poliittinen ja taloudellinen ulottuvuus otetaan huomioon tarkasteltaessa valtion huolenaiheita. Arvoisa jäsen Giannakou nosti esiin ehtyvän veden ja ehtyvän öljyn. Uskon Jemenin olevan ensimmäinen valtio, josta veden odotetaan loppuvan vuoteen 2015 mennessä, ja tämä meidän on ymmärrettävä todelliseksi ja merkittäväksi haasteeksi.

Jotta voimme puuttua tähän, meidän on etsittävä yhdenmukaista lähestymistapaa, ja monet parlamentin jäsenet kysyivät, mitä strategiaa olisi sovellettava. Pyrin kuvaamaan muutamia keskeisiä tekijöitä tämän osalta. Ensinnäkin on tarkasteltava turvallisuutta ja terrorismin torjuntaa. Lontoon kokouksen lähestyessä meidän on tehtävä tässä tehokasta yhteistyötä, kuten monet parlamentin jäsenet korostivat: meidän on saatava apupaketti kokoon ja keskityttävä jo aloittamaamme työhön, esimerkiksi Atalanta-operaatioon rannikon edustalla ja sen merkitykseen.

Merenkulun turvallisuutta tarkastellaan juuri nyt, se oli yksi asioista, joista keskustelin hiljattain Espanjan puolustusministerin kanssa. Keskustelimme siitä, mitä vielä on tehtävissä koordinoinnin parantamiseksi ja tehostamiseksi merenkulun turvallisuuden osalta, ottaen huomioon sen rannikon pituus ja alueen koko, jotka toiminnan on katettava.

Minusta olemme myös kuvanneet laaja-alaisen lähestymistavan siihen, kuinka voidaan liittää yhteen erilaisia osatekijöitä ja saada Jemenin naapurit mukaan toimintaan. Arvoisa jäsen Brantner, otitte esille erityisesti Persianlahden yhteistyöneuvoston. Olen asiasta samaa mieltä. Merkittävä osa siitä, kuinka tarkastelemme aluetta, on pyrkiä yhteistyöhön alueen naapureiden kanssa, ja tässäkin toivon Lontoon kokouksen saattavan yhteen alueen merkittävimmät valtiot, jotka voivat auttaa meitä.

Lontoon kokous on tietenkin mahdollisuus kerätä ajatuksemme ja tehdä se Yhdysvaltojen ja muiden kanssa. Me toimimme Yhdysvaltojen kanssa. Ei ole totta, että sen lähestymistapa koskisi pelkästään terrorismin torjuntaa. Yhdysvallat tukee myös perimmäisiin syihin paneutuvaa lähestymistapaa ja osallistuu siihen täysimääräisesti, jälleen kerran on kyse useiden asioiden yhdistelmästä, joista meidän on huolehdittava sen varmistamiseksi, että voimme tukea valtiota.

Erityiseen turvallisuutta koskevaan kysymykseen vastaan, että EU:n sisäasiain ministerit kokoontuvat epäviralliseen tapaamiseen Espanjaan tänä viikonloppuna. Ymmärtääkseni heidän yhdysvaltalainen kollegansa tulee myös paikalle keskustelemaan parlamentin jäsenten esiin tuomista aiheista.

Olen samaa mieltä toteamuksesta, ettei tässä ole kyse joulusta ja lahjatoivomuksista. Meidän on oltava hyvin valikoivia sen suhteen, mitä merkittävää katsomme voivamme tehdä, jotta auttaisimme Jemeniä sen tarvitsemaan sisäiseen vuoropuheluun kansan tukemiseksi sekä valtiossa ilmenevien konfliktien ratkaisemiseksi, sillä nähdäkseni se on aivan yhtä tärkeää, kuin mikään muu tekemisemme.

Täällä kysyttiin oikeanlaisen tuen valitsemisesta, ja katson, että myös vakautusvälinettä voidaan käyttää asianmukaisesti tukitason mahdollistamiseksi, mutta tämä ei korvaa eikä voi koskaan korvata pyrkimystä auttaa hallitusta käymään sitä sisäistä vuoropuhelua, jota vain se voi käydä. Kumppaneiden on osallistuttava toimintaan Jemenissä niiden ongelmien ratkaisemiseksi, jotka ovat tämän osalta merkityksellisimpiä.

Minulle tämä on siis ollut oikein hyödyllinen keskustelu, ja olen siitä hyvin kiitollinen, sillä se auttaa minua asettamaan mielessäni järjestykseen esityslistan, jonka vien ulkoasiainneuvoston kokoukseen, jossa keskustelemme tästä, ja sitten Lontoon, jossa kuten totesin pyrimme yhdessä hallituksen kanssa tarkastelemaan kaikkia niitä tekijöitä, joita voimme pysyvästi tukea valtion kehittämiseksi taloudellisesti, terrorismin torjumiseksi ja tarkastellaksemme myös tukea naapurialueelta.

Minusta lopuksi on tunnustettava monta kertaa esiin tuotu panttivankien ahdinko. Panttivankeja on kuusi, yksi britti ja viisi saksalaista, joiden joukossa on pieniä lapsia panttivangiksi otetussa saksalaisessa perheessä. Tiedän, että Saksan ulkoministeri Westerwelle oli hiljattain Jemenissä. Puhuin hänen kanssaan asiasta tällä viikolla, ja ajatuksemme ovat koko ajan panttivankien luona, sillä he kärsivät tälläkin hetkellä. Tarkastelemme kaikkia näitä asioita Lontoon kokouksessa, ja olen jälleen hyvin kiitollinen arvoisille parlamentin jäsenille näiden merkittävien asioiden esiin tuomisesta.

Puhemies. – (IT) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan helmikuun ensimmäisen istuntojakson aikana.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Olemme kauan nähneet voimakkaiden geostrategisten etujen lähentymisen valtavalla alueella, joka kattaa Lähi-idän, Keski-Aasian ja Pohjois-Afrikan, myös Punaisenmeren ja Adeninlahden, jossa Jemenillä on strateginen asema Somalian naapurissa. Näitä etuja puolustetaan yhä suuremmassa määrin sotilaallisin keinoin ja yhä aggressiivisemmin. Jemenin nykyistä tilannetta ja sen kansan valtavaa kärsimystä olisi tarkasteltava tämän tilanteen valossa. Yhdysvaltojen ja EU:n yhä suurempi sotilaallinen osallisuus alueella on ymmärrettävä ja tuomittava. Raakalaismainen ja kuvottava ilmentymä tästä oli Yhdysvaltojen risteilyohjusten ampuminen väitettyyn Al-Qaidan terroristitukikohtaan, jonka kuitenkin kerrotaan aiheuttaneen kymmeniä siviiliuhreja, ja me tuomitsemme tämän jyrkästi. Alueen kansaa uhkaavien monimutkaisten ongelmien ja vaarojen todellisen ratkaisun on tultava demilitarisoinnista, kansallisten lakien ja kansan suvereniteetin kunnioittamisesta sekä aidosta yhteistyöstä, jolla pyritään ratkaisemaan heidän kohtaamansa syvät sosiaaliset ongelmat.

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE), kirjallinen. – (PL) Arvoisa puhemies, mitä tulee Jemenin turvallisuutta sekä taloudellista ja poliittista vakautta koskevaan ongelmaan, joka on tullut esiin suhteellisen usein viime aikoina, haluan ilmaista huolestuneisuuteni suhteista Arabian niemimaahan vastaavan valtuuskunnan jäsenenä. Arabimaailman köyhimmästä valtiosta Jemenistä on tullut terroristiryhmiä erityisesti kiinnostava kohde, ja hyödyntäen valtion heikkoutta nämä ovat muuttaneet sen tukikohdaksi kauas rajojen ulkopuolelle kohdistuville terrori-iskuille. Tarkkailijoiden mukaan Jemen on vaarassa romahtaa pohjoisen shiiakapinan, etelän separatistiliikkeen ja Al-Qaidan terroristitoiminnan vuoksi.

Vetoan tämän vuoksi kahdenvälisten suhteiden vahvistamisen puolesta Jemeniin ja pyydän laatimaan suunnitelmia kaikkein tehokkaimmista menetelmistä turvallisuuden ja poliittisen tilanteen parantamiseksi, erityisesti Gordon Brownin 28. tammikuuta Lontoon järjestämän erityistapaamisen yhteydessä.

7. Irakin tilanne (keskustelu)

Puhemies. – (IT) Esityslistalla on seuraavaksi Euroopan unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan ja komission varapuheenjohtajan julkilausuma Irakin tilanteesta.

Catherine Ashton, unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja/Euroopan komission varapuheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, kun nyt tarkastelemme Irakia, havaitsemme todellista edistymistä, vaikka valtio edelleen kohtaa moninaisia haasteita. Haluan tänään kuitenkin keskittyä Irakin nykyhetkeen ja tulevaisuuteen suuren potentiaalinalt valtiona, jonka saavutukset viime kuukausina ovat olleet huomattavia.

Väkivaltaisuuudet ovat nyt vähäisimmillään vuoden 2003 jälkeen. Vaikka olemme nähneet kauheita iskuja hallituksen instituutioita vastaan, siviiliuhrien kokonaismäärä vuonna 2009 oli alle puolet vuoden 2008 tasosta. Myös vuosien 2006 ja 2007 suuri ongelma, lahkojen välinen väkivalta, on vähentynyt merkittävästi.

Irakilla on uusi perustuslaki ja maassa on käyty useita vaaleja, joiden äänestysprosentti on ollut suuri korkeasta riskistä huolimatta. Irakin kansan rohkeuden ansiosta demokraattiset instituutiot ovat juurtuneet. Viime vuoden maakuntavaalit sujuivat suhteellisen ongelmitta kaikkialla Irakissa. Seuraavat yleiset vaalit, jotka on määrä pitää 7. maaliskuuta 2010, ovat ratkaiseva vaihe, joka voi olla merkittävä askel kohti Irakin demokratian vahvistamista.

Meidän osaltamme tämä tarkoittaa, että Irakin tukea on jatkettava ja tuen on edettävä muille aloille tilanteen parantuessa.

Euroopan unioni on tarjonnut yli miljardi euroa tukea Irakille vuodesta 2003 lähtien. Tuki on kohdistunut peruspalveluihin, inhimilliseen kehitykseen, pakolaisille, hyvään hallintoon, poliittiseen edistymiseen ja valmiuksien kehittämiseen – aina Irakin ensisijaisten tavoitteiden mukaisesti. Yhdenmukaisesti.

oikeusvaltio-operaatiotamme EUJUST LEXiä on Irakin pyynnöstä laajennettu useita kertoja, ja siihen sisältyy nyt myös koulutusta Irakissa.

EU:lla on ollut johtoasema vaaliavun antamisessa, ja jatkamme Irakin auttamista tällä ja muillakin aloilla, kunnes Irakin instituutiot voivat itse ottaa kokonaisvastuun. Koska edistymisen on ollut myönteistä, keskitymme yhä enemmän Irakin omistusoikeuksiin ja pitkän ajanjakson kestäväan kehitykseen.

Me kehitämme myös suhteitamme Irakiin. Olemme juuri allekirjoittaneet yhteistyötä energia-alalla koskevan yhteisymmärryspöytäkirjan, ja allekirjoitamme pian kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen, joka on ensimmäinen EU:n ja Irakin välinen sopimussuhde. Se kattaa aiheita poliittisesta vuoropuhelusta kauppaan ja sääntely-yhteistyöhön sekä kehitysapuun.

Haluamme käydä Irakin kanssa laajempaa ja syvempää poliittista vuoropuhelua, jonka on katettava myös ihmisoikeudet. Euroopan parlamentti on osoittanut suurta kiinnostusta Irakiin, ja odotamme yhä enemmän yhteistyötä Euroopan parlamentin ja Irakin edustajaneuvoston välillä vastaisuudessa.

Irakin on todellakin vastattava useisiin haasteisiin. Tulevat yleiset vaalit ovat ratkaisevat, ja niiden on oltava vapaat ja oikeudenmukaiset. Seuraamme niitä kansainvälisten kumppaniemme kanssa hyvin tiiviisti. EU lähettää Irakiin vaaliarviointiryhmän arvioimaan vaaleja ja esittämään kohdennettuja suosituksia.

Arvoisat parlamentin jäsenet, Irak on myönteisellä reitillä. Uskon sen käyttävän uusia instituutioitaan tarvittavien kompromissien löytämiseen kansallisen sovinnon aikaansaamiseksi. Me puolestamme seisomme edelleen Irakin rinnalla ja jatkamme tukeamme Yhdysvaltojen ja muun kansainvälisen yhteisön kanssa.

Odotan mielenkiinnolla keskusteluaamme.

Esther de Lange, PPE-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, minäkin haluan kiittää arvoisaa korkeaa edustajaa hänen sanoistaan, joista paljastui tarvittavaa optimismia. On todellakin nähtävissä myönteisiä merkkejä. Viittasitte muun muassa hyökkäyksissä kuolleiden määrän vähenemiseen sekä tuleviin vaaleihin. Arvoisa korkea edustaja Ashton, menestyksekkäätkään vaalit eivät kuitenkaan luo demokratiaa eivätkä tee valtiosta oikeusvaltiota. Arvoisa korkea edustaja, suurta saksalaista, Schilleriä, lainaten, enemmistön ääni ei todista oikeudenmukaisuudesta. Kypsässä demokratiassa tunnustetaan myös vähemmistöjen oikeudet. Tällä alalla minulla on vakavia epäilyksiä. Olin pettynyt siihen, ettei puheenvuorossanne parlamentille käytetty sanaa vähemmistöt.

Miksikö olen huolissani? Human Rights Watch raportoi edelleen, että ei-muslimi-vähemmistöjä vainotaan. Vuodesta 2004 alkaen on hyökätty 65 kirkkoon. Paikalliset miliisit ajavat edelleen kristittyjä kodeistaan. Toissapäivänä 52-vuotias vihanneskauppias, kahden tyttären isä, ammuttiin Mosulissa keskelle katuja. Tämä johtaa tietenkin kristittyjen jatkuvaan pakoon Irakista. Vuonna 1991 heitä oli vielä 850 000, Persianlahden sodan jälkeen 550 000, ja Yhdysvaltojen väliintulon jälkeen määrä on laskenut 385 000:een, joista 100 000 henkeä on joutunut siirtymään maan sisällä. Euroopan unioni ei voi pysyä toimeettomana tässä tilanteessa. Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 2 artiklassa viitataan ihmisoikeuksiin, joihin vähemmistöjen oikeudet kuuluvat, kirjaimellisesti Euroopan unionin perusarvoina. Me vaadimme 27 jäsenvaltioltamme vähemmistöjen kunnioittamista, ja arvoisa korkea edustaja Ashton, teidän tehtävänne on vaatia tätä kunnioitusta myös kansainvälisellä tasolla.

Tähän mennessä komission lähestymistavassa – kuten itse totesitte – on korostettu merkittävästi yleistä infrastruktuuritukea ja demokratian rakentamista YK:n kautta tai muuten. Sanotte, että toimimme Irakin ensisijaisten tavoitteiden mukaisesti. Toivoisin teidän kertovan meille, kuinka varmistatte sen, että Euroopan unionin Irakin-politiikassa ja sen Irakille osoittamissa varoissa kiinnitetään entistä enemmän huomiota haavoittuvassa asemassa oleviin vähemmistöihin. Se ei ehkä ole Irakin ensisijainen tavoite, mutta meidän on. Olisin kiitollinen vastauksestanne.

Silvia Costa, S&D-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission varapuheenjohtaja Ashton, hyvät kollegat, katson, että Euroopan parlamentin on hyvin tärkeää tarttua tämän keskustelun tarjoamaan tilaisuuteen Irakin maaliskuun vaalien osalta.

Irakin poliittinen prosessi on osoittautunut merkittäväksi – ja kuten totesitte, myös mielenkiintoiseksi – mutta se on edelleen hyvin herkkä. Tämän vuoksi on sitäkin tärkeämpää tehdä kaikki voitava valtion uusien instituutioiden ja niitä tukevan poliittisen tasapainon lujittamiseksi ja vahvistamiseksi. Katsomme tämän tärkeäksi tavoitteeksi, jos toivomme Yhdysvaltojen joukkojen ensimmäisen merkittävän vetäytymisen tapahtuvan elokuussa ilman vakavia vaikutuksia valtion sisäiseen tilanteeseen.

Shiiojen, sunnien ja kurdien rinnakkaiselo, joka nyt sisältyy liittovaltion rakenteeseen, on taattava uusin laein, ja tarvitaan myös näiden osapuolten poliittista konsensusta. Tämän osalta huolta herättää – ja haluaisimme kuulla mielipiteenne tästä – vaalikomission hiljattain tekemä päätös monien tiiviisti sunneihin tai kristittyihin yhteydessä olevien ehdokkaiden ja puolueiden kieltämisestä, sillä tämä uhkaa heikentää jo valmiiksi herkkää demokraattista prosessia Irakissa.

Kuten totesitte, Euroopan unionin on seurattava vaaliprosessia käynnistetyin toimenpitein, mutta tarvitaan myös kunnianhimoa suhteiden kehittämisessä Irakin kanssa. Unionin EUJUST LEX-ohjelma osallistaa meidät suoraan Irakin lainsäädännön ja demokraattisten instituutioiden kehittämisprosessiin, ja me, Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmä, katsomme myönteiseksi merkiksi sen, että neuvosto on päättänyt jatkaa operaatiota 30. elokuuta 2010 saakka.

EU:n on jatkettava vahvaa tukeaan Irakille yhteistyöohjelmiensa kautta tavoitteenaan osallistua valtion vakauttamis- ja kehittämisprosessiin, ja vaalien jälkeen on vahvistettava parlamenttien välisiä suhteita. On muistettava, että monet jäsenvaltiot, muun muassa Italia, tekevät yhteistyötä Irakin kanssa merkittävässä kulttuurialan yhteistyöohjelmassa.

Irakin poliittinen tasapaino on ratkaisevaa, ei pelkästään valtion itsensä kannalta, vaan myös sen aseman kannalta, joka Irakilla voi olla alueella strategisesti, kun pyritään ratkaisemaan nykyiset konfliktit ja turvaamaan rauhaa. Tämän osalta Turkin suhteiden paraneminen Kurdistanin aluehallintoon on myönteinen askel oikeaan suuntaan.

Kuten tiedämme, Irak on kuitenkin valtio, jolla on hyvin vakavia ongelmia turvallisuudessa sekä demokratian ja ihmisoikeuksien kunnioittamisessa, ja maan talous on epävarma. Tilanteen kielteisistä vaikutuksista kärsivät kaikkein haavoittuvimmat ryhmät, kuten pakolaiset – joita on 10 prosenttia väestöstä – etniset vähemmistöt, naiset, uskonnolliset vähemmistöt ja lapset.

Tämän vuoksi meidän on toimittava entistä kannustavammin tällä alalla – lopetan aivan heti – osittain tukemalla Irakissa toimivia eurooppalaisia ja paikallisia hallituksista riippumattomia järjestöjä, ja tämän osalta naisetkin on katsottava strategiseksi ryhmäksi väestön kohtaamien vaikeuksien ratkaisemisessa.

Johannes Cornelis van Baalen, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, tosiasia on, ettei Irak ole turvallinen. Tämä on tosiasia.

Kun tarkastellaan Irania, havaitaan sen pyrkivän saamaan paljon enemmän vaikutusvaltaa kuin on tarpeen Irakin eteläosissa – koko eteläisellä alueella shiivähemmistön kautta. En kuullut arvoisan korkean edustajan mainitsevan Iranin kantaa. Iran uhkaa Irakia. Millaiseksi hän katsoo Euroopan unionin tehtävän pyrittäessä pitämään Iran siellä minne se kuuluukin – Iranissa eikä Irakissa?

Pohjoisessa havaitsemme Turkin ja Irakin välisen suuren ongelman, joka koskee Kurdistania. Voi tietenkin olla oikeutettua taistella Turkia uhkaavia sisesejää vastaan Irakin pohjoisosissa, mutta tästä on kyse. Pohjois-Irakin autonomisella alueella – Kurdistanilla – on oltava oma kehityssuuntansa.

Mitä tulee energia-alan yhteisymmärryspöytäkirjaan, se on hyvin merkittävä, mutta Irak ei ole yhtenäinen valtio. Keskustellaanko yhteisymmärryspöytäkirjasta siis myös kurdien autonomisen hallinnon kanssa? Kirkukissa keskustellaan nimittäin siitä, kuka omistaa öljykentät ja niin edelleen. Onko tämä otettu huomioon?

Haluan myös kiinnittää huomionne siihen, että Irakin turvallisuusjoukot eivät vielä ole hyvin koulutettuja eivätkä ne toimi hyvin. Meidän ei siis pidä ainoastaan tukea oikeusvaltiota, vaan pyydettäessä meidän on oltava valmiita myös auttamaan turvallisuusjoukkoja. Tarvitaan yhdennetty lähestymistapa, jossa tarkastellaan energiaa, taloutta ja vakautta. Tarvitaan yhdennetty lähestymistapa, jossa tarkastellaan Irakin naapurivaltioita. Voisitteko ystävällisesti kuvata tätä yhdennettyä lähestymistapaa? Kiitän teitä ALDE-ryhmän puolesta.

Jill Evans, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän arvoisaa korkeaa edustajaa hänen julkilausumastaan.

Minusta on syytä mainita, että tämänpäiväinen keskustelu perustuu Yhdistyneessä kuningaskunnassa tehtyyn Chilcotin selvitykseen laittomasta Irakin sodasta ja siitä, mitä siitä voidaan oppia, ja julkisuuteen tulee paljon tietoja, jotka vahvistavat sen, mitä monet meistä uskoivat invaasion aikana: että syynä sotaan olivat hallinnon vaihtuminen ja varojen hallinta eikä niinkään joukkotuhoaseiden uhka. Sodanjälkeistä Irakia koskevissa pitkän ajanjakson suunnitelmissa korkeat diplomaatit ja sotilasviranomaiset käyttävät selvityksessä sanoja surkea, suuret puutteet ja valitettavan heikko, joten ei ole yllättävää, että havaitsemme nyt toimien vakavat seuraukset.

Korkea edustaja Ashton sanoi, että on tapahtunut edistystä, ja tienkin sitä on tapahtunut, mutta on edelleen myös vakavia ongelmia. Irakissa ei ole lainsäädäntöä vähemmistöjen suojelemiseksi. Valtava pakolaisongelma jatkuu. Ammattiliittojen jäseniä, toimittajia, naispoliitikkoja ja ihmisoikeusaktivisteja on kadonnut tai tapettu. Itsemurhaiskut jatkuvat. Kuten kollegani totesi, Irakin vaalikomissio on sulkenut 7. maaliskuuta pidettävien vaalien ulkopuolelle lähes 500 ehdokasta, pääasiassa sunnipoliitikkoja. He ovat jo nyt aliedustettuina Irakin parlamentissa, ja tämä johtaa varmuudella uusiin jännitteisiin ja epävakauteen.

EU:n puheenjohtajavaltio pyysi viime marraskuussa Irakin hallitusta keskeyttämään kuolemantuomioiden täytäntöönpanon ja kumoamaan ne kokonaisuudessaan, mutta 900 ihmistä odottaa edelleen tuomion täytäntöönpanoa ja kuolemantuomioita annetaan usein epäoikeudenmukaisissa oikeudenkäynneissä, joista osa kestää vain muutamia minuutteja.

EU:n vastuulla on auttaa demokratian rakentamisessa ja varmistaa ihmisoikeuksien kunnioittaminen, ja Irakia koskevassa puiteohjelmassa asetetaan kolme ensisijaista tavoitetta, terveydenhuollon ja koulutuksen kaltaisten peruspalvelujen kehittämisen tukeminen, oikeusvaltion vahvistaminen ja tuki ihmisoikeuskomissiolle.

Kumppanuus- ja yhteistyösopimus on perusta tulevalle työlle, mutta meidän on vaadittava välittömiä toimia kuolemantuomioiden lakkauttamisen, haavoittuvassa asemassa olevien ryhmien suojelemisen sekä demokratian ja ihmisoikeuksien vahvistamisen kaltaisissa asioissa.

Struan Stevenson, ECR-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, arvoisa korkea edustaja Ashton, Irakin vaaleista ei tule vapaat ja oikeudenmukaiset. Kymmenen päivää sitten oikeus- ja vastuuvollisuuskomissio päätti kieltää parlamentin kansallisen vuoropuhelurintaman johtajan ja neljä vuotta Irakin parlamenttiin kuuluneen Saleh al-Mutlaq ehdokkuuden. Häntä on kielletty osallistumasta tuleviin vaaleihin. Katson, ettei ole sattumaa, että tästä raivostuttavasta torjumisesta sekä 500 muun irakilaisen maallisen politiikon jättämisestä vaalien ulkopuolelle ilmoitettiin samana päivänä kun Iranin vastenmielinen ulkoministeri Manouchehr Mottaki vieraili Bagdadissa. Saleh al-Mutlaq on kritisoinut äänekkäästi Iranin sekaantumista Irakin asioihin, ja nyt mullahit ovat vaatineet hänen sulkemistaan vaalien ulkopuolelle.

Olen tyytyväinen siihen, että Yhdysvaltojen varapresidentti Joe Biden on jo tuominut tämän kiellon, ja arvoisa korkea edustaja Ashton, toivon teidän tekevän samoin. Jo Saleh al-Mutlaqin ja muiden oikeuksia ei palauteta, me emme voi emmekä saa pitää vaaleja legitiimeinä.

Willy Meyer, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa korkea edustaja Ashton, en valitettavasti voi jakaa optimismianne. On hyvä suhtautua optimisesti, mutta me emme tässä tilanteessa voi suhtautua Irakiin optimistisesti.

Osoituksena tästä komissio on päättänyt olla lähettämättä tarkkailijoita, koska heidän turvallisuuttaan ei voida taata. Minusta tämä päätös puhuu omasta puolestaan. Se osoittaa selvästi, että kun on kyse Irakista – ja tiedän, ettette halua puhua menneisyydestä, mutta meillä ei ole muuta mahdollisuutta kuin puhua menneisyydestä – kyse on valtiosta, joka on tuhottu, jossa on kuollut yli miljoona ihmistä ja neljä miljoonaa on kodittomina laittoman, epäoikeudenmukaisen ja valheisiin perustuneen sodan vuoksi. Siellä ei myöskään ollut mitään joukkotuhouksia eikä ole todistettu Saddam Husseinin ja Al-Qaidan välisiä yhteyksiä. Tämä on paljas totuus asiasta. Ainoa tosiasia oli pohjoisamerikkalaisen öljyteollisuuden kiinnostus saada valtaansa Irakin raakaöljy.

Tämä on totuus. Lisäksi tämä totuus ei salli miehitysjoukkojen jatkuvaa läsnäoloa alueella, sillä se vääristää kaiken. Tällä hetkellä minua ei hämmästyttäisi, jos päätös kieltää oppositiopuolueiden osallistuminen vaaleihin johtaisi todelliseen kansalaissotaan. Tiedetyt eurooppalaiset lähetystöt eivät pidä tällä hetkellä sotilasvallankaappauksen mahdollisuutta poissuljettuna, siis todellisen Irakin sotilasvallankaappauksen. Tilanne on siis hyvin synkkä.

Kehotan teitä työskentelemään nopeasti sen eteen, että miehitysjoukot perääntyvät mahdollisimman nopeasti. Tämä tekijä vääristää todellista tilannetta Irakissa. Yhdistyneiden kansakuntien olisi otettava valtio valvontaansa ja annettava mahdollisuus siirtymään, jolloin paluu normaaliin olisi mahdollista siinä, mitä ei koskaan olisi pitänyt vaarantaa, toisin sanoen kansainvälisessä oikeudessa.

Bastiaan Belder, EFD-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, arvoisa korkea edustaja, jouluyönä 2009 – toisin sanoen meidän ollessamme joulutauolla – Mesopotamiassa Irakissa suljettiin monia kirkkoja. Pommitusten pelko johti tähän surulliseen tilanteeseen, aivan kuten edellisenäkin vuonna. Joka tapauksessa nämä kirkot ovat usein tyhjillään, oli pommiuhkia tai ei, sillä yhä useammat kristityt lähtevät maasta. Heihin

kohdistuva väkivalta lisääntyy heidän vähenevästä määrästäan huolimatta. Ennen joulua Mosulissa tehtiin kolme tappavaa iskua. Lisäksi ennen suhteellisen turvallisessa Kirkukin kaupungissakin kristityt ovat useiden kuukausien ajan kohdanneet säälimättömiä kidnappauksia ja tappoja, joiden vuoksi sadat kristityt perheet ovat paenneet.

Irakissa oli vuonna 2003 noin 1,5 miljoonaa kristittyä, mutta yli puolet heistä on nyt hakenut turvaa uskonnollisilta puhdistuksilta paeten, ja uskonnollisiin puhdistuksiin syyllistyvät ääri-islamistit. Eräs irakilainen kristitty kysyi, seuraako Eurooppa-neuvosto, seuraavatko Euroopan unionin 27 jäsenvaltiota voimattomina sivusta tätä Irakin afganistanisoitumista. Haluaisin kuulla teidän näkemyksenne asiasta, arvoisa korkea edustaja. Olipa kantanne mikä tahansa, Mesopotamiaa ei odota suvaitsevaisempi tulevaisuus ilman muinaista kristittyjen yhteisöään, eikä tämä ole hyvästä Euroopan turvallisuudellekaan pitkällä ajanjaksolla.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Valmistautuminen 7. maaliskuuta pidettäviin parlamentti- ja presidentinvaaleihin on saanut aikaan valtavasti toimintaa uusien koalitioiden ja liittojen muodostamiseksi. Eräät Irakin pääministerin vastustajat haluavat perustaa uudelleen vanhoja liittoja, kuten Irakin yhdentyneen koalition. Toisaalta pääministeri pyrkii houkuttelemaan maallisia ryhmiä tai riippumattomia ehdokkaista liittymään oikeusvaltio-koalitioon.

Meidän ei kuitenkaan pidä unohtaa sitä, että parlamentti- ja presidentinvaalien jälkeen hallituksen on järjestettävä Kirkukia koskeva kansanäänestys. On hyvin mahdollista, että turvallisuustilanne Irakissa heikkenee, jos jotkut irakilaiset ryhmät kyseenalaistavat nämä vaalit tai sisäisten konfliktien yhteydessä.

Suurimpia Bagdadin viranomaisten kohtaamia ongelmia ovat Yhdysvaltojen kanssa tehty SOFA-sopimusta koskevan kansanäänestyksen sekä öljy- ja kaasulain finalisoinnin lykkääminen, öljyn hinnan lasku, suuret teloitusmäärät – tällä hetkellä 900 henkilöllä on kuolemantuomio – sekä kidutusten käyttö tunnustusten saamiseksi. Ihmisoikeustilanteen yleinen heikkeneminen aiheuttaa EU:ssa syvää huolta. Viimeisenä, muttei vähäisimpänä, myös korruption taso nousee. Tästä haluan mainita yhtenä esimerkkinä Irakin entisen kauppaministerin pidätyksen.

Suhteissaan Irakiin Romania pyrkii siirtymään sotilaalliseen turvallisuuteen panostamisesta siviiliturvallisuuden alalle. Kotimaani on osoittanut, että se noudattaa kumppaneilleen antamia sitoumuksia säilyttämällä sotilaallisen läsnäolonsa Irakissa siihen asti, kunnes operaatio päättyy.

Ana Gomes (S&D). – (PT) Irakin kansan demokraattisia saavutuksia on edelleen lujitettava ja edistettävä, kuten myös turvallisuustilannetta. Viime kuukausina on nähty rohkaisevaa puolueliittoutumien uudelleenmuodostumista, mikä on edistänyt suuresti Irakin politiikkaa viime vuosina leimanneen etnis-uskonnollisen jakautumisen kiinni kuomista. Uuden Muutos-kurdipuolueen menestys on esimerkki poliittisen elämän normalisoitumisesta Irakissa. Vaalikomission hiljattain esittämä ilmoitus noin 500 sunnipoliittikon sulkemisesta vaalien ulkopuolelle ei kuitenkaan edistä kansallista sovintoa, voi vaarantaa vaaliprosessin ja aiheuttaa uusia konflikteja. Myös uutiset kuolemantuomion täytäntöönpanosta ovat masentavia. Arvoisa korkea edustaja Ashton, eurooppalaisten johtajien on pyrittävä vakuuttamaan Irakin viranomaiset tarpeesta kumota kuolemanrangaistus. Tämän osalta myös EULEX-operaation vahvistaminen on tärkeää.

Puolitoista miljoonaa irakilaista asuu edelleen naapurivaltioissa. Monet eivät koskaan pysty palaamaan. Vuoden 2003 invaasioon osallistuneilla eurooppalaisilla valtioilla on erityinen vastuu, ja niiden olisi otettava vastaan lisää näitä pakolaisia. Tämän osalta, kuten myös maan sisällä siirtymään joutuneiden ihmisten tapauksessa, ihmisoikeuksissa yleensä ja naisten oikeuksissa erityisesti sekä korruption torjunnassa on tärkeää, että Irakin hallitus oikaisee kansalaisjärjestöjä koskevan lain, jotta yhteiskunta voi organisoiua vapaasti. Euroopan unionin on rohkaistava irakilaisten ja eurooppalaisten kansalaisjärjestöjen välistä vuorovaikutusta. Irakin demokratian vahvistaminen edellyttää vapaata ja dynaamista kansalaisyhteiskuntaa.

Tomasz Piotr Poręba (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa korkea edustaja Ashton, huolimatta kansainvälisten joukkojen valtavasta sitoutumisesta ja kansainvälisen liittouman sadoista uhreista, joihin kuului myös 23 puolalaista sotilasta, Irakin tilanne on edelleen huono. Kyseessä on valtio, jossa on terroristi-iskuja ja uskonnollisten vähemmistöjen vainoa, myös kristillisen vähemmistön, ja tietenkin, kun tilannetta verrataan useiden vuosien takaiseen, edistystä on jonkin verran. Kuulemme kuitenkin edelleen uutisia terrori-iskuista, jotka aiheuttavat epävakautta paitsi Irakissa myös koko Lähi-idässä. Terroristien ja kansainvälisen terrorismin tukijoiden tavoitteena on Irakin epävakauttaminen. Monet todisteet osoittavat, että Iran on vastuussa terrorismin tukemisesta.

Arvoisa korkea edustaja Ashton, mikä on kantanne Euroopan unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkeana edustajana Iranin asemasta Irakin asioihin puuttumisessa? Haluan rohkaista teitä ottamaan jämäkemmän kannan ja tekevän yhteistyötä Yhdysvaltojen kanssa sellaisten ratkaisujen aikaansaamiseksi, joilla on vaikutusta Iraniin ja joilla se painostetaan lopettamaan Irakin sisäisiin asioihin sotkeutuminen. Minusta vasta sitten on mahdollista saada aikaan suhteellinen vakaus alueella.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa korkea edustaja, emme jaa optimismianne Irakin tilanteesta tai liittouman eduista, sillä se muistuttaa sokeutta. Irakiin hyökättiin ja se miehitettiin joukkotuhoaseita koskeneiden tarkoituksellisesti harhaanjohtavien tietojen perusteella.

Tämän seurauksena 17 EU:n 27 jäsenvaltiosta saatiin hyökkäämään ja miehittämään Irakia. Valtio on raunioina, sen rikkaudet ryöstetty ja sen kansa on syvästi jakautunut. Uskonnollinen fanatismi kerää valtavia taistelijareservejä. Iranin tyrannia sotkeutuu siellä vapaasti asioihin. Vaalit järjestetään surkealla ja epäoikeudenmukaisella tavalla.

Mitä te aiotte ja mitä me aiomme tehdä, jotta saadaan vastuuseen ne valtiot, jotka valehtelivat ja jotka voivat tehdä saman uudelleen huomenna Jemenin tai minkä tahansa muun valtion osalta? Mitä toimenpiteitä aiotte toteuttaa tuomitaksenne miehittäjät turvautumisesta muihin kuin tavanomaisiin kemiallisiin aseisiin ja säteilyaseisiin sekä köyhdytettyä uraania sisältäviin ammuksiin, joiden vaikutukset tuleviin sukupolviin tunnetaan hyvin? Kuinka voimme varmistaa, ettei näitä aseita käytetä Afganistanissa, koska me käänsimme selkämme Irakin tilanteelle?

Fiorello Provera (EFD). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, olemme vilpittömän iloisia Irakin tulevista vaaleista, sillä ne ovat jälleen askel kohti demokratiaa. Vaaleista ei tule vapaita ja oikeudenmukaisia, mutta meidän on tyydyttävä pieniin edistysaskeliin.

Irakin taloudellinen, kaupallinen, kulttuurinen ja rahoituksellinen jälleenrakentaminen sekä sen turvallisuuden takaaminen ovat olennaisia edellytyksiä demokratian kehittymiselle, mutta meidän on edistettävä myös valtion instituutioiden vahvistamista. Eri etnisten ja uskonnollisten ryhmien rauhanomainen rinnakkaiselo Irakissa on mahdollista instituutioiden uudistamisen avulla, liittovaltiomallia – federalismia – toteuttamalla, sillä se takaa laajan autonomian eri alueille yhtenäisen valtion puitteissa. Irakin Kurdistanin kokemukset voivat olla hyödyllinen viitekohta.

Tämän vuoksi haluaisin tietää arvoisa korkea edustaja Ashtonin mielipiteen tästä valtion institutionaalisesta näkökohdasta.

Alf Svensson (PPE). – (SV) Kun keskustelun aiheena on Irak, puhutaan tietenkin paljon väkivallasta ja kauhusta, mutta on kiistatonta, että valtiossa on käynnissä demokratisoitumisprosessi.

Haluan muistuttaa teille, että 3912 naista oli varsin avoimesti ehdokkaina Irakin paikallisvaaleissa viime vuonna. Ehdolla oli siis karkeasti arvioiden kymmenen naista jokaista paikkaa kohden. Tämä on nähtävä myönteisenä asiana, erityisesti arabimaassa. Se myös tarjosi meille jotain toivoa ennen tämän vuoden parlamenttivaaleja 7. maaliskuuta, erityisesti koska sunnit osallistuivat paikallisvaaleihin. Kuitenkin, kuten täällä jo on todettu, hallituksen komissio kielsi kaksi viikkoa sitten 14 sunnipuolueelta ja sadoilta ihmisiltä vaaleihin osallistumisen. Näiden joukossa ovat puolustusministeri Abdul-Qadir al-Obaidi ja Saleh al-Mutlaq, sunnien johtaman Kansallisen vuoropuhelun rintaman johtaja.

Irakin parlamenttivaalit ovat tietenkin ratkaisevat valtion tulevaisuuden kannalta ja Irakin tulevan demokratisoitumisen kannalta, erityisesti mitä tulee Irakin etniseen ja uskonnolliseen koheesioon. Haluan myös korostaa, että meidän on puhuttava kaunistelematta Irakin etnisten ja uskonnollisten vähemmistöjen kohtelusta. Kuten totesin, Irakin parlamenttivaalit ovat ratkaisevia lähitulevaisuuden Irakin-suhteidemme kannalta. Mitä EU:n korkea edustaja Ashton katsoo, että EU voi tehdä, jotta Irakin tulevat parlamenttivaalit olisivat kattavat ja entistä demokraattisemmat?

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Euroopan unioni on viime vuosina suuresti vahvistanut suhteitaan Lähi-idän maihin ja vaikutusvaltaansa niissä. Euroopan unioni on aina kiinnittänyt paljon huomiota Irakiin ja osallistunut kansainvälisen yhteisön kanssa niin jälleenrakentamiseen kuin rauhanturvaamiseen ja turvallisuusoperaatioihin Irakissa. Eri ryhmittymät taistelevat edelleen vallasta valtiossa, ja tämä haittaa monilla aloilla käynnistettyjen uudistusten täytäntöönpanoa valtiossa. Huolta aiheuttaa myös se, että 14 puolueelta on kielletty osallistuminen tuleviin vaaleihin. Irak on valinnut suunnakseen demokratian, joten niin Euroopan unionin kuin muidenkin maiden on vaadittava kansainvälisten sitoumusten noudattamista sekä ihmisoikeuksien ja vapauksien kunnioittamista ja tarvittaessa autettava tässä. Uskon, että Irak on todella

valmis tiiviiseen yhteistyöhön Euroopan unionin kanssa. Maanantaina allekirjoitettu EU:n ja Irakin välinen energia-yhteistyötä koskeva yhteisymmärryspöytäkirja osoittaa sen sitoutumista molempia hyödyttävän pitkän ajanjakson suhteen kehittämiseen. Energian kannalta Irak on hyvin merkittävä kumppani Euroopan unionille, mutta energiatoimitusten varmuuden turvaaminen liittyy väkisinkin valtion taloudelliseen ja poliittiseen vakauteen, joka on ollut vähissä viime aikoina. Tämä on selvästikin pitkäaikainen prosessi, mutta uskon, että Euroopan unionin, korkean edustajan ja kansainvälisen yhteisön on tarjottava keinoja ja ratkaisuja, jotta ihmisoikeusperiaatteista ja oikeusvaltiosta tulee Irakin tulevan politiikan kulmakiviä.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa korkea edustaja Ashton, haluan todeta, että jos korkea edustaja Ashtonin puheen haluaisi tiivistää yhteen lauseeseen, sanoisin sen olevan virallista optimismia. Uskon kuitenkin Euroopan ja äänestäjien odottavan jotain täsmällisempää, ja he odottavat totuutta. Poliitikot osoittavat keitä he ovat sekä puheillaan että sillä, mitä jättävät sanomatta, enkä kuullut, arvoisa korkea edustaja Ashton, teidän sanovan mitään asioista, jotka ovat järkyttäneet merkittävää osaa julkisesta mielipiteestä Euroopassa, myös julkista mielipidettä kotimaassani. Ajattelen esimerkiksi vähemmistöjen, ja korostan vielä; kristittyjen säännöllistä vainoa Irakissa. Tämä on todellisuutta, josta voimme olla varmoja.

Uskon kollega Poręban olleen oikeassa puhuessaan hetki sitten Iranin puuttumisesta Irakin asioihin. Eikö sama koske Irakin viranomaisia ja niiden pöyristyttävää toimintaa Ashrafin leirissä, jossa asuu iranilaisia pakolaisia? Eivätkö Irakin viranomaiset syyllisty juuri tähän? Minusta tätä on korostettava hyvin voimakkaasti, erityisesti koska Irakin viranomaiset saavat rahoitustukea Euroopan unionilta ja käyttävät sitä usein hyvin asiattomalla tavalla, esimerkiksi toimintaansa Ashrafin leirissä.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, minusta Irak voi toimia esimerkkinä siitä, kuinka toisinaan sellaisen diktaattorin nujertaminen, joka tuhoaa tuhansittain vastustajiaan kemiallisin aseina, edellyttää voimankäyttöä. Tällaiset päätökset ovat vaikeita. Tämän vuoksi toivoisin meidän tänään keskustellessamme Irakista muistavan niitä tuhansia sotilaita Yhdysvalloista, Italiasta, Puolasta ja muista maista, jotka ovat kaatuneet Irakissa, ja muistamaan heidän perheitään. He menivät sinne uskoen palvelevansa hyvää asiaa ja, kuten täällä kuulemme, Irakissa rakennetaan demokratiaa.

Tiedän, että me kaikki vaadimme tänään teitä toimimaan aktiivisemmin, arvoisa korkea edustaja Ashton, mutta me haluamme Euroopan unionin toimivan aktiivisesti. Olkaa niin hyvä, matkustakaa Irakiin ja esittäkää arvio tilanteesta, jotta Euroopan unionin lähettämää apua käytetään täällä mainituin edellytyksin ja erityisesti vähemmistöjen suojeluun.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Arvoisa puhemies, jostain syystä vain puolalaiset ovat tällä hetkellä äänessä, mutta meillä on kokemusta Puolan ja puolalaisten sotilaiden osallistumisesta turvallisuuden palauttamiseen Irakissa.

Arvoisa korkea edustaja Ashton, olen samaa mieltä kanssanne siitä, että Irakin tilanne on onneksi hieman parempi kuin ennen, mutta kyse on edelleen hauraasta valtiosta. Unionin toteuttamien erilaisten toimenpiteiden lisäksi haluaisin ehdottaa kahta erityistä toimenpidettä, koska minusta ne puuttuvat. Ensimmäinen koskee jotain, mitä tänään ei ole mainittu. Minusta on Irakin kehityksen ja vakauttamisen kannalta hyvin tärkeää perustaa ohjelma nuorten irakilaisien kouluttamiseksi Euroopassa, sillä Irakissa on edelleen pulaa lääkäreistä, insinööreistä ja kasteluasiantuntijoista. Uskon, että voisimme auttaa Irakia suuresti tällä alalla. Toinen seikka koskee Irakin kulttuuriaarteiden suojelemista. Minusta EU:n olisi erityisesti autettava Babylonin jälleenrakentamisessa. Kyseessä on aarre, jota kaikkien maailmassa on vaalittava ja suojeltava.

Paul Rübig (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa korkea edustaja Ashton, kysymykseni koskee allekirjoitettua energia-alaa koskevaa yhteisymmärryspöytäkirjaa. Katsotteko, että on mahdollista saada aikaan lisäkehitystä joko komission jäsen Oettingerin tai De Guchtin kanssa? Minusta taloudellinen jälleenrakentaminen olisi juuri oikea tapa lisätä vakautta Irakissa. Jos meidän on määrä parantaa suhteita energia-alalla, erityisesti tarjoamalla enemmän eurooppalaisia varusteita energiavarojen hyödyntämiseksi paremmin kuin nyt, ja meidän hankintamme sieltä kompensoiden, tilanne hyödyttäisi molempia osapuolia. Muutaman seuraavan viikon sisällä esitettävä aloite olisi tämän osalta hyvin järkevä.

Catherine Ashton, unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja/Euroopan komission varapuheenjohtaja. – (EN) Kiitos jälleen teille kaikille merkittävästä ja mielenkiintoisesta keskustelusta. Pyrin tarkastelemaan joitakin selkeitä seikkoja, joista arvoisat parlamentin jäsenet olivat eniten huolissaan.

Aluksi totean ymmärtäväni, kuinka tärkeinä parlamentin jäsenet pitävät vähemmistöjen oloja. Kuten arvoisat parlamentin tietävät, yksi keskeinen osa työtämme kumppanuus- ja yhteistyösopimuksissa on todellakin

sen varmistaminen, että ihmisoikeudet ovat keskeisessä asemassa sopimuksissamme. Toivomme voivamme käynnistää sopimuksen Irakin kanssa pian, ja suostun ottamaan tehtäväkseni sen varmistamisen, että toiminnassamme otetaan huomioon vähemmistöjen tilanne. Tämä on selvästi hyvin tärkeää.

Olen samaa mieltä myös arvoisien parlamentin jäsenten esiin tuomasta kuolemanrangaistuksesta. Tavoitteemme on todellakin sen kumoaminen, kaikista niistä syistä, joita arvoisat parlamentin jäsenet oikeutetusti ovat esittäneet.

Olen samaa mieltä myös siitä, että meidän on lujitettava ja vahvistettava poliittista prosessia, jolla tulee olemaan suuri merkitys kaikessa, mitä teemme, ja erityisesti varmistettava, että meillä on tulevien vaalien osalta selvillä, mitä haluamme saavuttaa. Ymmärrän useiden parlamentin jäsenten, muun muassa jäsen Costan ja jäsen Stevensonin, esittämät kannat päätöksestä kieltää ehdokkuus vaaleissa.

Ehdokkaiden tarkastelu on aina ollut osa vaaleja edeltävää prosessia. Käytössä on valitusmenettely, jonka uskon nytkin saavan toimia omalla tavallaan. Haluan myös todeta, että aiomme lähettää Irakiin EU:n valtuuskunnan ensi viikolla, siis kuusi viikkoa ennen vaalipäivää, ja se antaa meille mahdollisuuden seurata läheltä ja tiiviisti vaaleja edeltävää prosessia, joka on hyvin mielenkiintoinen. Uskomme ja toivomme Irakin viranomaisten varmistavan kattavan vaalimenettelyn, kaikista niistä syistä, jotka arvoisat parlamentin jäsenet tekivät täysin selväksi puheenvuoroissaan.

Monet jäsenet mainitsivat myös energia-alaa koskevan yhteisymmärryspöytäkirjan ja sen merkityksen. Suhtaudumme tässä hyvin selvästi Irakiin yhtenäisenä valtiona, ja teemme yhteistyötä pelkästään koko Irakin hallituksen kanssa. Tuemme täysin Irakin säilymistä yhtenäisenä ja suvereenina valtiona. Tällä alalla on tärkeää edistää yhteistyötä – ja kuulin, mitä erityisesti jäsen Rübigin sanoi kuvateessaan tarvetta pohtia edelleen tämän yhteistyön edistämistä. Välitän tämän edelleen komission jäsen ehdokkaille.

Olen myös tietoinen puhuessani turvallisuuskysymyksestä siitä, että Kirkukin tilanne on hyvin merkittävä, kuten muutkin kiistanalaiset rajat. Kuvasi sitä yhdeksi suurimmista Irakin tällä hetkellä kohtaamista haasteista. Olen vahvasti sitä mieltä, että Irakin on ratkaistava asia itse. Se on Irakin tehtävä. Olen kuitenkin hyvin halukas tukemaan Yhdistyneiden kansakuntien avustusoperaatiota Irakissa, jossa on pyritty voimakkaasti käynnistämään vuoropuhelua ja prosessia. Odotan kuitenkin varovaisesti, enkä usko vuoropuhelun edistyvän merkittävälle tasolle ennen vaaleja, tässä erityisessä vaiheessa.

Vielä jokunen sana myös energiayhteistyöstä. Katsomme tämän osaksi Irakin laaja-alaisen ja yhdenmisen energiapolitiikan kehittämistä. Kyse on Irakin ja Euroopan unionin välisistä toimituksista ja toimitusvarmuudesta, ja siihen on tietenkin sisällyttävä uusiutuvan energian kehittämistä, erityisesti aurinko- ja tuulienergian, sekä energiatehokkuustoimenpiteiden tukemista Irakissa. Minäkin toivon, että tulevina kuukausina ja vuosina nähdään myös teknologista, tieteellistä ja teollista yhteistyötä. Tämä seikka tuli selväksi.

Kun tarkastellaan valtuuskunnan matkan hiljattaista perumista, jäsen Meyer toi esiin tulevat turvallisuushuolet. Kuten totesin, me toivomme tilanteen paranemista, jotta voimme lähettää vaalitarkkailuvaltuuskunnan, johon osallistuu Euroopan parlamentin jäseniä. Tällä on selvästikin suuri merkitys arvoisille parlamentin jäsenille tulevassa vaaliprosessissa, ja kuten totesin, lähetämme sinne ihmisiä hyvin pian.

Arvoisat parlamentin jäsenet toivat esiin joukkojen vetämisen Irakista. Presidentti Obamahan on ilmoittanut kaikkien taistelujoukkojen vetämisestä elokuuhun 2010 mennessä, ja käytännössä tämä tarkoittaa, että joukkojen vetäminen alkaa pian kansallisten vaalien jälkeen. Tämäkin on merkittävää ja tärkeää. Totesin, että lähetämme vaaliarviointiryhmän pian, ja toivon tämän auttavan meitä tarkastelemaan asioita, joita arvoisat parlamentin jäsenet esittivät tästä.

Mitä tulee Ashrafin leiriin, olemme jatkuvasti ja toistuvasti muistuttaneet Irakia siitä, että tätä monimutkaista asiaa on tarkasteltava noudattaen täysimääräisesti kansainvälistä oikeutta ja todellakin ilman väkivaltaa.

Palaan alkuun ja totean suhtautuvani Irakiin optimistisesti. Haasteet ovat merkittäviä, ja arvoisat parlamentin jäsenet ovat perustellusti muistuttaneet näistä merkittävistä haasteista. Tulevien vaalien ja laajemman yhteistyömahdollisuuden myötä katsomme kuitenkin, että Euroopan unionilla on mahdollisuus edistää arvojärjestelmäänsä ja asioita, joista kannamme erityistä huolta: ihmisoikeuksia, vähemmistöjen oikeuksia, kuolemanrangaistukseen liittyviä asioita, voimakkaan yhteistyön kehittämistä energian toimitusvarmuuden osalta sekä tiivistä yhteistyötä hallituksen kanssa esittämällä kuitenkin selvästi omat odotuksemme – jotka koskevat Irakin rauhanomaista ja demokraattista tulevaisuutta. Meidän on varmistettava, että pyrimme tähän johdonmukaisesti.

(IT) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan seuraavan, helmikuun istuntojakson aikana Strasbourgissa.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL), kirjallinen. – (CS) Tiedän vain muutaman valtion suhteellisen läheltä Eurooppaa, jotka ovat onnistuneet pysäyttämään demokratisoitumisprosessin useaksi vuosikymmeneksi. Irak, jonne valitettavasti myös EU:n jäsenvaltioiden joukot ovat jättäneet kielteisiä merkkejä, on todellakin yksi niistä. Tällä hetkellä yksi islamilaisen maailman maallisimmista valtioista on raunioina, ja kolme sen yhteisöistä on jatkuvasti riidoissa keskenään. Menneisyydestä on säilynyt vain muistoja valtion suhteellisen hyvästä koulutus- ja terveydenhuoltojärjestelmästä sekä suhteellisen edistyneestä infrastruktuurista. Tämä oli alueen ainoa valtio, jossa kurdivähemmistöllä oli autonomia, vaikka valtion johdossa ei ollutkaan ihanteellinen demokraattinen hallinto. Yleisesti ottaen, missä tämän alueen valtiossa voidaan sanoa olevan aidosti demokraattisen järjestelmän? Se, että Irakin valtio on ollut Yhdysvaltojen armeijan invaasion jälkeen täydellisessä häiriötilassa, merkitsee infrastruktuurin sosiaali-, terveydenhuolto- ja koulutusjärjestelmien osittaisen tuhoutumisen lisäksi valtavaa harppausta taaksepäin. Niin kutsuttujen demokraattisten vaalien verho ei millään lailla peitä tätä. Nykyiset pyrkimykset huomion harhauttamiseksi nykyisistä ongelmista valtion johtamilla oikeudenkäynneillä Saddam Husseinin hallinnon näkyviä henkilöitä vastaan ovat naiiveja. Vain tilanteesta täysin tietämätön henkilö voisi uskoa, että sitä voidaan parantaa tällä tavalla. Viimeksi kuluneen ajanjakson ainoa myönteinen näkökohta on se, että sekä Yhdysvaltojen hallinto että Irakin hallitus ovat ymmärtäneet, ettei tilanteen paraneminen ole mahdollista ilman hyviä suhteita Iraniin.

Artur Zasada (PPE), kirjallinen. – (PL) Olen tyytyväinen korkea edustaja Ashtonin puheen optimistiseen sävyyn, mutta suhtaudun kuitenkin varauksellisesti arvioidessani Irakin tilannetta. Monista kulisista huolimatta valtio on edelleen sisäisesti epävakaa, eikä demokratian todellakaan voida sanoa juurtuneen sinne. Ei voida puhua vakautumisesta valtiossa, jonka rajojen sisällä 1,8–1,9 miljoonaa asukasta on joutunut siirtymään kodeistaan ja josta vielä miljoona asukasta on lähtenyt kokonaan pois, ja pakolaisten elinolot ovat hyvin surkeat.

On tärkeää tarkistaa nyt sovellettavia menetelmiä ulkomaisen avun toimittamiseksi pakolaisille Syyriassa ja Jordaniassa sekä Irakin sisällä siirtymään joutuneille. Apua on toimitettava suhteellisen pitkän ajanjakson ajan. Kuinka pitkän? Me emme vielä tiedä sitä. Lääkärrikään ei lopeta hoitoa parantumisen ensimmäikkien jälkeen, joten mekään emme saa antaa ylioptimististen ennusteiden johtaa meitä harhaan.

(Istunto keskeytettiin klo 19.25 ja sitä jatkettiin klo 21.00.)

Puhetta johti

varapuhemies **Edward McMILLAN-SCOTT**

8. AKT-EY-kumppanuussopimuksen ("Cotonoun sopimus") toinen tarkistaminen (keskustelu)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana Eva Jolyn kehitysyhteistyövaliokunnan puolesta laatima mietintö AKT-EY-kumppanuussopimuksen ("Cotonoun sopimus") toisesta tarkistamisesta (2009/2165(INI)) (A7-0086/2009).

Eva Joly, esittelijä. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, Cotonoun sopimuksen tarkistaminen on mahdollisuus ottaa oppia kriiseistä, jotka koettelevat meitä tällä hetkellä: talous- ja rahoituskriisistä, yhteiskunnallisesta ja elintarvikekriisistä, ilmastomuutoksesta, energiaa koskevista haasteista sekä yhä jatkuvasta äärimmäisestä köyhyydestä.

Vallitseva talousmalli, hallitsematon vapaa markkinatalous ja meidän elämäntapamme eivät ole ainoastaan näyttäneet puutteensa, vaan ne ovat itse asiassa aiheuttaneet nämä ennen näkemättömät monialaiset kriisit. Meidän on sen vuoksi uudistettava kaikkia politiikkojamme perinpohjaisesti.

Tänään käsiteltävänä oleva mietintö, jonka kehitysyhteistyövaliokunnan jäsenet hyväksyivät yksimielisesti, on mielestäni ensimmäinen askel kohti näitä tarpeellisia uudistuksia.

Tärkein tavoite, josta meidän on ehdottomasti pidettävä kiinni, on johdonmukaisuus. Euroopan unionin kauppaa-, kalastus- ja maatalouspolitiikka on laadittava johdonmukaisella tavalla ja siten, että ne edistävät kestävästä kehityksestä, torjuvat köyhyyttä ja takaavat kunnollisen elintason ja tulotason jokaiselle.

Valitettavasti me emme ole vielä päässeet tähän onnelliseen tilanteeseen. Tekemällä kaupasta isetarkoituksen sen sijaan, että tukisi sillä kehityspolitiikkaansa, Euroopan unioni uhraa kehittyvien maiden väestön omien monikansallisten yhtiöidensä parhaaksi. Talouskumppanuussopimuksia koskevat neuvottelut aiheuttavat näin ollen oikeutetusti eripuraa AKT-valtioiden hallitusten, työmarkkinajärjestöjen ja kansalaisyhteiskunnan välillä, sillä nämä pitävät neuvotteluita uhkana taloudelleen.

Eräs ongelmallisimpia aiheita on maatalous, joka on jätetty Euroopan unionin ja AKT-valtioiden välisessä yhteistyössä räikeällä tavalla huomiotta. Yli 60 prosenttia AKT-valtioiden väestöstä asuu maaseudulla ja työskentelee maatalousalalla. Siitä huolimatta vain häviävän pieni osuus EU:n tuesta on suunnattu maaseutujen ja maatalouden tukemiseen.

Tähän on saatava muutos. Miten me voimme kuvitella torjuvamme köyhyyttä tekemättä elintarvikeomavaraisuudesta ensisijaista tavoitetta? Maataloudesta on tehtävä Euroopan unionin kehityspolitiikan ydin. Kehitysmaiden elintarvikeomavaraisuuden turvaaminen yhdessä paikallisten viljelijöiden kanssa on ehdottoman tärkeää. Se on aivan erityisen tärkeää nyt, kun elintarvikeomavaraisuutta ja kehitysmaiden hallitusten demokraattista legitimiyyttä uhkaa uusi ja huolestuttava ilmiö: ulkomaiset sijoittavat ovat ryhtyneet hankkimaan viljelykelpoisia maita elintarvikkeiden hintojen lähdettyä vuonna 2007 nousuun.

Kiina, Saudi-Arabia ja jopa Qatar omistavat kehitysmaissa nyt tuhansia hehtaareja maata. Euroopan unionin ja AKT-valtioiden on puututtava tähän ongelmaan, sillä muuten se voi johtaa väkivaltaisuuksiin ja nälkämellakoihin. Meidän on tehtävä luonnonvarojen, kuten maan ja veden, käyttämisestä paikallisen väestön luovuttamaton perusoikeus.

Toinen minulle erityisen tärkeä kysymys ovat veroparatiisit. Niiden vaikutukset ovat toki haitaksi kehittyneille maille, mutta vielä enemmän niistä on vahinkoa kehitysmaiden taloudelle ja poliittisille instituutioille. Veroparatiisien mahdollistamat laittomat rahavirrat ylittävät arvioiden mukaan virallisen kehitysavun jopa kymmenkertaisesti.

Tällaisten vuotokohtien tukkiminen vaatii johdonmukaisuutta ja uskottavuutta. Ensimmäinen askel voisi olla sitova sopimus, joka vaatii monikansallisia yhtiöitä ilmoittamaan automaattisesti kussakin valtiossa saamansa tulot ja maksamansa verot. Tämä vähentäisi väärinkäytöksiä ja menetyksiä kehitysmaissa.

Haluan käyttää tämän tilaisuuden hyväkseni korostaakseni vielä kerran tämän tarkistuksen yhteydessä esiin tullutta demokratiavajetta, sillä parlamenttejamme ei kuultu. Yhteisen AKT—EU-edustajakokouksen asemaa on kuitenkin vahvistettava.

Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, toivon, että neuvottelijat tarttuvat heille tarjoutuvaan tilaisuuteen ja tekevät kumppanuussopimukseen tarvittavat muutokset, jotta kumppanuudesta voisi tulla menestyksellinen ja jotta AKT-valtioiden väestö voisi hyötyä siitä ennen muita.

Vital Moreira, kansainvälisen kaupan valiokunnan lausunnon esittelijä. – (PT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, kansainvälisen kaupan valiokunta, jonka puheenjohtajana toimin, on päättänyt ottaa kantaa Cotonoun sopimuksen käynnissä olevaan tarkistamiseen kahdesta syystä.

Kauppa on ensinnäkin keskeinen osa Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden ja Euroopan unionin välisiä suhteita. Toiseksi Cotonoun sopimus on tuonut mukanaan uudet talouskumppanuussopimukset, jotka ovat pääasiassa kauppasopimuksia.

Me olemme näistä syistä päättäneet osallistua sopimuksen tarkistamiseen laatimalla mietinnön, jonka esittelijänä toimin.

Mietinnössä käsitellään pääasiassa kahta asiaa. Ensimmäinen niistä on talouskumppanuussopimusten yksityiskohtien ja niiden nojalla perustettujen parlamentaaristen valvontaelinten, kuten Cariforumin, huomioiminen. Toinen asia on synergioiden hyödyntäminen kunnioittaen samalla kummankin tahon riippumattomuutta. Toisin sanoen meidän on kunnioitettava Euroopan unionin ja AKT-valtioiden sekä talouskumppanuussopimuksia koskevien uusien parlamenttien välisten elinten välittäjänä toimivan yhteisen edustajakokouksen sisäisiä synergioita.

Karel De Gucht, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, arvostan suuresti kiinnostustanne Cotonoun sopimuksen toista tarkistamista kohtaan. Luin suurella mielenkiinnolla myös kehitysyhteistyövaliokunnan mietinnön, jossa analysoidaan käsillä olevia kysymyksiä varsin tarkkanäköisesti. Me aiomme tiedottaa tarkistuksen edistymisestä Euroopan parlamentille säännöllisesti, kuten olemme viime kuukausina tehneetkin.

Neuvottelut ovat saaneet uutta pontta, me olemme siirtymässä viimeiseen vaiheeseen, ja käytyjen keskusteluiden arvo osoitetaan seuraavassa yhteisessä suurlähettiläiden kokouksessa. Neuvottelut päättyvät Cotonoun sopimuksen mukaisesti maaliskuussa järjestettävään ylimääräiseen yhteiseen ministerikokoukseen.

Esitän seuraavaksi joitain mietintöä koskevia huomioita. Mietintö on ennen kaikkea jo osoittautunut hyödyllisyytensä joidenkin EU:n kantojen tukemisessa. Näkemyksenne muun muassa kansallisten AKT-parlamenttien lujittamisesta, kansainvälisistä rikostuomioistuimista ja muista ihmisoikeuskysymyksistä ovat vahvistaneet neuvotteluasemaamme. Olemme kanssanne yhtä mieltä ilmastomuutoksen ja elintarviketurvallisuuden tärkeydestä, ja lopullinen sopimus tulee heijastelemaan tätä.

Haluan käsitellä erityisesti neljää seikkaa. Ensimmäinen niistä on parlamentaarisen ulottuvuuden ja käytännössä katsoen yhteisen edustajakokouksen merkitys, jolle mietinnössä annetaan keskeinen asema. Komissio on sitoutunut lujittamaan parlamentaarista ulottuvuutta Cotonoun sopimuksessa. Me emme siis aio heikentää yhteisen edustajakokouksen asemaa. Komission ehdotus tulee päinvastoin sijoittaa laajempaan parlamentin valvontatehtävien laajenemiseen liittyvään kontekstiin, joka koskee erityisesti olemassa olevia ja tulevia talouskumppanuussopimuksia ja EKR-ohjelmia. Talouskumppanuussopimuksen ja Cotonoun instituutioiden välinen synergia on maksimoitava; tämä koskee myös alueellisten yhteisen edustajakokouksen tapaamisten ja talouskumppanuussopimuksen parlamentaaristen elinten välistä toimintaa. Tässä nousevassa tilanteessa yhteisen edustajakokouksen tapaamisten vähentäminen voisi olla järkevää. Komissio myöntää kuitenkin, että tästä asiasta on sovittava niiden kanssa, joita asia koskee eniten, ja on siksi valmis tarkastelemaan kantaansa uudelleen. Olemme samalla kiinnostuneita kuulemaan Euroopan parlamentin näkemyksiä yhteisen edustajakokouksen asemasta ja toiminnasta nykyisessä muuttuvassa poliittisessa ja institutionaalisessa ympäristössä.

Talouskumppanuussopimusten laatiminen ei edellytä ainoastaan niiden ja Cotonoun sopimukseen liittyvien elinten välisen synergian takaamista. Se edellyttää myös Cotonoun sopimuksen kauppaa koskevien määräysten päivittämistä, sillä Cotonoun kauppajärjestelmä on vanhentunut. Me olemme sopineet AKT-kumppaneiden kanssa jatkavamme alueellisia eurooppalaisia kumppanuussopimuksia koskevia neuvotteluita. Haluan kehitysavusta vastaavana komission jäsenenä tässä yhteydessä korostaa, että mietinnössä ehdotettu EU:n yksipuolisten kauppasopimusten, kuten yhteisen tullietuusjärjestelmän tai erityisen kannustusmenettelyn (GSP+), liittäminen Cotonoun sopimukseen ei ole poliittisesti katsoen toivottavaa eikä oikeudellisesti mahdollista, sillä ne ovat riippuvaisia erillisistä EU:n ohjelmista. Komissio pitää sen sijaan tervetulleena ehdotusta, jonka mukaan Cotonoun sopimuksessa tulee kiinnittää enemmän huomiota kauppaa ja kehitysyhteistyötä koskeviin kysymyksiin yleensä ottaen ja kauppaa tukevaan apuun tarkemmin ottaen.

Ilmaisette mietinnössä huolenne siitä, että talouskumppanuussopimusten solmiminen ja lisääntynyt alueellistuminen saattavat uhata AKT-ryhmän yhteenkuuluvuutta. Komissio katsoo, että alueellinen eriyttäminen on Cotonoun puitteissa pikemmin mahdollisuus kuin uhka. Alueellinen yhdentyminen on AKT-valtioiden kehityksen kannalta ratkaisevan tärkeää, ja meidän on huomioitava tämä Cotonoun sopimuksessa, jotta voisimme tukea AKT-valtioiden omia yhdentymispyrkimyksiä paremmin. Tämä ei missään nimessä tarkoita AKT-ryhmän hajottamista, ja AKT-kumppanimme jakavat suurelta osin tämän näkemyksen.

Haluan sanoa muutaman sanan alakohtaisista politiikoista, joita mietinnössä painotetaan. Me olemme kanssanne yhtä mieltä ilmastomuutoksen ja kestävien energianlähteiden merkityksestä, ja nämä seikat on jo huomioitu nykyisellä tarkistuskierroksella. Me aiomme puuttua myös elintarviketurvallisuuden alueelliseen ulottuvuuteen.

Mietinnössä korostetaan myös hyvän hallintotavan merkitystä verotuksen alalla. Hyvä hallintotapa kuuluu Cotonoun sopimuksen peruseriaatteisiin. Komissio valmistelee tällä hetkellä Cotonoun sopimuksen 9 artiklan pohjalta kehitysyhteistyön yhteydessä toteutettavaa, verotuspolitiikkaa koskevaa uutta hyvää hallintotapaa. Me pyrimme puuttumaan näihin seikkoihin myös tämänhetkisellä tarkistuskierroksella. Näin ollen voin vakuuttaa teille, että tavoitteemme ovat yhteiset: myös me haluamme laatia oikeudenmukaisia, tehokkaita ja kasvua edistäviä verotusjärjestelmiä ja verohallintojärjestelmiä sekä lisätä kehitysmaiden osallistumista kansainvälisiin verotusmenettelyihin.

Mietinnön 2 ja 8 kohdissa pahoitellaan sitä, että komissio ei kuullut useampia erilaisia tahoja ennen tarkistamisen käynnistämistä. Olen täysin samaa mieltä siitä, että AKT:n ja EU:n välisten suhteiden tulevaisuus vuoden 2020 jälkeisenä aikana edellyttää kattavaa kuulemismenettelyä, joka mahdollisesti voitaisiin toteuttaa vihreän kirjan muodossa. Sitä ennen meidän on arvioitava nykyisen tarkistuskierroksen tulokset ja otettava niistä opiksemme.

Cristian Dan Preda, *PPE-ryhmän puolesta*. – (RO) Haluan aluksi onnitella esittelijä Eva Jolya hänen laatimastaan mietinnöstä. Mietinnössä käsitellyt aiheet on äärimmäisen tärkeää ottaa huomioon, jotta Cotonoun sopimus voi toimia myös jatkossa perustana EU:n ja AKT-valtioiden väliselle kestäväälle kumppanuudelle ja merkityksellisenä välineenä AKT-valtioiden uusien haasteiden edessä.

Neuvotteluja käydään ilmapiirissä, joka on tunnetusti vaikea ja monimutkainen. AKT-valtiot kärsivät parhaillaan paitsi talous- ja rahoituskriisin ongelmista, myös heikosta elintarvike turvallisuudesta ja ilmastonmuutoksen seurauksista. Näiden ongelmien lisäksi neuvotteluiden osapuolet joutuvat toimimaan institutionaalisten haasteiden puristuksissa ja heidän on pohdittava asianmukaisella tavalla AKT-valtioiden ja Euroopan unionin välisten suhteiden alueellistumiskehitystä. Meidän on varmistettava, että tarkistettu teksti sisältää tästä lähtien kaikki tehokasta kehitystä edistävän yhteistyön edellyttämät osatekijät, joiden avulla vuosituhatien kehitystavoitteet voidaan saavuttaa AKT-valtioissa.

Haluan lisäksi painottaa, että olen jättänyt Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraattien) puolesta viisi tarkistusta. Uskon, että ne auttavat tarkentamaan joitain mietinnössä esitettyjä ehdotuksia. Esimerkiksi 29 kohdassa meidän on tärkeää painottaa maatalousmaan omistajuuden käsitettä.

Lisäksi mitä tulee mekanismiin, joka pakottaa monikansalliset yhtiöt ilmoittamaan saamansa voitot, uskon, että tällainen tulee perustaa kansainvälisellä tasolla. 25 kohdassa on viitattava selvästi elintarvike turvallisuu den ratkaisemiseen johdonmukaisella tavalla osana EU:n kehityspolitiikkaa. 31 kohdassa esitetty kolmansien maiden kanssa tehtyjä takaisinotto sopimuksia koskeva kanta ei vastaa PPE-ryhmän näkemystä.

Harlem Désir, *S&D-ryhmän puolesta*. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, haluan kiittää jäsen Jolya hänen tekemästään työstä, tästä mietinnöstä ja myös siitä, että hän on huomioinut Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmän näkemykset. Me olemme jättäneet vielä joitain tarkistuksia, mutta mietintö heijastelee jo meidän näkemyksiämme.

Ryhmäni katsoo, että Euroopan unionin ja AKT-valtioiden välinen kumppanuus on osa historiallista sitoumusta, jonka erityispiirteet on säilytettävä ja jota ei pidä vesittää, vaikka muun muassa WTO:n sääntöjä onkin noudatettava. Pidämme erityisen tärkeänä sitä, että EU:n ja AKT-valtioiden kumppanuutta tarkistettaessa pidetään kiinni siitä, että Euroopan unionin kaikki politiikat – kauppapolitiikka ja finanssipolitiikka – ovat yhdenmukaisia kehitysyhteistyön tavoitteiden sekä AKT-valtioiden rauhan, turvallisuuden, demokratian ja ihmisoikeuksien edistämisen kanssa.

Kyse ei ole esimerkin asettamisesta, vaan siitä, että meidän on tehtävä näiden valtioiden kanssa yhteistyötä niiden kehityksen ja nimenomaan kestävä n kehityksen varmistamiseksi. Tästä näkökulmasta on erittäin tärkeää, että tarkistuksen yhteydessä voidaan huomioda viimeisten viiden vuoden aikana esiin nousseet tekijät: ilmastonmuutoksen torjuminen, teknologiset muutokset, uudistuviin energialähteisiin suunnattu kehitysapu, elintarvikekriisien torjuminen ja sitä kautta EU:n yhteistyötoimien aiempaa voimakkaampi painottuminen maatalouteen ja elintarvikeomavaraisuuteen, rahoitusalan sääntelyn purkamisen estäminen, hyvä verohallinto ja veroparatiisien kitkeminen. Ryhmäni kädenjälki näkyy kaikissa näissä kohdissa.

Haluan korostaa kahta asiaa. Ensimmäinen niistä on kauppa. Talouskumppanuussopimusten täytäntöönpanon seurauksena osa Cotonoun sopimuksen määräyksistä jää pois käytöstä. Sopimuksessa on meidän mielestämme kuitenkin mainittava, että AKT-valtioille suunnatut kauppaa koskevat määräykset ja järjestelmät eivät saa olla vähemmän edullisia kuin aiemmat määräykset ja järjestelmät. Mielestämme tullietuusjärjestelmä, väliaikaiset talouskumppanuussopimukset ja kaikki nämä määräykset tulisi sisällyttää Cotonoun sopimuksen tarkistamiseen.

Sanon vielä muutaman sanan siirtolaisuudesta; ryhmäni muut jäsenet tulevat painottamaan tätä. Meidän mielestämme on tarpeen sanoa, että siirtolaisuutta koskevissa sopimuksissa taataan siirtolaisten oikeudet ja että me emme voi hyväksyä siirtolaisten kauttakulkua valtioihin, jotka eivät takaa ihmisoikeuksien kunnioittamista.

Louis Michel, *ALDE-ryhmän puolesta*. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, haluan edellisten puhujien tavoin onnitella jäsen Jolya hänen laatimastaan tarkkanäköisestä, perusteellisesta ja asiantuntevaa analyysia sisältävästä mietinnöstä.

Cotonoun sopimuksen toisen tarkistamisen on lujitettava Lomé n säännöstöä ja samalla tuettava AKT-valtioiden välistä yhtenäisyyttä, yhteenkuuluvuutta ja solidaarisuutta. Cotonoun sopimuksen on luonnollisesti taattava myös, että AKT-valtiot voivat ottaa kehityspolitiikkansa omiin käsiinsä.

Vastaavasti sopimuksen ohjelmoinnin, uudelleentarkastelun ja valvonnan tulee olla EU:n kumppanivaltioiden parlamenttien etuoikeus. Tämä on tietenkin valtava haaste, mutta uskon, että meidän on panostettava AKT-valtioiden parlamenttien kannustamiseen. Meidän on myös esitettävä nämä odotukset hyvin selvästi kumppanivaltioiden viranomaisille. Kuten tiedätte, joidenkin AKT-valtioiden hallitukset ovat haluttomia kannustamaan maansa parlamentin keskustelua.

Ennen kaikkea vaadin kuitenkin AKT-valtioiden ja EU:n yhteisen edustajakokouksen demokraattisen valvonnan ja aseman vahvistamista etenkin lisäämällä Cotonoun sopimukseen lausekkeita, jotka antavat edustajakokoukselle mahdollisuuden vastaanottaa kansallisia ja alueellisia strategia-asiakirjoja keskustellakseen niistä. Tulevaisuudessa kansallisia ja alueellisia parlamentteja tulee mielestäni myös kuulla huomattavasti säännönmukaisemmin alueellisia ja kansallisia strategia-asiakirjoja valmisteltaessa.

Haluan sanoa muutaman sanan yhteisen edustajakokouksen työn järjestelyistä. Mielestäni meidän on pidettävä kiinni kahdesta istunnosta. Istuntojen määrän rajoittaminen yhteen lähettäisi kumppaneillemme erittäin kielteisen viestin. Alueelliset tapaamiset olisi kenties järjestettävä lähempänä toisiaan. Teen tästä asiasta konkreettisia ehdotuksia yhteisen edustajakokouksen puhemiehistölle 25. tammikuuta.

Talouksumppanuussopimusten valvonnasta vastaavien parlamentaaristen elinten on johdonmukaisuuden ja tehokkuuden vuoksi koostuttava ehdottomasti edustajakokouksien jäsenistä niiden kehitysulottuvuuden takaamiseksi. Sivumennen sanoen ilahduin teidän kommentistanne, arvoisa komission jäsen, sillä otitte tähän julistukseen seuraavana kauppa-asioista vastaavana komission jäsenenä melko selkeän kannan. Uskon, että haluatte vilpittömästi tuoda talouksumppanuussopimuksiin tällaisen kehitysulottuvuuden.

Lopuksi haluan vielä todeta, että Cotonoun sopimuksen tarkistamisessa tulee huomioida avun ja AKT-valtioiden rahoituksen lisääminen, jotta AKT-valtiot voisivat toteuttaa tarvittavat toimet ilmastonmuutoksen torjumiseksi.

Nirj Deva, ECR-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, me jauhamme vain samaa asiaa. Me puhumme jatkuvasti köyhyden lievittämisestä. Nyt on meneillään kymmenes EKR. Me olemme syytäneet noin 350 miljardia euroa niin sanotusti köyhyden lievittämiseen, ja kuitenkin köyhyden tiedetään vain lisääntyneen.

Mistä syystä AKT-valtioissa on käytössä politiikkoja ja ohjelmia, joita ei ole koskaan käytetty Euroopassa? Brysselin ja Brabantin alueet eivät rikastuneet eivätkä poistaneet köyhyyttä toimimalla siten kuin me yritämme nyt toimia AKT-valtioissa. Me loimme Eurooppaan vaurautta luomalla vaurautta. Miten me voimme luoda vaurautta AKT-valtioihin?

Jäsen Joly nostaa esiin hyvin mielenkiintoisen seikan: AKT-valtioissa tapahtuvan pääomapaon. Hän toteaa, että AKT-valtioista lähtee kahdeksan kertaa enemmän pääomaa kuin mitä me syydämme sinne. Miksi tarjoamaamme pääomaa ei käytetä AKT-valtioissa? Miksi me emme luo olosuhteita, joissa pääoma voisi pysyä valtion sisällä ja luoda työpaikkoja ja vaurautta? Niin kauan kuin meillä ei ole vastauksia näihin kysymyksiin, me tuhlaamme ainoastaan veronmaksajiemme rahoja auttamatta yhtäkään köyhää.

Gabriele Zimmer, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, ryhmäni tukee jäsen Jolyn mietintöä. Me vaadimme muun muassa seuraavien seikkojen huomioimista: ilmastonmuutoksen seurausten ja AKT-valtioille tarpeellisten sopeutumistoimien sisällyttäminen sopimukseen; AKT-valtioiden huoli siitä, että EU:n aluekohtaiset neuvottelut joidenkin valtioryhmien kanssa heikentävät AKT-valtioiden välistä solidaarisuutta; sekä mahdollisuus tukea julkisten palveluiden ja julkisten infrastruktuurien kehittämisen edellyttämiä investointeja IB-luotoilla Cotonoun sopimuksen nojalla. Me vastustamme samalla siirtolaisten paluulle EU:sta AKT-valtioihin asetettujen kiintiöiden käsittelyä sopimusneuvotteluissa.

Cotonoun sopimuksen ensimmäisessä tarkistamisessa otettiin esiin poliittinen ulottuvuus. Nyt on kyse parlamentaarista ulottuvuudesta, mistä syystä me pidämme ajatusta AKT:n ja EU:n välisen yhteisen edustajakokouksen istuntojen rajoittamisesta yhteen kertaan vuodessa käsittämättömänä.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Eräässä elintarvikekonferenssissa afrikkalainen valtuuskunta kantoi kylttiä, jossa luki hämmästyksenä ”Älkää ruokkiko Afrikkaa”. Meidän on tajuttava, että Afrikka ei tarvitse apua, vaan elintarvikeomavaraisuutta. Mielenkiintoista kyllä, Afrikan väestöllä ja viljelijöillä on samat intressit kuin kommunismin jälkeisen Itä-Euroopan viljelijöillä ja väestöllä tai, äärimmäisyyksiin vietyinä, kuin Ranskan viljelijöillä ja väestöllä. Paikallisilla viljelijöillä on tarve päättää, mitä he tuottavat ja miten he sen tekevät sekä myydä tuotteensa paikallisilla markkinoilla. Paikallinen väestö haluaa puolestaan syödä paikallisesti tuotettua, terveellistä ja laadukasta ruokaa. Vapaiden globaalien markkinoiden käsite ja elintarvikeomavaraisuuden

käsite kuuluvat täysin eri maailmoihin. Tässä tapauksessa meidän on pyrittävä tukemaan nykyistä painokkaammin elintarvikeomavaraisuutta.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa puhemies, Cotonoun sopimuksen toinen tarkistaminen sattuu hyvin mielenkiintoiseen ajankohtaan, sillä meillä on nyt mahdollisuus tarkastella sopimuksen määräyksiä nopeasti muuttuvan nykytodellisuuden valossa. Vuonna 2005 tehdyn edellisen tarkistamisen jälkeen on tapahtunut paljon. Meillä on tänä päivänä vastassamme taloutta, elintarvikeeturvallisuutta, energiaa ja rahoitusalaan koettelevat kriisit sekä muutokset, jotka aiheutuvat ilmastoneuvotteluista ja niiden vaikutuksista kehitysmaissa.

Euroopan parlamentin jäsenten täytyy kuitenkin olla kiinnostuneita yhteisen edustajakokouksen asemasta sekä mahdollisista pyrkimyksistä rajoittaa sen asemaa ja istuntojen järjestämistiheyttä. Ilahduin suuresti komission jäsenen ilmoituksesta, jonka mukaan Euroopan komissiolla ei ole tämänkaltaisia aikeita. Tämä on tärkeää, sillä sopimuksen tarkistamista koskevaan päätöksentekoon ei voinut osallistua Euroopan parlamentti eikä yhteinen edustajakokous eivätkä myöskään AKT-valtioiden parlamentit.

Toinen tärkeä seikka on Euroopan unionin ja AKT-valtioiden välisten suhteiden alueellistaminen ja erityisesti alueellistamisen luonne. En ole alueellistamista vastaan, mutta olen vakuuttunut siitä, että yhteisen edustajakokouksen täysistuntoja ei tule korvata alueellisilla kokouksilla. Ohimennen sanoen olisi todennäköisesti luontevampaa, jos yhteisen edustajakokouksen rakenteista ja työskentelyperiaatteista päättäisi edustajakokous itse, eivätkä sopimuksen osapuolet.

Kannatan mietinnössä esitettyä toivetta vahvistaa kansallisten parlamenttien asemaa. Jäsen Michel otti tämän puheeksi. Me toivomme, että tulevaisuudessa kaikki yhteisen edustajakokouksen työhön osallistuvat AKT-valtioiden edustajat olisivat oman valtionsa parlamentin jäseniä, eivätkä hallituksen edustajia.

On yhtä lailla tärkeää, että AKT-valtioiden kansallisille parlamenteille annetaan mahdollisuus näytellä merkittävää roolia kehitysyhteistyössä, ohjelmien valmistelussa ja täytäntöönpanossa sekä toteutettujen toimien valvonnassa ja arvioinnissa. Tämä selittää, miksi mahdollisuus tutustua strategia-asiakirjoihin on keskeinen. Meidän on luonnollisesti myös vältettävä tehtävien kaksinkertaistuminen ja kiinnitettävä huomiota talouskumppanuussopimusten ja yhteisen edustajakokouksen väliseen täydentävyyteen ja synergiaan.

Véronique De Keyser (S&D). – (FR) Arvoisa puhemies, Cotonoun sopimuksen 13 artiklaa ei ole tarkistettu sitten vuoden 2000. Kyseinen artikla koskee arkaa aihetta: Euroopan unionin ja AKT-valtioiden välistä vuoropuhelua siirtolaisuudesta, siirtolaisten oikeudenmukaisesta kohtelusta, palauttamiskiellon periaatteista, siirtolaisuuden piilevistä syistä sekä laittoman siirtolaisuuden ja takaisinoton torjumisesta. Euroopan unioni on keskittynyt pääasiassa näihin kahteen seikkaan.

EU:n suureen ääneen puolustamien arvojen veroisen yhteisen siirtolaispolitiikan puuttuminen saattaa 13 artiklan suunnitellussa muodossa lisätä laittomien siirtolaisten sortoa ja vainoamista. Italian ja Libyan välinen kahdenvälinen sopimus, joka on johtanut kestävämpään humanitäärisen tilanteeseen, on tästä murheellinen esimerkki. Se ei ole kuitenkaan lannistanut niiden intoa, jotka haluavat tiukentaa 13 artiklaa laittoman siirtolaisuuden torjumista koskevan osion vahvistamiseksi.

Lisäksi joillain alueilla, kuten Calabriassa, laittomia siirtolaisia vainotaan nyt avoimesti ja kursailemattomasti. Sen sijaan, että antautuisimme toimimaan vain tämänhetkisen kriisin nostattamien pelkojen ajamina, meidän on kiinnitettävä huomiomme synergiaan, joka on luotava siirtolaisuuden ja kehityksen välille.

AKT-valtiot tarvitsevat apua saadakseen taloutensa jaloilleen. Me tarvitsemme taas siirtolaisuutta vastataksemme meitä koettelevaan kriisiin. Sen vuoksi meidän on panostettava lailliseen siirtolaisuuteen ja liikkuvuuteen. Tämä on ainoa tapa torjua vihamielistä ilmapiiriä, joka on pesiytymässä EU:n jäsenvaltioihin.

Niccolò Rinaldi (ALDE). – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, me haluamme liberaalidemokraatteina käyttää Cotonoun sopimuksen tarkistamisen hyväksemme ja osoittaa todeksi nykyaikaisen idean, jota myös AKT-valtiot tukevat. Kun puhun nykyaikaisuudesta, tarkoitan ennen kaikkea sellaisten politiikkojen tukemista, jotka korostavat aiempaa suurempaa vapautta ja sallivat sen.

Tämän vapauden tulee olla ennen kaikkea vapautta byrokratiasta, joka on käymässä AKT-valtioissa yhä raskaammaksi ja joka hidastaa talouskasvua jatkuvasti. Tämän vapauden tulee tarjota ennen kaikkea opiskelijoille mahdollisuus opiskella ulkomailla, ja uskon, että meidän tulee hyödyntää tämän tarkistamisen tarjoama tilaisuus ja käynnistää laaja apurahaohjelma opiskelijoille. Tämän vapauden tulee toteutua viimeaikaisen tietotekniikan levittämisessä, jotta mahdollisimman monet voivat hyötyä erityisesti internetin tarjoamista mahdollisuuksista.

Sen tulee myös sallia työntekijöiden vapaa liikkuvuus siten, että vakavat ongelmat, joihin jäsen De Keyser viittasi puhuessaan kahdenvälisistä sopimuksista, voidaan ratkaista. Cotonoun sopimus on Lomén ja Yaoundén sopimusten seuraaja. Sillä on pitkä historia; se oli aikanaan tiennäyttäjää ja, jos se onnistuu vastaamaan uusiin haasteisiin, se voi nousta merkittävään asemaan uudelleen.

Mariya Nedelcheva (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, haluan ensin onnitella jäsen Jolya hänen laadukkaasta mietinnöstään.

Cotonoun sopimuksen tarkistaminen täytyy nähdä tilaisuutena tehdä viimeinkin tilinpäätös ja ehdottaa aiemmin opitun perusteella uusia ratkaisuja sopimuksen täytäntöönpanon, toiminnan ja vaikutusten parantamiseksi. Tässä yhteydessä on erittäin tärkeää tunnistaa selkeästi tärkeimmät painopistealueet.

Haluan korostaa kolmea seikkaa. Ensinnäkin meidän on selkiytettävä poliittisen vuoropuhelun sisältöä. Me emme saa unohtaa rauhan vakauttamista sekä konfliktien ehkäisyä ja sovittelua; olemassa olevien välineiden saattaminen toimintakuntoon sekä käsiaseiden laittoman kaupan ja huumausaineiden torjumisen lisääminen asialistalle ovat haasteita, joiden ratkaisemisella tulee olemaan myönteinen poliittinen, taloudellinen ja sosiaalinen vaikutus.

Toiseksi alueellisen kehityksen huomioivien, joustavien ja tasapainoisten talouskumppanuussopimusten solmiminen on äärimmäisen tärkeää. Keskeiset alat, kuten maatalous, uusiutuvat energialähteet ja nuorten työllisyys, on otettava huomioon nykyistä paremmin. Säännöllinen vuoropuhelu paikallisen väestön kanssa mahdollistaa realististen tarkistusten tekemisen.

Kolmanneksi institutionaaliset puitteet ovat ratkaisevan tärkeä näkökohta. Meidän on ehdottomasti lisättävä sopimuksen eri pilareiden välistä yhdenmukaisuutta. Yhteisen edustajakokouksen ja kansallisten parlamenttien vallan lisääminen johtaa automaattisesti demokraattisen valvonnan parantumiseen ja ennen kaikkea huomattavasti suurempaan avoimuuteen.

Oli siis kyse sitten kokonaan uudesta tai vain parannellusta välineestä, siinä on säilytettävä sopimuksen peruseriaatteet ja henki. Me emme saa missään tapauksessa unohtaa päätavoitetta, joka on köyhyyden poistaminen samalla tukien kestäväää kehitystä ja AKT-valtioiden asteittaista liittymistä globaaliin talouteen.

Michael Cashman (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, puhun lyhyesti mutta ytimekkäästi. Haluan onnitella jäsen Jolya ja komission jäsentä. Parlamentti nostaa näissä neuvotteluissa etualalle kiistämättömiä ihmisoikeuksia koskevien lausekkeiden sekä niiden rikkomisesta johtuvien seuraamusten puolustamisen; näitä ovat muun muassa lausekkeet, jotka koskevat sukupuoleen, rotuun tai etniseen alkuperään, uskoon tai vakaumukseen, vammaisuuteen, ikään tai sukupuoliseen suuntautumiseen perustuvaa syrjintää sekä aidsiin sairastuneiden tai HI-virusta kantavien ihmisten syrjintää.

Arvoisa komission jäsen, olen kuullut, että jotkin jäsenvaltiot eivät halua tätä tarkistusta, mutta parlamentille se on elintärkeä. Kuten tiedätte, ihmisoikeudet kärsivät usein arvonlaskusta, josta on puoluepoliittisessa mielessä pääasiassa etua. Perusoikeuksien puolustaminen kuuluu Euroopan unionin peruseriaatteisiin, ja siksi se pitäisi sijoittaa etualalle myös suhteissamme AKT-valtioihin.

Arvoisa komission jäsen, tämä on todennäköisesti viimeinen kerta, kun tapaamme teidät nykyisessä tehtävässänne. Haluan siksi esittää teille parlamentin puolesta lämpimät kiitokset. Te olette olleet vankkumaton ihmisoikeuksien ja EU:n arvojen puolustaja, ja toivotan teille menestystä uudella vastuualueellanne. Kiitos.

Maria da Graça Carvalho (PPE). – (PT) Tarkistetussa Cotonoun sopimuksessa otetaan esiin keskeisiä seikkoja, jotka koskevat kestäväää kehitystä ja AKT-valtioiden asteittaista liittämistä globaaliin talouteen. Sellaiset asiat kuin ilmastonmuutos, energiavarmuus ja koulutus ovat AKT-valtioiden kehityksen kannalta ratkaisevan tärkeitä.

Toisaalta ilmastonlämpeneminen voi osoittautua myönteiseksi mahdollisuudeksi. Näiden valtioiden hallussa olevien uusiutuvien energialähteiden kustannukset ovat niiden taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen kannalta ratkaisevan tärkeitä ja edistävät niiden riippumattomuutta energian suhteen siten, että ne voivat kohdata maailmanlaajuisen kriisin.

Myös koulutukseen investoiminen on erittäin tärkeää köyhyyden, työttömyyden, siirtolaisuuden ja aivovuodon torjumiseksi sekä AKT-valtioiden talouden rakentamiseksi.

Lopuksi haluan sanoa muutaman sanan pienistä saarivaltioista, jotka ovat erityisen haavoittuvassa asemassa. Cotonoun sopimuksen täytäntöönpanossa tulee huomioda Mauritiuksen strategia ja Barbadosen

toimintasuunnitelma, joissa määritetään useita toimenpiteitä kestävän kehityksen tukemiseksi kehittyvissä saarivaltioissa.

Diogo Feio (PPE). – (PT) Arvoisa puhemies, me olemme tänään koolla päättääksemme Cotonoun sopimuksen toisesta tarkistamisesta.

Haluan kuitenkin muistuttaa teitä vaikeuksista, joiden kanssa Haiti tällä hetkellä kamppailee. Haitin tilanne vaatii kansainvälistä yhteisvastuuta, toimintaa ja huomiota. Henkensä menettäneet ja epätoivoisessa tilanteessa kamppailevat eloonjääneet ovat ajatuksissani.

Mitä tulee tämänpäiväiseen aiheeseen, me tiedämme, että Cotonoun sopimuksella pyritään luomaan puitteet yhteistyölle, jonka yhteydessä laaditaan AKT-valtioiden ja EU:n yhteinen vastaus globalisaatioon, tuetaan rauhaa ja turvallisuutta sekä vaalitaan demokraattista poliittista ilmapiiriä.

Vuoden 2005 tarkistamisessa astuttiin muutama askel oikeaan suuntaan. Jäljellä on kuitenkin vielä paljon tehtävää. Maailmanlaajuinen talous- ja rahoituskriisi, ilmastokysymykset sekä elintarvikkeiden ja energian hinnan nousu ovat tämänhetkisen tarkistamisen taustasyitä.

En aio enää äänestää sen puolesta, että Euroopan unioni pitää yllä – ja, mikäli mahdollista, lisää – tukeaan AKT-valtioille. Olen yhtä mieltä siitä, että AKT-valtioiden kansallisten parlamenttien on voitava osallistua sopimuksen tarkistamiseen sekä nyt että jatkossa, ja toistan, että ne on pyydettävä tarkistamiseen mukaan.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, kumppanuussopimuksen tarkistamisessa tulee ehdottomasti pyrkiä vastuullisuuden kulttuurin edistämiseen. Vastuullisuutta on hyvin vaikea kehittää ilman kansalaisjärjestöjen, valtiosta riippumattomien tahojen ja parlamenttien tukea. En usko, että AKT-valtioiden tarpeisiin täysin vastaavia politiikkoja on mahdollista laatia.

Toinen keskeinen näkökohta on humanitäärinen apu. Viimeisten 40 vuoden aikana myönnetty 300 miljardin dollarin avustussumma ei ole johtanut tuloksiin, jos ajatellaan, että Afrikan mantereen kasvu on tänä aikana jäänyt alle 0,2 prosenttiin vuodessa.

Tulevaisuuden näkymät ovat uhkaavat, ja kansainvälisen yhteisön on opittava ymmärtämään tämä. Sen on vähintäänkin myönnettävä, että kehitysmaiden ongelma on myös meidän ongelmamme, se todella koskee meitä ja yhteisömme jokapäiväistä elämää ja että siihen on puututtava päivittäisellä tasolla yhdessä legitimeettinsä puolesta jatkuvasti taistelevien paikallisten instituutioiden kanssa.

Lopuksi haluan vielä sanoa, että sijoittaessamme inhimilliseen pääomaan meidän on pyrittävä ymmärtämään se, että toipumisen tärkein väline ovat ne ihmiset, jotka parhaillaan kärsivät vaikeasta tilanteesta. Heillä on vastuu mantereen nostamisesta takaisin jaloilleen, ja on meidän tehtävämme kiinnittää huomiota näiden valtioiden ongelmiin. Meidän päämäärämme on oltava selkeä: meidän on ajettava yhteistä etua, joka koskee sekä AKT-valtioita että meitä ja kansalaistemme tulevaisuutta.

Meidän on keskityttävä rahan sijasta ihmisiin, mainosten sijasta sisältöön. Näin me voimme hyödyntää strategioitamme mahdollisimman tehokkaasti.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, olen toistuvasti arvostellut sitä, että kehitysmaiden kansalliset parlamentit ja kansalaisjärjestöt eivät voi osallistua kehitysapua koskevaan päätöksentekoon eivätkä tutustua strategia-asiakirjoihin. Tähän on saatava muutos Cotonoun sopimusta tarkistettaessa. Uuteen sopimukseen tulee sisällyttää myös yksittäisten hallitusten ja parlamenttien sitoumuksia toimivien kansallisten verotusjärjestelmien luomisesta. Tämä on tärkeää molemmille sopimuspuolille. AKT-valtioiden on lopultakin saatava oma verohallintonsa, joka tuo niille verotuloja niiden omien kehitystavoitteiden toteuttamista varten. Tämä puolestaan auttaa Euroopan unionia veroparatiisien hyväksikäytön, veronkierron ja laittoman pääomapaon torjumisessa.

Ihmisoikeuksista vastaavana varapuheenjohtajana vaadin, että ihmisoikeuslausekkeitä sisällytetään myös kansainvälisiin sopimuksiin, eikä ainoastaan Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioita koskeviin sopimuksiin. Olen valitettavaa, että jäsen Jolyn mietintö, joka muilta osin on onnistunut, ei sisällä tällaista vaatimusta. Vaadin komissiota ja puheenjohtajavaltio Espanjaa puuttumaan tähän asiaan.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Tänään käsiteltävänämmme olevassa mietinnössä viitataan moniin AKT-valtioiden elintarviketurvaa koskeviin ongelmiin. Mielestäni tästä asiasta ei voida keskustella ottamatta huomioon myös eurooppalaisen maatalouden nykytilannetta.

Euroopan unioni voi ja sen myös tulee toimia sääntelijänä maailmanlaajuisilla markkinoilla. Jos Eurooppa vähentäisi maataloustuotantoaan, elintarvikeviennin lisääntyminen vaikuttaisi merkittäväällä tavalla elintarvikkeiden hintojen maailmanlaajuiseen nousuun. Tästä syystä Euroopan unionin elintarviketuotannon taso on säilytettävä vakaana niin eurooppalaisten parhaaksi kuin AKT-valtioiden ja muidenkin valtioiden kansalaisten parhaaksi.

Tästä syystä uskon, että köyhempien valtioiden elintarviketurvaa koskevat seikat vaikuttavat läheisesti myös Euroopan yhteisen maatalouspolitiikan tulevaisuuteen.

Isabelle Durant (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puhemies, haluan edellisten puhujien tavoin ilmaista tukeni kollegani, jäsen Jolyn erinomaiselle mietinnölle. AKT-valtioiden ja EU:n kumppanuutta tarvitaan nyt enemmän kuin koskaan, ja Haitin murhenäytelmä osoittaa, missä määrin AKT-valtioiden ja EU:n kumppanuus on välttämätöntä ja että sitä on ehdottomasti lujitettava.

On harvinaista puhua tästä aiheesta komission jäsenelle, joka tällä hetkellä vastaa kehitysyhteistyöstä, mutta tulee jatkossa vastaamaan kaupasta. Nimenomaan tästä syystä haluan esittää teille kolme ehdotusta.

Ensinnäkin katson aiempien puhujien tavoin, että parlamentaarisen valvonnan ja edustajakokouksen osalta meidän on syytä järjestää myös jatkossa kaksi vuosittaista kokousta yhden ainoan sijaan.

Toiseksi ehdotan talouskumppanuussopimusten asettamista parlamentaariseen valvontaan AKT-valtioiden kohdalla sen sijaan, että ne jätettäisiin pelkän kaupallisen logiikan varaan. Näin parlamentit voisivat toimia aktiivisesti ja vastata talouskumppanuussopimuksen väestölle aiheuttamien vaikutusten sääntelystä ja väestön etujen puolustamisesta tässä yhteydessä.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, Cotonoun sopimusten tarkistamisen tulisi edistää muutoksia Euroopan unionin yhteistyö- ja kehitysapupolitiikassa. Tämän politiikan pitäisi tähdätä aitoon yhteistyöhön ja yhteisvastuuseen ja sen pitäisi edistää riippumatonta ja suvereenia kehitystä AKT-valtioissa.

Tällä hetkellä käytössä on lukuisia järjestelmiä, jotka varmistavat, että monet AKT-valtioista pysyvät alistettuina. Lähdyttävä ulkomaanvelka, joka on maksettu useaan kertaan, mutta joka kasvaa aina vain, on merkittävä tekijä tällaisten suhteiden luomisessa.

Euroopan unionin harjoittama painostus talouskumppanuussopimusten – pääasiassa vapaakauppasopimusten – täytäntöönpanemiseksi heijastelee nyt tarkistusta kaipaavan Euroopan kehitysrahaston nykyisiä painopistealueita, ja kertoo nykyisestä suunnasta. Nykyisenä tavoitteena on pakottaa nämä valtiot alistumaan uusiin riippuvuussuhteisiin ja monikansallisten yhtiöiden intresseihin. Tämä johtaa valtioiden resurssien liiakäyttöön, joka ei palvele niiden kansalaisten etuja.

Talouskumppanuussopimuksista ei tule tehdä edellytyksiä kehitysavun myöntämiselle. AKT-valtioiden näkemyksiä ja vastalauseita sekä niiden määrittämiä painopistealueita tulee kunnioittaa.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, sanon tämän suoraan: mielestäni nykyisessä ehdotuksessa sopimuksen tarkastamiseksi oleva 31 kohta ei ole järjeenkäypä. En tietenkään kannata sitä siirtolaisten pallottelua, jonka erilaiset takaisinottosopimukset saavat aikaan heittelemällä siirtolaisia maasta toiseen. Tässä suhteessa on ilman muuta tarpeellista säädellä tällaisia peräkkäiset takaisinotot sallivia sopimuksia paremmin kansainvälisellä tasolla. Mielestäni tätäkin tärkeämpää on kuitenkin välttää tällaisten tilanteiden syntyminen alun perin. Näin ollen kiertomuuton sallivien viisumien myöntämisen helpottaminen AKT-valtioiden kansalaisille ei mielestäni ole oikea ratkaisu. Meidän on sen sijaan autettava ihmisiä auttamaan itseään. Meidän on tuettava omavaraisuutta. Meidän on autettava hyväntekeväisyyden varassa eläviä ihmisiä kasvamaan omanarvontuntoisiksi tuottajiksi. Se tekisi lopun yhteiskunnallisiin syihin perustuvasta maastamuutosta ja yhteiskunnallisen köyhyyden pakenemisestä.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Arvoisa puhemies, tänään iltapäivällä keskusteltiin Haitin maanjäristyksen käsittämättömän raskaista seurauksista ja siitä, miten Eurooppa voi auttaa järjestyksen uhreja. Olen pyytänyt puheenvuoroa tämän illan istunnossa, koska mielestäni Haitia koskevan keskustelun tulisi muistuttaa meitä siitä, että meidän on lähestyttävä sopimuksia, joiden toiset osapuolet kärsivät vakavista taloudellisista ongelmista ja ovat Haitin tavoin erityisen herkkiä luonnonmullistuksille, täysin eri hengessä kuin muita Euroopan unionin solmimia sopimuksia. Kyse on valtioista, jotka elävät köyhyyden ja sairauden armoilla. Kyse on valtioista, joissa humanitäärisistä kriiseistä on tulossa normaali tila.

Meidän on asetettava ihmiselämä kaiken muun yläpuolelle, kaikkien teknisten ja taloudellisten seikkojen yläpuolelle, sillä se on meidän velvollisuutemme, se on meidän vakaumuksemme, se on Euroopan unionin peruskivi. Sen vuoksi ongelmat, joista tänään on keskusteltu – byrokratia ja tekniset ongelmat –, on ratkaistava mahdollisimman pian.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, Karibian valtiot tuovat mieleeni kaksi asiaa. Toinen niistä on Haitin tämänhetkinen katastrofi. Monivuotisena Euroopan parlamentin jäsenenä mieleeni muistuu sen ohella Euroopan parlamentin jäsenten nautiskelu AKT-valtioiden ja EU:n yhteisen edustajakokouksen tapaamisissa.

Olemme käyneet pitkän keskustelun, jossa on tuotu esiin monia tärkeitä näkökohtia. Tämän jälkeen olisi kenties mahdollista antaa hyvin käytännönläheinen viesti ja Haitin tilanteen huomioon ottaen jättää yksi tai kaksi seuraavaa näissä valtioissa järjestettävää yhteisen edustajakokouksen ylenpalttista istuntoa järjestämättä ja käyttää säästyneet varat Haitin uhrien aitoon auttamiseen. Se olisi vain pisara meressä, mutta se olisi symbolisesti arvokas päätös, joka osoittaisi, että me todella seisomme tässä istuntosalissa pitämämme hienojen puheenvuorojen takana.

Crescenzo Rivellini (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, the AKT-valtioiden edustajakokouksen merkitys korostuu erityisesti nykyisessä poliittisessa käännekohdassa, jossa globalisaatio on jakanut maailman enemmän tai vähemmän kahtia maihin, jotka tuottavat tuotteita, ja maihin, jotka tuottavat ideoita, mikä saa siirtolaistyöläiset ja luonnollisesti myös tavarat liikkeelle.

Tämän kehityksen keskiössä on Välimeren alue, joka on Euroopan ja AKT-valtioiden välinen todellinen keskipiste. Cotonoun säännöt on tästä syystä sovitettava tähän uuteen tilanteeseen. Ehdotan, että AKT-valtioiden edustajakokouksen hajautettu toimisto tai vakituinen vuosikokous sijoitetaan Euroopan monikansaisimpaan ja välimerellisimpään kaupunkiin, joka sijaitsee lisäksi lähellä AKT-valtioita, toisin sanoen Napoliin. Esitän tämän ehdotuksen Italian tasavallan presidentin, Giorgio Napolitanon, pyynnöstä; hän on antanut sille virallisesti tukensa.

Toistan siis – edelleen Italian tasavallan presidentin pyynnöstä –, että suosittelen tämän ehdotuksen käsittelemistä uusissa sopimuksissa. Lisäksi tämä ehdotus voisi tuoda Euroopan lähemmäs kansalaisiaan ja Etelä-Italian väestöä. Etelä-Italia on Välimeren valtioihin suuntautuvan eurooppalaisen liikenteen todellinen logistinen keskus.

Janusz Wojciechowski (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, pyysin puheenvuoroa kuultuani jäsen Niculescun puheenvuoron. Tuen ehdottomasti hänen esittämänsä ajatusta, jonka mukaan meidän tulee huomioida Euroopan elintarviketurva taloussuhteissamme AKT-valtioihin ja muihin valtioihin. AKT-valtioiden osalta monet muistavat sokerimarkkinoiden uudistuksen, joka toteutettiin kyseisten valtioiden tukemisen nimissä, mutta joka todellisuudessa pahensi huomattavasti Euroopan unionin viljelijöiden ja kuluttajien tilannetta, eikä ollut juurikaan hyödyksi AKT-valtioille. Meidän on pidettävä mielessämme elintarviketurva sekä yhteiskuntamme, joka sitä tarvitsee.

Karel De Gucht, komission jäsen. – (EN) Ensinnäkin GSP- ja GSP+-järjestelmien osalta meillä ei ole periaatteessa mitään niiden Cotonoun sopimukseen sisällyttämistä vastaan. On kuitenkin syytä muistaa, että GSP- ja GSP+-järjestelmät ovat yhdenväisiä ja että Cotonou on sopimusluonteinen. Sen vuoksi niiden lisääminen Cotonoun sopimukseen voi olla hyvin hankalaa, mutta voimme kenties löytää sanamuotoja, jotka tekevät yhtymäkohdasta monisyisemmän.

(FR) Demokraattinen valvonta: Useat puhujat ovat pyytäneet, että kahdesta vuosittaisesta täysistunnosta pidettäisiin kiinni. Komissio on valmis harkitsemaan kantaansa tältä osin uudelleen. Kenties me voisimme kuitenkin sopia, että alueelliset tapaamiset järjestettäisiin mahdollisimman pitkälti samaan aikaan toisen täysistunnon tai molempien kanssa, sillä mielestäni Euroopan parlamentin tapaamiset yhdessä muiden elinten tapaamisten kanssa tekee jo melkoisen määrän tapaamisia. Olen sen vuoksi periaatteessa kahden täysistunnon kannalla, mutta meidän olisi hyvä tuoda niitä lähemmäs alueellisia tapaamisia.

Useat puhujat käsitelivät myös talouskumppanuussopimusten luonnetta. Tämä on toki jo hyväksytty termi, mutta todellisuudessa meidän olisi pikemminkin puhuttava kehittämiskumppanuussopimuksista. Uskon, että tämä myös helpottaisi keskustelua AKT-valtioiden kanssa. Se tekisi keskustelusta todennäköisesti hiukan avoimempaa. Joka tapauksessa, jos Euroopan parlamentti antaa jossain vaiheessa hyväksyntänsä uudelle komissiolle, jonka jäsen olen, teen valtuuksieni rajoissa kaiken mahdollisen saadakseni nämä sopimukset onnistumaan ja ollakseni läsnä yhteisen edustajakokouksen istunnoissa.

Joissain puheenvuoroissa nostettiin esiin verotuksellisia seikkoja. Käsittelin näitä seikkoja uskoakseni jo aloituspuheenvuorossani. Olen vakuuttunut, että verotuksesta täytyy tulla keskeinen puheenaihe keskusteluissamme AKT-valtioiden kanssa mutta myös EU:n sisäisissä keskusteluissa. Vakavasti puhuen – tiedän, että myös puheenjohtajavaltio Espanja on varsin kiinnostunut tästä aiheesta –, jos me todella haluamme tehdä jotain, niin meillä on oltava myös rohkeus puuttua kehitysmaiden ongelmiin yritystemme rinnalla. Ongelma ei tule esiin vain kehitysmaissa. Se tulee esiin erityisesti ja sanoisin jopa ennen muuta suhteissa, jotka Euroopalla on omiin yrityksiinsä ja omaan teollisuuteensa kehitysmaissa. Tämä prosessi on käynnissä, ja ymmärtääkseni puheenjohtajavaltio Espanja aikoo myös tehdä aloitteita tämän asian suhteen.

Siirtolaisuus.

(EN) 13 artiklan osalta molemmat osapuolet haluavat tarkistaa siirtolaisuuteen liittyviä näkökohtia. Komission esittää 13 artiklassa tasapainoisen ja johdonmukaisen ehdotuksen, joka rakentuu kolmen pilarin varaan. Nämä ovat siirtolaisuutta ja kehitystä koskeva yhteistyö, laillista siirtolaisuutta koskeva yhteistyö sekä laitonta siirtolaisuutta ja takaisinottoa koskeva yhteistyö. Mietinnössä esitetyt näkökohdat on huomioitu. Kaikki alat ansaitsevat täyden huomion. Neuvotteluja käydään parhaillaan, ja me uskomme pääsevämme yhteisymmärrykseen, mikäli kolmen pilarin tasapaino säilytetään.

Jäsen Cashman esitti syrjintää koskevan huomion. Jäsen Cashman ei ole läsnä tällä hetkellä, mutta mielestäni hän on täysin oikeassa. Sukupuolinen suuntautuminen oli yksi komission ehdottamista näkökohdista ja me annamme sille paljon painoarvoa. Teidän on kuitenkin komission tavoin syytä olla tietoisia siitä, että homoseksuaalisuus on joissain AKT-valtioissa kielletty lailla. Me ilmaisimme hiljattain vastustuksemme Burundin presidentille ja Ugandan presidentille, jotka ovat hyväksyneet syrjivää lainsäädäntöä. Tämä on kuitenkin hyvin arka aihe, ja teidän on ennemmin tai myöhemmin hyväksyttävä se. Jos te vaaditte, että tekstistä laaditaan hyvin yksiselitteinen, me todennäköisesti emme pääse siitä sopimukseen. Toinen mahdollisuus on muotoilla teksti vähemmän osoittelevasti. YK:n ilmaisutapa on vähemmän osoitteleva, mutta voisi kattaa myös sukupuolisen suuntautumisen. Tästä on syytä keskustella vielä lisää neuvottelujen kuluessa. Olen uskoakseni vastannut useimpiin esiin tuotuihin seikkoihin ja samalla olen ylittänyt puheenvuorolleni varatun ajan.

Eva Joly, esittelijä. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, köyhyys ei ole väistynyt Cotonoun sopimusten tultua voimaan. Me olemme näin ollen epäonnistuneet kehitysyhteistyössämme. Toisen tarkistamisen yhteydessä on saatava aikaan muutoksia.

Olen ilahtunut siitä, että ehdottamiani toimenpiteitä tuetaan melko yksimielisesti. Uskon, että eräs tehokas tapa vähentää köyhyyttä on kitkeä veroparatiiseja ja käyttää tätä välinettä mahdollisimman hyvin. Me voimme velvoittaa monikansalliset yhtiöt ilmoittamaan Euroopan unionin ja AKT-valtioiden alueella maakohtaiset voittonsa ja maksamansa verot.

Tämä on myös kansainvälinen vaatimus. Tähän vaatimukseen voidaan kuitenkin vastata maailmanlaajuisesti vasta monien vuosien kuluttua. Meidän on siis hyödynnettävä tämän sopimuksen tarjoama mahdollisuus luoda tällainen järjestelmä Eurooppaan. Tästä syystä pyydän teitä hylkäämään 16 kohtaan tehdyn tarkistuksen ja säilyttämään alkuperäisen sanamuodon, joka vaatii meitä kunnostamaan oman pesämme.

Tämän lisäksi me voimme samassa hengessä myös vaatia omaa investointipankkiamme ryhtymään toimenpiteisiin veroparatiisien kitkemiseksi. Meidän tulee kieltää Euroopan kehitysrahaston varojen sijoittaminen yrityksiin, jotka eivät tee voittoa maissa, joissa ne toimivat, vaan tekevät niitä mieluummin veroparatiiseissa.

Tästä oli kyse muun muassa Zambiassa, jossa huomattavia summia – uskoakseni noin 46 miljoonaa dollaria – sijoitettiin Mopanin kaivokseen. Tämä ei ole kohentanut zambialaisten elämänlaatua millään tavoin. Se on rikastuttanut pikemminkin vain tästä avusta hyötynyttä osakkeen omistajia. Tällainen on siis täysin turhaa. Me voimme puuttua tähän asiaan. Me voimme muuttaa oman pankkimme mandaattia. Meidän on siis tehtävä voitavamme. Me emme saa lykätä tätä enää yhtään. Meidän on ryhdyttävä toimiin.

Tämän lisäksi meidän on kunnioitettava ehdottomasti tiettyjä periaatteita: ihmisoikeuksia ja siirtolaisten oikeuksia. Kehotan teitä säilyttämään 31 artiklassa olevan alkuperäisen sanamuodon. Älkää tukahduttako ääniä, jotka vastustavat kahdenvälisiä sopimuksia. Ne merkitsevät todellisuudessa siirtolaisvirtojen ulkoistamista.

(Suosionosoituksia)

Puhemies. – (EN) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna (keskiviikkona 20. tammikuuta 2010).

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Corina Crețu (S&D), kirjallinen. – (RO) Cotonoun sopimuksen toinen tarkistaminen tarjoaa tilaisuuden arvioida aloja, jotka ovat jääneet avoimiksi virheellisille tai tehottomille muutoksille, sekä tehdä sopimukseen etenevän globalisaation edellyttämiä korjauksia. Meillä on edessämme useita haasteita, jotka ovat seurausta taloudellisista ja yhteiskunnallisista muutoksista, kuten talous- ja rahoituskriisistä ja aseellisista konflikteista. Meillä on myös haasteita, jotka johtuvat väestön terveydentilan heikkenemisestä, josta kertovat tartuntatautien, kuten tuberkuloosin, AIDSin ja malarian, yleistyminen sekä väkivallan ja luonnonmullistusten uhrien lukumäärän kasvu. Ilmastonmuutos asettaa haasteita, joiden hallitseminen on erityisen vaikeaa. Kaikkien näiden eri haasteiden vuoksi on tarpeen kiireesti parantaa kehitysmaiden väestön suojaa järjestelmän sosiaalisen puutteita vastaan. Tämä edellyttää myös sitä, että kehitysyhteistyön tarjonta on keskitettävä paremmin julkisen terveydenhuollon ja koulutusjärjestelmän keskeisiin osiin. Näin ollen on mielestäni ratkaisevan tärkeää puuttua näihin ongelmiin aiempaa selkeämmin vahvistamalla sopimuksen 3 osassa olevaa kehitysstrategioita koskevaa lukua I.

Martin Kastler (PPE), kirjallinen. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, äänestän tämän mietinnön puolesta, sillä mielestäni Euroopan unionin ja AKT-valtioiden välisen yhteistyön syventäminen kumppanuussopimusten puitteissa on tärkeää. Haluan kuitenkin huomauttaa, että mietinnössä viitataan ”seksuaali- ja lisääntymisterveyteen”. Mitä tällä kohdalla tarkoitetaan? Tarkoittaako se, ensinnäkin, ihmisten ruumiillisen ja henkisen hyvinvoinnin takaamista kaikilla seksuaalisuutta ja lisääntymistä koskevilla alueilla, kuten torjumalla seksuaalista väkivaltaa ja sukuelinten silpomista? Tarkoittaako se, toiseksi, tiedon jakamista niin kutsutusta perhesuunnittelusta? Viittaako se, kolmanneksi, myös aborttiin? Komissio ja neuvosto ovat parlamentin jäsenille aiemmin antamissaan vastauksissa tehneet selväksi, että ”seksuaali- ja lisääntymisterveys” ei viittaa aborttiin. Minä käsitän tämän asian näin. Sen vuoksi on mielestäni tärkeää osoittaa, että ”naisten seksuaali- ja lisääntymisterveyden” varjolla ei puhuta abortista ja ehdotankin sen vuoksi sopimustekstiin tätä koskevaa selvennystä.

Siiri Oviir (ALDE), kirjallinen. – (ET) Vuonna 2000 laaditun Cotonoun sopimuksen toinen tarkistaminen on parhaillaan käynnissä. Tämän tarkistamisen yhteydessä sopimukseen pyritään tekemään useita muutoksia, joiden tarkoituksena on tukea sopimuksessa asetettujen tavoitteiden saavuttamista: köyhyyden poistamista, taloudellista kehitystä sekä Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden asteittaista liittymistä maailmantalouteen. On syytä huomata, että Cotonoun sopimuksen edellisen, vuonna 2005 tehdyn tarkistamisen jälkeen maailmanlaajuisessa tilanteessa on tapahtunut monia muutoksia, jotka vaikuttavat AKT-valtioihin suoraan. Näitä ovat muun muassa rahoituskriisi, ilmastonmuutos sekä elintarvikkeiden ja energian hinnan nousu. Olen esittelijän kanssa täysin samaa mieltä siitä, että jos näitä muutoksia ei käsitellä sopimuksen tarkistamisen yhteydessä asianmukaisesti, ne voivat vaikeuttaa Cotonoun sopimuksen tavoitteen ja vuosituhanneen kehitystavoitteiden saavuttamista vuoteen 2015 mennessä. Kuten hyvin tiedätte, EU ja AKT-valtiot ovat nyt sopineet niistä Cotonoun sopimuksen alueista ja artikloista, jotka edellyttävät tarkistamista. Edellä mainitut haasteet on huomioitu näissä osittain. Tämä tarkoittaa valitettavasti sitä, että Euroopan parlamentti, AKT-valtioiden ja EU:n yhteinen edustajakokous sekä jäsenvaltioiden ja AKT-valtioiden parlamentit eivät ole voineet osallistua tarvittavien päätösten tekoon, mikä vaikuttaa ratkaisevalla tavalla sopimuksen tarkistamisen avoimuuteen ja uskottavuuteen. Mielestäni Euroopan parlamentin, AKT-valtioiden ja EU:n yhteisen edustajakokouksen sekä jäsenvaltioiden ja AKT-valtioiden parlamenttien roolia sopimuksen tarkistamisessa on vahvistettava demokraattisen legitimitetin ja vastuuvetämisyyden lisäämiseksi.

9. Rikosoikeudellisissa menettelyissä noudatettavat prosessuaaliset oikeudet (keskustelu)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana keskustelu

– Sarah Ludfordin, Elena Oana Antonescun, Carmen Romero Lópezin, Heidi Hautalan ja Rui Tavaresin kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan puolesta laatima suullinen kysymys neuvostolle rikosoikeudellisissa menettelyissä noudatettavista prosessuaalisista oikeuksista (O-0155/2009 - B7-0343/2009)

– Sarah Ludfordin, Elena Oana Antonescun, Carmen Romero Lópezin, Heidi Hautalan ja Rui Tavaresin kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan puolesta laatima suullinen kysymys komissiolle

rikosoikeudellisissa menettelyissä noudatettavista prosessuaalisista oikeuksista (O-0156/2009 - B7-0344/2009).

Sarah Ludford, laatija. – (EN) Arvoisa puhemies, myönnän suoraan, että viimeaikaiset tapahtumat ovat ajaneet näiden kahden 1. joulukuuta jätetyn suullisen kysymyksen ohi. Tämä keskustelu on kuitenkin tarpeen sen osoittamiseksi, että proseduraaliset oikeudet ovat jälleen asialistalla useiden vuosien valitettavan tauon jälkeen, sekä tämän ohjelman kiireellisyys ja merkityksen korostamiseksi.

Euroopan parlamentti on viimeisen vuosikymmenen aikana toistuvasti pahoitellut sitä, että proseduraaliset takeet ja vastaajan oikeudet ovat jääneet tutkimusten ja syytteenpanon nopeuttamisen ja tehostamisen varjoon niin keskusteluissa kuin käytännön toimenpiteissäkin. Me olemme tukeneet tätä nopeuttamista ja tehostamista, koska siten suurempi määrä rikollisia voidaan saada kiinni. Eurooppalaisen pidätysmääräyksen vastustajat ovat mafiarikollisten sekä pakoilevien varkaiden, raiskaajien ja terroristien puolustajia. Kyse on kuitenkin tasapainosta ja nykyistä paremmasta eurooppalaisesta pidätysmääräysjärjestelmästä ja siten oikeuden toteutumisesta kaikkialla liittämällä yksinkertaistettuihin rajatylittäviin syytetoimenpiteisiin proseduraalisia takeita. Eurooppalaisen pidätysmääräyksen vastustajat eivät tietenkään halua minkäänlaisia eurooppalaisia toimia myöskään oikeuksien suhteen; he haluavat vain nykyistä heikompaa eurooppalaista pidätysmääräysjärjestelmää.

Eurooppalaisen pidätysmääräyksen soveltaminen ilman asianmukaisia proseduraalisia takeita on kuitenkin joissain tapauksissa johtanut oikeuksien kieltämiseen, sillä vastavuoroinen tunnustaminen ei voi toimia ilman vakaata molemminpuolista luottamusta. Yksi näistä tapauksista koskee omaa äänestäjääni, Andrew Symeouta. Andrew on ollut vangittuna Kreikassa kuuden kuukauden ajan ja odottanut oikeudenkäyntiä tapposyyttestä, joka ilmeisesti perustuu virheelliseen tunnistukseen ja, ikävä kyllä, todistajiin kohdistuvaan poliisiväkivaltaan. Uskon, että eurooppalaista pidätysmääräystä on tässä tapauksessa käytetty väärin. Kun eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä sovittiin vuonna 2002, kaikki osapuolet olivat yksimielisiä siitä, että tämän välineen rinnalle laadittaisiin pian toimenpiteitä, jotka takaavat oikeuden oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin ja estävät oikeuden väärinkäytökset tapauksissa, joissa EU:n kansalaiset joutuvat oikeudenkäyntiin ja vankeuteen toisessa jäsenvaltiossa. Jäsenvaltiot pettivät nämä odotukset hylätessään komission vuonna 2004 tekemän ehdotuksen kohtuullisen laajasta prosessuaalisia oikeuksia koskevasta puitepäättöksestä. Nyt joudumme tyytymään vähittäiseen edistymiseen. Ruotsi nosti asian uudelleen käsittelyyn puheenjohtajuuskaudellaan, mistä olen kiitollinen, mutta kyse on vain asteittaisesta tiekartasta.

Meidän on nähtävä lasi puolitäytenä ja pysyttävä toiveikkaina. Pahoittelen kuitenkin sitä, että neuvosto on luvannut ainoastaan tarkastella eurooppalaista takuumaksujärjestelmää, eikä sääätä siitä. Tämä järjestelmä olisi auttanut Andrew Symeouta, jolta vapautus takuita vastaan on nimenomaisesti kielletty sillä perusteella, että hän on ulkomaalainen. Tuomareiden edellytetään tällä hetkellä panevan täytäntöön muiden jäsenvaltioiden tuomioistuinten tuomioita ja päätöksiä perehtymättä tosiasioihin. Heidän toimintaansa tullaan arvostelemaan julkisesti enenevässä määrin, jos rikostutkimuksissa ja syytetoimenpiteissä ei ryhdytä kaikkialla EU:ssa noudattamaan yhteisiä prosessuaalisia vähimmäistakuita ja puolustusoikeuksia. Tämä ei vaikuta ainoastaan yksittäisiin kansalaisiin, jotka pelkäävät oikeuksiensa polkemista, tämä myös estää tuomareita sekä poliisia ja syyttäjiä tekemästä yhteistyötä.

Olen vakuuttunut siitä, että ihmisoikeuksien turvaamisen tulee olla eurooppalaisen pidätysmääräyksen yhteydessä ehdoton edellytys rikollisen luovuttamiselle, vaikka komissio ei tästä pidäkään. Liberaalidemokraattien ansiosta Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäädännössä todetaan pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta, että tuomioistuimen on oltava vakuuttunut siitä, ettei Euroopan ihmisoikeussopimusta rikota. Merkillistä kyllä, brittiläiset tuomioistuimet arastelevat tähän lausekkeeseen vetoamista luovuttamisen estämiseksi. Jos kaikki jäsenvaltiot noudattaisivat aidosti Euroopan ihmisoikeussopimuksen mukaisia velvoitteitaan, EU:n toimenpiteitä ei ehkä tarvittaisi. Perimmäinen ongelma ei ole sääntöjen puuttuminen, vaan niiden laiminlyönti, ja monet jäsenvaltiot joutuvat Strasbourgin tuomioistuimen eteen tästä syystä. Tämä on häpeällistä ja tuomittavaa ottaen huomioon, että sopimus Euroopan unionista ja nyt myös Rooman sopimus velvoittavat jäsenvaltiot noudattamaan Euroopan ihmisoikeussopimusta. Me siis tarvitsemme eurooppalaista täytäntöönpanojärjestelmää, jonka rikkomisesta vastaa tästä lähtien komissio ja valvonnasta Euroopan yhteisöjen tuomioistuin. EU:n toimenpiteiden tulee siis olla johdonmukaisia Euroopan ihmisoikeussopimuksen kanssa; ne eivät saa olla sen vastaisia tai horjuttaa sitä. Samaan aikaan niiden tulee tuoda lisäarvoa käytännön täytäntöönpanon vahvistamiseen.

Toivon komission ja neuvoston olevan kanssani yhtä mieltä siitä, että perusoikeuksien noudattamisen takaavien direktiivien tason tulee olla korkea. Jäsenvaltioiden tulkkausta ja kääntämistä koskeva aloite, jossa ehdotetaan neuvoston viime lokakuussa sopimaa tekstiä, on komission tekstiä suppeampi ja vaatii

kehittämistä. Me olemme siis huolissamme siitä, että ensimmäinen toimenpide ei osoita korkeinta mahdollista tasoa. Meidän on oltava kunnianhimoisempia ja asetettava prosessuaalisten oikeuksien seuraaville rakennusvaiheille ennakkotapaus. Tulkkauksen ja kääntämisen jälkeen meidän on toteutettava muita toimenpiteitä, jotka koskevat muun muassa oikeudellista neuvontaa, tiedonsaantioikeutta ja oikeutta olla yhteydessä konsuliviranomaisiin. Haluan näin ollen neuvoston ja komission vahvistavan, että tiekartan toimenpiteet esitellään riittävän nopeasti, jotta pitkään odotettu oikeus oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin voisi jonain päivänä toteutua aidosti.

Diego López Garrido, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Olen ilahtunut siitä, että edellinen puhuja, jäsen Ludford, sekä jäsen Antonescu, jäsen Romero, jäsen Hautala ja jäsen Tavares ovat jättäneet tämän kysymyksen, sillä prosessuaaliset takeet rikosoikeudenkäynneissä ovat todella erittäin tärkeä asia. Me olemme kanssanne samaa mieltä siitä, että tätä aihetta on syytä käsitellä näkyvämmiin ja että Euroopan laajuista yhdenmukaistamista tarvitaan.

Totesitte kysymyksessänne, että Ruotsi sai puheenjohtajuuskaudellaan aikaan merkittävää edistystä. Ruotsi sai todella paljon aikaan tällä alalla. Neuvosto sopi lokakuussa yleisistä suuntaviivoista oikeutta tulkkaukseen ja kääntämiseen rikosoikeudellisissa käsittelyissä koskevalle tekstile. Kuukautta myöhemmin, marraskuussa, neuvosto hyväksyi suunnitelman prosessuaalisia takeita koskevien lisätoimenpiteiden toteuttamisesta vastauksena jäsen Ludfordin vaatimuksiin. Jäsen Ludford mainitsi jo joitain näistä toimenpiteistä, kuten yksilön oikeuksia koskevan tiedonsaantioikeuden – toisto on tarkoituksellista – sekä rikosoikeudellisissa käsittelyissä noudatettavat velvoitteet, jotka koskevat apua, oikeudellista neuvontaa, yhteydenpitoa perheenjäsenten ja konsuliviranomaisten kanssa sekä erityisiä takeita ja haavoittuvassa asemassa olevien syytettyjen suojaa. Se neuvoston toimista Ruotsin puheenjohtajuuskaudella.

Tässä kohtaa saatatte kysyä, onko Euroopan parlamentin kanssa sovittu tämän aiheen käsittelemisestä painopistealueena myös jatkossa. Vastaus on: kyllä, me aiomme jatkaa tätä lähestymistapaa myös jatkossa. Miten? Minkälaisin aloittein?

Puheenjohtajavaltio Espanja pyrkii ensitöikseen varmistamaan yhteistyössä Euroopan parlamentin kanssa, että 13 jäsenvaltion ehdottama direktiivi oikeudesta tulkkaukseen ja käännöksiin rikosoikeudellisissa menettelyissä hyväksytään. Komission esittämää ehdotusta ei voitu viedä enää pidemmälle, ja se on korvattu 13 jäsenvaltion aloitteella. Me haluamme, että tämä aloite hyväksytään, luonnollisesti yhteistyössä Euroopan parlamentin kanssa. Me toivomme, että komissio laatii tarvittavat aloitteet jäljellä olevien prosessuaalisten takeiden osalta. Me toivomme tämän tapahtuvan mahdollisimman pian, jotta me pääsemme pian hyväksymään niitä, jälleen kerran yhdessä neuvoston ja parlamentin kanssa.

Haluan lopuksi vielä sanoa, että puheenjohtajavaltio Espanja aikoo järjestää yhdessä komission ja eurooppaoikeuden akatemian kanssa Madridissa maaliskuussa seminaarin prosessuaalisia takeita koskevista yhteisistä standardeista. Hyvä jäsen Ludford, tämä osoittaa, että me olemme täysin samaa mieltä teidän ja tätä kysymystä tukeneiden jäsenten kanssa siitä, että nämä asiat edellyttävät pikaista sääntelyä ja Euroopan laajuista yhdenmukaistamista sekä luonnollisesti sitä, että Euroopan parlamentille tiedotetaan työn edistymisestä säännöllisesti.

Jacques Barrot, komission varapuheenjohtaja. – (FR) Kiitos kysymyksestänne. Tiedätte, että prosessuaaliset takeet ovat minulle hyvin merkittävä kysymys. On totta, että komissio on useiden vuosien ajan pyrkinyt takaamaan, että yhteisiä, oikeutta puolustukseen koskevia vähimmäissääntöjä sovellettaisiin aidosti kaikissa rikosoikeudellisissa käsittelyissä Euroopassa. Se on tarpeen oikeudellisen yhteistyön kannalta ja on edellytys jäsenvaltioiden väliselle keskinäiselle luottamukselle, jota on ehdottomasti vaalittava. Komissio on tehnyt jatkuvasti töitä eurooppalaisen lainsäädännön ajamiseksi läpi tällä alalla. On myös totta, että – kiitos Ruotsin puheenjohtajuuskauden – neuvosto hyväksyi tiekartan 30. marraskuuta 2009. Tämä on merkittävä askel prosessuaalisia vähimmäisoikeuksia koskevan eurooppalaisen lainsäädännön luomisessa. Hyväksymällä tiekartan jäsenvaltiot sopivat tämän lainsäädännön soveltamisalasta ja tarpeesta hyväksyä se ensisijaisena tavoitteena täysipainoisessa yhteistyössä Euroopan parlamentin kanssa. Diego López Garrido selitti äsken erittäin hyvin, miten myös Espanja kurottautui puheenjohtajuuskaudellaan kohti tahtoa hyväksyä nämä toimenpiteet, jotka tarjoavat meille laajan valikoiman vähimmäistakeita.

On totta, että tiekartan asteittainen lähestymistapa vaikutti meistä lopulta hyvältä ratkaisulta. Me voimme saavuttaa tavoitteemme tätä lähestymistapaa noudattaen. Asteittaisen lähestymistavan ansiosta me voimme paitsi tarkastella kutakin oikeutta perusteellisemmin lakiesityksen yhteydessä, myös tarkastella kutakin oikeutta neuvotteluissa yksitellen. Näin me vältämme horisontaalisen kaupustelun, joka toisinaan leimaa liian laaja-alaisia lakitekstejä ja antaa joillekin jäsenvaltioille tilaisuuden ottaa neuvottelut valtaansa ajaakseen

läpi jonkin haluamansa kohdan. Hyvä jäsen Ludford, olen varma, että uusi komissio pyrkii laatimaan kaikki tiekartassa tarkoitetut lakiehdotukset mahdollisimman pian, jotta ne voidaan hyväksyä niin pian kuin mahdollista.

Tiekartan ensimmäistä kohtaa eli tulkkausta ja kääntämistä koskevan oikeuden osalta komissio on ottanut useiden jäsenvaltioiden esittämän aloitteen huomioon. Täytyy sanoa, että tämä aloite perustuu komission heinäkuussa 2009 esittämään ehdotukseen sekä neuvotteluihin, joita neuvoston kanssa käytiin vuoden 2009 jälkipuoliskolla. On kuitenkin totta, että jäsenvaltioiden aloite ei ole täysin Euroopan ihmisoikeussopimuksen tai Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytännön mukainen.

Jäsenvaltioiden aloite ei vastaa täysin komission vanhaa ehdotusta, jossa syytetyn ja puolustusasianajajan välisten tapaamisten tulkkauksesta tehtiin pakollista. Jäsenvaltioiden aloitteessa tämä oikeus rajataan poliisiviranomaisten kanssa ja oikeudenkäynnissä käytyihin keskusteluihin. Lisäksi komission vanhassa ehdotuksessa taataan oikeus kääntämiseen; tämä oikeus on kattavampi komission tekstissä.

Euroopan parlamentti ja neuvosto tulevat luonnollisesti tekemään tällä alalla yhteistyötä, ja uskon, että me voimme saada prosessuaalisista oikeuksista aikaan kunnianhimoisen tekstin. Tämä on ehdottoman tärkeää, jotta me voimme luoda aidosti eurooppalaisen oikeudenkäyttöalueen. Me takaamme myös, että teksti on Euroopan ihmisoikeussopimuksen ja Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytännön sekä perusoikeuskirjan mukainen. Olen sen vuoksi vakuuttunut, että me voimme luottaa Euroopan parlamentin aktiivisuuteen tässä asiassa, ja huomautan vielä kerran, että myös puheenjohtajavaltio Espanja aikoo antaa tälle asialle tukensa.

Elena Oana Antonescu, PPE-ryhmän puolesta. – (RO) Rikosoikeudellisten päätösten vastavuoroisessa tunnustamisessa on tapahtunut edistystä, mutta samaan aikaan epäiltyjen ja syytettyjen oikeuksien takaaminen on parantunut vain vähän.

Yhteisten sääntöjen noudattaminen on ehdoton edellytys jäsenvaltioiden oikeusjärjestelmien välisen molemminpuolisen luottamuksen rakentamiselle. Epätasapaino, joka vallitsee toisaalta syytettyjen ja epäiltyjen oikeuksien ja toisaalta syyttäjäpuolen käytössä olevien välineiden välillä, voi vaarantaa päätösten vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen. Tästä syystä puheenjohtajavaltio Ruotsin heinäkuussa 2009 käynnistämä aloite esitellä tiekartta syytettyjen ja epäiltyjen prosessuaalisten oikeuksien vahvistamiseksi on ollut merkittävä askel eteenpäin.

Tulkkausta ja kääntämistä koskevan oikeuden osalta Lissabonin sopimuksen voimaantulo 1. joulukuuta loi uudenlaiset institutionaaliset puitteet. Kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan käsittelyssä oleva ehdotus puitepäättökseksi oli muutettava direktiiviehdotukseksi, jotta asian käsittelyä saatettiin jatkaa.

Me olimme huolissamme prosessuaalisia oikeuksia koskevien tulevien aloitteiden aikataulusta ja soveltamisalasta. Tästä syystä me päätimme esittää nämä kysymykset komissiolle ja neuvostolle. Pian sen jälkeen, kun ne oli jätetty joulukuussa, 13 jäsenvaltiota, joiden joukossa oli myös Romania, esitteli aloitteen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi. Olen vakuuttunut siitä, että me voimme koko prosessin kuluessa tehdä parannuksia tähän tekstiin sekä sen soveltamisalan osalta että menettelyiden tinkimättömyyden varmistamisen ja kääntämisen ja tulkkauksen laadun varmistamisen osalta.

Uskomme, että muiden tiekartassa tarkoitettujen toimenpiteiden tavoitteena on varmistaa oikeuksien toteutuminen sekä oikeudellisen neuvonnan ja oikeusavun saanti, jotta heikossa asemassa oleville epäillyille tai syytetyille voidaan taata erityistakeet ja jotta heille voidaan kertoa heidän oikeuksistaan ja asiaankuuluvista kustannuksista. Me toivomme, että neuvosto ja komissio sitoutuvat aidosti tähän asiaan, jotta ehdotukset asetuksiksi voidaan jättää mahdollisimman pian.

Jäsenvaltioiden välillä tällä hetkellä vallitsevat erot edellyttävät yhteisten standardien pikaista hyväksymistä.

Carmen Romero López, S&D-ryhmän puolesta. – (ES) Toivotan puheenjohtajavaltio Espanjan tervetulleeksi ja haluan samalla painottaa, että kyseessä on ensimmäinen prosessuaalisia oikeuksia koskeva aloite. Tästä asiasta on jo keskusteltu, mutta käsittely jäi Ruotsin puheenjohtajuuskauden päättyessä kesken.

Tämä aloiteluonnos on jo parlamentin käsittelyssä ja ensimmäinen keskustelu on jo käyty. Me uskomme siis, että tästä asiasta on syytä keskustella nyt ja jatkossa, sillä kyse on tärkeästä aiheesta. Tällä alalla voidaan todellakin tehdä parannuksia, ja me toivomme, että kehitystä tapahtuu aloitteen edetessä käsittelyvaiheesta toiseen.

Kuten varapuheenjohtaja Barrot totesi, komission ehdotus oli selvästi kunnianhimoisempi, ja parlamentin on sen vuoksi parannettava nykyistä tekstiä. Kyse ei kuitenkaan ole uudesta tekstistä, sillä parlamentti ja komissio ovat jo keskustelleet siitä jäsenvaltioiden vastustuksesta huolimatta.

Ruotsi yritti puheenjohtajuuskaudellaan saada asiat uuteen vauhtiin tiekartan avulla, mutta siitä huolimatta tilanne on jäsenvaltioiden kannalta yhä vaikea. Tilanne muuttui merkittävästi Lissabonin sopimuksen tullessa voimaan, sillä päätökset tekee nyt parlamentti. Näin ollen me katsomme, että komission ja neuvoston on tarkasteltava prosessuaalisia oikeuksia tässä nykytilanteessa uudelleen.

Mielestämme näitä prosessuaalisia oikeuksia on syytä tarkastella kokonaisuutena. Me emme voi tunnustaa oikeutta kääntämiseen tunnustamatta oikeutta oikeudelliseen neuvontaan ja tiedonsaantiin. Tästä syystä komission suunnitelmaa laatia näistä oikeuksista ehdotuksia vuosi toisensa jälkeen on mielestämme nopeutettava, jotta tämä asia voidaan käsitellä mahdollisimman pian.

On totta, että terrorismin vastainen lainsäädäntö kumoaa takeet, mutta jos me haluamme luoda oikeuden ja vapauden alueen, meidän on luotettava EU:n arvoihin, jotta me voimme tuoda ne julki Eurooppa-hankkeessa.

Graham Watson, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, Euroopan parlamentti ehdotti eurooppalaisen pidätysmääräyksen laatimista 6. syyskuuta 2001. Ehdotuksemme olisi yhä hyllyssä pölytyttämässä ilman New Yorkissa viisi päivää myöhemmin tapahtuneita terrori-iskuja. Osama Bin Ladenin toiminta auttoi ehdotuksen toteuttamisessa, ja minä sain kunnian ohjata aloitteen parlamentin käsittelyn läpi.

Parlamentti vaati tuolloin, että pidätysmääräykseen pitäisi liittää rikosoikeudellisia käsittelyitä koskevat prosessuaaliset vähimmäistakeet. Komissio esitti ehdotuksensa vuonna 2002 ja ryhtyi ripeisiin toimiin. Mistä syystä tämä asia on siis vasta nyt jäänyt jumiin neuvoston käsittelyyn? Miksei komissio ole ryhtynyt toimiin, jotta kaikki sen ehdotukset hyväksyttäisiin sen sijaan, että ne hyväksyttäisiin erikseen?

Eurooppalainen pidätysmääräys on korvannut rikollisten luovuttamisen. Se on lyhentänyt merkittävästi luovuttamiseen kuluvaa aikaa. Se on edesauttanut jäsenvaltioiden oikeusviranomaisten välisiä suoraa yhteydenpitoa. Se on sulkenut poliittiseen omaneduntavoitteluun perustuvat päätökset pois siinä määrin, että jäsenvaltiot luovuttavat omia kansalaisiaan.

Se on edistänyt huomattavasti oikeusvaltion periaatetta Euroopassa, mutta eurooppalainen pidätysmääräys perustuu molemminpuoliseen luottamukseen, ja kansalaiset ovat asettaneet tämän luottamuksen aivan liian monissa tapauksissa kyseenalaiseksi.

Kaksi äänestäjääni odottaa tällä hetkellä oikeudenkäyntiä vangittuina Unkarissa. Heidän luovuttamistaan pyydettiin yli vuosi sitten, ja he ovat olleet Unkarissa jo kaksi kuukautta. Tästä huolimatta heitä ei ole kuitenkaan vielä asetettu syytteeseen ja heidän oikeudenkäyntinsä saattaa alkaa vasta useiden kuukausien kuluttua. Toinen heistä on menettänyt työpaikkansa ja siten perheensä pääasiallisen tulonlähteen. Molemmat on erotettu läheisistään. Ja kuitenkin he molemmat saattavat olla syyttömiä rikoksiin, joista heitä syytetään.

Tällaiset tapaukset pilaavat eurooppalaisen oikeudellisen yhteistyön maineen. Ne saattavat hallitusten toimimattomuuden neuvostossa häpeään. Suullisen kysymyksen esittäjät ovat oikeassa: nämä ongelmat vaativat EU:n kiireellistä huomiota.

(Puhuja suostui vastaamaan sinisen kortin kysymykseen työjärjestyksen 149 artiklan 8 kohdan mukaisesti)

Puhemies. – (EN) Kiitoksia, jäsen Watson. Aioin kutsua teitä eurooppalaisen pidätysmääräyksen ”kummisedäksi”, mutta ajattelin, että se saatettaisiin käsitellä väärin.

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – (EN) Hyvä jäsen Watson, te totesitte, että Osama Bin Laden ja marraskuun 9. päivän terrori-iskut toimivat perusteluina eurooppalaisen pidätysmääräyksen hyväksymiselle. Väittekö siis, että eurooppalaista pidätysmääräystä tulisi käyttää vain terroristien, murhaajien ja erityisen väkivaltaisten rikosten ollessa kyseessä?

Graham Watson, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, sallinette; en väittänyt, että Osama Bin Laden olisi käytetty perusteluna, vaan sanoin, että hän auttoi nopeuttamaan käsittelyä. Pidätysmääräystä ei missään vaiheessa tarkoitettu vain terrorismin torjumiseen, vaan kaikkien vakavien rikosten torjumiseen. Pidätysmääräyksen käytön vastustajat ovat niitä, jotka vastustavat oikeusvaltion periaatetta Euroopassa sekä pidätysmääräyksen kansalaisillemme tarjoamaa suojaa.

Heidi Hautala, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (FI) Arvoisa puhemies, Watson on täysin oikeassa siinä, että Euroopan parlamentti alusta pitäen vaati, että eurooppalaiseen pidätysmääräykseen liitetään selkeät rikosprosessien miniminormit. Me näemme nyt hyvin monissa jäsenvaltioissa, minkälaisia ongelmia tulee siitä, että eurooppalainen pidätysmääräys on rakennettu hiekalle. Se on todellakin rakennettu hiekalle, koska oletuksena on se, että jäsenvaltioiden pitäisi voida luottaa toistensa oikeusjärjestelmiin, siihen, että oikeusvaltioperiaate, keskeisten ihmisoikeussopimusten oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä koskevat normit, todella toteutuvat eri jäsenvaltioissa.

Aivan niin kuin kollegat täällä aikaisemmin, minäkin voin kertoa teille tarinoita siitä, miten näin ei todellakaan ole ja kuinka kiireellistä on, että komissio toimii juuri niin kuin tässä äsken kollega esitti. Meidän pitää saada yksi kokonaisuus, jossa rikosprosesseihin liittyviä vähimmäisoikeuksia viedään eteenpäin. Uskon, että Lissabonin sopimus antaa meille myös tämän mahdollisuuden, koska nyt Euroopan parlamentti on täysimittainen lainsäätävä neuvoston rinnalla, ja oli erittäin hauska kuulla komissaari Barrot'ltä, että hän luottaa tähän yhteistyöhön komission ja parlamentin välillä. Komission ja parlamentin täytyy nyt muodostaa se voima-akseli, joka todellakin voittaa niiden jäsenvaltioiden vastustuksen, jotka eivät ole halunneet edetä tässä asiassa.

Lupasin, että minäkin kerron tarinan siitä, mitä tapahtuu, kun oikeusvaltioperiaate ei toteudu ja noudatetaan eurooppalaista pidätysmääräystä. Suomessa on tällä hetkellä pidätettynä tšetšeenipariskunta nimeltään Hadižat ja Malik Gataev. He ovat tulleet Liettuaan, jossa he pitivät vuosikautia orpokotia Tšetšenian sodan lapsiuhreille, ja kuinka ollakaan, Tšetšeniassa turvallisuuspoliisi puuttui heidän toimintaansa sillä varjolla, että tässä perheessä oli mahdollisesti tapahtunut jotakin hyvin lievää, ehkä lähinnä perheväkivaltaan liittyvää, ei siis todellakaan mitään esimerkiksi vakavia pahoinpitelyjä. Nyt tämä pariskunta on Suomessa. He hakevat turvapaikkaa ja Liettuan valtio vaatii tämän pariskunnan luovuttamista. Tätä luovutusta käsitellään ensi maanantaina Helsingin käräjäoikeudessa.

Kuinka ihmeessä tässä tilanteessa tulee menetellä? Koska lähtökohtana on se, että Suomen pitäisi voida luottaa siihen, että Liettuaan tämä pariskunta saa oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin. Meillä on hyvin vahvaa näyttöä siitä, että näin todellakaan ei ole ollut, ja sanoisin, että meillä on vaikka kuinka paljon tällaisia arkipäivän esimerkkejä siitä, miten eurooppalainen pidätysmääräys on todellakin tyhjän päällä. Arvoisa komission jäsen, hyvä puheenjohtajavaltion edustaja, meidän täytyy pystyä etenemään tässä asiassa, koska emme voi mitenkään muuten rakentaa sitä luottamusta jäsenvaltioiden välillä, jota välttämättä tarvitaan, kun tehdään rikosoikeudellista yhteistyötä.

Janusz Wojciechowski, ECR-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, haluan jäsen Hautalan tavoin kertoa esimerkin. Eräs puolalainen nuori mies tuomittiin Yhdistyneessä kuningaskunnassa elinkautiseen vankeusrangaistukseen raiskauksesta. Oikeudenkäynti perustui aihetodisteisiin, ja siihen vaikutti lehdistön käymä voimakas mustamaalauskampanja. Joidenkin tarkkailijoiden mukaan oikeudenkäynti ei vastannut ainakaan puolalaista käsitystä oikeudenmukaisesta oikeudenkäynnistä. Kyseinen mies istuu nyt elinkautista puolalaisessa vankilassa, vaikka Puolan lainsäädännön mukaan raiskauksesta ei voi saada elinkautista. Elinkautinen tuomio voidaan Puolassa langettaa vain murhasta; raiskauksen enimmäisrangaistus on 12 vuotta vankeutta. Näin ollen puolalaisessa vankilassa kärsii rangaistusta henkilö, jolle annettu tuomio ei ole Puolan lainsäädännön mukainen.

Halusin tällä esimerkillä tuoda ongelman paremmin esiin ja perustella kiireellistä tarvetta laatia joitain yleisiä normeja sekä rikosoikeudellisten menettelyiden alalla että mielestäni myös tuomioiden täytäntöönpanoa koskevien sääntöjen alalla. Me joudumme yhä useammin todistamaan tilanteita, joissa rikosten tekijät saavat tuomionsa yhdessä valtiossa ja kärsivät rangaistuksensa toisessa. Tästä syystä kannatan ajatuksia normien ja direktiivin laatimisesta.

Rui Tavares, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (PT) Arvoisa puhemies, Euroopan unioni tarvitsee kävelläkseen kaksi jalkaa: toinen niistä on jäsenvaltiot ja toinen on jäsenvaltioiden kansalaiset, jotka ovat valinneet meidät Euroopan parlamenttiin edustamaan itseään.

Usein käy niin, että ratkaistuaan ongelmansa jäsenvaltiot sulkevat oikeusjärjestelmänsä. Jäsenvaltiot sallivat poliittisten järjestelmänsä kommunikoida keskenään, mutta sen jälkeen ne unohtavat huolehtia kaikesta muusta ja unohtavat rakentaa tarvittavan perustan luomalla puitteet Euroopan unionin kansalaisten luottamukselle. Tässä on kyse tällaisesta tapauksesta.

EU:n mandaatti nopeuttaa asioita selvästi ja helpottaa oikeusjärjestelmien toimintaa Euroopan unionissa. Jotta eurooppalaiset voivat suhtautua luottavaisesti muiden jäsenvaltioiden oikeusjärjestelmiin joutuessaan

tekemisiin niiden kanssa, tarvitaan myös muunlaisia oikeuksia, kuten oikeutta kääntämiseen ja tulkkaukseen. Sivumennen sanoen meillä on ollut tässä kohtaa ilo tehdä yhteistyötä kollegamme jäsen Ludfordin kanssa.

Yhdyn kollegoihini ja pyydän komissiota ja neuvostoa laatimaan kiireesti yhteispäätösmenettelyä varten tekstit, joilla rikosoikeudellisia tapauksia koskevien prosessuaalisten oikeuksien käsittely voidaan saada etenemään.

William (The Earl of) Dartmouth, EFD-ryhmän puolesta. – (EN) Olen pyytänyt puheenvuoroa puhuakseni kahdesta äänestäjästäni nimeltä Michael Turner ja Jason McGoldrick, jotka ovat vangittuina Unkarissa, Budapestin keskusvankilan osastolla 2, kuten on jo käynyt esiin. He ovat olleet vankeudessa 3. marraskuuta alkaen, eikä heidän asiaansa ole vielä käsitelty oikeudessa. Oikeudenkäynnille ei itse asiassa ole edes asetettu päivämäärää. Olot vankeudessa ovat vaikeat. Nämä henkilöt on erotettu toisistaan ilman minkäänlaista mahdollisuutta yhteydenpitoon. Kukin heistä jakaa pienen sellin kolmen muun vangin kanssa. He joutuvat viettämään sellissä 23 tuntia vuorokaudessa. Heillä on viikoittain mahdollisuus kolmeen puhelinsoittoon ja yhteen suihkuun. He saavat tavata omaisiaan kerran kuukaudessa.

Lyhyesti sanottuna he ovat eristyksissä. Kielimuuri korostaa eristyneisyyttä entisestään. Heitä syytetään talousrikoksesta. He eivät ole murhamiehiä tai terroristeja. He ovat vankeudessa yksinomaan eurooppalaisen pidätysmääräyksen vuoksi.

Eurooppalainen pidätysmääräys poisti kertapyyhkäisyllä Yhdistyneessä kuningaskunnassa yli tuhannen vuoden ajan noudatetut pidätysten vastaiset takeet. Teillä on syytä puistella päätänne, jäsen Watson; teillä olisi aihetta pyytää anteeksi. Erehtyminen henkilöllisyydestä ja henkilöllisyysvarkaus voivat tästä lähtien ajaa kenet tahansa Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaisen tilanteeseen, jossa Jason ja Michael nyt ovat.

Sekä työväenpuolue, liberaalidemokraatit että konservatiivipuolue äänestivät eurooppalaisen pidätysmääräyksen puolesta. Zolaa lainaten "J'accuse" – minä syytän – brittiläisiä valtapuolueita: tuki, jonka ne antoivat eurooppalaiselle pidätysmääräykselle, on asettanut jokaisen britin alttiiksi mielivaltaisille pidätyksille.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Unkarilaisena ja rikosasianajajana olen saanut hävetä tämänpäiväisen parlamentin istunnon aikana, sillä kaksi eri poliittisia näkemyksiä edustavaa parlamentin jäsentä on maininnut Unkarin räikeänä esimerkkinä prosessuaalisten oikeuksien puutteellisuudesta rikosoikeudellisissa menettelyissä. Olen häpeissäni, mutta olen kuitenkin heidän kanssaan yhtä mieltä, sillä minulla on itselläni ollut samankaltaisia kokemuksia. Pyydän heitä ja teitä muita harvoja parlamentin jäseniä, jotka olette jääneet seuraamaan tätä tärkeää keskustelua, miettimään seuraavaa kysymystä: jos näin vakavia lain rikkomuksia tulee esiin sellaisten ulkomaalaisten suhteen, jotka ovat Unkarin valtiolle ja hallitukselle poliittisesti melko yhdentekeviä, mikä onkaan Unkarin hallituksen vastustajien, esimerkiksi poliittisten vastustajien, kohtalo?

Tällä hetkellä 15 henkilöä on tutkintavankeudessa sillä perusteella, että he ovat yrittäneet puuttua Unkarin hallituksen korruptoituneisiin toimiin. Kostoksi heitä vastaan käynnistettiin rikosoikeudellinen menettely tekaistujen terrorismisyytteiden nojalla. Tähän päivään mennessä ei ole esitetty ainuttakaan todistetta; viranomaiset eivät koe olevansa velvollisia esittämään minkäänlaisia todisteita. Nämä henkilöt ovat tutkintavankeudessa samoissa olosuhteissa kuin aiemmin mainitut vangit: eristettyinä perheestään, julkisesta mielipiteestä ja lehdistöstä. Meidän on yhdistettävä voimamme ja tehtävä jotain Unkarin tilanteen normalisoimiseksi ja jotta prosessuaalisten oikeuksien puutteita rikosoikeudellisissa menettelyissä ei voida käyttää hyväksi etenkin poliittisista syistä. Unkarin on taattava tämä.

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Arvoisa puhemies, puheenjohtaja López Garrido ei varmaankaan pahastu, vaikka suuntaankin ensimmäiset sanani varapuheenjohtaja Barrot'lle. En tiedä, tapaammeko häntä enää täysistunnossa ennen uuden komission astumista tehtäviinsä. Näin ollen haluan osoittaa hänelle kiitokseni hänen panoksestaan, terävänäköisyydestään ja erinomaisesta yhteistyöstään Euroopan parlamentin kanssa oikeus- ja sisäasioiden alalla.

Pidän monien muiden tavoin oikeus- ja sisäasioita hyvin keskeisenä alana. Me emme halua rakentaa ainoastaan turvallista Eurooppaa. Me haluamme rakentaa myös oikeudenmukaista Eurooppaa, joten prosessuaalisia oikeuksia koskevat aloitteet ovat ratkaisevan tärkeitä.

Meidän on toteutettava toimenpiteitä uhrien suojelemiseksi ja oikeuden eteen joutuvien kansalaisten oikeuksien edistämiseksi. Tähän viestiin sisältyy mielestäni kaksi hyvin selvää vetoamusta; toinen niistä on jäsen Watsonin neuvostolle esittämä vaatimus. Jäsen Watson muotoili asian puheessaan paljon minua paremmin.

On naurettavaa, että me olemme kahdeksan vuoden jälkeen yhä prosessin tässä vaiheessa ja vasta tarkastelemme tietyntyyppisiä oikeuksia. Meidän on oltava tehokkaampia ja nopeampia. Tässä on tehtävä neuvostolle ja parlamentille, ja myös komission jäsen Barrot'n tulisi käyttää vaikutusvaltaansa seuraajaansa sekä tulevaan komissioon.

Komission on ryhdyttävä toimiin kaikissa prosessuaalisia oikeuksia koskevissa asioissa, eikä ainoastaan kielen ja kääntämisen kohdalla.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Rikosoikeudellisissa menettelyissä noudatettavat perustavanlaatuiset prosessuaaliset oikeudet kuuluvat niihin aiheisiin, joiden tulisi näkyä kaikkialla oikeus- ja sisäasioiden alalla.

Puitepäättösehdotuksessa määritetään periaatteessa joitain tärkeimpiä rikosoikeudellisissa menettelyissä noudatettavia prosessuaalisia oikeuksia, joita ovat oikeus oikeudelliseen neuvontaan, oikeus tulkkaukseen ja kääntämiseen, oikeus vaikeassa asemassa olevien syytettyjen erityiseen huomioonottamiseen sekä oikeus yhteydenpitoon ja yhteistyöhön konsuliviranomaisten kanssa. Tätä perusoikeuksien luetteloa tulee pitää hyvin havainnollisena, sillä Euroopan unionin tehtäviin kuuluu taata, että jäsenvaltiot kunnioittavat perusoikeuksia mahdollisimman kattavasti myös jäsenvaltioiden Euroopan neuvoston jäsenyyden sekä Euroopan neuvoston yleissopimuksen suhteen.

Meidän tulee edistää sellaisia rikosoikeudellisissa menettelyissä noudatettavia sääntelykeinoja, jotka tarjoavat edellä mainitut oikeudet kaikille rikosoikeudellisten menettelyiden osapuolille, niin uhreille ja vahingon kärsineille kuin rikoksentekeijöillekin, jotta menettelyssä voidaan antaa oikeudenmukainen ja demokraattinen tuomio, joka vastaa täysin langetettujen rangaistusten tarkoitusta. Tarkoitus ei rajoitu vain pidättämiseen, vaan kattaa myös kuntouttamisen ja kouluttamisen.

Gerard Batten (EFD). – (EN) Valiokunta kehottaa neuvostoa jatkamaan työtään rikosoikeudellisissa menettelyissä noudatettavien yhteisten eurooppalaisten prosessuaalisten oikeuksien käyttöön ottamiseksi. Nykyinen menettely - eurooppalainen pidätysmääräys - on poistanut vuosisatoja vanhat epäoikeudenmukaisen pidätyksen ja vangitsemisen vastaiset takeet, joista englantilaiset ennen saattoivat nauttia. Tämä ei ole akateeminen argumentti. Eurooppalainen pidätysmääräys tuhoaa viattomien ihmisten elämiä. Äänestäjäni Andrew Symeou on yksi yhä useammista englantilaisista, jotka luovutetaan toiseen jäsenvaltioon ilman, että englantilainen tuomioistuim voi tarkastella heitä vastaan esitettyä alustavaa näyttöä ja estää epäoikeudenmukaista luovuttamista. Luovuttamisesta on tullut vain byrokraattinen muodollisuus. Andrew Symeouta on pidetty pahamaineisessa Korydallosin vankilassa kuuden kuukauden ajan ilman mahdollisuutta takeiden maksamiseen ja ilman tietoa oikeudenkäynnistä. Brittiläisten liberaalidemokraattien poliittinen kyynisyys on todella hämmästyttävää. Nyt he itkevät Andrew Symeoun kohtalon vuoksi Lontoossa krokotiilin kyyneleitä, vaikka ovat itse vastuussa sen aiheuttaneista yhteisistä menettelyistä ja vaikka he täällä pyrkivät laatimaan lisää samankaltaista lainsäädäntöä. Yhteiset menettelyt heikentävät eurooppalaisia oikeuskäytäntöä, eivät kohenna sitä.

Haluan esittää ehdotuksen. Jos te haluatte kohentaa eurooppalaisten rikosoikeudellisten menettelyiden tasoa, niin hyväksykää habeas corpus, valamiehistöoikeudenkäynnit sekä Magna Cartan ja vuoden 1689 Bill of Rights -lain keskeiset säännökset yhteisiksi eurooppalaisiksi standardeiksi.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Arvoisa puhemies, meidän on ehdottoman tärkeää edetä oikeuden jakamisen yhteydessä noudatettavia prosessuaalisia oikeuksia koskevan yhteisen eurooppalaisen viitekehyksen luomisessa mahdollisimman pitkälle. Avainkysymys on luottamus. Oikeusjärjestelmään turvautuvien Euroopan kansalaisten pitää voida luottaa siihen, että heidän perusoikeuksiaan suojellaan. Myös jäsenvaltioiden tulee voida luottaa toisiinsa yhteistyössään ja syytettyjen tuomioiden langettamisessa. Sen lisäksi meidän kaikkien on voitava luottaa oikeuden jakamiseen. Niin kauan kun näitä yhteisiä eurooppalaisia puitteita ei ole laadittu, halusimmepa sitä tai emme, niin osa rikoksentekeijöistä hyödyntää aina olemassa olevia porsaanreikiä, ja lopulta oikeutta ei voida jakaa tarkoittamallamme tavalla juuri siitä syystä, että yhteisiä puitteita ei ole.

Diego López Garrido, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Näiden puheenvuorojen jälkeen haluan sanoa olevani ilahtunut siitä, että monet hyvin erilaisia ryhmiä edustavat parlamentin jäsenet ovat yksimielisiä siitä, että prosessuaalisia takeita tulee yhdenmukaistaa Euroopan tasolla ja että prosessuaalisista takeista on laadittava aito eurooppalainen laki.

Kaikki puhujat ja kaikki parlamentin ryhmät ovat yksimielisiä siitä, että prosessuaalisista takeista on laadittava aito eurooppalainen laki. Tämä kuvastaa eurooppalaisen yhdentymisprosessin tarpeellisuutta, kansalaisten Euroopan ja Euroopan oikeudenkäyttöalueen tärkeyttä sekä Lissabonin sopimuksen täytäntöönpanon

merkitystä. Tämä aihe on Espanjan puheenjohtajuuskauden ohjelman keskipiste seuraavien kuuden kuukauden ajan, ja se on saanut varauksettoman tuen kaikissa kuulemissani puheenvuoroissa, joissa sitä on perusteltu hyvin eri tavoin ja tarkasteltu eri näkökulmista. Meidän on pyrittävä laatimaan yhdenmukaisia prosessuaalisia takeita.

Jäsen Flašíková Beňová toi esiin mielestäni erittäin tärkeän näkökohdan. Hän totesi, että näihin toimiin on erityisen tärkeää ryhtyä hetkellä, jolloin Euroopan unioni aikoo Lissabonin sopimuksen mukaisesti allekirjoittaa ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn eurooppalaisen yleissopimuksen.

Arvoisa puhemies, haluan lopuksi todeta, että neuvosto ja puheenjohtajavaltio Espanja aikovat taata, että nämä kaikki prosessuaaliset takeet pannaan täytäntöön Euroopan komission myöhemmänä ajankohtana laatimien direktiivien välityksellä ja myös jo käsittelyssä olevan, 13 jäsenvaltion aloitteeseen perustuvan direktiivin välityksellä, mikäli muistan oikein.

Haluan sanoa vielä muutaman sanan eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä. Eurooppalaista pidätysmääräystä on käsitelty vain arvostelemaan sävyyn. Haluan sanoa, että eurooppalainen pidätysmääräys kuvastaa havainnollisella tavalla Euroopan unionia ja järjestäytyneen rikollisuuden vastaista yhteistyötä Euroopan unionissa. Voin sanoa tämän suureen ääneen, sillä olen kotoisin Espanjasta, joka eräiden muiden valtioiden tavoin kärsii edelleen terrorismista ja jolle eurooppalainen pidätysmääräys on tärkeä ase terrorismin torjunnassa.

Jacques Barrot, komission varapuheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, ministeri López Garrido on aivan oikeassa, ja jäsen Coelho puki tämän hyvin sanoiksi puhuessaan aiemmin turvallisuuden Euroopasta ja oikeudenmukaisuuden Euroopasta. Kyllä vain, hyvä jäsen Watson, eurooppalainen pidätysmääräys on ollut varsin tehokas ja hyödyllinen väline, vaikka onkin totta, että samalla meidän on saatava Euroopan oikeudenkäyttöalue järjestykseen. Juuri tällä alueella meidän on toimittava oikeudenmukaisen Euroopan rakentamiseksi, jotta oikeusjärjestelmän toimintaan voidaan todella luottaa kaikkialla Euroopassa.

Tältä osin haluan jälleen kerran kiittää kysymyksen laatijoita ja vakuuttaa heille, että komissio aikoo 23. lokakuuta 2009 laaditun, neuvoston yleistä lähestymistapaa kuvastavan tekstin perusteella ja Euroopan parlamentin ja puheenjohtajavaltio Espanjan tuella taata, että tästä tekstistä tulee laadukkaampi kuin nykyisestä. Me kiinnitämme luonnollisesti suurta huomiota siihen, että nämä lainsäädäntöehdotukset muotoillaan kohtuullisen ajan kuluessa, joten jäsenvaltioiden ei tarvitse laatia asiasta aloitteita.

Komissio käsittelee parhaillaan ehdotusta oikeuksia koskevasta ilmoituksesta. Komissio pyrkii saamaan kaikki tiekartassa suunnitellut toimenpiteet hyväksytyä mahdollisimman pian. Arvio, jonka mukaan kunkin toimenpiteen täytäntöönpanoon menisi vuosi, on vain suuntaa-antava. Komissio on luonnollisesti valmis nopeuttamaan tahtia, jos neuvottelut mahdollistavat sen.

Uskon vakaasti, että näkemykset ovat muuttuneet ja että monivuotinen Tukholman ohjelma todella velvoittaa meitä saamaan tällä alalla aikaan tuloksia. Minun täytyy sanoa vielä, että näissä tehtävissä toimiessani olen tehnyt kaiken voitavani viedäkseni prosessuaalisia takeita eteenpäin ja että vaikka me olemmekin valinneet asteittaisen etenemistavan, uskon tämän asian olevan nyt hyvässä vauhdissa. Haluan kiittää Euroopan parlamenttia ja puheenjohtajavaltio Espanjaa, sillä olen vakuuttunut, että eurooppalainen oikeudenkäyttö tulee kehittymään vuonna 2010 huomattavasti.

Puhemies. – (EN) Kiitos, arvoisa komission jäsen. Uskon, että tämän salin ulkopuolella on monia, jotka haluavat yhtyä Carlos Coelhoon sanoihin ja kiittää teitä antaumuksestanne ja panoksestanne komission jäsenen tehtäviinne tämän kauden aikana. Paljon kiitoksia.

Keskustelu on päättynyt.

10. Ihmiskauppa (keskustelu)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana keskustelu

– Anna Hedhin ja Edit Bauerin kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan sekä naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan puolesta laatima suullinen kysymys ihmiskaupasta neuvostolle (O-0148/2009 - B7-0341/2009) ja

– Anna Hedhin ja Edit Bauerin kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan sekä naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan puolesta laatima suullinen kysymys ihmiskaupasta komissiolle (O-0149/2009 - B7-0342/2009).

Anna Hedh, laatija. – (SV) On selvää, että ihmiskauppa on yksi maailman vakavimmista ja katalimmista rikoksista. Olen siksi pettynyt siihen, että tästä aiheesta keskustellaan vasta näin myöhään illalla lähes tyhjässä istuntosalissa, jossa ei ole yleisöä eikä toimittajia.

Orjuus kiellettiin kaikkialla Euroopassa virallisesti vuonna 1850. Tästä huolimatta lähes 200 vuotta myöhemmin sadat tuhannet ihmiset kärsivät Euroopassa orjuuden nykymuodosta – ihmiskaupasta. Euroopan parlamentilla ja EU:n muilla elimillä on valtava vastuu nykypäivän orjuuden torjumisessa ja poistamisessa. Orjuus voi esiintyä monissa eri muodoissa, muun muassa pakkotyönä, seksiorjuutena, elinkauppana, adoptiona ja kerjäämisenä.

Tämä aihe on siis tärkeä, ja olen iloinen, että siitä voidaan keskustella tänä iltana. Haluan käyttää tämän tilaisuuden hyväkseni ja kiittää teitä tähäastisesta hyvästä yhteistyöstä. Toivon, että me pääsemme lopulta yhteiseen ratkaisuun. Toivon myös, että uusi komissio esittelee mahdollisimman pian ihmiskauppaa koskevan direktiivin, joka on vanhan komission tekemää, muuten hyvää ehdotusta painokkaampi ja kattavampi.

Ihmiskaupan poistaminen edellyttää kattavaa lähestymistapaa, jossa huomioidaan kaikki asiaa koskevat politiikat, ei ainoastaan rikoslakia, vaan myös siirtolaisuus. Lisäksi tarvitaan kunnollisia sanktioita, jotka todella vastaavat ihmiskaupan vakavuutta rikoksena ja jotka todella vaikuttavat ihmiskaupalla rikastuviin rikollisiin. Uhreille on tarjottava laadukkaampaa apua ja suojaa; erityisesti on huomioitava alaikäiset uhrin. Lisäksi EU:n elinten välistä yhteistyötä on tehostettava.

Jotta ihmiskauppa voidaan saada todella aisoihin, jäsenvaltioiden on panostettava huomattavasti ehkäisevään työhön. Niiden on ennen kaikkea vähennettävä ihmiskaupan uhrien tarjoamien palveluiden kysyntää. Jos kysyntä saada vähenemään, myös palveluiden tarjonta kääntyy laskuun.

Lopuksi vetoan neuvostoon, komissioon, Euroopan parlamenttiin, jäsenvaltioihin ja muihin EU:n elimiin: meidän on toimittava yhdessä tehdäksemme loppu eurooppalaisesta ihmiskaupasta, joka on nykyaikainen orjuuden muoto.

Edit Bauer, laatija. – (HU) Ihmiskauppa on erittäin vakava ongelma. Tämän osoittaa erityisen räikeästi se, että jopa Euroopassa sadat tuhannet ihmiset joutuvat sen uhreiksi vuosittain. Tämä on niin uskomaton luku, että tulkit todennäköisesti sanoivat useita satoja useiden satojen tuhansien sijaan. Myös yleinen mielipide on pitkälti tämän suuntainen. Suuri yleisö pitää ihmiskauppaa marginaalisena ongelmana ja aliarvioi sekä sen seuraukset että sen merkityksen sinällään. Euroopalla on mielestäni velvollisuus tehostaa toimia ihmiskaupan poistamiseksi. Haluan ottaa esiin kaksi näkökohtaa. Toinen niistä on uhrien suojelu, toinen on kysynnän poistaminen. Uhrien suojelusta on olemassa Euroopan yhteisön direktiivi, jonka komissio on luvannut tarkistaa vuoteen 2009 mennessä. Tämä direktiivi, direktiivi 2004/81/EY, vaatii pikaista päivittämistä. Siitä huolimatta komissio ei ole vielä tarkistanut sitä. Tämän seurauksena valtaosaa ihmiskaupan uhreista kohdellaan rikoskumppaneina, ja he saavat kärsiä entistä raskaammin. Me tiedämme myös hyvin, että rikosliigojen kiinni saaminen edellyttää uhrien apua. Tämä on todettu Europolin toiminnassa.

Haluan kiinnittää huomionne lainsäädäntöprosessiin, joka koskee erästä toista asiaa, nimittäin kysynnän poistamista. Ihmiskaupalla on omat markkinansa. Kysynnän ja tarjonnan lait pätevät siellä kuin millä tahansa markkinoilla. Me tarkastelemme yleensä vain tarjontaa ja unohtamme kysynnän tai emme halua puuttua siihen. Niin kauan kun kysyntää ei ole poistettu, me joudumme kuitenkin turhaan taistelemaan ihmiskauppaa vastaan. Haluan lisäksi korostaa politiikkojen koordinoinnin merkitystä. Olemme todenneet, että komission sisällä tietyt pääosastot eivät koordinoi yhdessä politiikkojaan ja niiden välinen tiedonkulku on puutteellista. Uskon, että meillä on tehtävää myös tällä alalla.

Diego López Garrido, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Hyvä jäsen Hedh, hyvä jäsen Bauer, tuen täysin aloitettanne, kysymystänne ja tänä iltana käynnistämäännne keskustelua. Ihmiskauppa on mielestäni ihmiskunnan suurin vitsaus. Sen vuoksi se on yksi tärkeimmistä haasteistamme ja haaste, johon meidän on vastattava yhdessä. Meidän on yhdistettävä voimamme niin Euroopassa kuin maailmanlaajuisestikin kitkeäksemme pois ihmiskaupan vitsauksen.

Tiedustelte kysymyksenne aluksi pitäisikö Euroopan unionin lähestymistavan olla neuvoston mielestä ihmisoikeuspainotteinen ja kokonaisvaltainen sekä palauttamis- ja sopeuttamispolitiikkaan, sosiaaliasioihin ja sosiaaliseen osallisuuteen keskittyvä. Vastaus on kyllä. Me tuemme tätä lähestymistapaa täysin. Me olemme

yhtä mieltä myös tuomioiden oikeasuhteisuudesta, jonka myös otitte esiin, sekä uhrien suojelun edellyttämistä lisätoimista. Te painotitte, että uhrien suojelu on ihmiskaupan torjumisen kannalta erittäin tärkeää, ja olen tästä täysin samaa mieltä. Painotitte myös, että puolustuskyvyttömän uhrin tai lapsen antama suostumus hyväksikäyttöön on aina epäolennainen seikka; sen on oltava epäolennaista hyväksikäytön rankaisemisen kannalta.

Pidän myös ajatustanne kysynnän vähentämisestä tärkeänä. Se on hyvin merkittävä ajatus, joka on vietävä loppuun asti. Sama koskee myös toimivaltaa.

Kysymyksenne toisessa osassa puhutte tietojen koordinoinnista, jota pidämme ehdottoman välttämättömänä. Näin ollen me tuemme kysymyksessä esitettyä ehdotusta, joka on nähdäksemme hyvin tarkoituksenmukainen.

Te kysyitte myös ehkäisevistä toimenpiteistä. Voin vastata, että Euroopan unioni valmistelee tällaisia ehkäiseviä toimenpiteitä parhaillaan. Neuvosto hyväksyi vuonna 2005 tätä koskevan suunnitelman, joka on pantava täytäntöön. Kuten tiedätte, ihmiskauppaa käsitellään myös monissa Euroopan unionin ja kolmansien maiden välisissä sopimuksissa, muun muassa Afrikan ja Euroopan unionin välisessä strategisessa kumppanuudessa. Se on myös yksi Euroopan unionin ja Länsi-Balkanin maiden välisten vakautus- ja assosiaatiosopimusten painopistealueista. Myös uhrien kanssa mahdollisesti kohtaamisiin joutuvien ammattiryhmien koulutuksen ja tietoisuuden lisäämisen tukeminen on merkittävä osa ihmiskaupan torjuntaa. Tällaisia ammattiryhmiä ovat muun muassa rajapoliisit sekä kolmansien maiden poliisit ja turvallisuusviranomaiset.

Haluan lopuksi todeta, että Espanja aikoo puheenjohtajuuskaudellaan tehdä töitä tämän asian hyväksi ja aikoo perehtyä erityisesti lapsikaupan ongelmaan, mikä on yksi Espanjan puheenjohtajuuskauden päätavoitteista. Me olemme muun muassa kehottaneet komissiota esittelemään vuoden 2010 alussa toimintasuunnitelman Euroopan unioniin yksin saapuvista alaikäisistä.

Lopuksi, arvoisa puhemies, Espanja aikoo puheenjohtajuuskautensa aikana, näiden kuuden kuukauden aikana vaatia välitöntä keskustelua direktiivistä ihmiskaupan poistamiseksi. Olen varma, että uusi komissio laatii sellaisen välittömästi. Komission laadittua luonnoksensa puheenjohtajavaltio Espanja aloittaa keskustelunsa neuvostossa ja Euroopan parlamentin kanssa. Tämä on osoitus sitoutuneisuudestamme tämän nykyajan orjuuden muodon poistamiseen, kuten edelliset puhujat ihmiskauppaa osuvasti kuvasivat.

Jacques Barrot, *komission varapuheenjohtaja*. – (FR) Arvoisa puhemies, neuvoston puheenjohtaja totesi juuri ihmiskaupan olevan nykyaikainen orjuuden muoto. Haluan kiittää jäsen Hedhiä ja jäsen Baueria tästä kysymyksestä.

Meidän on omaksuttava kokonaisvaltainen, monialainen lähestymistapa, joka ei rajoitu vain torjuntaan, vaan johon sisältyy myös yhteistyö kolmansien maiden kanssa. Komissio hyväksyi tämän yhdenmukaisen lähestymistavan maaliskuussa 2009 julkistetun puitepäätösehdotuksen yhteydessä. Puitepäätös perustuu ihmiskaupan vastaiseen Euroopan neuvoston yleissopimukseen vuodelta 2005, mutta on sitä kattavampi.

Kuten neuvoston puheenjohtaja totesi, me aiomme hyödyntää Lissabonin sopimuksen tarjoamaa uutta oikeusperustaa ja esitellä mahdollisimman pian direktiiviehdotuksen, jossa huomioidaan ennen Lissabonin sopimuksen voimaantuloa käydyt keskustelut. Me toivomme voivamme pitää tässä direktiiviehdotuksessa kiinni kunnianhimoisista tavoitteistamme.

Katsomme, että Euroopan parlamentin on saatava tässä asiassa keskeinen asema, ja pidämme sen sitoutumista hyvin tärkeänä ihmiskaupan vastaisen Euroopan oikeudellisen kehyksen kehittämisen kannalta. Haluan sen vuoksi antaa teille joitain vastauksen aineksia kysymykseenne.

Ensinnäkin rangaistukset: ihmiskauppa on erittäin vakava rikos ja siitä langetettavien rangaistusten on oltava sen mukaisia. Tuomioiden on oltava ankaria ja enimmäisrangaistusten yhdenmukaistamista on jatkettava. Enimmäistuomiot vaihtelevat jäsenvaltioiden välillä huomattavasti – kolmesta kahteenkymmeneen vuoteen perusrikoksien kohdalla ja neljästä vuodesta elinkautiseen raskauttavien seikkojen ollessa kyseessä.

Tuomioiden antamisessa voi toki olla jäsenvaltioiden välisiä eroja, mutta näin suuret eroavuudet eivät ole perusteltuja Euroopan unionin sisällä. Sen vuoksi uudessa ehdotuksessa säädetään hyvin ankarista rangaistuksista.

Seuraavaksi haluan sanoa muutaman sanan uhrien auttamisesta ja suojelemisesta. Ihmiskaupan uhreille tarjottu apu, tuki ja suoja, kuten majoitus, lääkärin- ja psykologinapu, neuvonta, tiedottaminen, tulkkaukset ja oikeusedustus, ovat ratkaisevassa asemassa.

Puheenjohtajavaltio Espanjan toivomuksesta me aiomme luonnollisesti myös tarkastella nimenomaan ihmiskaupan lapsiuhreja koskevia, tehokkaammin suojelevia toimenpiteitä. Oikeusavun ja -edustuksen tulisi olla ilmaista erityisesti lapsille.

Komissio aikoo vuoden 2010 kuluessa julkaista ensimmäisen kertomuksensa ihmiskaupan uhriksi joutuneille ja toimivaltaisten viranomaisten kanssa yhteistyötä tekeville kolmansien maiden kansalaisille myönnettyjä oleskelulupia koskevan direktiivin täytäntöönpanosta. Kertomuksen julkaisemisen jälkeen nähdään, onko direktiiviä tarpeen tarkistaa.

Kysynnän vähentämiseen tähtäävien toimien osalta komissio aikoo sisällyttää tulevaan direktiiviehdotukseensa myös lausekkeen, joka velvoittaa jäsenvaltiot tekemään aloitteita tällä alalla sekä kannustaa niitä kriminalisoimaan seksipalveluiden ja työvoiman ostamisen tapauksissa, joissa käyttäjä tietää kyseisen henkilön olevan tai olleen ihmiskaupan uhri.

Toimivallan osalta meidän on kehitettävä jäsenvaltioiden mahdollisuuksia asettaa syytteeseen omien kansalaistensa lisäksi myös henkilöitä, joilla on asuinpaikka jäsenvaltion alueella ja jotka on todettu syyllisiksi ihmiskauppaan ulkomailla. Tämä on ratkaisevan tärkeää niin kutsuttujen uusien mafioiden torjumisen kannalta. Nämä ovat eri maista kotoisin olevista henkilöistä koostuvia rikollisjärjestöjä. Jäsenten rikollinen toiminta keskittyy johonkin Euroopan unionin jäsenvaltioon, jossa on siten myös heidän asuinpaikkansa.

Seuraava kysymys on tietojen keruu. Komissio on panostanut huomattavasti yhteisten mittareiden kehittämiseen tietojen keruuta varten. Euroopan unioni tarvitsee luotettavia ja vertailukelpoisia tilastotietoja. Useita huomattavia hankkeita on toteutettu. Näiden aloitteiden tuloksia on seurattava asianmukaisella tavalla, jotta Eurostatin, Euroopan unionin virastojen, Europolin, Eurojustin, Frontexin ja Euroopan unionin perusoikeusviraston kanssa voidaan laatia yhteinen mittarimalli.

Haluan sanoa vielä muutaman sanan ihmiskaupan ehkäisemisestä. Rahoitusohjelmaan ”Rikollisuuden ehkäiseminen ja torjunta” tulee vuonna 2010 sisältymään nimenomaan ihmiskaupan poistamista koskeva tavoite. Tukholman ohjelma tarjoaa erityistoimenpiteitä, jotka koskevat oikeus- ja sisäasioiden neuvoston hyväksymien yleisten suuntaviivojen mukaisesti yhteistyön tiivistämistä kolmansien maiden kanssa.

Näin ollen aiempaa kattavampi ihmiskaupan vastainen politiikka on muotoutumassa. Kuten totesin, komissio esittelee direktiiviehdotuksen pian. Olen ilahtunut siitä, että puheenjohtajavaltio Espanja on tahollaan käynnistänyt keskustelun, jonka ansiosta voitte täydentää komission ehdotusta edelleen. Komission ehdotus ei tule hetkeäkään liian aikaisin, sillä ihmiskauppa ei valitettavasti ole vähenemässä, vaan se on jäsenvaltioissa päinvastoin yleistymään päin. Meidän on siis korkea aika puuttua asiaan ja tehdä se painokkaasti.

Roberta Angelilli, PPE-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluan aivan ensimmäiseksi kiittää jäsen Hedhiä ja jäsen Baueria, heidän tekemästään työstä.

Kuten kaikki puhujat ovat todenneet, ihmiskauppa on äärimmäisen vakava rikos, joka on yhteydessä seksuaaliseen hyväksikäyttöön ja laittomaan työntekoon. Ihmiskaupan harjoittajat ovat häikäilemättömiä rikollisia, jotka värväävät uhrinsa väkivallan tai petoksen keinoin, kenties luvaten rehellistä, hyvin palkattua työtä tai uhkailemalla uhria itseään tai tämän lapsia tai sukulaisia.

Kuten usein käy, eniten ihmiskaupasta joutuvat surullista kyllä kärsimään naiset ja lapset. Arvioiden mukaan maailmassa on lähes kolme miljoonaa ihmiskaupan uhria ja lähes 90 prosenttia heistä on naisia ja lapsia. Euroopan parlamentti totesi vuonna 2008 laaditussa lapsen oikeuksia koskevassa eurooppalaisessa strategiassa, että lapsikaupalla on useita rikollisia päämääriä. Niitä ovat muun muassa elinkauppa, laittomat adoptiot, prostituutio, laitton työnteko, pakkoavioliitot, katukerjäläisten hyväksikäyttö ja seksiturismi.

Strategiassa ihmiskauppaa luonnehdittiin todelliseksi Euroopan unionia koettelevaksi vitsaukseksi. Strategiassa todettiin, että ihmiskaupan ja hyväksikäytön poistaminen tulee nostaa Euroopan unionin tulevan asialistan kärkeen ennen kaikkea hyväksymällä kaikki kiireelliset lainsäädäntötoimet, joita uhrien suojeleminen ja tukeminen edellyttää. Hiljattain laaditussa Tukholman ohjelmassa puhuttiin myös alaikäisten ihmiskaupasta ja hyväksikäytöstä.

Tämän illan keskustelun valossa me toivomme siis, että komissio ja neuvosto pitävät lupauksensa ja että komissio laatii edellä mainitun direktiiviehdotuksen, johon me paneudumme hyvin tarkasti.

Claude Moraes, S&D-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, tämän keskustelun ajankohta on varsin myöhäinen, kuten jäsen Hedh totesi. Jäsen Hedh ja jäsen Bauer voivat kuitenkin sanoa saavuttaneensa tänä iltana jotain, sillä toimikautensa päättävä komission jäsen Barrot ja uuden puheenjohtajavaltion Espanjan

edustaja käyttivät äskettäin sellaisia sanoja kuin ”määrätietoinen” ja ”kunnianhimoinen”. Näitä sanoja kannatti odottaa näinkin myöhäiseen iltaan asti, sillä tässä istuntosalissa on kysymyksen laatijoiden ohella monia jäseniä, jotka ymmärtävät kuinka brutaalista ja monitahoisesta nykyilmioista ihmiskaupassa on kyse ja toisaalta ymmärtävät myös, että kansalaiset odottavat EU:n ratkaisevan tämän nykypäivän vitsauksen.

Komission jäsen Barrot puhui uuden lainsäädännön tarpeellisuudesta. Me toivomme komission esittävän ehdotuksensa pian. Me saimme tänäaamuissa komission jäsen ehdokas Malmströmin kuulemisessa myös myönteisen vastauksen ehdotukseen EU:n ihmiskaupan vastaisesta koordinaattorista.

Jos alamme liittää palapelin palasia yhteen, niin me ainakin olemme menossa jonnekin. Jäsen Hedhin kuvaaman ongelman laajuus vaatii meitä kuitenkin ryhtymään sanoista tekoihin. Ihmiskauppa on monitahoinen ilmiö, jolla on yhtymäkohtia useille eri alueille, kuten pakkotyöhön, järjestäytyneeseen rikollisuuteen, seksuaaliseen hyväksikäyttöön ja lasten hyväksikäyttöön. Siksi meidän on laadittava siihen monivaiheinen ja kokonaisvaltainen ratkaisu. Komission jäsen Barrot luetteli useita niistä tavoitteista, joiden toivomme toteutuvan. Jos ne voidaan toteuttaa yhdellä EU:n kattavalla paketilla, niin meillä on määrätietoinen politiikka, jota EU:n kansalaiset voivat nimittää toimintasuunnitelmaksi. Tällä hetkellä EU:n kansalaiset ovat tietoisia ihmiskaupan ongelmista, mutta eivät näe kokonaisvaltaista lähestymistapaa, eivätkä ymmärrä, mitä EU on tekemässä kokonaisuutena.

Olen ilahtunut siitä, että komission jäsen ehdokas Malmström korosti tänään vakaata aikomustaan esitellä uusi lakiehdotus pian. Olen ilahtunut myös siitä, että puheenjohtajavaltio Espanja painottaa ei pelkästään ihmiskauppaa, mutta myös siihen liittyviä ilmiöitä, kuten naisiin kohdistuvaa väkivaltaa. Näiden kaikkien tekijöiden on tärkeää yhdistyä tässä ehdotuksessa ja osoittaa todellista määrätietoisuutta ja rohkeutta. On jo myöhä, mutta meidän on siirryttävä nyt sanoista tekoihin. Kysymyksen laatijat ovat tehneet tänään puolestamme hyvää työtä.

Nadja Hirsch, ALDE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, haluan ensimmäiseksi kiittää esittelijää hänen panoksestaan ja erinomaisesta yhteistyöstään, sillä tässä on kyse todella tärkeästä aiheesta. Kuten aiemmat puhujat ovat jo todenneet, ihmiskauppa on kenties järkyttävän rikollisuuden muoto. Kysymyksessä esitetyt Europolin luvut osoittavat, että tällä alalla ei ole tapahtunut parannusta. Tilanne on päinvastoin vain pahentunut. Luvut ovat nousussa erityisesti pakkotyön kohdalla; naisiin kohdistuva ihmiskauppa on puolestaan ennallaan. On siis täysin selvää, että tässä asiassa tarvitaan pikaista ja ennen kaikkea johdonmukaista toimintaa.

Jotta nämä toimet voivat onnistua, meidän on aivan ensimmäiseksi hyväksyttävä monia eri aloja koskeva yhdenmukainen lähestymistapa. Yksi ehdottoman tärkeä osa-alue on tietoisuuden lisääminen myös eurooppalaisten keskuudessa; suuren yleisön on ymmärrettävä, että ihmiskauppaa käydään myös Euroopan sisällä, jokaisessa maassa. Meidän on ennen kaikkea ryhdyttävä tiedottamaan, kuten esimerkiksi jalkapallon maailmanmestaruuskilpailuiden yhteydessä Saksassa tehtiin, pakkoprostituution tuomiseksi yleiseen tietoisuuteen. Meidän on osoitettava, että sitä todella esiintyy kaikkialla, ja saatava aikaan yleistä keskustelua tietoisuuden lisäämiseksi ja sitä kautta uhrien auttamiseksi.

Toinen huomautukseni koskee uhrien suojausta. Kun yksittäinen ihmiskaupan uhri saadaan pelastettua järkyttävästä tilanteestaan, myös kyseisen jäsenvaltion on taattava, että uhri saa lääkärin- ja psykologin apua voidakseen palata kotimaahansa, mikäli mahdollista, tai saadakseen jäsenvaltiosta turvapaikan tai muita vastaavia mahdollisuuksia, joiden avulla hän voi löytää uuden kodin ja aloittaa uuden elämän.

Judith Sargentini, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (NL) Erään alankomaalaisen sanomalehden tämänpäiväisessä numerossa oli reportaasi parsanviljelijästä, joka otettiin tutkintavankeuteen epäiltynä ihmiskaupasta ja orjatyövoiman käytöstä. Työntekijät olivat romanialaisia eli Euroopan unionin kansalaisia. Ihmiskauppa ei koske vain kolmansien maiden kansalaisia, vaan myös jäsenvaltioiden kansalaisia. Kokonaisvaltainen ihmiskaupan vastainen politiikka ei voi rajoittua vain tällaisten ihmiskaupan harjoittajien vangitsemiseen ja ankaraan rankaisemiseen, vaan sen on keskityttävä myös uhreihin. Uhrien oikeudet ja tulevaisuus on asetettava etusijalle. Ihmiskaupan uhreja ei pidä koskaan jättää yksin tai pulaan. Heitä on tuettava eri tavoin. Heille on tarjottava oikeudellista, lääketieteellistä, sosiaalista, yhteisöllistä ja taloudellista tukea sekä mahdollisesti myös korvauksia. Ihmiskauppaa koskevissa direktiiveissä on ehdottoman tärkeää taata uhrien mahdollisuus nauttia uudelleen oikeuksistaan ja eurooppalaisen lainsäädännön tarjoamista mahdollisuuksista. Neuvoston puheenjohtaja López Garridón ja komission jäsen Barrot’n puheenvuorot olivat tässä suhteessa myönteisiä.

Komission jäsen sanoi myös, että ihmiskaupan uhrien palveluiden käyttäjille tulisi antaa kovempia rangaistuksia. Käyttäjien rangaistusten koventaminen ei tietenkään ole väärin. Pohdin kuitenkin sitä, miten

me voimme auttaa uhreja, jos me edelleen kriminalisoimme heidän toimintaansa, heidän työtään – sillä kyse on työstä, vaikkakin orjatyöstä. Miten uhreja auttaa se, että heidän täytyy pelätä senhetkisen työnsä kriminalisoinnista entisestään? Toivon saavani tähän kysymykseen vastauksen.

Vihreiden / Euroopan vapaan allianssin ryhmän näkemyksen mukaan ihmiskaupan uhreilla on oikeus oleskelulupaan ja jossain olosuhteissa pysyvään oleskelulupaan, jotta heidän ei tarvitse pelätä lähettämistä takaisin maahan, jossa kaikki alkoi, ja jotta he voivat nostaa syytteen ihmiskaupan harjoittajaa vastaan tietäen, että heidän oleskelunsa maassa on turvattu. Näin voidaan ehkäistä pieninkin mahdollisuus siitä, että lähtömaahan takaisin lähetetty uhri joutuu uudelleen tekemisiin ihmiskaupan harjoittajan kanssa. Arvoisa komission jäsen, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, teidän uuden puitedirektiivin on parannettava uhrien asemaa. Sen on turvattava heidän oikeutensa ja tarjottava heille uusi tulevaisuus. Näin toivon käyvän.

Zbigniew Ziobro, *ECR-ryhmän puolesta*. – (PL) Arvoisa puhemies, on häpeällistä, että nykypäivän Euroopassa, jossa kunnioitetaan vapautta ja ihmisoikeuksia, niiden monet ihmiset ovat joutuneet sorron ja hyväksikäytön uhreiksi. Tätäkin hälyttävämpää on se, että valtaosa uhreista on naisia ja lapsia, jotka ovat erityisen riskialttiissa asemassa ja avuttomia.

Toimiessani Puolassa oikeusministerinä ja yleisenä syyttäjänä valvoin useita tutkimuksia, joissa kävi ilmi, että ihmiskauppaa todella esiintyy Euroopassa, että se ylittää tiettyjen jäsenvaltioiden rajat ja että se on toisinaan luonteeltaan hyvin raakaa. Ihmiskaupan pääasialliset kohteet ovat seksuaalinen hyväksikäyttö ja pakkotyö. Jotta näitä ilmiöitä voidaan ehkäistä ja poistaa tehokkaasti, erityisesti EU:n jäsenvaltioissa tarvitaan erikoistuneita lain täytäntöönpanosta vastaavia virastoja, jotka ovat järjestäytyneet mieluiten keskitetysti ja jotka takaavat päättäväiset ja tehokkaat toimet sekä hyvän kansainvälisen yhteistyön. Euroopan unionin elimillä tulee olla merkittävä rooli erityisesti viimeksi mainitun seikan kohdalla.

Asiassa on myös kaksi muuta näkökohtaa. Ihmiskauppa on usein järjestäytyneiden rikollisliigojen aikaansaannosta. Tämän vuoksi yksittäisten valtioiden pitäisi taata näin vakavista rikoksista riittävän kovat rangaistukset rikoksentehtäjien eristämiseksi ja heidän toimintansa estämiseksi. Rangaistukseen tulisi kuulua varallisuuden takavarikointi, mikä heikentäisi toiminnan taloudellista kannattavuutta.

Cornelia Ernst, *GUE/NGL-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, ihmiskauppa on todellisuudessa nykypäivän vitsaus, joka juontuu köyhyydestä ja tietämättömyydestä. Sen järkyttävän muoto on lapsikauppa, joka on usein kytköksissä seksuaaliseen hyväksikäyttöön. Me Euroopan yhtyneen vasemmiston konfедераatioryhmän / Pohjoismaiden vihreän vasemmiston jäsenet katsomme, että komission on ryhdyttävä toimenpiteisiin ripeästi. Yksi tärkeimmistä edellytyksistä ihmiskaupan onnistuneelle poistamiselle on uhrien oikeuksien parantaminen. Ihmiskauppa voidaan nujertaa vain takaamalla nämä oikeudet – ei pelkästään rangaistustoimenpiteiden avulla. Tämä edellyttää hyvin selkeitä sääntöjä siitä, että ihmiskaupan uhreille ei langeteta minkäänlaisia rangaistuksia. Ihmiskaupan uhrit tarvitsevat tehokasta suojaa ja tukea ennen oikeudenkäyntiä, jossa he toimivat todistajina, sekä oikeudenkäynnin aikana ja sen jälkeen. Tästä on ehdottomasti huolehdittava ennen kaikkea jälkiharkinnan aikana sekä tapauksissa, joissa todistaja peruu puheensa. Pitkäaikaisia todistajansuojeluohjelmia tarvitaan kiireesti.

Toinen asia, jota pidän tärkeänä on se, että kaikille uhreille on tarjottava ilmaista neuvontaa, ei ainoastaan lapsille. Kun kyse on lapsista, on lisäksi tarpeen mahdollistaa lasten asioihin erikoistuneiden asianajajien käyttö. Ehkäisytöitä on kehitettävä kiireellisesti muun muassa kouluttamalla asianajajia, poliiseja, tuomareita ja neuvonantajia. Olen ilahtunut siitä, että puheenjohtajavaltio Espanja aikoo puuttua tähän ongelmaan.

Mario Borghezio, *EFD-ryhmän puolesta*. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, komission jäsen ehdokas antoi meille tänään hyvin selkeän lupauksen ihmiskaupan torjumisesta.

On hienoa, että parlamentin jäsenet ovat tästä asiasta varsin yksimielisiä. Samaa yksimielisyyttä ei nähty, kun vuosia sitten Euroopan parlamentti, jonka jäsen olin jo tuolloin, tuomitsi massiiviseen laittomaan maahanmuuttoon liittyvät riskit, kuten ihmiskaupan uhreja käyttävien rikollisjärjestöjen vahvistuminen sekä ihmiskaupan ja jopa elinkaupan riskit. Tänä päivänä jokainen tuntee tämän ilmiön, ja me voimme olla vain tyytyväisiä nykyiseen yksimielisyyteen.

On kuitenkin tärkeää tajuta, että ihmiskaupan taustasy on yhä sama. Ihmiskaupan pääasiallinen taustasy, alkuperä, kasvualusta on laittoman maahanmuuton yleisyys sekä paikallisten, eurooppalaisten ja myös ulkopuolisten rikollisjärjestöjen osallisuus siinä, sillä nyt ihmiskauppaa voivat helposti hoitaa myös Euroopan ulkopuolella toimivat järjestöt.

Meidän on tehtävä tästä lähtökohtamme. Meidän on omaksuttava se kanta, että tämä äärimmäisen vakava ja häpeällinen ilmiö on massiivisen laittoman maahanmuuton lieveilmiö tai seuraus. Euroopan pitää uskaltaa puhua asioista niiden omilla nimillä.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Arvoisa puhemies, haluan vuorostani onnitella tämän erittäin tärkeän kysymyksen laatijoita. Nykyaikana oletamme, että ihmiskauppa olisi jo kadonnut yhteiskunnastamme. Tilastotiedot kertovat kuitenkin toista. Arvioiden mukaan esimerkiksi yli 1 800 000 lasta ja nuorta joutuu ihmiskaupan uhriksi maailmassa joka vuosi. YK:n tietojen mukaan Euroopan unionissa on 270 000 ihmiskaupan uhria. Yksistään Kreikassa prostituutioon suuntautuvan ihmiskaupan uhrien arvioitu lukumäärä on noussut 40 000 henkilöön vuodessa, mukaan lukien naiset ja lapset, mutta lukuun ottamatta muita ihmiskaupan muotoja.

Haluan korostaa kahta keskeistä tekijää, väheksymättä kuitenkaan muiden tekijöiden merkitystä. Ensimmäinen niistä on eurooppalaiset institutionaaliset puitteet ihmiskaupan torjumiseksi. Ihmiskauppa ylittää valtioiden rajat ja laitton maahanmuutto pahentaa sitä. Kuten on jo todettu, puitteemme ovat ihmiskaupan torjumiseen riittämättömät. Siksi meidän on pyrittävä entistä määrätietoisemmin luomaan kokonaisvaltainen lähestymistapa. Odottamamme direktiivi on tässä yhteydessä hyvin tärkeä, kuten on jo todettu.

Toiseksi uhrien suojelussa on havaittu ammottavia puutteita erityisesti tukirakenteiden osalta. Sen vuoksi olemassa olevien rakenteiden kehittämiseen ja uusien rakenteiden luomiseen tarvitaan resursseja ja saatavilla olevia rakenteita; ilahduin puheenjohtajavaltio Espanjan todetessa tämän. Lisäksi ammattiryhmille, jotka voivat tarjota tätä tukea, on järjestettävä tarvittavaa koulutusta.

Ihmisoikeuksien ja ihmisarvon kunnioittaminen kuuluu Euroopan unionin perusperiaatteisiin. Sen vuoksi tällä orjakaupan nykymuodolla ei pidä olla Euroopan unionissa minkäänlaista sijaa.

Silvia Costa (S&D). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, on hienoa, että me voimme tänään keskustella tällaisesta aiheesta ja tästä tärkeästä kysymyksestä. Kiitän laatijoita siitä lämpimästi. Olen erittäin kiitollinen myös kaikkien poliittisten ryhmien ja kahden valiokunnan välisestä erinomaisesta yhteistyöstä.

Lisäksi pidän erittäin myönteisenä komission ja myös puheenjohtajavaltio Espanjan esittämiä vakavia sitoumuksia ja toivon todella, että uusi direktiivi laaditaan pian näiden laajaa kannatusta nauttivien näkemysten mukaisesti.

Tätä alaa koskevia lukuja on tietenkin hyvin hankala analysoida; vuosittain meidän sivistyneen Eurooppamme ihmiskaupassa vaihtaa omistajaa lähes 300 000 ihmistä, joista 79 prosenttia on naisia ja useat heistä alaikäisiä. Surullista kyllä, luvut ovat olleet viime vuodet nousussa. Myös tästä syystä meidän on edettävä huomattavasti Euroopan unionin uusien vastualueiden valossa ja Tukholman ohjelmassa jo sovittujen uudistusten valossa.

Humanitääristen oleskelulupien myöntämisen uhreille mahdollistavan säännöksen hyväksyminen EU:n tasolla oli merkittävä edistysaskel. Vastaavanlainen säännös on ollut voimassa esimerkiksi Italiassa jo vuodesta 1998 lähtien. Meidän on kuitenkin myös taattava uhrien suojelu sekä tuettava heidän kotoutumistaan ja pääsyään työmarkkinoille. Sen lisäksi meidän on panostettava vakavasti kysynnän vähentämiseen sekä kovempien ja tehokkaampien rangaistusten laatimiseen ja niiden EU:n laajuiseen yhdenmukaistamiseen, josta komission jäsen puhui.

Me pyydämme erityisesti, että uhrien hyväksikäytölle antama suostumus katsotaan epäolennaiseksi, sillä näissä olosuhteissa käytetään usein kiristystä.

Haluan lopuksi vielä todeta tämän: me emme tarvitse ainoastaan erityissuojelua alaikäisille, vaan ennen kaikkea myös erilaisia tukimuotoja Eurooppaan saapuville henkilöille, jotka ovat joutuneet ihmiskaupan uhreiksi matkallaan tänne; nämä matkat käyvät yhä pidemmiksi ja yhä murheellisemmiksi.

Antonia Parvanova (ALDE). – (BG) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluan edellisten puhujien tavoin onnitella esittelijöitä, komissiota ja puheenjohtajavaltio Espanjaa heidän rohkeudestaan, jonka ansiosta me voimme viimein löytää todellisen ratkaisun tähän ongelmaan. Ihmiskaupan kohdalla on ehdottoman tärkeää pyrkiä laatimaan Euroopan unionin kattava pitkäaikainen politiikka. Tällainen politiikka mahdollistaa koordinoitumman lähestymistavan ja tehostaa jäsenvaltioiden toimien vaikuttavuutta lainsäädännön täytäntöönpanon sekä ihmiskaupan uhrien suojelemisen ja tukemisen suhteen.

Euroopan unionille on nimettävä ihmiskaupan torjunnasta vastaava koordinaattori, joka toimii oikeus-, perusoikeus- ja kansalaisasioista vastaavan komission jäsenen alaisuudessa. Näin voidaan varmistaa, että kaikki jäsenvaltiot noudattavat ihmiskaupan torjunnassa yhteistä ja yhdenmukaista poliittista lähestymistapaa.

Koordinaattorin tehtävänä on tunnistaa ihmiskaupan lähteitä ja ongelmia, toteuttaa ehkäiseviä toimenpiteitä, laatia ja panna täytäntöön strategioita Euroopan tasolla muun muassa kuullen kansalaisyhteiskunnan tahoja ja tehden niiden kanssa aktiivista yhteistyötä sekä järjestää tiedotuskampanjoita ja toteuttaa toimenpiteitä uhrien suojelun ja auttamisen kehittämiseksi sekä uhrien kotouttamisen tukemiseksi.

Ihmiskauppa on globaali, valtioiden rajat ylittävä ongelma. Sen ratkaiseminen edellyttää Euroopan kattavaa koordinoitua strategiaa, joka ohjaa ja tukee jäsenvaltioita niiden yhteisissä ihmiskaupan vastaisissa toimissa. Kiitos mielenkiinnostanne.

Marina Yannakoudakis (ECR). – (EN) Henkilö, joka on toisen omaisuutta ja jonkin vallitsevan tahon puolustuskyvytön uhri – saatatte luulla, että tämä on ihmiskaupan uhrin määritelmä. Erehdytte: se on orjuuden määritelmä.

Ihmiskauppa on moderni orjuuden muoto. Ihmiskauppa on rikos ja se yleistyy kaikissa jäsenvaltioissa, oli sitten kyse naisista, miehistä tai lapsista. Ihmiskaupan aiheuttajia ovat muun muassa äärimmäinen köyhyys, perheiden hajoaminen ja perheväkivalta. Yhdistyneessä kuningaskunnassa on arvioiden mukaan noin 5 000 uhria, joista 330 on lapsia.

ECR-ryhmä pitää tätä keskustelua tervetulleena. Kansallisten hallitusten, lainvalvontaviranomaisten ja rajavalvontaviranomaisten on tehtävä yhteistyötä. Uhrien tukijärjestelmiä on parannettava. Aloitteiden on oltava järeitä, jäsenvaltiiovetoisia ja EU:n tukemia.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL). – (SV) Jos halvalle, hyväksikäytettävälle työvoimalle ei olisi kysyntää, jos elimille ei olisi kysyntää, jos seksipalveluille ei olisi kysyntää, niin sellaisessa maailmassa ei olisi myöskään ihmiskauppaa.

Kysyntä on avain ihmiskaupan torjumiseen. Toinen merkittävä tekijä on se, että monissa paikoin maailmaa ihmiset elävät köyhyydessä ja epäinhimillisissä oloissa, minkä vuoksi he ovat helppoa saalista ihmiskauppiaille.

Sen vuoksi meidän on kysynnän vähentämisen ohella myös toteutettava ehkäiseviä toimenpiteitä elinolosuhteiden parantamiseksi niissä maissa, joissa uhreja värvätään.

Haluan omasta ja Euroopan yhtyneen vasemmiston konfедераatioryhmän / Pohjoismaiden vihreän vasemmiston puolesta kiittää jäsen Hedhiä ja jäsen Baueria sekä heidän kollegoitaan kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnassa ja naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnassa. Toivoisin kuitenkin, että erilaisten ihmiskaupan uhrien tukemisesta laadittaisiin erillisiä ehdotuksia, sillä pakkotyön uhrit tarvitsevat erilaisia toimenpiteitä ja tukimuotoja kuin esimerkiksi seksikaupan uhrit.

Teresa Jiménez-Becerril Barrio (PPE). – (ES) YK:n raportin mukaan Euroopan unionissa on vuonna 2009 noin 270 000 ihmiskaupan uhria. Tästä syystä Euroopan unionin toimien on kohdistuttava ennen kaikkea uhrien suojeluun ja erityisesti heikoimmassa asemassa olevien ryhmien eli naisten ja lasten suojeluun.

Me emme voi vain seurata ihmiskauppaa sivusta. Meidän on puututtava tähän silmiemme edessä avautuvaan seksuaalisen hyväksikäytön lieveilmiöön. Tästä syystä tuen täysin parlamentin vaatimuksia, joiden mukaan uhreja on tuettava ehdoilla, toimintatapoja on tiukennettava ja rangaistuksia on kovennettava, kuten komission jäsen Barrot äsken totesi.

Vetoan puheenjohtajavaltio Espanjaan, Euroopan komission ja neuvostoon, jotta ne ottaisivat ihmiskaupan uhrien suojelemiseksi käyttöönsä kaiken sekä olemassa olevan että tulevan EU:n lainsäädännön. Uskon, että ehdotetusta eurooppalaisesta uhrien suojelujärjestelmästä, joka nyt on vihdoinkin toteutunut, tulee tehokas väline ihmiskaupan torjumisessa. Pyysin tätä järjestelmää henkilökohtaisesti puheenjohtajavaltio Espanjalta Tukholman ohjelmaa koskevien keskusteluiden yhteydessä. Toivon puheenjohtajavaltio Espanjalta tiukkoja lupauksia, jollaisia olemme jo saaneet, siitä, että järjestelmä tarjoaa uhreille erityisiä suojatoimenpiteitä, joita toteutetaan kaikkialla Euroopan unionissa.

Meillä on vastuu yhteiskuntamme vakavimpiin ongelmiin puuttumisesta. Toivon, että me löydämme tähän erittäin vakavaan ongelmaan todellisen ja merkittävän ratkaisun ja että sanamme eivät jää vain tyhjiksi lupauksiksi. Me olemme todella sen velkaa ihmiskaupan uhreille.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Haluan ensiksi onnitella jäsen Hedhiä ja jäsen Baueria siitä, että he ovat onnistuneet käsittelemään tätä aihetta hyvin kattavasti tilarajoituksista huolimatta.

Tuen heidän kysymystään ja haluan esittää siihen joitain asiatietoja koskevia lisähuomioita. Tavalliset ihmiset ovat yleensä täysin tietämättömiä ihmiskaupan valtavasta laajuudesta. Ihmiskauppa on itse asiassa maailman

kolmanneksi tuottoisin laittoman kaupan ala. Se, että ihmiskauppa koskee ennen kaikkea naisia ja lapsia, tekee tästä valtavasta bisneksistä erityisen epäinhimillistä. Meidän on löydettävä siihen tehokas ja keskitetty ratkaisu. Torjunnan tulee kohdistua yhtä tehokkaasti jokaiseen ihmiskaupan kolmeen osaan – sekä tarjontaan että kysyntään ja itse kauppiaisiin. Tarjontaa on eniten siellä, missä elinolosuhteet ovat epäinhimilliset, missä on köyhyyttä ja erityisesti naisten köyhyyttä, työttömyyttä sekä naisiin kohdistuvaa väkivaltaa, missä ihmiset ajautuvat epätoivoon sorron ja epävakauden vuoksi. Tästä syystä meidän on kaikin tavoin autettava ihmisiä, jotka joutuvat ihmiskaupan uhreiksi EU:ssa ja sen ulkopuolella, jotta he voisivat elää ihmisarvoista elämää.

Kysynnälle on säädettävä ankaria rangaistuksia. Ne, jotka käyttävät harmaassa taloudessa työskenteleviä epätoivoisia tai alistettuja ihmisiä hyväkseen, eivät saa päästä kuin koira veräjästä. Tällaisten palveluiden tarjoajat ja niiden tietoiset käyttäjät ansaitsevat myös rangaistuksen.

Lisäksi ihmiskaupan järjestäjille on langetettava esimerkilliset rangaistukset. Ihmiskaupan taustalla olevan järjestäytyneen rikollisuuden tulee olla Eurojustin, Europolin ja Frontexin kaltaisten organisaatioiden pääkohde.

Cecilia Wikström (ALDE). – (SV) Orjuutta ei ole vielä poistettu maailmasta, kuten monet puhujat ovat jo painottaneet. Nykypäivän orjuus on seksikauppaa, jota käydään tässä ja nyt. Naisten, tyttöjen ja poikien kehoja myydään kuin lihanpaloja, siinä missä mitä tahansa tavaraa, ja tätä tapahtuu kaiken aikaa.

Ihmisiltä riistetään heidän yksinkertaisimmatkin perusoikeutensa ja heistä tehdään nykypäivän orjia monissa EU:n jäsenvaltioissa. Tätä on pidettävä Euroopan suurimpana epäonnistumisena ja puutteena. Ihmiskauppaan on puututtava vähentämällä ja poistamalla sekä tarjontaa että kysyntää.

Kotimaassani Ruotsissa tuli kymmenen vuotta sitten voimaan laki, joka kriminalisoi seksin ostamisen. Tämä laki on merkittävä, sillä se on yhteiskunnan viesti siitä, että ihminen ei ole kauppatavaraa. Orjakauppa Yhdysvaltoihin kiellettiin vuonna 1807, mutta se jatkuu yhä täällä meillä Euroopassa. On korkea aika jättää se taaksemme historian hämärään. On meidän hetkemme ja meidän velvollisuutemme tehdä kaikki mahdollinen. Haluan kiittää laatijoita, jäsen Hedhiä ja jäsen Baueria, heidän erinomaisesta työstään, joka on hyödyksi meille kaikille.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, Vihreiden edustaja painotti hetki sitten aivan oikeutetusti, että ihmiskauppa eli elävien ihmisten kauppaaminen ei ole ongelma, joka tulee Euroopan unioniin ulkopuolelta. Se on myös sisäinen ongelma. Myös minun kotimaani kansalaisia myydään vähintäänkin useisiin Euroopan unionin maihin. Tämä on erittäin merkittävä ja vakava ongelma. Olen vakuuttunut, että tässä asiassa tarvitaan päättäväistä yhteistyötä, eikä vain EU:n elimiltä, vaan myös yksittäisiltä jäsenvaltioilta. Haluan muistuttaa teitä pari vuotta sitten esiin tulleesta tapauksesta, jossa Italian poliisi ja viranomaiset tekivät Puolasta saamiensa tietojen perusteella lopun ihmiskaupasta, jossa puolalaisia työntekijöitä käytettiin Italiassa laittomasti. Myös tämä on ihmiskauppaa, ja me emme saa vaieta siitä.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Hyvät parlamentin jäsenet, joka vuosi yli miljoonaa ihmistä käytetään hyväksi orjatyössä, ja 90 prosenttia heistä joutuu tarjoamaan seksipalveluita. Vain 3 000 uhria on saanut tukea ja ainoastaan 1 500 tapausta on viety tuomioistuimen käsittelyyn, vaikka ihmiskauppa on rikos kaikkialla Euroopan unionissa. Tutkimukset ovat osoittaneet, että ihmiskauppa on tuottoisampaa kuin huumeiden salakuljetus ja välittäminen. Tällainen järjestäytynyt rikollisuus on lisääntynyt unionin itälaajentumisen jälkeen. Meillä ei kuitenkaan ole vieläkaan yhteistä strategiaa, eikä eri elinten ja jäsenvaltioiden toimenpiteitä koordinoita millään tavalla. Jäsenvaltioiden ei pidä vastustaa lainsäädäntönsä yhtenäistämistä, vaikkei siitä olekaan määrätty perussopimuksissa.

Pyydän sen vuoksi puheenjohtajavaltio Espanjaa viemään loppuun rangaistusten ja seuraamusten yhteisiä määritelmiä koskevat neuvottelut jäsenvaltioiden kanssa. Haluan painottaa, että odotetun uuden direktiivin pitäisi auttaa torjumaan tehokkaammin laittomien seksipalveluiden kysyntää. Erityisen hälyttävää on se, että ennen kaikkea lasten hyväksikäyttö on lisääntynyt. Lasten kohdalla luku lähentelee 20 prosenttia. Lisäksi tarvittaisiin sekä lapsille että vanhemmille suunnattua tehokasta ehkäisytoimintaa ja tietotusta. Tiesittekö, että vain 4 prosenttia hyväksikäytettyjen lasten vanhemmista myöntää, että heidän lapsensa on houkuteltu tapaamisiin internetin kautta? Vuonna 2008 löydettiin peräti 1 500 verkkosivustoa, joilla lapsia käytettiin hyväksi. Meillä on Euroopan unionin kansalaisia kohtaan velvollisuus laatia uusi, koordinoitu lähestymistapa ja yhdenmukaistaa lainsäädäntöä sekä varsinaisen ihmiskaupan että sen kysynnän torjumiseksi. Kehotan tämän vuoksi komissiota toimittamaan Euroopan parlamentille mahdollisimman pian kattavan lakiehdotuksen, jolla ihmiskaupan torjuntaa voidaan tehostaa.

Britta Thomsen (S&D). – (DA) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluan kiittää laatijoita tästä tärkeästä aloitteesta, sillä ihmiskaupan ehkäiseminen ja torjuminen asettaa EU:lle valtavia haasteita. Ihmiskauppa on nopeasti kasvava ja tuottoisa liiketoiminnan muoto, jonka houkuttelevuutta lisää se, että siitä langetetut rangaistukset ovat lieviä verrattuna muihin järjestäytyneen rikollisuuden rahantekotapoihin, kuten huumausaine- ja asekauppaan. Tästä syystä meidän on rankaistava ihmiskaupan järjestäjiä ankaralla kädellä.

Ihmiskaupan uhrit ovat hyvin heikossa asemassa olevia, puolustuskyvyttömiä ihmisiä, joita meidän on suojeltava. Heitä ei pidä lähettää takaisin ihmiskauppiaiden käsiin. Heidän on saatava oleskeluluvat. Lisäksi meidän on puututtava ihmiskaupan uhrien tarjoamia palveluita koskevaan kysyntään ja toteutettava erilaisia toimenpiteitä, kuten kriminalisoitava seksipalveluiden ostaminen ja kovennettava orjatyövoiman käyttäjien rangaistuksia. Näin ollen pidän erittäin myönteisenä sitä, että komissio harkitsee ihmiskaupan uhrien hyväksikäytön kriminalisoimista.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Viimepäiväiset tapahtumat Liettuassa, missä järjestäytynyt rikollisjengi pidätettiin ihmiskaupan hyödyntämisestä, osoittavat jälleen kerran, että ihmiskauppa on laajalle levinnyt ilmiö, joka on kasvanut entistä enemmän talous- ja rahoituskriisin aikana. Tällä hetkellä lähes 90 prosenttia ihmiskaupan uhreista on naisia ja lapsia. Heistä valtaosa ajautuu uhreiksi köyhyyden vuoksi etsiessään keinoja hankkia elantonsa. Ihmiskauppa on järkyttävä rikos, joka polkee ihmisarvoa äärimmäisen julmalla tavalla. Mikään ei ole pahempaa kuin tulla myydyksi orjuuteen. Tämän vuoksi on erittäin tärkeää kehittää jäsenvaltioiden yhteistyötä toistensa ja kolmansien maiden kanssa, varmistaa vuoropuhelu kansalaisjärjestöjen kanssa sekä kehottaa komissiota perustamaan EU:n laajuinen ihmiskaupan torjumisesta vastaavan koordinaattorin virka. Lisäksi on taattava ihmiskaupan uhrien turvallisuus ja täysipainoinen kotoutuminen. Ihmiskaupan avunantajien, järjestäjien ja taloudellisten tukijoiden tulee joutua vastaamaan teoistaan.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Haluan onnitella tämän kysymyksen laatijoita, jäsen Hedhiä ja jäsen Baueria. Ihmiskauppa on yksi kansainvälisen järjestäytyneen rikollisuuden tuottoisimmista muodoista, ja useiden raporttien ja lähteiden mukaan sen uhreja on maailmassa 700 000–2 miljoonaa; joidenkin arvioiden mukaan heitä on vieläkin enemmän. Yksinomaan Euroopan unionissa ihmiskaupan uhreja on 300 000–500 000.

Nykyinen oikeudellinen kehys näyttää olevan riittämätön. Sen vuoksi tuen täysin ihmiskaupan ehkäisemiseen ja poistamiseen tähtäävien tehokkaiden toimenpiteiden hyväksymistä lähitulevaisuudessa. Varsinaisille rikoksenteijöille, mukaan lukien oikeushenkilöille, sekä uhrien palveluiden käyttäjille tulisi langettaa ankarampia seuraamuksia. Toisaalta olen vakuuttunut siitä, että uhreille on tarjottava tehokas suoja sekä oikeudenmukainen ja riittävä korvaus riippumatta jäsenvaltiosta, jossa he oleskelevat tai jossa rikokset ovat tapahtuneet. Uhreille tarjottu suojele, tuki ja apu ei saa johtaa lisäkäsityksiin. Lisäksi haluan huomauttaa, että alaikäisiä koskeviin säännöksiin on kiinnitettävä erityistä huomiota, sillä he joutuvat helposti uhreiksi herkän asemansa ja hyväuskoisuutensa vuoksi.

Lopuksi haluan vielä muistuttaa, että ihmiskauppaa käydään usein myös elinluovuttajien hankkimiseen.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, on varsin merkittävää, että me käymme tänään keskustelua ihmiskaupasta, sillä tämä aihe on edelleen tabu ja valitettavasti meidän kehittyneessä yhteiskunnassamme ihmiskaupan uhreiksi joutuvat ennen kaikkea naiset. Tarkoitan ennen kaikkea prostituutiota, mutta myös lasten hyväksikäyttöä. Useimmiten sulkisimme tältä asialta mieluiten silmämme. Tehokas ihmiskaupan vastainen ohjelma edellyttää tiedottamisen ja tietoisuuden lisäämisen painottamista ja myöhemmin myös rahaa. Meidän on otettava tämä keskusteluissamme huomioon alusta lähtien, sillä me emme voi tyytyä vain rikoksenteijöiden pidättämiseen ja oikeudenmukaiseen rankaisemiseen. Sen ohella meidän on myös kehitettävä uhrien suojele, jottei uhreista tule uudelleen uhreja, ja meillä on oltava varat heidän kotouttamisekseen eurooppalaiseen yhteiskuntaan. Meidän on pyrittävä parantamaan lasten saamat traumat ja autettava naisia ennen kaikkea pääsemään kiinni eurooppalaiseen työelämään, lailliseen työelämään.

Catherine Bearder (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, EU:n toimia tässä asiassa on jouduttu odottamaan jo aivan liian pitkään. Sen vuoksi ilahduin kuullessani äsken puheenjohtaja López Garridon lapsia koskevat huomautukset ja komission jäsenen näkemykset sekä tänä aamuna komission jäsen ehdokas Malmströmin suunnitelmat tehdä neljännen tätä alaa koskevan direktiivin laatimisesta painopistealue.

Haluan kehottaa sekä neuvostoa että komissiota tarkastelemaan uhrien tukijärjestelmiä ja ennen kaikkea ihmiskaupan uhreiksi joutuneiden lasten erityistarpeita, sillä ne poikkeavat huomattavasti aikuisten uhrien tarpeista. Yhdistyneessä kuningaskunnassa tavattiin yksinomaan viime vuonna 325 lasta, joiden epäiltiin olevan ihmiskaupan uhreja. Monet heistä olivat Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaisia, jotka oli myyty maan sisällä. He eivät olleet siis ulkomaista alkuperää, jos niin voi sanoa.

Omalla alueellani on löydetty ihmiskaupan uhreiksi joutuneita lapsia. Monet heistä kuitenkin ovat kadonneet löytämisen jälkeen, vaikka heidät olisi kirjattu sosiaaliviranomaisten rekistereihin, sillä he ovat yhä ihmiskaupan järjestäjien kontrollin alla. Nämä lapset on hyvin helppo saada takaisin ihmiskaupan alaisuuteen. Tätä tapahtuu kaikkialla EU:ssa ja meidän on tehtävä tästä loppu. Ihmiskaupan uhrit ovat haavoittuvia ja kyvyttömiä puolustautumaan. Euroopan unionin on puhuttava heidän puolestaan, tehtävä loppu näistä järkyttävistä rikoksista ja pidettävä niiden uhreista huolta.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, kerjääminen, prostituutio, varastelu ja murtovarkaudet – nämä ovat esimerkkejä niistä vastenmielisistä tehtävistä, joihin ihmiskauppiat ja ihmisten salakuljettajat tarvitsevat ihmisiä, pääasiassa naisia ja lapsia. Kyse on hyvin vaikeasti valvottavasta rikollisesta toiminnasta, jonka tapauksista suuri osa jää raportoimatta. Haluan tässä yhteydessä huomauttaa, että ihmiskauppa on erityinen ongelma kotivaltiossani Itävallassa, joka on suosittu kauttakulkumaa, mutta myös suosittu määränpää. Meidän on oltava tietoisia siitä, että valtaosa ihmisten salakuljettajista kuljettaa uhrejaan Itä- ja Kaakkois-Euroopasta Keski-Eurooppaan ja että uhreja ei värvätä yksinomaan kolmansissa maissa, vaan osa heistä on kotoisin EU:n jäsenvaltioista. On tosiasia, että ihmiskauppa on lisääntynyt ja että EU:n ulkorajojen valvonta on puutteellista.

Ihmiskaupan uhreja kuljetetaan usein linja-autoilla, kyse on eräänlaisesta rikollisesta turismista; tämä on todistettavissa oleva tosiseikka. Ihmiskaupan lisääntyminen ja rajavalvonnan ongelmat huomioon ottaen on syytä kysyä, olisiko Europolin, Frontexin ja muiden elinten raporttien laatimisen ohella mahdollista palauttaa rajavalvonta tietyille raja-alueille ja jäädättää Schengenin sopimus tarvittaessa rajoitetuksi ajaksi.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Haluan onnitella laatijoita heidän kysymyksestään sekä teitä, arvoisa komission jäsen, vastauksestanne.

Haluan ottaa esiin yhden tähän asiaan liittyvistä lukuisista näkökohdista. Päätöslauselmaesityksessä todetaan, että lapset ovat erityisen herkässä asemassa ja sen vuoksi alttiimpia joutumaan ihmiskaupan uhreiksi. Tekstissä myös todetaan, että 79 prosenttia tavatuista uhreista on naisia ja tyttöjä. Päätöslauselmaesityksessä ei kuitenkaan mainita, että päävastuu lasten suojelemisesta ihmiskaupalta tulisi olla vanhemmilla. Vanhemmat eivät useinkaan ole tietoisia riskeistä, joille heidän lapsensa altistuvat, tai eivät ole lainkaan kiinnostuneita siitä, miten heidän lapsensa viettävät vapaa-aikaansa. Olen ehkäisevistä toimista puhuttaessa toistuvasti ehdottanut Euroopan laajuisia kampanjia nimeltä ”Tiedätkö, missä lapsesi on juuri nyt?” Tämän kampanjan pitäisi varoittaa vanhempia riskeistä, joita lapset voivat kohdata. Olen vakuuttunut siitä, että lapsia voidaan suojella ihmiskaupalta vain tekemällä yhteistyötä heidän vanhempiansa kanssa. Valitettavasti päätöslauselmaesityksessä ei puhuta lainkaan vanhemmista.

Artur Zasada (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, tämän keskustelun yhteydessä on otettava esiin kolme näkökohtaa, jotka vaativat erityistä huomiota. Liian pieni osa rikollisista joutuu oikeuden eteen. Vaikka ihmiskauppaa koskevien rikosprosessien määrä on kasvanut, niiden lukumäärä jää kuitenkin yhä kauas todellisten rikosten määrästä.

Uhrit eivät saa tarpeenmukaista tukea, suojaa tai korvauksia. Ottaen huomioon ihmiskaupan arvioitun laajuuden Euroopassa voidaan sanoa, että vain osa jäsenvaltioista on ryhtynyt tässä asiassa todellisiin toimenpiteisiin.

Kolmanneksi tilanteen valvonta on riittämätöntä. On selvää, että tämä ongelma ei koske vain Euroopan unionia. Siksi on ratkaisevan tärkeää, että Euroopan unioni tiivistää entisestään yhteistyötään tiettyjen kansainvälisten organisaatioiden kanssa luodakseen uudet normit tämän erittäin vaarallisen ilmiön poistamiseksi.

Diego López Garrido, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Tämä kattava keskustelu on mielestäni osoittanut, että ihmiskaupassa on kyse laajasta ongelmasta, joka asettaa meille huomattavia haasteita. Pidän myönteisenä sitä, että tämä keskustelu on käyty päivänä, jolloin olen ensimmäistä kertaa saanut kunnian puhua Euroopan parlamentin edessä. Olen ilahtunut siitä, että olen saanut pitää ensimmäiset puheenvuoroni tämän tärkeän ja vaikutusvaltaisen parlamentin edessä näiden kahden merkittävän keskustelun yhteydessä.

Ihmiskauppa on huomattava ongelma, jota ei tule vain käsitellä ja pohtia. Meidän on puututtava siihen painokkaasti kaikin tavoin, sillä kyse on erittäin vakavasta ongelmasta ja voimakkaista vastustajista. Ihmiskaupan torjuminen vaatii lujaa poliittista tahtoa. Tuo poliittinen tahto on tuotu esiin täällä tänä iltana ja millä tavalla! Vakuuta teille, että puheenjohtajavaltio Espanja aikoo osoittaa suhtautuvansa tämän ongelman ratkaisemiseen vakavasti yhdessä muiden EU:n elinten kanssa.

Uskon, että voimme sanoa ihmiskaupan olevan ongelma, johon on haettava Euroopan kattavia ratkaisuja. Olette todenneet hyvin selvästi, miten tällaiset asiat Euroopassa tapahtuvat; jäsen Hirsch osoitti tämän selvästi, ja jäsen Papanikolaou ja jäsen Parvanova puhuivat ihmiskaupan rajat ylittävistä luonteista. Ihmiskauppaa käydään Euroopassa, ja näin ollen siihen on puututtava Euroopasta käsin. Monet puhujat ovat todenneet ja totean itsekin, että komission on tärkeää laatia mahdollisimman pian direktiivi ihmiskaupan torjumiseksi EU:n tasolla. Jäsen Roithová totesi tämän hyvin ytimekkäästi.

EU:n laatimassa sääntelyssä ja EU:n toimissa tulee nähdäkseni huomioida painokkaasti kolme keskeistä näkökohtaa. Ensimmäinen niistä on uhrien suojeleminen. Uhrien suojeleminen on keskeinen näkökohta ja varmasti tänä iltana eniten käsitelty näkökohta. Kysymyksen laatijat sekä jäsen Sargentini, jäsen Ernst, ja jäsen Thomsen muiden puhujien ohella totesivat uhrien suojelun olevan ehdottoman tärkeää. Valtaosa uhreista on naisia ja lapsia, toisin sanoen heikoimmassa asemassa olevia ihmisiä. Jäsen Jiménez-Becerril Barrio, jäsen Kadenbach ja jäsen Bearder toivat lisäksi puhuttelevasti esiin tarpeen perustaa uhrien suojelujärjestelmä, joka on olennainen väline ja puheenjohtajavaltio Espanjan keskeinen tavoite.

Ensimmäinen asia on siis uhrien suojeleminen. Toinen näkökohta on ihmiskaupan järjestäjien uupumaton vainoaminen ja ankara rankaiseminen. Jäsen Ziobro totesi tämän puheessaan hyvin painokkaasti. Kolmanneksi meidän on huomioitava ihmiskaupan uhrien tarjoamien palveluiden kysyntä. Kysynnän vähentäminen on hankalaa, mutta se on osa tätä ongelmaa ja sen vuoksi se on katsottava kolmanneksi keskeiseksi näkökohdaksi, joihin yleisen lähestymistavan tulee perustua. Kuten totesin aiemmin, hyvät parlamentin jäsenet, puheenjohtajavaltio Espanja on ja tulee olemaan täysin sitoutunut ihmiskaupan torjumiseen, joka on äärimmäisen tärkeä asia.

Jacques Barrot, komission varapuheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, uskon, että tämä keskustelu on selkiyttänyt merkittävästi tulevan direktiivin valmistelua. Samalla voin tietenkin vahvistaa neuvoston puheenjohtajalle, että komissio aikoo esitellä tämän direktiivin kevään kuluessa.

Haluan todeta jäsen Moraesille, että meidän on hyödynnettävä ihmiskaupan torjumisessa kaikkia nykYTEKNIIKKANA keinoja, sillä myös ihmiskaupan järjestäjät käyttävät niitä, ja että meidän on vastustettava kaikkia hyväksikäytön muotoja.

Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, te totesitte juuri, että ihmiskaupan torjuminen perustuu kolmeen näkökohtaan: uhreihin, seuraamusten ankaruuteen ja kysynnän ongelmaan. Haluan korostaa uhreja ja heidän suojeluaan, sillä me olemme jo puitepäätöksessä neuvotelleet kaikille uhreille varauksettoman tuen, syytesuojan ja oikeuden oikeusapuun. Tulevassa direktiivissä aiotaan lisäksi käsitellä majoitusta, lääkärin- ja psykologinapua, neuvontaa ja tiedotusta uhrin ymmärtämällä kielellä sekä muita täydentäviä tuen muotoja.

Jäsen Záborská puhui ihmiskaupan lapsiuhreista. Haluan todeta, että komissio aikoo käsitellä tämän ongelman ehkäisyä sekä lasten suojelua, palauttamista ja kotouttamista Euroopan unioniin yksin saapuvia alaikäisiä koskevassa toimintasuunnitelmassa. Puheenjohtajavaltio Espanja muuten vaati tätä hyvin painokkaasti.

Me aiomme siis esitellä tämän toimintasuunnitelman, jonka komission jäsenet hyväksyvät keväällä 2010, jotta neuvosto ja Euroopan parlamentti pääsevät tarkastelemaan sitä. Toimintasuunnitelmassa ehdotetaan useita toiminta-alueita, joilla voidaan ratkoa Euroopan unioniin eri tilanteissa yksin saapuvien alaikäisten ongelmia. Toimintasuunnitelman päätavoitteena on suojella lapsen etuja.

Jäsen Záborská on myös oikeassa. Perheiden tulee osallistua nykyistä aktiivisemmin erityisesti internetin käytön valvomiseen, sillä internet altistaa lapset uusille riskeille.

Kuten sanoitte, arvoisa puheenjohtaja, Euroopan parlamentissa on totisesti poliittista tahtoa. Komissio on mielestäni jo tehnyt hyvää työtä tämän direktiiviehdotuksen valmistelemiseksi. Direktiiviehdotus esitellään pian. Haluan kiittää Euroopan parlamenttia sen tarjoamasta täydestä tuesta ja myös monista hyvin mielenkiintoisista ideoista, joita tässä keskustelussa on tullut esille. Haluan kiittää toistamiseen kaikkia puhujia. Olen vakuuttunut siitä, että Euroopan parlamentilla on todellakin merkittävä tehtävä ihmiskaupan torjumisessa.

Puhemies. – (EN) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan helmikuun ensimmäisen istuntojakson aikana.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Liam Aylward (ALDE), kirjallinen. – (GA) Ihmiskaupan järjestäjät eivät välitä, kauppaavatko he miehiä, naisia vai lapsia, kunhan saavat näiden myymisestä rahaa. Lapset ovat usein suurimmassa vaarassa. Kansainvälisen työjärjestön mukaan lapsityövoiman käyttö koskee tällä hetkellä noin 218:aa miljoonaa lasta. Tarkkojen lukujen antaminen on kuitenkin mahdotonta, sillä nämä lapset työskentelevät oloissa, joista ei ole saatavilla tarkkoja lukuja, esimerkiksi prostituoituina, orjatyöläisinä ja pakkotyöläisinä. EU:n on puututtava ripeästi työmarkkinoilla ilmenevään ihmiskauppaan. Pidän puheenjohtajavaltio Espanjan päätöstä tehdä ihmiskaupasta painopistealue kannustavana. Toivon, että neuvoston jäsenet tekevät yhteistyötä, jotta ihmiskauppaa ja lapsityövoimaa koskevat ongelmat voidaan nostaa EU:n lainsäädännön ytimeen ja erityisesti että näitä kysymyksiä käsitellään kauppasopimusten yhteydessä. EU:lla on merkittävä asema maailmanlaajuisessa kaupassa ja se on sitoutunut ihmisoikeuksien suojelemiseen. Näin ollen EU:lla on velvollisuus torjua ihmiskauppaa ja lapsityövoiman käyttöä.

Nessa Childers (S&D), kirjallinen. – (EN) Ihmiskauppa on murheellinen ilmiö kaikkialla maailmassa, mutta sen ilmeneminen Euroopan unionissa on erityisen häpeällistä, sillä EU:n sisäinen yhteistyö ja resurssit ovat pitkälle kehittyneitä. Nuorten naisten kauppaaminen seksipalveluiden myymistä varten on etenkin jäänne Euroopan pirstaleisesta menneisyydestä ja sen on jätävä historiaan. Euroopan unionin tulee tulevan komission viisivuotiskauden ajaksi sitoutua rajaturvallisuuden parantamiseen ja vaatia hallituksia tehostamaan toimiaan seksikaupan torjumiseksi erityisesti siltä osin, kun kyse on ihmiskaupan uhreiksi joutuneista, toisesta maasta tuoduista nuorista naisista. Tällä hetkellä tarvittava lainsäädäntö on olemassa useimmissa maissa, mutta sitä ei ole vain pantu täytäntöön.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), kirjallinen. – (RO) Tämä keskustelu on käynnistetty varsin nopeasti Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeen. Ajoitus on erinomainen oikeudellisesta näkökulmasta, mutta ripeää toimintaa vaatii ennen kaikkea talouskriisin pahentama tilanne. Köyhyys, työpaikkojen menettäminen, nuorison näköalattomuus, riskejä koskevan asiallisen tiedon puuttuminen ja vähäisenkin sukupuolivalistuksen puuttuminen ovat tekijöitä, jotka heikentävät potentiaalisten uhrien vaikeaa tilannetta entisestään. Ehkäisevien toimenpiteiden vaikuttavuutta tulee tukea järjestämällä suorapuheinen tiedotuskampanja, joka puhuttelee erityisesti huono-osaisilla alueilla asuvia ja vähäosaisiin ryhmiin kuuluvia alaikäisiä nuoria. Naisiin kohdistuvaa ihmiskauppaa ei voida torjua tarkastelematta vaikuttavia toimenpiteitä rikollisten toimien ja ihmiskauppaa järjestävien verkostojen kitkemiseksi. Ihmiskauppaa käydään erityisesti Balkanin maissa ja Välimeren alueella. Prostituution kysynnän vähentäminen on välittömin keino, ja siihen on pyrittävä hyväksymällä toimenpiteitä asiakkaiden rankaisemiseksi. Lisäksi ihmiskaupan torjumiseen tähtäävät ohjelmat tarvitsevat nykyistä parempaa rahoitusta. Vaadin lainsäädäntöä, jossa säädetään ankarista rangaistuksista, ja jäsenvaltioiden ja toimivaltaisten eurooppalaisten elinten – Europolin, Frontexin ja Eurojustin – tiiviimpää yhteistyötä.

Kinga Göncz (S&D), kirjallinen. – (HU) Ihmiskaupasta ja sen uhreista on laadittu kaksi voimassa olevaa EU:n säännöstä. Tästä huolimatta jäsenvaltiot ja Euroopan unioni pitävät näitä uhreja usein käytännössä laittomina maahanmuuttajina. On erittäin tärkeää erottaa nämä kaksi asiaa. Laittomat maahanmuuttajat joutuvat usein jättämään kotimaansa vaikeiden taloudellisten tai yhteiskunnallisten olosuhteiden vuoksi ja he saapuvat EU:n alueelle laittomasti, vaikkakin omasta tahdostaan. Ihmiskaupan uhrit eivät ole päättäneet tulostaan vapaasti ja tietoisena kaikista näkökohdista. Heitä on kohdeltava yksinomaan uhreina.

EU:n jäsenvaltioiden on tarjottava uhreille heidän tarvitsemansa suoja. Heille on tarjottava paitsi oikeudellinen ja fyysinen suoja, myös lääkärin- ja psykologinapua sekä sosiaalista kuntoutusta. Niille, jotka tekevät viranomaisten kanssa yhteistyötä, tulee myöntää oleskelulupa ihmiskauppatapauksen tutkimusten ajaksi. Lisäksi komissio on järjestettävä tiedotuskampanjoita, joiden avulla riskialttiissa asemassa oleville henkilöille kerrotaan sekä EU:n sisällä että kolmansissa maissa heidän oikeuksistaan, mahdollisuuksistaan ja mahdollisista vaaroista. Komission tulisi myös varmistaa, että jäsenvaltiot siirtävät EU:n asiaa koskevat säännökset osaksi lainsäädäntöään ja panevat ne täytäntöön. Ihmiskauppa kuuluu useiden eri komission jäsenten vastuualueisiin; näitä ovat muun muassa oikeuteen, vapauteen ja turvallisuuteen liittyvistä asioista vastaava komission jäsen, ulkosuhteista vastaava komission jäsen sekä työllisyydestä, sosiaaliasioista ja yhdenvertaisista mahdollisuuksista vastaava komission jäsen. Näin ollen voisi olla aiheellista nimittää komission jäsenten väliseksi yhteyshenkilöksi koordinaattori, joka helpottaisi tämän ongelman asianmukaista käsittelyä.

Zita Gurmai (S&D), kirjallinen. – (EN) Naiset ja lapset ovat ihmiskaupan pääasiallisia uhreja. Kun ihmiskauppaa koskeva uusi neuvoston puitepäättös laaditaan, naiset ja lapset on nostettava toiminnan keskipisteeseen. Yhdyn näin ollen näkemykseen, jonka mukaan sukupuoleen kohdistuvaa väkivaltaa koskevat tiedot on kerättävä kaikkialla Euroopan unionissa mahdollisimman pian. Uhrien suojeleminen aiheuttaa kustannuksia ja nämä varat, jotka voivat pelastaa ihmishenkiä, on käytettävä viisaasti. Meidän on pidettävä mielessä, että ilman luotettavia ja vertailukelpoisia tietoja me emme voi suunnata resursseja oikeaan paikkaan ja oikealla tavalla. Meidän on oltava tietoisia myös siitä, että eri jäsenvaltiot ja erityisesti eri kulttuurit

käsittelevät tätä ongelmaa eri tavalla. Joissain jäsenvaltioissa, kuten Espanjassa, uhrien suojeleminen on hyvin järjestettyä ja kaikkien saatavilla. Toisissa jäsenvaltioissa siitä ei taas olla lähes lainkaan tietoisia. Meidän on siis suunnattava resurssimme viisaasti, mutta meidän on myös löydettävä käytännöllisiä ja tilastollisia ratkaisuja ongelman tuomiseksi esiin siellä, missä se on tarpeen, vähintäänkin laatimalla EU:n vähimmäisvaatimuksia.

Jim Higgins (PPE), kirjallinen. – (EN) Ihmiskaupan ongelma on vaivannut Eurooppaa jo pitkään. Sen sijaan, että jäsenvaltiot puuttuisivat asiaan, niitä syytetään meidän yksilöllisestä ja kollektiivisesta epäonnistumisestamme tämänkaltaisen naisten hyväksikäytön ja halventamisen poistamisessa. Vapaa liikkuvuus on helpottanut ihmiskauppaa poistamalla rajavalvonnan. Samalla voisi kuitenkin olettaa, että lisääntynyt poliisiyhteistyö voisi torjua ihmiskaupan. On selvää, että meiltä puuttuu poliittista tahtoa. Vain yhdeksän valtiota on ratifioinut toukokuussa 2005 tehdyn ihmiskaupan vastaisen Euroopan neuvoston yleissopimuksen. Kaksi kolmasosaa prostituution tarpeisiin myydyistä naisista tulee Itä-Euroopasta; tästä huolimatta sellaiset valtiot kuin Tšekin tasavalta ja Viro eivät ole allekirjoittaneet yleissopimusta. Poliittisen tahdon lisäksi meiltä puuttuu myös poliisien tahto. Langetettujen tuomioiden lukumäärä on naurettava ongelman laajuuteen nähden; poliisi ei pidä ihmiskauppaa rikoksena.

Marian-Jean Marinescu (PPE), kirjallinen. – (RO) YK:n arvioiden mukaan Euroopan unionissa on vuonna 2009 noin 270 000 ihmiskaupan uhria. Euroopan unionin on paneuduttava ripeästi tähän asiaan ja laadittava lainsäädäntövälineitä, jotka kattavat ihmiskaupan ehkäisemisen ja torjumisen sekä ihmiskaupan uhrien oikeuksien suojelemisen. EU:n tulevassa lainsäädännössä on tiukennettava ihmiskaupan järjestäjille langetettavia seuraamuksia, jotta ne vastaavat rikoksen vakavuutta. Kansainvälinen oikeudellinen yhteistyö, yhteistyö alaikäisten suojelusta vastaavien ja ihmisoikeuksia puolustavien tahojen kanssa, erityisten rahastojen perustaminen korvauksien maksamiseksi ja uhrien tehokas suojeleminen ovat kaikki asioita, joihin meidän on paneuduttava. Lisäksi katson, että Eurojustin, Europolin ja Frontexin on osallistuttava ihmiskaupan torjumiseen ja uhrien suojeeluun nykyistä vielä aktiivisemmin sekä kerättävä tietoja ja laadittava tilastoja.

11. Seuraavan istunnon esityslista: ks. pöytäkirja

12. Istunnon päättäminen

(Istunto päättyi klo 24.00.)